C U R P I N S

CARTEA ÎNTÂI
CRUCEA ENERGETICĂ A TEREI

Cap. I.1 – Crucea Energetică a Terrei
Cap. I.2 – Iubire, iubire, iubire

CARTEA A DOUA
SISTEMUL SOLAR

Cap. ÎI.1 – Măreţia Universului
Cap. ÎI.2 – Sistemul Solar
Cap. ÎI.3 – Călătorii pe Vamfim
Cap. ÎI.4 – Faţa nevăzută a lunii
Cap. ÎI.5 – Călătorii pe Venus
Cap. ÎI.6 – Poliţia sanitară extraterestră

CARTEA A TREIA
PIRAMIDA SUDICĂ

Cap. III. 1 – Alegerea canalului
Cap. III. 2 – Purificarea
Cap. III. 3 – Baza piramidei. Cristalul
Cap. III. 4 – Cristalul îmbrăcat în jur
Cap. III. 5 – Locul existenţei marilor enigme
Cap. III. 6 – Principalele cunoaşteri ale atlanţilor
Cap. III. 7 – Schimbarea sensului circuitului spiralat
Cap. III. 8 – Fii luminii au semn în palma dreaptă
Cap. III. 9 – Spaţiul de supraveghere

Cap. III.10 – Discipolii vin zilnic
Cap. III.11 – Concentrarea
Cap. III.12 – Ştafete pentru lumile nevăzute
Cap. III.13 – Cheia lăcaşurilor secrete
Cap. III.14 – Sumii – oamenii pasăre
Cap. III.15 – Hrănirea sumilor
Cap. III.16 – Încorporarea entităţilor în lucrare
Cap. III.17 – Şcoala înaltei iniţieri
Cap. III.18 – Trei lăcaşuri, şapte flori, şapte spirale
Cap. III.19 – În traiectoria luminii
Cap. III.20 – Grăuntele divin
Cap. III.21 – Sacrificiu? Nu!
Cap. III.22 – Cele şapte Entităţi de Lumină
Cap. III.23 – Piramida – Rampă de lansare
Cap. III.24 – Crucea şi triunghiul
Cap. III.25 – Verificarea canalelor energetice
Cap. III.26 – Floare de cristal
Cap. III.27 – Colierul Solar
Cap. III.28 – Eli şi Craniul de cristal
Cap. III.29 – Nostradamus

CARTEA A PATRA
PIRAMIDA NORDICĂ

Cap. IV.1 – Retezatul
Cap. IV.2 – Piramida nordică
Cap. IV.3 – Investitura
Cap. IV.4 – Granite energetice
Cap. IV.5 – Sala oglinzilor
Cap. IV.6 – Sala sacra a tezaurului

Cap. IV.7 – Craniul de cristal

CARTEA A CINCEA
PIRAMIDA ESTICĂ

Cap. V.1 – Piramida Estică

CARTEA A ŞASEA
PIRAMIDA VESTICĂ

Cap. VI.1 – Piramida Vestică

CARTEA A ŞAPTEA
MISIUNEA ROMÂNIA

Cap. VII.1 – Ţinutul binecuvântat
Cap. VII.2 – Sfinxul
Cap. VII.3 – Baia de lumină
Cap. VII.4 – Triunghiul luminii
Cap. VII.5 – Locuri sacre
Cap. VII.6 – Misiunea şi misionarii
Cap. VII.7 – A sosit timpul

MELFIOR RA

CRUCEA ENERGETICA A TERREI

EDITURA MISIUNEA ROMÂNIA – 2002

CUVÂNT ÎNAINTE

Marile construcţii făcute de mâna omului pe

Terra au intrigat şi au fascinat pe oricine le-a văzut sau a auzit despre ele de-a lungul veacurilor. Iată, de exemplu, cea mai mare construcţie făcută de om Marele Zid Chinezesc impresionează, prin volumul de piatră şi muncă ce s-a folosit la construcţia lui, incomparabil acest volum cu cel folosit în cazul Piramidei lui Keops din Egipt.

Dar în timp ce Marele Zid a avut de început destinaţii precise şi anume să marcheze graniţa dintre chinezi şi vecinii lor şi, în acelaşi i timp, să apere ţara de hoardele migratoare ce veneau dinspre nord, Marii Piramide a lui Keops i s-a atribuit rolul de adăpost pentru eternitate a mumiilor familiei regale, şi de către unii chiar de templu iniţiatic.

Desigur că vor fi existând scrieri despre cum s-a construit Marele Zid, probabil circulau istorii ciudate, poveşti sau legende în legătură cu realizarea acestei lucrări, dar din toate acestea lipseşte **MISTERUL**. N-am citit nicăieri ca **CEVA** ce ar fi în afara explicaţiilor logice ar genera acea aură de **MISTER** prezentă din plin în cazul Marii Piramide.

Prin urmare **CEVA** n-a satisfăcut aceste explicaţii şi de aici **MISTERUL**. S-au ivit numeroase întrebări printre care aceea că de ce era necesară o construcţie atât de masivă şi costisitoare numai pentru a adăposti nişte mumii, fie ele şi de faraoni sau, de exemplu, întrebarea de ce au fost găsite sarcofagele goale fără mumiile celor pentru care se zice că a fost construit monumentul. Întrebările acestea şi încă multe altele au frământat minţile tuturor celor ce au

scris sau au auzit despre piramida din antichitate şi până în zilele noastre, căci dincolo de orice explicaţie a rămas şi există acel **CEVA MISTERIOS** care nedumereşte şi intrigă. Ei bine, Melfior Ra vine şi propune chiar „descifrarea enigmelor Piramidei Luminii Celeste" încercând să dea răspunsuri la întrebările neelucidate şi deci să înlăture **MISTERUL** ce învăluie celebrul monument.

Cititorul va găsi aici descrise situaţii incredibile pentru omul trăitor într-un ev prin excelenţă materialist. Sunt şocante scenele în care oamenii – pasăre, numiţii aici Sumi, participă muncind până la epuizare la ridicarea enormelor blocuri de piatră. Sau şi mai fascinante sunt descrierile în care extratereştri, în speţă vamfienii (locuitorii de pe Marte) participă cu **NAVE – NOR** la înfăptuirea unor părţi din lucrare. Nu vreau să-i răpesc cititorului plăcerea de a descoperi el însuşi lucruri extraordinare descrise aici de Melfior Ra. Mai adaug doar faptul că pe mine m-a frământat şi intrigat întrebarea: de ce apare o aşa de mare discrepanţă în legătură cu momentul construcţiei?

Istoricii antici ca şi cei moderni susţin că faraonul Keops a domnit acum 4500 – 4600 de ani şi că această construcţie s-ar fi realizat cam în aceaşii perioadă. Melfior Ra susţine în carte că ridicarea piramidei s-a făcut de către atlanţi cu ajutorul vamfienilor şi din voinţa şi porunca Tatălui Ceresc acum … 26.000 de ani! Diferenţa de 22.000 de ani mi se pare enormă. De asemenea nu e de neglijat nici faptul că niciun izvor antic şi nici cercetările moderne nu spun nimic despre

existenţa sub pământ a unei alte piramide, identică cu cea de la suprafaţă, dar aşezată cu vârful în jos şi cu baza pe baza piramidei vizibile.

Mi-am exprimat această nedumerire într-o scrisoare către Melfior Ra. Înclin să cred că cititorul va fi interesat să afle ce răspuns am primit din partea autoarei. Iată părerea şi în acelaşi timp explicaţia dată de Melfior Ra: Deci iată răspunsul. „În misiunea mea intră şi faptul de a dezlega unele taine care încă sunt enigme pentru omenire”.

Referitor la cartea „Descifrarea enigmelor Piramidei Luminii Celeste”, după spusele lui Herodot, ziceţi dumneavoastră, Marea Piramidă ar fi fost construită cu 3.000 de ani înainte de Cristos. Ori dacă ar fi fost aşa nu mai era o enigmă modul cum s-a construit, fiindcă despre edificiile ce s-au înălţat în acea vreme, au rămas informaţii despre felul în care au fost construite. Decalajul de aproximativ 21.000 de ani între cele ce am spus eu şi cele ce a spus şi consemnat Herodot, este foarte simplu şi clar mie. Eu nu am făcut cercetări, eu am făcut o regresie în acel timp al construcţiei piramidei şi ghidul meu astral şi cu **ÎNVĂŢĂTORUL** meu şi al nostru mi-au comunicat vremea, anii în care s-a construit piramida. Eu sinceră să fiu am mare încredere în ghidul meu astral, iar în **MARELE ÎNVĂŢĂTOR** am o încredere absolută, iar spusele sale pentru mine sunt **LEGE**”.

Spuneam că modul în care descrie Melfior Ra construcţia piramidei este de-a dreptul fascinant şi cititorul este realmente captivat de descrierile

făcute. De aceea pentru comparaţie voi reproduce aici citatul din Istorile lui Herodot unde se prezintă modul cum a fost construită piramida în versiunea „părintelui istoriei”, pentru ca cititorul să facă o comparaţie cu ceea ce găseşte în cartea de faţă, aşa cum i-a fost prezentată şi lui de preoţii egipteni.

„EXXV. Această piramidă a fost ridicată în felul următor: în chip de trepte, pe care unii le numesc crestături, alţi altare ***; după ce făceau mai întâi o treaptă de acest fel, ridicau apoi restul pietrelor cu ajutorul unor maşinării *** făcute din scurtături de lemne, înălţându-le de la pământ pe primul rând de trepte. Când piatra era săltată aici, o puneau pe a doua maşinărie aşezată pe primul rând al treptelor, de unde era ridicată pe al doilea şir de trepte [şi aşezată] pe o altă maşinărie; căci se aflau tot atâtea maşinării câte şiruri de trepte, fie că una şi aceeaşi maşină, uşor de purtat, o mutau pe fiecare treaptă când.

Eu sunt dator să vă vorbesc despre amândouă chipurile cu putinţă, aşa cum mi-au fost pomenite. Mai întâi au fost desăvârşite părţile de sus ale piramidei, apoi, coborând, părţile următoare şi abia la urmă de tot au isprăvit şi părţile de la pământ şi cele de mai jos. Pe piramidă s-a săpat în scriere egipteană cât hrean ***, câtă ceapă şi cât usturoi, au trebuit pentru hrana lucrătorilor; şi dacă îmi aduc bine aminte, tălmaciul când mi-a citit inscripţia ***, mi-a spus că se cheltuiseră o mie şase sute de talanţi de argint. Dacă acestea sunt adevărate, câţi alţi talanţi trebuie să se fi cheltuit pentru fierul cu care au lucrat, pentru

hrana şi îmbrăcămintea lucrătorilor, în vremea care s-a scurs numai cu lucrările de zidărie, un alt timp apoi, de asemenea îndelungat, după câte cred, cu cioplitul şi căratul pietrelor, cu săpăturile de sub pământ; n-a fost deloc un timp scurt”.

„EXXVII. Acest Keops după câte îmi spuneau egiptenii, a domnit cinzeci de ani. După moartea lui, i-au urmat la tron fratele său, Kephren ***, care s-a purtat întru totul aidoma cu înaintaşul său. Printre altele, şi el a înălţat o piramidă, care însă nu atinge mărimea celei a lui Keops. Chiar şi eu le-am măsurat ***...” Vă mărturisesc sincer că am reflectat îndelung asupra acestui text dar mi-a fost imposibil, oricât aş fi forţat imaginaţia să înţeleg, având în vedere şi felul cum se construieşte astăzi, să înţeleg deci cum mutând aceste „scurtături de lemne” de pe o treaptă pe alta s-au putut ridica acei coloşi de piatră şi cum s-a putut face îmbinarea perfectă a acelor imense blocuri. Dar ce m-a intrigat cel mai tare a fost afirmaţia că „mai întâi au fost desăvârşite părţile de sus ale piramidei, apoi coborând, părţile următoare şi abia la urmă de tot au isprăvit şi părţile de la pământ şi cele de mai jos”! Să zicem că mai erau de construit câteva trepte venind cu construcţia de sus în jos, întrebarea firească ce se iveşte este: pe ce s-a sprijinit imensa greutate a blocurilor de piatră? Pe scurtătorile de lemn? sigur că Herodot a consemnat şi el ce i s-a spus dar din descrierea lui e greu de crezut că piramida a fost construită în felul acesta.

Există şi alte numeroase descrieri antice şi moderne despre felul cum s-ar fi putut construi

piramida dar nicio astfel de descriere nu dă răspunsuri mulţumitoare la întrebările ce se ridică. După descrierea construcţiei Piramidei Luminii Celeste, cititorul va afla şi despre câteva călătorii ulterioare făcute de Melfior Ra în scopul desăvârşirii iniţierii ei dar şi în vederea perfecţionării şi energizării atât a corpului astral cât şi a celui fizic.

Chiar pe când scriam această prefaţă mi-a căzut sub priviri cartea celebrului scriitor german Erich Von Däniken, „Ochii Sfinxului”! Am citit-o cu mare atenţie şi … stupoare!!

După ce Däniken a studiat materiale de tot felul în legătură cu piramida, după ce a fost la faţa locului, a văzut, a mirosit, a pipăit şi măsurat, după ce a întrebat în dreapta şi în stânga, singurul lucru pe care nu l-a putut face a fost că nu a putut să demonteze piramida bloc cu bloc, ei bine, după toate acestea, Erich Von Däniken a ajuns exact la părerile şi concluziile din cartea lui Melfior Ra.

Adevărul că Melfior Ra n-a citit nici pe departe cât a citit Däniken, n-a fost în Egipt şi n-a văzut niciodată piramida, în schimb ea a avut şi are succes la **MEMORIA UNIVERSALĂ** şi cu ajutorul **ÎNVĂŢĂTORULUI** şi a ghizilor spirituali a putut descrie felul în care a fost construită Marea Piramidă. Astfel că ipoteza participării extratereştrilor la construcţia piramidei prezentă în cartea lui Erich Von Däniken devine certitudine la Melfior Ra.

Despre Piramida Nordică Melfior Ra a vorbit pe larg în cartea „Misiunea România”. Aici se susţine faptul că această piramidă ce se află sub

Muntele Retezat a fost construită tot de atlanţi dar cu 14.000 de ani în urmă şi este ca mărime doar 1/2 faţă de cea din Egipt. Sunt prezentate de asemenea, câteva călătorii în aceleaşi scopuri făcute în interiorul piramidei, călătorii unde l-a avut ca îndrumător pe însuşi Zamolxis. Cititorul este rugat să recitească cu atenţie capitolul intitulat „Sala oglinzilor”. Ce s-a dorit deci să se arate prin experienţa descrisă? După părerea mea este o explicaţie cât se poate de logică pentru a se explica omniprezenţa şi omnipotenţa lui Dumnezeu. Pentru ca să fiu sincer şi eu am citit în multe cărţi, inclusiv în Biblie că la Dumnezeu totul e posibil (omnipotenţa) şi că în acelaşi i timp Părintele Luminilor este prezent pretutindeni (omniprezenţa) dar n-am ştiut cum este posibil acest lucru şi ce explicaţie s-ar putea da în acest caz.

Nu cumva s-a dorit explicarea acestui mister prin Melfior Ra pentru că omul zilelor noastre să se apropie cu încă un pas de **CREATOR**?

Întrebări tulburătoare pe care mi le-am pus citind cele scrise de Melfior Ra, întrebări pe care cu siguranţă şi le vor pune toţi acei cititori dornici şi interesaţi să se apropie de **LUMINA DIVINĂ.** În încheiere aş mai adăuga faptul că aşa cum se vede din titlul cărţii, Melfior Ra susţine că există o cruce energetică a Terrei formată din cele patru piramide:

1. Piramida Luminii Celeste din Egipt, în partea de sud;

2. Piramida Nordică, cea de sub Retezat, în nord;

3. Piramida din Podişul Anatoliei (Turcia), la est;

4. Piramida din Sardinia, la vest.

În ce scop au fost construite aceste piramide? Poate că ele sunt „pârghia „sau „instrumentul" prin care puterea divină întreţine de miliarde şi miliarde de ani mişcarea de rotaţie a Pământului în jurul axei sale şi în jurul Soarelui. Poate ... Un cititor din Oradea a cărţilor lui Melfior Ra i-a dezvăluit acesteia că unind cele patru piramide pe o hartă cât mai exactă a obţinut o cruce iar la intersecţia celor două axe s-a constatat că se află, nici mai mult, nici mai puţin decât... Muntele Athos din Grecia!

Să fie aceasta o pură întâmplare? Nicidecum. Melfior Ra susţine adesea în cărţile ei că nimic nu este întâmplător. Totul derivă şi se înscrie, susţine ea, în **MARELE PLAN** al **TATĂLUI CERESC**, numai că fiinţa umană în limitarea ei nu poate pătrunde şi înţelege acest plan în toată cuprinderea lui, **OMUL** înţelegând doar atât cât poate şi cât vrea să înţeleagă. Pentru că dacă doreşti cu tărie apropierea de Dumnezeu, atunci cunoaşterea capătă pentru fiecare dimensiuni noi şi din aproape în aproape multe lucruri ce păreau de neînţeles încep să se lămurească. Spun toate acestea fiindcă se ştie ce a însemnat şi ce înseamnă Muntele Athos pentru creştinătate. Ce a însemnat şi ce înseamnă chiar în timpul nostru aceste locuri sfinte pentru biserica noastră, pentru poporul român şi spiritualitatea românească în special.

Şi, în fine, se naşte întrebarea firească: de ce

descifrarea şi dezvăluirea **ACUM** a unor taine şi mistere de acum zeci sau poate de sute de mii de ani? Răspunsul pe care-l dă însăşi autoarea este că această lucrare se face din porunca şi din voinţa divină pentru ca fiinţa umană să înţeleagă de ce există **OMUL** sub soare şi de ce este necesară purificarea lui **ACUM**. Toate acestea, spune Melfior Ra, pentru că a venit **VREMEA** despre care stă scris chiar în **CARTEA SFÂNTĂ**.

Prof. Ştefan Dumitru – BUCUREŞTI
1 Octombrie 1998

PREFAŢA

Ne aflăm la răscrucea dintre milenii. Cu toţii trecem prin aceleaşi încercări, însă experienţele personale sunt diferite, pentru fiecare om este unic în felul lui. Tocmai de aceea lumea în care trăim este atât de complexă şi atât de diferită, ea însăşi, în interiorul său. Unii dintre semenii noştri sunt dotaţi cu capacităţi denumite „paranormale”, însă aceste capacităţi nu sunt altceva decât rodul străduaniei lor, de-a lungul multor vieţi anterioare, vieţi în care au dorit să cunoască şi să evolueze. Ca urmare ei sunt înaintea celorlalţi cu un pas sau cu mai mulţi paşi, încercând să îmbunătăţească viaţa celor din jur, fie şi numai prin cuvinte scrise.

Un astfel de om este şi **MELFIOR RA**, un spirit care a atins un nivel de cunoaştere destul de înalt şi care, prin compasiunea faţă de semenii săi,

vine mereu în ajutorul acestora cu informaţii din planul spiritual. Desigur, un drum început, mai ales în plan spiritual, nu se termină niciodată, căci Creaţia şi Eternitatea nu au un început şi niciun sfârşit. Totul este un continuu care îşi schimbă doar parametrii. Iată de ce se poate spune şi despre **MELFIOR RA** că, precum însuşi Iisus spunea, încă merge spre Tatăl şi deci alt scop nu există, ci doar un sens al propriei perfecţionări, ce trebuie urmat întotdeauna. Şi cu cât mergi mai mult, în sensul amintit, cu atât descoperi mai multe şi cu cât descoperi mai multe, cu atât te poţi apropia de perfecţiune, de Adevăr, de Dumnezeu. Căci aşa cum Iisus afirma, în dorinţa Sa de a cunoaşte Adevărul ca să fim liberi, tot aşa evoluţia pe sensul amintit ne oferă prilejul de a ne elibera de vălul tuturor iluziilor.

Volumul alcătuit de **MELFIOR RA**, intitulat „CRUCEA ENERGETICĂ A TERREI” ne dezvăluie noi informaţii despre destinul rezervat României, în tot acest conglomerat de naţiuni ale Terrei, punând în evidenţă atât cât a fost permis, un tablou spiritual al activităţilor pe care entităţile spirituale şi civilizaţiile extraterestre le desfăşoară deasupra teritoriului ţării noastre. Această „Cruce Energetică”, din zona munţilor Retezat, este o sursă şi o poartă, în acelaşi timp, către alte lumi, constituind o zonă care emite un puternic flux de energii spirituale.

Să ne amintim de acel accident aviatic, petrecut în urmă cu câţiva ani în zona masivului Retezat, la care nimeni nu a avut niciun fel de explicaţie logică şi autentică. Informaţiile cuprinse

în volumul de faşă oferă multe explicaţii în legătură cu accidentul petrecut atunci, chiar dacă nu vom găsi în conţinutul capitolelor nicio referire strictă la momentul acelui accident. Dar ne vom face o imagine despre ce înseamnă influenţa acelor puternice energii spirituale ce activează în permanenţă în şi din planurile subtile din zona masivului Retezat.

Desigur că toate caracteristicile Crucii energetice din Retezat sunt în strânsă consonanţă cu alte locuri din România, care se constituie ca surse de energii spirituale, cum ar fi zona Sfixului din Bucegi, zona Rarăului, chiar şi zona oraşului Sfântu Gheorghe, pentru a nu aminti decât pe scurt de zonele Clujului şi ale Iaşului. Şi aici vă ofer o informaţie mai mult decât extraordinară. Dacă ducem linii din Bucureşti către Cluj şi către Iaşi, se formează un triunghi aproape echilateral. Dacă ducem o perpendiculară din vârful triunghiului, adică din Bucureşti, vom constata că această perpendiculară trece exact prin oraşul Sfântu Gheorghe. Coincidenţă? Vă invit să realizaţi voi înşivă conexiuni între zona masivului Retezat şi toate celelalte zone cum sunt Sfinxul, Clujul, zona Sarmizegetusei şi altele, şi poate veţi descoperi o „geometrie spirituală divină” care acţionează în planurile energiilor subtile, de tip spiritual.

Cetăţean al localităţii Deva, **MELFIOR RA** este unul din acei mesageri întrupaţi pentru a arăta semenilor ceea ce există dincolo de aparenţa lucrurilor. Însăşi denumirea localităţii ne duce cu gândul către înălţimile spirituale, căci în sanscrită

„Deva” înseamnă „Lumină” şi „Fiinţă de Lumină”. Există predestinare? Faptele din viaţa unui om pot arăta că în mare măsură există o astfel de predestinare şi aceasta acţionează cu atât mai mult cu cât cel în cauză şi-a înălţat nivelul spiritual. Căci cu cât te înalţi mai mult către planurile spirituale, apare o asemenea predestinare. Mai concret se poate spune că odată ce ai ales drumul, calea ţi-e deschisă către faptele aflate în conformitate cu un astfel de drum. Alt drum nu mai poţi alege. Din acest punct de vedere, **MELFIOR RA** este pentru semenii săi un autentic far luminos, care în noaptea conştiinţelor umane sufocate de derulare Apocalipsei, luminează şi arată drumul pe care trebuie să se meargă.

De aceea, în încheiere pot spune despre **MELFIOR RA** că va atinge nivele şi mai înalte, în evoluţia sa actuală, dovedind prin tot ceea ce va oferi semenilor săi, că cei de dincolo ne aşteaptă cu braţele deschise, aşteaptă ca noi să ne trezim din starea în care ne aflăm şi să vedem, în sfârşit ADEVĂRUL, pentru a fi liberi…

CARTEA ÎNTÂI

Capitolul I. 1

Crucea energetică a Terrei

În acest sistem solar există, pe fiecare planetă, o piramidă captatoare de energii cosmice.

Piramida captatoare de energii cosmice şi aflată în spaţiul terestru, pe Pământ se află în Egipt şi este cunoscută şi numită de pământeni **PIRAMIDA LUI KEOPS**. Aceasta a fost construită în urmă cu 26.000 de ani în colaborare pământeni – marţieni şi a fost numită de către aceştia, de către constructorii ei, **PIRAMIDA LUMINII CELESTE**. Ea este în legătură fluidico – energetică, cu soarele acestui sistem solar. Piramida captează energiile cosmice şi le transmite prin axa energetică verticală din interiorul ei, crucii energetice telurice, cruce care le rândul ei are ca puncte terminale alte trei piramide care captează şi emit energia cosmică prin axa lor energetică şi verticală.

Aceste piramide se află în interiorul pământului la oarecare adâncime. Una dintre aceste piramide cea care marchează Nordul crucii energetice telurice, se află în ţara noastră în România şi anume în interiorul Muntelui Retezat unind energetic Egiptul cu România, Sudul cu Nordul, trecutul cu viitorul şi cunoaşterea esoterică a civilizaţiilor trecute cu cunoaşterea iniţiatică a civilizaţiilor viitoare.

Sfinxul din ţara noastră a avut rolul de a marca locul şi direcţia unde se află ascunsă Marea Taină, a acestei zone, adică **PIRAMIDA NORDICĂ**. Iată încă odată confirmarea axei crucii energetice a Terrei, formată din cele patru piramide, care marchează terminalul crucii energetice precum şi cei doi sfincşi, cel din Egipt şi cel din România, marcând Sudul şi Nordul,

precum trecutul şi viitorul. Celelalte două piramide care marchează Estul şi Vestul se află de asemeni în interiorul pământului, una în Turcia, în podişul Anatoliei iar cealaltă în Sardinia. Pătrunderea în interiorul acestor piramide, ascunse ochilor fizici, este posibilă deocamdată numai în corp astral, prin bilocaţie prin separarea corpurilor energetice de cel fizic.

Cele două piramide care marchează Estul şi Vestul sunt secundare. Principale sunt cele de pe axa Sud – Nord, şi sunt însemnate cu câte un Sfinx, care aşa cum am mai menţionat sunt **PIRAMIDA LUMINII CELESTE** (Piramida lui Keops) şi **PIRAMIDA NORDICĂ**.

Acolo unde se intersectează braţele crucii energetice este un loc de înaltă vibraţie spirituală şi este cunoscut sub numele geografic de Muntele ATHOS. Acest munte sfânt nu mai are nevoie de prezentare deoarece bine se ştie despre luminozitatea lui, despre ceea ce înseamnă pentru spiritualitate în special.

Pe trei dintre braţele crucii energetice a Terrei sunt marcate cele trei mari imperii ale omenirii şi anume: Imperiul Egiptean, Imperiul Roman, şi Imperiul Otoman. De asemenea, sunt marcate şi marile religii ale omenirii: religiile politeiste egiptene, budismul, islamismul şi creştinismul. Pe braţul crucii energetice marcat de piramida nordică, se ştie că până în prezent de-a lungul timpului a fost asuprire şi supunerea acestor locuitori de către cele două mari imperii, Imperiul Roman şi Imperiul Otoman.

Alături de suferinţă şi speranţă însă, exista o

profunzime spirituală şi o cunoaştere iniţiatică şi esoterică transmisă prin crucea energetică telurică din îndepărtatul Egipt prin undele fluidice în plan subtil iar în plan material transmisă prin spiritul strămoşului neamului nostru prin Marele Preot geto-dac Zamolxis, precum şi învăţătura şcolii pitagoreice. Dar, ceea ce încă nu a înfăptuit acest braţ al crucii energetice telurice este IMPERIUL care urmează să ia fiinţă. Acest imperiu este al cunoaşterii şi al cuceririlor spirituale şi imateriale. Ca o confirmare pentru cele ce urmează să se înfăptuiască aici, sunt persoanele prin care se manifestă explozia capacităţilor aşa numite „paranormale" din această zonă din apropierea braţului crucii energetice marcat de **PIRAMIDA NORDICĂ.** Prin acestea, îi prin rolul acestor piramide se pun bazele viitorului imperiu, imperiu care-şi va avea începutul şi va demara de aici din România, şi va fi **IMPERIUL PĂCII** şi al **IUBIRII** între oameni, între pământeni şi extratereştri, între fiinţe materiale şi fiinţe imateriale dar existente, vii, raţionale şi mult mai inteligente şi mai evoluate spiritual decât noi pământeni.

Dar câţi vor da crezare spuselor mele sau mai bine zis celor transmise prin mine? câţi sunt dispuşi să accepte noul? câţi îşi vor înfrânge orgoliile şi invidia şi nu mă vor ataca pentru cele ce am expus aici? Dar, să nu uităm că de-a lungul mileniilor toţi cei prin care a pătruns **NOUL** în omenire au avut aceeaşi soartă şi în vremea când îşi expuneau punctele de vedere şi cunoaşterile, nimeni nu era dispus să creadă în spusele lor.

Oare s-a schimbat ceva în ultimul secol? Oare acum la începutul mileniului III, se întrezăreste dorinţa de toleranţă şi încredere? Ar fi cazul să privim înainte şi să sperăm în mai bine în Cunoaştere în Lumină şi Adevăr şi să credem în ceea ce nu se poate atinge, pipăi sau vedea numai cu cei doi ochi ai corpului fizic.

Tuturor celor prezenţi atât materiali cât şi imateriali multă Pace şi Iubire spirituală!

Capitolul I. 2

Iubire, Iubire, Iubire!

Iată această este cheie care deschide cele mai ingenioase şi sofisticate lacăte din întregul Univers. Cândva cu ani în urmă, în Tibet, unde eram condusă aproape zilnic de către primul meu ghid spiritual astral, Eli, pe un platou luminos apărea în faţa mea o înaltă entitate de lumină. După nenumărate întâlniri cu înalta entitate, şi după mulţi paşi evolutivi spirituali iată că la una din apariţiile înaltei entităţi aceasta a binevoit să-mi ofere un dar. Darul oferit mie de către înalta entitate era o cheie strălucitoare o cheie de care nu mai văzusem până atunci. Cu mare smerenie am primit cheia, oferită în dar. La primirea ei mi s-a spus doar că pot deschide cu ea cele 7 lacăte care deţin cele 7 mari taine. Apoi înalta entitate m-a îmbrăţişat în luminozitatea Sa, după care a dispărut vederii mele, aşa cum apăruse din senin

din neant sau din tot.

Priveam cheia şi mă întrebam unde se află cele 7 lacăte care pot fi deschise cu cheia primită. Nu ştiam nici cum să o folosesc când voi găsi lacătele potrivite, şi nici cum vor arăta acestea, deoarece cheia era nemaivăzută şi nemaiîntâlnită până atunci. Mi-au trebuit mulţi ani de bâjbâieli până am înţeles cum pot folosi cheia. Apoi mi-au trebuit câţiva ani până am reuşit să găsesc primul lacăt şi până am putut folosi cheia şi să înţeleg ceea ce mi se dezvăluie deschizând acel prim lacăt. După deschiderea primului lacăt au urmat şi celelalte lacăte. Începutul a fost greu, apoi totul a venit de la sine. Deschizând câte un lacăt, descopeream câte o taină care până atunci fusese enigma de multe vremi.

Primul lacăt

NEMURIRE

Deschizând primul lacăt, am pătruns în marea Cetate a Nemuririi. Am găsit în acel loc exact ceea ce căutam, deşi nu ştiam că există, Nemurirea, adică Veşnicia, adică viaţa fără sfârşit. M-a cuprins o bucurie fără margini. Aş fi vrut să nu părăsesc aceea cetate, dar acolo nu pot rămâne decât cei care au cunoscut toate tainele, adică au reuşit să deschidă toate lacătele, care pot fi deschise cu cheia care o primisem şi eu în dar. După un anumit timp de familiarizare cu prima cetate, am pornit în căutarea următorului lacăt.

Al doilea lacăt

LUMINA

După multe căutări am găsit şi cel de-al doilea lacăt. Deschizându-l am pătruns în cetatea numită Cetatea Luminii. În această cetate am descoperit ceea ce nu văzusem până atunci, nici în spaţiul dimensional în care vieţuiam şi nici în alte spaţii paralele sau ascensionale, precum nici în cetatea anterior vizitată.

Doamne câtă Lumină, câtă claritate şi câtă luminozitate. Din aceea clipă a descoperirii Luminii ştiu că fericirea înseamnă Lumina şi că Lumina este egală cu Nemurirea. Am înţeles că în aceea cetate toate se supun Luminii şi că toate cele existente trebuie mai devreme sau mai târziu să se supună Luminii. Acum avem regretul profund că nu aflasem mai devreme despre această stare numită Lumină. Dar eram nespus de fericită înţelegând că Lumina este Nemuritoare, este Veşnică.

Al treilea lacăt

PACEA

Am pornit din nou în căutarea următorului lacăt, după căutări asidue iată l-am găsit, l-am deschis şi iată-mă în Cetatea Păcii. Aici în această cetate a păcii am înţeles că Pacea este egală cu Lumina şi cu Nemurirea. Aici în această cetate a

păcii activitatea era atât de dinamică, dar toate se realizau şi se efectuau prin Pace şi spre Pacea tuturor. Pacea îţi pătrundea şi îţi străbătea toate arterele, toate nadisurile şi nervurile conştientului, subconştientului şi a supraconştientului tău. Pacea, aici se identifica cu Eul tău. Acolo nu mai exişti Tu, ci o mare stare de Pace, acolo tu nu mai eşti tu ci o Pace deplină, acolo tu eşti Pacea, Pacea dinlăuntrul tău. Acolo tu eşti pacea şi eşti un Tot, o existenţă – conştiinţă – Pace. Cuvintele nu pot exprima într-un totul înţelesul stării de Pace.

Al patrulea lacăt

IUBIRE

Descoperind şi deschizând cel de al patrulea lacăt am pătruns în Cetatea IUBIRII. Abia aici se poate înţelege pe deplin ce reprezintă cuvântul IUBIRE în adevăratul sens al său. Abia aici înţelegem că: IUBIREA este egală cu PACEA, LUMINA ŞI NEMURIREA.

Iubirea încununează celelalte stări cu o aureolă pe cât de strălucitoare pe atât de diafană şi de imaterială. Aureola Iubiri provine din cea ce se oferă dezinteresat, fără a aştepta sau pretinde pentru ceea ce oferi, reciprocitate. Aureola iubirii şi puterea stării de iubire este incomensurabilă şi este însumarea celorlalte stări ale cetăţilor vizitate anterior, a cetăţilor şi a stărilor prin care a trebuit să treci până ai ajuns aici pentru a fi aureolat cu diadema imaterială dar rezistentă a

Iubirii Pure. Pentru că IUBIREA este egală cu Pacea, Lumina şi Nemurirea.

Al cincilea lacăt

CUNOAŞTEREA

Deschizând cel de-al cincilea lacăt am intrat în Cetatea CUNOAŞTRII. Aici totul ţi se face cunoscut prin puterea acumulată trecerii tale prin cetăţile anterior vizitate, întrucât CUNOAŞTEREA este egală cu IUBIREA, PACEA, LUMINA ŞI NEMURIREA. Aici ai posibilitatea să afli tot cea ce te poate interesa cu privire la prezent, trecut sau viitor. Aici se află marile şi inegalabilele biblioteci-arhivă ale Universului. Aici se află depozitate MARILE TAINE, sub formă de imagini, scrieri sau forme gând. Numai aici poţi afla cine eşti TU, cel care umbli din cetate în cetate, din viaţă în viaţă (dacă nu cumva rătăceşti prin ţinuturi exterioare cetăţilor) pentru a cunoaşte adevărul.

Fericiţi cei care se regăsesc în această cetate a CUNOAŞTERII. Fericită este starea care îi copleşeşte parcurgând cunoaşterile acumulate aici prin vremi. Fericită este cetatea spaţială care deţine această stare şi o oferă celor care bat şi deschid porţile minunatei cetăţi.

Al şaselea lacăt

ADEVĂRUL

Intrând în această cetate am înţeles că Adevărul este echivalentul CUNOAŞTERII, IUBIRII, PĂCII, LUMINII ŞI NEMURIRII. Toate acestea sunt însumate în cea de-a şasea cetate, în cetatea numită ADEVĂR.

Această cetate dispune şi coordonează activitatea celorlalte cetăţi vasale. Aici totul este străbătut de însuşirile şi stările cetăţilor anterior deschise şi fiind totul în CUNOAŞTERE, IUBIRE, LUMINĂ ŞI NEMURIRE, nu poate fi altceva decât ADEVĂR. Iată cetatea de bază a tuturor stărilor de graţie întâlnite până aici străbătând spre Adevăr, cetate după cetate pentru a ajunge aici unde totul se vede, se ştie, se cunoaşte şi se trăieşte în cel mai sublim ADEVĂR. Toţi cei care au ajuns aici se pot crede şi sunt fericiţi pentru că s-au regăsit, în adevăr şi întru Adevăr.

Al şaptelea lacăt

ABSOLUTUL

Deschizând cel de-al şaptelea lacăt am pătruns cea mai deplină şi sublimă cetate în ABSOLUT. Aici de fapt eşti şi nu eşti. Aici este un TOT şi totodată NIMIC. Eşti şi nu eşti în acelaşi timp. De ce eşti? Simplu, pentru că exişti. De ce nu eşti? La fel de simplu, pentru că nu mai eşti TU, un EU, ci eşti Totul în Tot şi totodată nimic. Eşti unit cu Absolutul care Absolut este egal cu ADEVĂR, CUNOAŞTERE, IUBIRE, PACE, LUMINĂ ŞI NEMURIRE, adică VEŞNICIE. Iată de ce eşti şi nu eşti în acelaşi timp, eşti ceea ce nu poate fi

numit, catalogat, înregistrat într-o formă, o măsură, o unitate. Eşti în acelaşi timp un TOT, atât de mare, de incomensurabil, încât umpli tot Universul cu ceea ce eşti, deşi tu nu mai exişti nu mai eşti un TU, un EU, ci eşti TOT în TOT, eşti cu alte cuvinte ABSOLUTUL, eşti esenţa şi existenţa-conştientă, atât. Dar această stare este fără egal, este DIVINĂ. Iată singurul cuvânt care reprezintă starea în care te afli în această cetate. Cuvântul potrivit stării este cuvântul DIVIN, iar starea este de DIVINITATE, de COMUNIUNE ŞI CONTOPIRE cu DIVINITATEA, cu DIVINUL cu ABSOLUTUL cu DIVINITATEA ABSULUTĂ.

În tot cea ce există în întregul Univers, fie că se conştientizează fie că nu se conştientizează, ceva egal cu ceea ce se află în cea de-a a şaptea cetate nu mai există şi acesta este starea de ABSOLUT şi această stare este DIVINĂ. Atât se poate spune, doar atât.

ÎNCHEIERE-ÎMPLINIRE-REVENIRE

Mulţumesc Marelui şi Unicului ÎNVĂŢĂTOR, ghizilor mei spirituali astrali pentru ajutorul acordat mie pentru deschiderea celor şapte cetăţi, descrise cu acurateţe, dar nu perfect şi totuşi cu cea mai profundă iubire pentru semenii mei, cărora le urez să deschidă toate cele 7 lacăte. Pace şi Iubire tuturor întru ADEVĂR, şi să ne întâlnim în cea de-a şapte cetate în ABSOLUT.

CARTEA A DOUA

SISTEMUL SOLAR

Capitolul II. 1

Măreţia Universului

Sunt din nou într-o călătorie astrală, în compania **ÎNVĂŢĂTORULUI**, pentru a cunoaşte o parte a Universului. Plecarea spre acele spaţii, mult prea îndepărtate, am făcut-o ca de obicei, de pe platforma de deasupra Piramidei Luminii Celeste, unde **ÎNVĂŢĂTORUL** a spus:

— Acum îţi voi prezenta Universul.

În aceea clipă am simţit că ne ridicăm, ne înălţăm din ce în ce mai sus. Viteza cu care ne deplasam este greu de precizat, poate ceva asemănător cu viteza gândului. Am ieşit din sistemul nostru solar, treceam prin diferite galaxii, constelaţii, diferite roiuri de stele, de aştri strălucitori, de… nori gazoşi. Vedeam imensitatea Universului. Astfel am constatat că şi Universul este o organizare, o organizare cosmică, aşa cum fiinţele umane terestre sunt grupate în: familii, rudenii, naţii, ţări, continente şi apoi la scară planetară, tot aşa şi Universul este grupat în sisteme solare, galaxii, constelaţii şi grupări de constelaţii. Era o feerie să văzând cum toate acestea treceau pe lângă mine special ca să le văd. Din cauza vitezei cu care treceam prin acestea, mi se părea la un moment dat că, de fapt, aceste minunăţii se deplasau, nu eu, nu eul meu. Apoi am ajuns undeva în centrul acestui angrenaj.

ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Priveşte Universul în toată măreţia lui.

Am simţit că ne-am oprit şi am privit imensitatea Universului. Am privit de jur-împrejur şi am simţit – sesizat galaxia noastră şi sistemul nostru solar. Am simţit că acolo este ceea ce se poate numi acasă. Deci, de acolo, din acea imensitate şi din atâtea puzderii de stele, de sisteme solare, galaxii, am simţit, văzut şi recunoscut Calea Lactee, cu sistemul nostru solar în care se află minunata Terra. Deci, de acolo, Calea Lactee putea fi numită **CASA MEA**. Iată-mă deci fiica galaxiei mai întâi, apoi fiica acestui sistem solar şi apoi fiica mamei Terra. Priveam şi aproape că nu puteam pricepe şi percepe atâta imensitate, atât haos cosmic. Era feeric şi era totodată şi înspăimântător. Feeric prin minunăţia nenumăratelor făclii cosmice în oceanul, în noaptea întunecată a oceanului cosmic şi era înspăimântător, pentru că realizam cât suntem noi, entităţile umane, de mici, de neînsemnate la nivel cosmic. Doamne, şi cât ne credeam uneori de importanţi şi când colo suntem, dar ce suntem la nivel cosmic? Nici nu găsesc cuvinte potrivite pentru a exprima ceea ce am simţit acolo în acea imensitate cosmică, privind existenţa noastră umană.

Apoi, ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— În acest angrenaj cosmic în mijlocul căreia ne aflăm există douăsprezece roiuri de galaxii. Fiecare asemenea grupare are un număr de douăsprezece galaxii, fiecare galaxie un număr de sisteme solare, fiecare sistem solar cu un număr diferit de planete.

Priveam acea incredibilă organizare, toate acestea erau aşezate într-un cerc imens.

ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— În mijlocul acestui cerc imens de constelaţii, dar undeva mult mai sus se află DIVINITATEA SUPREMĂ, CREATORUL ÎNTREGULUI.

Am văzut că între toate acele roiuri de galaxii şi DIVINITATE există o legătură energetică. De la CONŞTIINŢA ŞI INTELIGENŢĂ COSMICĂ INFINITĂ pleacă raze, unde energetice susţinătoare a angrenajului, spre fiecare galaxie. Iar în fiecare galaxie există o axă energetică de susţinere a galaxiei. Din aceea axă energetică se emit raze energetice spre SERII care activează la rândul lor sistemele solare din galaxii.

Soarele fiecărui sistem solar este atât captatorul cât şi emiţătorul fluidului energetic de legătură între galaxie şi planetele care compun sistemul solar.

Legătura dintre Soare şi planetele din sistem se face de asemeni prin axa energetică a soarelui. Din axa energetică sunt emise alte raze, unde energetice de legătură spre fiecare planetă. La rândul ei fiecare planetă are de asemeni o axă energetică şi un punct de captare a undei energetice de legătură dintre Soare şi planeta respectivă. Soarele este captatorul şi emiţătorul fluidului energetic de legătură dintre sistemul solar şi axa energetică a galaxiei care şi ea la rândul ei este atât un captator cât şi un emiţător de unde energetice, pentru susţinerea întregului sistem angrenaj cosmic, atât doar că axa

energetică a galaxiei primeşte undele fluidice energetice direct de la sursa energetică de la infinita inteligenţă şi CONŞTIINŢĂ COSMICĂ, spre a o emite mai departe.

Iată MARELE CARUSEL COSMIC – MACROCOSMOSUL în toată splendoarea existenţei şi fiinţării lui, iată MARELE ANGRENAJ PERFECT PRECUM CREATORUL LUI.

Cam aşa arată angrenajul cosmic, de la scara impresionantă şi inexprimabilă în cuvintele de care dispun. Nu cunosc cuvinte prin care să redau cât mai fidel cele văzute acolo în imensitatea cosmică, şi sufăr pentru aceasta pentru că îmi dau seama cât de palid şi de şters pot descrie PERFECŢIUNEA ANGRENAJULUI COSMIC. Este ceva mai pal ca o umbră descrierea făcută de mine. Dar MAREA CONŞTIINŢĂ COSMICĂ ştie cât îmi stă mie în putinţă şi eu ştiu că fără ÎNALTA VOIA SA nu aş fi pus nici atâta pe hârtie.

Privind la toată această MĂREŢIE COSMICĂ, şi uimindu-mă de cele văzute ÎNVĂŢĂTORUL a mai spus:

— Trebuie să mai ştii şi să comunici semenilor tăi următoarele (În timp ce mi se comunicau cele ce urmează, eu le vedeam ca într-un film).

Aşa cum există fire de legătură între planetele unui sistem solar şi soare şi între soare şi axa energetică a galaxiei din care fac parte şi între galaxie şi Divinitate, CONŞTIINŢA COSMICĂ INFINITĂ, tot aşa există un fir de legătură între fiinţele umane, spiritele încarnate şi DIVINITATEA

ABSOLUTĂ, TATĂL CERESC CREATOR. Aceste fire de legătură există şi descind din ÎNALTA DIVINITATE prin DUHUL SFÂNT ŞI FIUL, CUVÂNTUL ÎNTRUPAT, LUMINA DIN LUMINA TATĂLUI, şi pătrund în fiecare fiinţă omenească prin creştetul capului. Dar aşa cum o planetă dintr-un sistem solar dacă nu ar mai avea firul de legătură, unda energetică de susţinere în sistem, legătura cu soarele sistemului acesta ar devia şi ar înghiţi-o hăul cosmic şi s-ar dezintegra tot aşa şi fiinţele umane care pierd legătura cu firul de lumină se îndepărtează de sursa de emitere a luminii şi deviază, se afundă în hăul întunecat şi se pierd în întuneric.

Tatăl Ceresc Creator în marea Sa iubire faţă de creaţia Sa în urmă cu 2000 de ani a oferit posibilitatea, spiritelor încarnate pe pământ să-şi poată consolida firul de legătură şi susţinere prin HRANA SPIRITUALĂ, prin primirea Luminii Divine în trupul, sufletul şi spiritul lor prin ceea ce se numeşte în plan fizic SFÂNTA ÎMPĂRTĂŞANIE. Adică li s-a dat posibilitatea de a se hrăni cu CUVÂNTUL ÎNTRUPAT cu TRUPUL ŞI SÂNGELE MEU…

Cei care înţeleg aceasta îşi întăresc firul de legătură cu LUMINA CREATOARE iar cei care nu se vor mai hrăni cu Lumina din Lumină, nu se vor îndrepta, iar firul de susţinere se va subţia şi în cele din urmă se va rupe şi atunci cel care nu s-a hrănit cu hrana pură se pierde în întuneric şi îndepărtându-se ajunge la pierire, adică la dezintegrare.

Vedeam ca într-un film, cum trupul de Lumină

a ÎNVĂŢĂTORULUI emitea mii, milioane, miliarde de raze luminoase iar acestea erau direcţionate prin picioarele Sale şi se uneau cu creştetele pământenilor. Vedeam cum unii pământeni nu dădeau importanţă acestor fire de lumină şi se îndepărtau iar firul de lumină se subţia şi apoi se rupea apoi cei a căror fir se întrerupea erau ca loviţi de valuri şi de furtuni năprasnice neluminoase. Aceştia sufereau, cădeau, erau tăvăliţi în mocirlă şi noroiul întunecat al pământului.

Dar, de asemeni am văzut cum multe spirite încarnate mulţi pământeni priveau cu smerenie Lumina şi o adorau şi mai cereau şi li se dădea, ca urmare a cererilor. Aceştia primeau din ce în ce mai multă Lumină. Vedeam cum aceste spirite încarnate deveneau atât de luminoase şi începeau să emită la rândul lor Lumina primită din Lumină ÎNĂŢĂTORULUI. Vedeam cum firul de Lumină care le unea cu Luminozitatea ÎNVĂŢĂTORULUI devenea tot mai condensat, mai rezistent şi mai luminos iar trupurile lor, carcasele spiritelor acestora trupurile lor terestre prin lumina primită prin legătura spirituală, deveneau mai luminoase, deveneau asemeni unor COLOANE DE LUMINĂ. Deveneau STÂLPI DE FOC ŞI LUMINĂ aici pe pământ şi susţineau astfel TEMPLUL DIVIN, nevăzut ochilor fizici. Iar în jurul acestor coloane de lumină se adunau din ce în ce mai multe spirite încarnate pentru a se hrăni cu luminozitatea emisă de acestea.

Spiritele încarnate au posibilitatea să primească direct de la Sursa de lumină de la

TATĂL CERESC PRIN FIUL SĂU ŞI PRIN DUHUL SFÂNT, hrana celestă – precum mai au şi posibilitatea de a se hrăni cu lumina emisă de Sfânta Sursă prin slujitorii aflaţi aici pe pământ, prin cei de care DIVINITATEA se serveşte aici în acest plan fizic prin cei care fac VOIA SA.

Iată deci, ai avut posibilitatea să vezi legătura energetică a MICROCOSMOSULUI şi a MACROCOSMOSULUI cu DIVINITATEA, cu INFINITA CONŞTIINŢĂ ŞI INTELIGENŢA A TOATE CREATOARE.

Există atât între DIVINITATE ŞI MACROCOSMOS cât şi între DIVINITATE ŞI MICROCOSMOS adică spiritele încarnate şi în ceea ce ne priveşte fiinţele umane pământene. Aceste fire există şi cu ajutorul lor unele spirite încarnate se desprind se detaşează de trupul carnal, de vehicului terestru şi efectuează călătorii astrale în stare de veghe, aşa cum faci tu MELFIOR RA, dar pentru aceasta trebuie să se ajungă la puritate la supunerea trupului prin spirit. Cei care doresc şi reuşesc aceasta sunt cei care ajung să vadă şi să cunoască cele ce şi tu ai văzut şi trăit prin desprinderea de pământ.

Am dori să cunoşti toate aceste şi să le comunici semenilor tăi pământeni pentru că mulţi nu mai ţin seama de CUVINTELE MELE, prin care am spus: „EU SUNT CALEA, ADEVĂRUL ŞI VIAŢA. NIMENI NU VINE LA TATĂL DECÂT PRIN MINE”. Ioan 14: 6.

„EU SUNT PÂINEA CEA VIE, CARE S-A COBORÂT DIN CER. CINE MĂNÂNCĂ DIN PÂINEA ACEASTA VIU VA FI ÎN VECI. IAR

PÂINEA PE CARE O VOI DA PENTRU VIAŢA LUMII ESTE TRUPUL MEU". ADEVĂRAT, ADEVĂRAT ZIC VOUĂ, DACĂ NU VEŢI MÂNCA TRUPUL FIULUI OMULUI ŞI NU VEŢI BEA SÂNGELE LUI, NU VEŢI AVEA VIAŢĂ ÎN VOI. CEL CE MĂNÂNCĂ TRUPUL MEU ŞI BEA SÂNGELE MEU RĂMÂNE ÎNTRU MINE ŞI EU ÎNTRU EL. Ioan 6: 51,53,56.

Apoi ÎNVĂŢĂTORUL a mai spus:

— Trebuie să ştiţi că TATĂL CERESC, DIVINITATEA vede tot…

Am văzut, cum în toate acele constelaţii, galaxii, ar fi o legătură, ca o sfoară invizibilă către Divinitate, care coordona acest angrenaj şi gândul m-a dus la o asemănare cu ceva ce am văzut de mai multe ori în parcurile de distracţii pentru copii, unde o fată metalică, nu prea reuşită, masca axa unei instalaţii, iar la poalele rochiei acelei fete masive, se aflau scaunele pe care stăteau copii pentru a fi transportaţi în acea învârtire aeriană. Cum aşa arăta şi acel angrenaj cosmic, dar la scară impresionantă şi inexprimabilă în cuvinte de care dispun.

ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Trebuie să ştiţi că Divinitatea vede tot, absolut tot ce se întâmplă pe fiecare planetă în parte din tot acest angrenaj cosmic şi totodată vede-ştie pe fiecare fiinţă dotată cu inteligenţă, ce face, cu ce greşeşte sau cu ce ajută la evoluţia cosmică, spirituală. Vei simţi pentru o clipă ceva asemănător cu cele ce ţi-am spus.

Ceea ce am simţit pur şi simplu m-a copleşit,

m-a copleşit intensitatea şi imensitatea Puterii Divine, a puterii de pătrundere în acelaşi timp peste tot. Mintea omenească nu poate cuprinde şi imagina aceea putere imensă de pătrundere în acelaşi timp în tot Universul şi totodată, în toate fiinţele, entităţile dotate cu inteligenţă. Am văzut, simţit şi trăit pentru o clipă o stare de nedescris, starea imensităţii şi intensităţii cunoaşterii, şi am rămas copleşită de aceea stare, simt şi acum acel sentiment copleşitor şi mă întreb cum este posibil ca ceva, cineva să vadă, să simtă în acelaşi timp tot, **TOTUL ABSOLUT**. Şi totuşi aşa este. Atunci, în acea experienţă incredibilă, mi-am dat seama, am simţit cel mai pregnant micimea noastră, a entităţilor umane.

Doamne, cât suntem de mici, de neimportanţi, de neînsemnaţi în imensitatea Universului! Suntem mai mici, mai neînsemnaţi doar ca un fir de nisip, pentru ochiul fizic uman în imensitatea Universului. Şi totuşi Divinitatea Supremă ne are în vederea sa Atotvăzătoare şi Atotputernică, în fiecare clipă. Nu-i suntem indiferenţi şi nimic din ceea ce există în Univers nu-i indiferent, deoarece chiar aşa fire de nisip cum suntem la nivel de Univers, suntem creaţia sa şi ca orice creator îşi iubeşte creaţia sa, oricât de multe creaţii ar avea, pe toate le are înregistrate în memorie şi ţine la ele. Aşa şi Divinitatea Absolută ne ştie, ne are în evidenţă cu toate gândurile, faptele şi vieţile noastre. Sufăr nespus întrucât cuvintele mele nu pot reda, nu sunt atât de expresive pentru a exprima cu fidelitate ceea ce am văzut – simţit – trăit. Acolo unde am fost

condusă în călătoria mea astrală de învăţătorul învăţătorilor Tuturor Lumilor Văzute şi Nevăzute. Abia acum înţeleg deplin ce însemnătate au cuvintele prin care este desemnat învăţătorul învăţătorilor Tuturor Lumilor Văzute şi Nevăzute. Da, acum înţeleg bine deplinătatea acestor cuvinte, a înţelesului lor, după ce am văzut puzderie de lumi, imensitatea lumilor care există, dar pentru mine a vedea pe fiecare lume ce există, pentru mine este prea mult. Eu nu pot vedea decât câte o lume, o dimensiune, odată… Doar clipa aceea de cunoaştere pentru mine a fost copleşitoare şi simt că nu pot şi nu doresc să repet experienţa, pentru mine este prea mult. Noi, pământenii, suntem atât de lipsiţi de vedere, noi de fapt suntem orbi, surzi şi muţi deşi ne credem grozavi! Abia acum începem să întrezărim câte ceva.

Dar ÎNVĂŢĂTORUL spune că ne va ajuta, ne va deschide ochii, dar nu brusc şi nu la toţi deodată, şi dintr-odată, căci nu am suporta ca Lumina să penetreze brusc întunericul nostru, Lumina ne-ar orbi. Aşa că ÎNVĂŢĂTORUL are grijă să nu ne dăuneze Lumina, de aceea ne-o dă aşa, cu pipeta, numai câte o picătură, pentru că este un părinte grijuliu şi nu vrea să-şi distrugă creaţia. Principalul este că a început pătrunderea Luminii, şi în foarte scurt timp se va produce explozia Luminii Cunoaşteri, şi fiecare dintre cei dornici vor lua atâta Lumină cât vor putea stăpâni, suporta să o ducă mai departe. Deci cei care vor începe să simtă puterea Luminii, claritatea şi puritatea ei, nu se vor mai opri din drumul

îndreptat dinspre lumina cea veşnică şi nici nu vor mai dorit să se întoarcă din drum. Cine va Cunoaşte Lumina nu va dori să trăiască în întuneric, va refuza pentru totdeauna întunericul. Lumina, Cunoaşterea şi Puritatea sunt „devizele” către **ABSOLUT**.

Toate acestea se pot realiza prin ÎNVĂŢĂTORUL. El este calea spre Lumină. Cine îl caută, Îl găseşte. El nu intră cu forţa în casa nimănui, dar nici nu refuză intrarea acolo unde I se deschide uşa şi este invitat să intre, unde este aşteptat şi bine primit. Bine primit prin iubire, devoţiune şi respect. ÎNVĂŢĂTORUL este la dispoziţia tuturor. El aşteaptă doar invitaţia de a pătrunde în interior. El este trimisul Divinităţii Absolute. El vine să răspândească Lumina. El este purtătorul făcliei divine. Primiţi-L.

Capitolul II. 2

Sistemul solar

Ca acest sistem solar să existe şi să funcţioneze a fost nevoie de un sistem care să-l susţină. Sistemul de susţinere şi funcţionare este energia solară de o anumită frecvenţă. Soarele emite o rază – sursă de susţinere spre fiecare planetă din acest sistem solar. Nu ştiu dacă ştiinţa, religia sau parapsihologia – metafizica are cunoştinţă de existenţa acestei raze-surse de susţinere a sistemului solar, dar ştiu că ea există şi

ştiu că poate fi văzută prin intermediul călătoriilor astrale efectuate nu în nave materiale ci prin desprinderea spiritului de trupul carnal. Nu prea m-a interesat vreodată (în această viaţă) astrologia sau astronautica şi totuşi am călătorit printre stele şi am luat cunoştinţă despre multe fenomene care au intrat în sfera mea de activitate sau interes. Astfel am văzut cele ce urmează să descriu.

Din soare sunt emise nişte raze, nişte fluide energetice de o imensă concentraţie spre toate planetele din sistem. Acum vorbesc despre sistemul nostru solar. Aceste fluide se strecoară în solul fiecărei planete printr-un edificiu de formă piramidală. Acest edificiu poate fi construit sau poate fi natural. Edificiul prin care planeta Pământ captează acest fluid, această undă de susţinere în sistem este edificiul cunoscut nouă sub numele de **PIRAMIDA LUI KHEOPS** sau **MAREA PIRAMIDĂ**, dar niciunul dintre acestea nu este adevăratul nume dat de către constructorii edificiului. Dacă această construcţie ar fi fost demolată Pământul ar fi fost înghiţit de imensul hău şi ar fi fost pierdut în neantul imens al Marelui Cosmos. Bineînţeles că această construcţie nu este de la începutul pământului în sistem, dar într-un moment anume a fost necesară construcţia acestui edificiu de susţinere a Pământului în sistem. Când s-a constatat aceasta s-au luat măsurile necesare şi construcţia a luat fiinţă şi prin ea s-a consolidat rămânerea noastră în sistemul solar. Cine a luat această hotărâre şi decizie? Păi cine altul decât **DUMNEZEU TATĂL**

CREATOR! ATUNCI NI S-A ACORDAT încă o dată şansa de vieţuire pe această planetă.

Cine are posibilitatea şi îşi acordă şansa călătoriilor astrale prin desprinderea spiritului de trup poate vedea că toate sistemele solare din întregul şi imensul **UNIVERS** sunt susţinute de fluide energetice emise de soarele în jurul cărora se învârtesc planetele fiecărui sistem solar.

Acum mă gândesc câtă dreptate a avut **GIORDANO BRUNO** când a spus **„EXISTĂ O INFINITATE DE SORI, CU PLANETE ÎNVÂRTINDU-SE ÎN JURUL ACESTORA, TOT LA FEL CUM ŞI CELE ŞAPTE PLANETE ALE NOASTRE SE ÎNVÂRT ÎN JURUL SOARELUI... FIINŢE VII TRĂIESC ÎN ACESTE LUMII**”. Dar Geordano Bruno a plătit cu viaţa cele susţinute de el şi la 17 februarie 1600 în Piaţa Compo Dei, din Roma a fost ars pe rug pentru cele afirmate. Iată nu au mai trecut de atunci decât aproximativ 400 de ani şi între timp multe s-au schimbat dar nu într-atât încât să accepte ştiinţa călătoriilor astrale, dar peste alte câteva sute de ani şi acestea vor fi acceptate aşa cum astăzi ştiinţa acceptă că pământul este rotund şi se învârte în jurul Soarelui, deşi în urmă cu câteva sute de ani cineva a plătit cu viaţa această afirmaţie.

Dar, să nu uităm că Pământul se învârte în jurul soarelui printr-un sistem care ne-a fost acordat şi pentru care s-a înălţat la un moment dat o impunătoare construcţie pe această planetă, tocmai pentru ca noi să vieţuim şi să rămânem în sistem. Întregul Univers este format din asemenea

sisteme care la rândul lor sunt cuprinse în alt sistem mult mai mare şi mai amplu.

Un sistem solar este asemănător unui carusel este o asemănare foarte pregnantă între un sistem solar şi un carusel dintr-un parc de distracţii pentru copii. Dar oare acel carusel din parcul de distracţii funcţionează aşa la voia întâmplări? Aşa cum acel carusel este susţinut şi supravegheat de cineva şi cineva se ocupă de bunul lui mers tot la fel s-a întâmplat şi se întâmplă şi cu sistemul nostru solar. Iar când s-a constatat că ceva nu merge la învârtirea planetei noastre s-a efectuat acel edificiu prin care să primim energia necesară învârtiri în jurul emiţătorului de energie emiţător numit soare.

Energia captată prin acel edificiu de formă piramidală este emisă apoi prin axa energetică a piramidei, pământului iar aceasta se difuzează acolo unde trebuie, şi unde este prevăzut să ajungă pentru a se împlini cele de trebuinţă.

În călătoriile mele astrale prin întregul Univers am văzut un imens număr de sisteme solare asemănătoare cu al nostru am cunoscut viaţa de pe alte planete şi din alte sisteme solare, iar după revenirea mea în aşa-zis a casă terestră, mi-am dat seama cât suntem de mici şi de neînsemnaţi şi că de fapt pentru imensitatea Universului chiar dispariţia unui sistem solar ar trece ca un fapt banal.

Dar, iată marea uimire, cu toate că la nivel de Univers suntem aproape neînsemnaţi, dar pentru Tatăl Creator fiecare spirit, oriunde s-ar afla acesta, contează şi este ţinut în evidenţa divină.

Mă folosesc din nou de asemănarea dintre caruselul din parcul de distracţii şi sistemul solar. Oare cel care supraveghează caruselul nu ar suferi dacă un copil ar cădea din carusel şi s-ar accidenta sau ar sucomba? Deoarece caruselul este făcut special pentru bucuria copiilor, la fel şi sistemul solar este făcut tot pentru bucuria şi întregirea vieţii celor care se află în acest imens carusel. Cum ar fi să trăiască unii numai în lumină şi alţi numai în întuneric, sau unii la temperaturi foarte ridicate sau alţii la temperaturi foarte scăzute? Iată să găsit modalitatea ca toţi cei aflaţi în carusel să se bucure atât de Lumină cât şi de întuneric, pentru a avea posibilitatea alegerii între **Bine şi Rău**. Iar pentru a ne bucura de toate aceste a fost nevoie de acest carusel imens numit **SISTEM SOLAR**. Pentru aceasta a fost nevoie de acele fire fluidico – energetice care leagă planetele de sursa emiţătoare adică de soare. Acolo unde s-a erodat „locul „prin care se făcea legătura s-a construit un edificiu prin care să se refacă legătura cu sursa de emitere şi susţinere.

Pe planeta Pământ când s-a distrus acel sistem de legătură, s-a construit altul, care se află în centrul masei continentale a Pământului, numit de către constructori **Piramida Luminii Celeste**, şi cunoscut în zilele noastre sub denumirea de **Piramida lui Kheops – Marea Piramidă**. Această piramidă este enigma pământului şi nu i se cunoaşte rolul şi scopul. Nici până astăzi ştiinţa nu a descoperit de ce şi de către cine a fost construită această construcţie şi iată s-a dorit să se afle aceasta printr-un muritor de rând, un

muritor pe care nu îl interesa aceasta pentru că este prea mic şi simplu şi nici nu visa vreodată să îl preocupe aşa ceva. Dar toate cele scrise în **CARTEA CĂRŢILOR** trebuie să se împlinească şi să se adeverească, şi acolo este scris.

„Pierde-voi înţelepciunea înţelepţilor şi ştiinţa celor învăţaţi voi nimici-o. Unde este înţeleptul? Unde este cărturarul? Unde e creatorul acestui veac? Au n-a dovedit Dumnezeu nebună înţelepciune lumii acesteia?

Ci Dumnezeu şi-a ales pe cele nebune ale lumii, ca să ruşineze pe cei înţelepţi: Dumnezeu şi-a ales pe cele slabe ale lumii, ca să le ruşineze pe cele tari. Dumnezeu şi-a ales pe cele de neam de jos ale lumii, pe cele nebăgate în seamă, pe cele ce nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt. (1 Corinteni; 19,20,27,28)

Capitolul II. 3

Călătorii pe Vamfim

Programarea

Am făcut multe călătorii în astral, în diferite dimensiuni spaţio – temporale atât în prezent, trecut şi viitor. Mai recent am fost tentată, determinată sau poate mi s-a sugerat să vizitez o altă planetă, căreia noi pământenii îi spunem Marte, iar cei de acolo o numesc VAMFIM.

Prin urmare, iată-mă pe Vamfim, unde am fost

condusă de ghidul meu spiritual Zen, ghid de rang superior. Acel spaţiu şi timp este populat de nişte fiinţe superioare nouă, pământenilor din punct de vedere intelectual-spiritual, dar oarecum inferioare în ceea ce priveşte aspectul, armonia corpului material – fizic din punctul de vedere al unui pământean. Altminteri, sunt prietenoase, dornice de a comunica cu pământenii şi nu numai cu ei. În acest scop, vamfienii, fac câte ceva pentru a contacta pe cei cu care vor să comunice… De ce?…

Ei vor să ajute oamenii să iasă din blocajul mental, să poată comunica cu vamfienii, fiindcă e foarte greu de conceput ca la sfârşitul acestui mileniu, omul de pe Pământ să nu realizeze comunicarea cu entităţi asemănătoare lui, din Univers. În acest scop, ei au realizat deschiderea centrului energetic Ajna, a celui de-al treilea ochi, pentru clarviziune.

Cu alte cuvinte, mai pe înţelesul tuturor, au făcut până în prezent un fel de intervenţii pentru deblocarea mentalului pe corpurile astrale ale câtorva zeci de pământeni.

Aceste intervenţii pe corp astral se fac de către entităţi specializate în astfel de lucrări. Subiectul pe care se lucrează este contactat atunci când se află în relaxare. Ei, vamfienii, îi creează o stare de hipnoză sau transă. Spun aceasta deoarece el, subiectul, ştie, simte, vede … da, vede că se lucrează asupra lui, pe corpul lui energetic, nerămânând semne vizibile cu ochiul liber pe corpul lui fizic. În schimb, mari prefaceri se produc în el, în mentalul şi în spiritul lui,

schimbări care se transmit ulterior şi corpului fizic. De exemplu, are senzaţia că nu-şi mai aparţine, parcă i s-a inoculat o altă voinţă, nu mai doreşte ceea ce dorea până atunci, se miră de ceea ce face şi îşi dă seama, că nu cu mult timp în urmă, altfel ar fi procedat în anumite împrejurări. Cu toate că este conştient când se lucrează pe el, nu poate schimba nimic, nu poate face nimic deşi nu este legat nici de mâini, nici de picioare, dar în acele momente nici nu este stăpân pe voinţa lui. Este ca un robot care execută ceea ce i se ordonă sau ceea ce i s-a programat să i se facă. Pentru moment propria lui voinţă este anihilată. De fapt, nici nu mai are altă voinţă decât cea care atunci i se programează. Şi totuşi, în acel timp, să-l zicem timp oprit în loc pentru el, o parte din conştientul sau subconştientul lui este în stare să se răzvrătească, să nu fie de acord cu ceea ce se lucrează asupra lui, cu acea intervenţie. Îşi dă seama că, prin acea intervenţie, el nu-şi va mai aparţine niciodată în totalitate, şi în acelaşi timp are o nelinişte, o frică generată la ideea că nu se va mai regăsi niciodată aşa cum era el, neatins de ... cei cărora nu li se poate sustrage şi nici împotrivi acum. Dar acea... umbra de răzvrătire rămâne pentru totdeauna ca un vis, ca ceva care din start nu are şanse de supravieţuire, de materializare. Astfel, face tot ceea ce i se care, deşi vede, simte, aude, totuşi ştie că nu-şi mai aparţine în întregime. Apoi, când totul s-a terminat, când intervenţia este gata, dacă nu ar simţi acea presiune, acea apăsare în creştet, ar fi tentat să creadă că totul nu a fost decât o

închipuire, un vis, deşi a fost tot timpul în stare de veghe, e convins de faptul că nu s-a întâmplat nimic… încearcă să-şi sugestioneze acest lucru.

Şi dacă se complace în această dulce amăgire, iată că vine vremea celei de a doua intervenţii pe corpul său astral când nu se mai poate preface că nu ştie, deoarece atunci i se spune clar că urmează intervenţia numărul doi întrucât au trecut cele şase luni de timp terestru şi trebuie totul concentrat şi aplicat, pentru a da randamentul dorit de specialistul care execută lucrarea. Abia atunci ţi se confirmă adevărul că într-adevăr nu a fost o halucinaţie, o întâmplare la care fără să vrei te gândeşti din când în când, şi că de altfel nu eşti altceva decât un „subiect „în mâinile acelor inteligenţe superioare. Ale cui?

Curios, cum vedem noi, pământenii, ceea ce ni se întâmplă în loc să cuantificăm prin consecinţe, noi disecăm, favorizăm, lansăm forme-mentale catastrofice. Aşadar, în cazul de faţă, confirmarea te exasperează, te bucură şi te îngrijorează totodată. Bucuria constă în purificarea şi schimbarea ta în bine, în iubire faţă de aproapele tău, în ceea ce ai descoperit benefic în tine în acel interval scurs între cele două intervenţii, iar îngrijorarea, poate chiar mai mult, frica ţi se trezeşte la gândul că ai putea fi… programat, determinat să faci şi ceea ce nu ţi-ar sta în caracter, ceea ce nu ai vrea să faci, adică vreun rău cuiva. Dar, întrucât în acea perioadă de timp ai fost schimbat spre bine, îţi vine să crezi că binele şi armonia, atât spirituală cât şi cea materială, reprezintă scopul intervenţiilor lor şi nu

altceva. Începi cu timpul să nu mai exasperezi să te bucuri chiar, şi să mulţumeşti Divinităţii pentru ajutorul dat. Simţi cu toată fiinţa că schimbarea este în bine şi nu altfel…

Energizarea

Iată-mă deci pe Vamfim. Când am ajuns acolo, primul popas a trebuit să-l fac (căci nu poate fi acolo altfel, decât să te supui, dar oare numai acolo?) la Casa Energizăriilor probabil ei, vamfienii, au constatat că trebuie să fiu energizată. Şi astfel am fost condusă în acea casă, pentru a fi… supusă energizării.

Casa Energizăriilor are forma unei piramidă, este construită dintr-un material dur, dens dar transparent, posibil a fi cristal. În Casa Energizăriilor fiecare entitate ocupă dimensiunea la al cărui nivel vibraţional spiritual se găseşte. Eu am fost condusă şi am intrat la 2/3 din înălţimea casei-piramidă. Acolo în interior era un culoar. În acel culoar-tunel din interiorul casei-piramidă au intrat atâtea entităţi până s-a format un cerc. Entităţile se ţineau de mâini. Deşi în mijlocul cercului spaţiul era plin, dens, entităţile care formau acel cerc viu se vedeau prin acel material (de construcţie) transparent.

Ţinându-ne de mâini am simţit cum prin palma stângă mă pătrundea ceva ca un fluid ceva ca o undă vibratoare şi acea undă îmi străbătea tot corpul astral (şi senzaţia era transmisă până în corpul fizic), apoi ieşea prin palma mâini drepte şi

trecea în următoarea entitate, şi astfel circula prin toate entităţile care formau cercul. După un timp (ce relativ sună acest cuvânt timp aici, şi ce impropriu), un timp care nu se poate compara cu aşa-zisul nostru timp terestru, cercul s-a întrerupt chiar în locul intrării, a ceea ce nu se poate numii uşă, ci pur şi simplu intrare-ieşire. Entităţile, care se aflau acolo, ce formaseră cercul, au ieşit afară în spaţiul aerian, începând cu prima care se afla în acel loc intrare-ieşire. Şi după ea au plecat următoarele până ce au ieşit toate din culoarul circular de la acel nivel al casei-piramidă.

În acel spaţiu şi timp totul este argintiu. Acolo, când doreşti ceva nici nu apuci bine să-ţi exprimi gândul în întregime că ţi se şi dă răspunsul prin îndeplinirea-realizarea dorinţei. Astfel am început să gândesc că aş vrea să ştiu cum sunt de fapt trupurile lor, ce îi deosebeşte atât de mult de noi, pământenii, şi imediat am primit răspunsurile. Pe lângă comunicarea telepatică a înţelesului prin cuvânt, aveam totodată posibilitatea să şi văd ca într-un film ceea ce trebuia înţeles, pentru a nu exista dubii, confuzii sau suspiciuni. Astfel, am văzut că ei, vamfienii, nu au mai mult de un metru în înălţime. Au capul în formă de prismă dreaptă, doi ochi foarte mari ocupă toată lăţimea suprafeţei laterale, nasul insesizabil, iar organul lor auditiv se găseşte pe creştet sub forma unui triunghi mic. Ei au posibilitatea să-şi regleze acest organ pentru ca pătrunderea sunetelor-zgomotelor să nu fie de o intensitate mai mare decât cea dorită, cea plăcută lor. Gura nu-l prea mare, cu buze foarte,

foarte subţiri. Nu au păr. Între degete au o membrană subţire, de asemenea au membrane şi între corp şi mâini şi între cele două picioare, de-a lungul acestora. Aceste membrane au o culoare gălbuie, iar trupurile au o culoare închisă mai precis un cafeniu închis. Le place să îmbrace pantaloni de culoare galbenă. Când îmbracă haine, acele membrane fiind elastice, îmbrăcămintea se mulează pe picioare, mâini sau degete.

Aceste fiinţe se deplasează într-un fel de zbor-plutire, ceva ce nu este nici zbor nici plutire, ci din ambele câte ceva. Entităţile de gen feminin au trei perechi de mamele. Organele lor procreative se află în partea de jos a ceea ce noi numim abdomen. Am asistat chiar la o… naştere. O entitate a dat naştere la… opt copii, dacă pot fi numiţi astfel. Aceştia erau pur şi simplu expulzaţi prin nişte contracţii. Se ţineau lanţ într-o membrană. La fiecare contracţie era expulzat câte un făt. Erau foarte ciudaţi, arătau ca nişte peşti. Apoi, o altă entitate I-a scos din acel înveliş şi nou-născuţi pluteau apoi I-a dat mamei la sân şi aceasta îi alăpta. Dar ceea ce m-a uimit era faptul că imediat ce au fost scoşi din acea placentă, ei se puteau… deplasa!

Apoi am dorit ca să văd cum arată casele lor. Imediat mă şi aflam într-o casă, dacă se poate numi astfel. Sinceră să fiu nu prea mi-au plăcut locuinţele lor pe care voi încerca să le descriu cât pot mai bine.

Imaginaţi-vă un deal, da un deal de formă cilindrică, ceva asemănător cu un bloc turn, dar

nu ceva construit de… cineva, nu o construcţie artificială ci ceva natural dar de acea formă. Sunt de dimensiuni foarte mari în lăţime, iar de jur-împrejur, pe mai multe nivele au un fel de coloane ovale în partea de sus, fiecare interior al unei coloane reprezentând locuinţa unei familii… Mai bine zis, coloana reprezintă intrarea în locuinţă, intrare pe care o delimitează. Interioarele sunt mult mai înalte ca cele ale apartamentelor noastre, aş zice chiar mult, mult mai înalte. În interiorul locuinţei nu există nimic ce ar putea aminti ceva de mobilier. Nu există împărţiri ca: sufragerie, dormitor etc. nimic, din toate acestea. Există doar nişte nişe în acei pereţi, nişe aşezate pe orizontală. În aceste nişe se aşază uneori locatarii când nu se află în acel zbor-plutire. Am menţionat mai înainte că vamfienii pot sta în aer, atât în poziţie verticală cât şi orizontală, fie că stau, fie că se deplasează.

Acolo, pe Vamfim, tot ce este asemănător plantelor, arborilor, tot ce creşte este de culoare argintie. Totul în jur este feeric. Interioarele locuinţelor lor însă, sunt destul de sumbre. Numai au acel farmec de luminozitate, de sidefiu care te încântă în natură. Poate din această cauză, vamfieni nu prea stau în aceste interioare, ci îi poţi vedea stând grupuri-grupuri, staţionând pur şi simplu în aer în diferite poziţii, comunicând între ei. Percepeam că ei comunicau sau mai bine zis înţelegeam că îşi transmiteau cele dorite, dar nu auzeam sunete, cuvinte, acolo nu prea sunt necesare cuvintele, întrucât chiar gândurile sunt interceptate şi ţi se răspunde fie prin imagini, fie

prin înţelegere adică prin percepţie telepatică. Nu întotdeauna cuvintele şi înţelesurile (sau mai bine spus ceea ce reprezintă cuvintele noastre) pot exprima ceea ce vrei să spui din cele văzute sau receptate-interceptate acolo. Nu întotdeauna se poate transpune în cuvânt ceea ce ai văzut, simţit sau sesizat în alt plan, spaţiu sau timp.

Ceea ce se poate spune este că fiecare dimensiune are avantajele şi dezavantajele ei. Şi eu cred că trebuie să fim mulţumiţi cu ceea ce avem în prezent, aici şi acum pe Pământ.

Să fim fideli prezentului, el este TOTUL.

Navele Nor

Aşadar, ajunge doar să vrei ceva şi acel ceva prinde contur, prinde viaţă imediat. De multe ori nici nu-ţi manifeşti în întregime gândul că ai şi fost înţeles şi primeşti răspunsul. Când spun răspuns, înţeleg prin acesta deplasarea la faţa locului, imagini derulate pe retina memoriei, percepţie extrasenzorială telepatică şi auditivă totodată, dar fără rostirea cuvintelor. Aceasta înseamnă răspuns acolo pe Vamfim…

Astfel, am început să gândesc, să doresc şi să văd cu ce se îndeletnicesc acolo pe Vamfim entităţile de gen masculin. Imediat am sesizat că sunt undeva într-o uzină dacă se poate numi aşa. Un fel de sediu, de spaţiu de transformare a anumitor energii în materii dense. Acolo se construiau ceea ce noi pământenii numim nave spaţiale pentru călătorii interplanetare sau

intergalactice! Bineînţeles că m-au interesat la un moment dat navele interplanetare, voiam să ştiu cum arată şi în interior… Am fost condusă într-o asemenea navă. Ei, vamfienii le numesc Nave-Nori, aşa mi-au transmis mie, pe înţelesul meu. Am intrat într-o asemenea navă. Am reţinut că acele aparate de zbor-deplasare, atunci când sunt gata, pot lua diferite forme şi culori: alb-argintiu, culoarea lor de bază, cenuşiu-sidefiu, portocaliu, azuriu etc. atât forma cât şi culoarea pot fi schimbate la comandă. Comanda se face pe bază de vibraţie. Navele pot fi atât de formă cilindrică cât şi elipsoidală, în formă de pipe, cupole, cupole simple sau duble precum şi în forma literei H, dar cele mai interesante mi s-au părut cele în formă de nori, păreau nori de diferite forme şi mărimi. Toate aceste nave au posibilitatea să-şi schimbe forma şi culoarea, să ia o formă sau culori dorite după cum sunt programate. Comenzile navelor se fac pe bază de vibraţii. Comenzile nu pot fi şi nici nu sunt lăsate fără vibraţia încorporată la materializarea energiei în corpul solid al materialului de construcţie al navei, a vibraţie celui conduce nava. Aparatele cele mai des folosite când vin în spaţiul nostru terestru sunt navele-nori. Ei, vamfienii, ne vizitează cel mai des cu aceste nave pentru că nu sunt uşor de interceptat. În asemenea nave-nori pot călătorii câteva sute de vamfieni. De pe aceste nave ei ştiu, simt imediat când au fost sesizaţi de pământeni, mai mult decât atât, „văd” chiar gândurile celor care i-au interceptat. Astfel, ştiu ce măsuri de protecţie să-şi ia. De multe ori, se joacă, cu cei ce

se lansează în urmărirea lor. Îi amuză mai ales faptul că nu sunt văzuţi atunci când nu vor, fiindcă au posibilitatea de a-şi face navele invizibile şi a le schimba instantaneu culoarea şi forma. Ei ne consideră pe noi, pământenii, ca pe un fel de surzi şi orbi, şi se distrează copios când „aero-spaţialii” noştri, în urmăririle sau misiunile lor trec pe lângă vamfieni fără să-l vadă. Astfel s-au jucat vamfienii cu cei din NASA, NATO, SUA, JAPONIA şi din fosta URSS. Au preferat să se „joace” astfel cu ei din cauză că îi considerau nesinceri, neloiali faţă de… fraţii lor pământeni. Au constatat cu stupoare că aceştia nu fac cunoscute lumii descoperirile lor referitoare la întâlnirile cu extratereştri. Tocmai de aceea vamfienii au hotărât să intervină direct, să contacteze fiinţe umane, de care să se apropie şi să-şi transmită mesajele de prietenie şi afecţiune, pentru toţi pământenii. În acest scop au intervenit ei cu acele operaţii de deschidere a centrilor energetici pe corpurile astrale ale câtorva zeci de pământeni.

Vamfienii sunt foarte evoluaţi, dispun de o mare inteligenţă, de o înaltă vibraţie spirituală, de multe informaţii în ceea ce priveşte evoluţia vieţii pe pământ, precum şi de ştiinţa cunoaşterii transformărilor galaxiilor în circuitul spaţial – timp-dimensiune. Dar (există totuşi un dar), au şi ei dezavantajul şi nemulţumirea lor. Ei ne invidiază pentru frumuseţea, armonia şi dimensiunile corpurilor noastre fizice. Ne consideră deţinătorii primului loc în Univers la frumuseţe fizică, nu însă şi la inteligenţă sau spiritualitate. Motiv pentru care nu de puţine ori

staţionează în apropierea plajelor, unde nudurile tereştrilor pot fi admirate în voie.

Sunt vamfieni care au făcut pasiuni pentru fiinţe terestre, şi se deplasează mereu pentru a le vedea. Doresc mult o combinaţie genetică cu pământenii, pentru a-şi înfrumuseţa specia. Au fost cazuri între noi şi ei, de asemenea, contacte, însă rodul acelor încercări nu a supravieţuit acolo pe Vamfim, în special datorită compoziţiei aerului, şi într-o măsură mai mică a hranei. Dar, acest eşec nu i-a descurajat întru totul şi ei speră până la urmă ca un astfel de experiment să dea rezultatele dorite, adică să aibă armonia şi dimensiunile trupurilor terestre, dar inteligenţa şi posibilităţile spirituale ale vamfienilor. Ei sunt total împotriva felului nostru de viaţă, mai ales a modului de alimentare a pământenilor. Nu pot concepe ca o entitate să ingurgiteze mai mult decât minimul necesar! Nu pot concepe ca cineva să folosească ceva în scop nutritiv, când ştie precis că acea substanţă sau acel produs alimentar îi dăunează, şi totuşi omul o mănâncă. Ei nu pot pricepe aşa ceva…

Vamfienii au închegat durabile prietenii cu spirite superioare care în vieţile lor anterioare au fost încarnate aici pe Pământ. Acele spirite îi ajută foarte mult pe vamfieni să se apropie de noi şi chiar le furnizează multe date care îi ajută să ne contacteze. Dar noi, noi „cei surzi şi orbi” suntem de compătimit şi ne compătimesc pentru ignoranţa noastră spirituală. Tocmai de aceea vamfienii doresc numai forma armonioasă a trupurilor noastre, nu şi „conţinutul” corpurilor

noastre, pline de „lacune”, mult inferioare cunoştinţelor lor spirituale. Se pare şi nu numai că se pare, e chiar sigur că se apropie vertiginos, şi ei ştiu aceasta mult mai bine ca noi, e sigur că se apropie clipa iluminării pământenilor şi dacă Divinitatea va considera că e necesar, atunci se va realiza şi aceea fiinţă umană mai aproape de perfecţiune, armonioasă, atât din punct de vedere material cât şi spiritual.

Fenomenul Praix

Sunt din nou pe Vamfim, şi ca întotdeauna până în prezent, am venit însoţită de Zen, ghidul meu spiritual. Am fost condusă direct la Casa Energizărilor. Acolo totul a decurs ca de fiecare dată. După ce am ieşit de acolo, am dorit, am început să gândesc (spun am început deoarece niciodată nu apuc să desfăşor tot gândul în întregime că şi primesc răspuns sau împlinirea dorinţei-gând), deci am vrut să văd cum îşi petrec timpul şi entităţile de gen feminin, cele adulte. Iată că, dintr-odată, mă găseam în preajma acelor entităţi-femei. Ele staţionau în aer, în diferite poziţii, şi adunau ceva ca de pe nişte arbuşti argintii.

Ceea ce adunau semăna mult cu afinele, numai că erau parcă ceva mai mici, culoarea lor era tot argintie, însă ceva mai închisă decât a arbuştilor, era ceva asemănător cu staniolul atât în privinţa culori cât şi a substanţei, a materiei din care erau făcute. Deci am văzut acele entităţi, unele stând pe orizontală, altele pe verticală, dar

toate îndeletnicindu-se cu adunatul acelor boabe. Bobiţele adunate erau introduse în membranele care uneau mâinile lor de corp, un fel de... buzunare existente pe acele membrane. Când am încercat doar să gândesc ce fac acele femei, am şi primit răspunsul, telepatic. Mi s-a răspuns că acele femei fac parte dintr-o... asociaţie care se ocupă de hrănirea, alimentarea unor copii bolnavi, a acelora care nu se pot deplasa să-şi ia singuri hrana, şi nici nu pot fi introduşi în casa energizărilor, datorită afecţiunilor de care suferă. Am început să mă mir că şi acolo sunt copii bolnavi şi mi s-a răspuns că într-adevăr şi aici ca peste tot sunt copii bolnavi, copii care nu-şi pot ţine coloana vertebrală dreaptă şi din această cauză nu se pot deplasa, nu pot efectua acel zbor-plutire, şi astfel nu-şi pot lua singuri hrana... În acelaşi moment eram deja într-o încăpere, poate un fel de spital unde se aflau mai mulţi copii bolnavi. Stăteau în acele nişe din pereţii caselor lor. Acolo, deşi nu era frig, simţeam totuşi că mă scutură un fior, aveam senzaţia de ceva rece şi apăsător, era un fel de a simţi tare ciudat, percepţia era însă mentală şi nu fizică ca pe pământ. Era un „frig” de altă natură, aproape inexplicabil, de neexprimat în cuvinte. Apoi am ieşit afară. Şi am simţit o uşurare când am ieşit în... aer liber. Am vrut să cunosc, să ştiu caza bolii acelor copii. Am receptat imediat răspunsul:

— Cauza este ceva foarte asemănător cu ceea ce voi pământeni numiţi poluare şi radioactivitate, numai că aici acestea nu sunt rezultate din

aceleaşi cauze ca la voi pe Terra, şi nu pe toţi îi poate atinge, ci numai pe acei care provin din anumite spaţii, mai precis pe urmaşii lor, şi chiar nici pe toţi dintre aceştia. Efectele nedorite depind de mai multe conjuncturi, e ceea ce se numeşte aici la noi Fenomenul Praix.

Aş fi vrut să aflu amănunte referitoare la… Fenomenul Praix, dar se pare că nu se dorea să ştiu mai multe despre acesta, şi ca urmare imediat am fost corporalizată. Niciodată nu mi s-a mai întâmplat aşa ceva, adică să fiu corporalizată fără voia mea, dar iată că am trăit-o şi pe aceasta…

Dacă mi se va mai permite să merg pe Vamfim, voi continua să vă aduc la cunoştinţă cele văzute, simţite şi trăite acolo. Dacă doriţi aceasta, atunci vă rog anunţaţi-mă. Mă puteţi ajuta emiţând numai gânduri bune, cu alte cuvinte să fiţi mai buni, mai blânzi şi mai înţelegători şi să vă iubiţi aproapele, aşa cum şi Iisus Cristos a făcut-o, cât timp a fost exemplul viu întrupat aici, pe acest Pământ.

Învăţătorul

După un interval de aproximativ trei zile terestre iată-mă aşadar din nou pe Vamfim. Pur şi simplu am fost condusă de Zen din dispoziţia cuiva a unei entităţi a cărei identitate deocamdată nu o voi deconspira, întrucât nu l-am cerut permisiunea.

Acolo pe Vamfim, am vrut să vizitez o şcoală şi nici nu am gândit bine că am şi fost condusă într-un asemenea loc. Numai că acolo ceea ce noi

numim sală de curs se află în aer liber, nu delimitată de nişte ziduri. Am văzut un grup format din aproximativ douăzeci de copii. Toţi aceştia staţionau pe verticală, iar în faţa lor se găsea o entitate matură, un vamfian care îţi impunea respect. Simţeai că trebuie să-l respecţi. Acea entitate de gen masculin transmitea copiilor ştiinţa deplasări în alte spaţii, timp şi dimensiuni. Am stau câtva timp şi am privit acea entitate care mi-a acordat şi mie atenţie. Nu ştiu de ce mi-a venit să-l întreb cum se numeşte. A spus doar atât: Învăţătorul…

Percepând că răspunsul e nesatisfăcător pentru mine a continuat să spună:

— Aici nu este ca pe Terra să aibă fiecare nume şi prenume, noi ne cunoaştem, ne simţim, ne ştim după vibraţii, nu după nume – semne – convenţionale ca la voi! „…

— Învăţătorule, spune-mi ce trebuie să ştiu despre vamfieni?

— Trebuie să ştii că vamfieni nu mor. Ei trec doar, fiind în deplină cunoştinţă, în alte spaţii şi dimensiuni de timp, însă numai după ce ajung aici la cunoaşterea absolută.

— Ce se întâmplă cu corpurile lor, atunci, la marea trecere?

— Nimic. Se volatilizează prin purificare. Pe cei care îi vezi plutind pe orizontală sunt mai aproape de purificare. Cum ziceţi voi, pământeni, ei sunt mai aproape de marea trecere, de moarte, numai că noi ştim că nu există moarte şi conştientizăm aceasta pe toată durata existenţei noastre în această dimensiune de spaţiu şi timp.

Aici nu se plânge nimeni când cineva şi-a îndeplinit misiunea şi a fost purificat. Iar cel purificat şi trecut în altă dimensiune, comunică în permanenţă cu cei dragi lui şi aflaţi încă aici. Mai mult, avem chiar posibilitatea să ne alegem dimensiunea spaţială în care trecem, şi pentru că ştim multe despre acele dimensiuni ale spaţiului următor, ne străduim să facem ceea ce trebuie pentru a atinge nivele cât mai înalte ale dimensiuni spaţiului următor. Astfel de învăţătură transmitem noi aici în şcolile noastre, urmaşilor noştri celor neştiutori încă... Diferenţa dintre noi şi voi, dintre şcolile noastre şi ale voastre, constă în acea că noi lucrăm pentru cucerirea dimensiunilor înalte, iar voi, pământenii lucraţi pentru dimensiunea spaţiului în care vă aflaţi. Voi nu vă străduiţi, nu acţionaţi să vă depăşiţi condiţia. Şi asta ne întristează că nu pricepeţi esenţialul. Voi pământenii aţi deviat foarte mult de la calea cea dreaptă, de la adevăr, şi astfel aţi regresat mult, mult de tot, însă vă veţi opri din cădere în foarte scurt timp. Noi vă ajutăm, aveţi ajutorul nostru, ajunge doar să-l doriţi şi atunci îl primiţi. Dar numai dacă îl doriţi, altfel noi nu putem intervenii în intimitatea voastră.

— Învăţătorule, ce trebuie să mai ştiu despre voi, şi ce pot comunica semenilor mei?

— Vei şti şi vei afla numai ceea ce trebuie să ştiţi despre noi, nu şi altceva. Află deci că noi avem posibilitatea să fim de gen feminin, masculin sau androgin.

În timp ce mi se explica aceasta am văzut cum arată câte o entitate din fiecare gen numit.

— Androginii au posibilitatea de reglare prin vibraţie interioară, pentru a dispune de organele sexului pe care îl preferă. Mai trebuie să ştiţi că aici nimeni nu se împerechează de dragul senzaţiei, de plăcere, aşa ceva este exclus aici. Împerecherile se fac doar dacă este necesar, dacă este nevoie să se reproducă specia sau să se reechilibreze numărul entităţilor din acest spaţiu. Atât. La atât doar se rezumă împerecherea aici. Noi nu suntem robii senzaţiilor grosiere, ca voi, pământenii. Voi cei de pe Pământ dacă nu v-aţi fi lăsaţi robiţi de senzualitate, altfel aţi fi evoluat, iar acum nu ar fi pe Pământ negura, jalea şi amarul care este. Voi pământenii aţi înţeles foarte greşit o lecţie, **Lecţia Iubirii**. Numai după ce se va îndrepta acea greşeală fatală a voastră, numai atunci vor dispărea şi neajunsurile voastre.

Tindeţi spre înalt, nu vă lăsaţi pradă noroiului. Căutaţi fericirea în spirit şi nu în materie! Când veţi înţelege oare aceasta?!

Am simţit, acum pot spune pe bază de vibraţii, când învăţătorul nu a mai dori să-mi comunice altceva. I-am mulţumit pentru cele ce mi-a spus şi am revenit pe Pământ, în această haină de oase şi carne a sufletului meu, în această închisoare, în acest vehicul al spiritului meu. Când ai cunoscut odată libertatea spiritului, nu-ţi mai vine să mai dai o importanţă exagerată trupului. Ba uneori simţi că refuzi să-ţi mai reiei locul în el, dar eşti nevoit să o faci până îţi închei misiunea aici, în acest spaţiu şi timp… Toate acestea le-am trăit, le-am simţit şi eu după revenirea din aceste

călătorii astrale.

Variumf şi vamfiumf

Din nou sunt pe Vamfim, însoţită de acelaşi ghid spiritual superior, Zen. Am fost condusă mai întâi în Casa Energizărilor, dar, de data aceasta am poposit undeva mult mai sus, aproape de vârful casei-piramidă. Acolo era loc doar pentru trei entităţii. Prin urmare, cercul se formase doar din trei entităţi. Am intrat acolo doar eu, Zen şi învăţătorul. Am simţit atunci vibraţii puternice asupra chakrelor Ajna şi Sahasrara. Acel fluid energetic l-am simţit de şapte ori, apoi, am ieşit afară. Afară ne mai aşteptau câteva entităţi care s-au alăturat grupului nostru, şi am mers să vizităm Zona Lacurilor.

Eu credeam că voi vedea nişte lacuri de apă dar ele doar păreau pline cu apă, fiindcă ceea ce era în ele nu era apă. Ceea ce umplea acele lacuri era o materie solidă, nu lichidă, erau un fel de granule foarte, foarte fine. Am văzut deasupra lacului un fel de... excavator aerian, care excava acele granule. Îşi umplea cupa cu acele granule, le transporta şi le împrăştia peste plantaţiile lor de arbuşti. Locul de unde era luată cantitatea de granule se nivela imediat, se umplea le loc, exact aşa cum se întâmplă la noi când scoţi apă din fântână, sau când iei un pumn de nisip dintr-o movilă de nisip şi vezi cum imediat alunecă altul care acoperă locul rămas gol.

Învăţătorul mi-a spus că acele granule se numesc VARIUMF, şi că ele folosesc la îngrăşarea

solului vamfian. Granulele când atingeau solul se dizolvau imediat, fiind asimilate de sol.

După ce am văzut cele descrise învăţătorul a spus că voi fi condusă în Zona Minelor. În acel moment, eram deja acolo, la o mină, deci într-o anume zonă de pe Vamfim. Din acel loc se extrăgeau un fel de granule de mărimea unui bob de orez, de culoare galben-auriu foarte strălucitor. Acestea se găseau în subteranele lor, în interiorul scoarţei vamfiene, în bloc solid. Se depunea o muncă grea pentru dislocarea unei bucăţi din bloc. Dar, după ce era dislocată câte o bucată şi îndepărtată de blocul… mamă, imediat se fărâmiţa în mii şi mii de granule mici. Aceste granule erau încărcate în nişte vagoneţi foarte asemănători cu vagoneţii din minele pământene, atât doar că străluceau de curaţi ce erau, semănau a miniaturi în comparaţie cu cei din minele pământene. Acei vagoneţi circulau pe un fel de linii de cale ferată, numai că acestea erau magneto – aeriene. Învăţătorul mi-a spus că acele granule se numesc VAMFIUMF. Când am întrebat la ce folosesc acele granule numite Vamfiumf, am văzut imediat răspunsul:

— La construirea unei case a energizărilor, în mijlocul temeliei, pe verticală, se introduc acele granule. Ele ajută, prin vibraţia pe care o degajă, la energizarea entităţilor atinse de boală din cauză fenomenului Praix. De obicei, în minele lor lucrează membri ai familiilor cu copii sau entităţii adulte bolnave din cauza fenomenului Praix, şi care necesită energizări speciale pentru însănătoşire. Nu puţine sunt şi entităţile care

lucrează în acele mine din pură… umanitate, doar din dorinţa de a ajuta pe cei suferinzi.

Învăţătorul mi-a mai spus:

— Trebuie să mai reţii că aici nimeni nu lucrează pentru recompensă, nu există locuri de muncă plătite. Singura dorinţă a vamfienilor este ca toţi locuitorii acestei dimensiuni spaţiale să fie fericiţi. Scopul, ţelul lor suprem este FERICIREA TUTUROR…

Doamne, cât de departe suntem noi pământenii, de asemenea înaltă conştiinţă! Dar cine ştie poate nu mai e mult până în ziua când mentalităţile fiinţelor terestre se vor schimba.

Zona Sfincşilor

Mă aflu iarăşi pe Vamfim, condusă ca întotdeauna de Zen. De la mare distanţă am văzut Casa Energizărilor, foarte luminoasă, scăldată, îmbrăcată într-o lumină aurie, ca o aură divină.

Am ajuns acolo şi am intrat în casă pentru energizare, am fost condusă la intrarea de la înălţimea de două treimi a casei-piramidă. S-a format un cerc de entităţi, apoi după un timp am simţit şi am văzut că ne ridicăm tot mai sus spre vârful casei-piramidă, dar tot mai puţine entităţi rămâneam în cerc. Astfel ne-am tot ridicat şi se tot strângea cercul până am rămas doar trei entităţi dispuse în cerc. Învăţătorul, Zen şi cu mine am stat timp de şapte vibraţii resimţite în chakrele Ajna şi Sahasrara. Nu se poate spune cu exactitate cam cu cât timp în plan terestru este echivalent, deoarece acolo nu mai este valabil timpul nostru

de aici. Am ieşit afară iar învăţătorul a spus:

— Vom merge să vizităm Zona Sfincşilor.

În acel moment am şi fost în Zona Sfincşilor. Acolo am văzut un triunghi format din piramide aşezate pe mai multe rânduri. Pe fiecare piramidă exista câte un sfinx. Am întrebat:

— De ce nu sunt tot aşa de luminoase aceste piramide precum cea care este numită Casa Energizărilor?

Mi-a răspuns învăţătorul:

— Pentru că Vamfimul din temelia lor nu mai are putere de radiaţie. Acestea sunt piramide moarte, cum sunt, şi cele de la voi de pe Terra, cu excepţia unei singure piramide.

— Aţi avea posibilitatea să le reenergizaţi?

— Da. Dar nu facem reenergizările lor. Construim altele după ultimele proiecte, în pas cu cerinţele actuale. Aceste piramide sunt vechi de milioane şi milioane de ani tereştri. Ceea ce vezi aici este un fel de… cimitir al vechilor case de energizare. Acum le construim altfel, mai mici şi mai eficiente, fiindcă între timp am mai evoluat şi noi…

Tu mai trebuie să ştii că Marea Piramidă, numită de către voi, pământenii, Piramida lui Keops, poate fi reenergizată; şi va fi… Are această posibilitate. Trebuie să ştiţi că platforma de deasupra ei, acolo unde trebuia să fie vârful Marii Piramide, acea platformă a fost special construită pentru acest scop. Ea va fi reenergizată şi îşi va relua funcţia avută iniţial. Se va descoperi în curând acel CRISTAL imens care a fost făurit special pentru aceasta. Cristalului se află îngropat

în subsolul Munţilor Pirinei. El va fi descoperit concomitent cu un eveniment aeriam. La aceasta vă vom ajuta şi noi, Vamfienii. Cum? Nu e necesar acum să ştiţi. Apoi va fi aşezat acolo unde îi este locul, pe acea platformă dim vârful Mari Piranide. După un timp anume se va produce reenergizarea acesteia începând de sus în jos până se va ajunge la baza ei. La anumite intervale de timp, când conjunctura aştrilor va fi cea prevăzută, cristalul se va deschide ca o floare de nufăr şi din interiorul lui va ţâşni spre înalt un jet puternic de Lumină Pură, un jet de formă trapezoidală cu deschiderea spre înalt. După ce se va închide floarea de cristal, acesta va fi mult mai strălucitor ca înainte, iar în mijlocul lui va străluci chipul ÎNVĂŢĂTORULUI terestru, care va fi văzut de cei cu sufletul curat. Apoi iar se va deschide floarea de cristal, şi ÎNVĂŢĂTORUL ÎNVĂŢĂTORILOR TUTUROR LUMILOR va putea fi văzut în mijlocul florii de cristal. Fericiţi cei ce vor vedea deschiderea florii de cristal. Numai cei buni, cei curaţi şi cei aleşi vor avea parte, vor putea vedea toate acestea! apoi cristalul se va închide dar chipul învăţătorului Tuturor Lumilor se va vedea indiferent din ce parte a Marii Piramide, întrucât, la închiderea florii de cristal, cristalul se va pune în mişcare, se va învârti în sens orar, şi la fiecare oră se va vedea altă imagine a chipului lui IISUS CRISTOS, cel care este ÎNVĂŢĂTORUL ÎNVĂŢĂTORILOR TUTUROR LUMILOR VĂZUTE ŞI NEVĂZUTE.

Aşa cum tu, Melfior Ra, ai văzut acum luminată Casa Energizărilor, de aici, aşa va deveni Marea Piramidă de frumoasă, de Luminoasă. Dar

atunci va primi alt nume, îl vei afla când va fi vremea potrivită. Se va lucra din nou în ea, în Marea Piramidă. Deocamdată îi mai spunem aşa… Se va lucra în ea pentru iniţierea celor aleşi. Acesta este rolul ei şi rolul platformei care se găseşte deasupra ei.

Lumina Cunoaşterii

Am primit semnalul convenţional că trebuie să călătoresc în Astral. Eram aşteptată. Zen mi-a fost alături ca întotdeauna. După intrarea în Marea Piramidă, şi după o scurtă vizită în Spaţiul Sideral al Luminii Celeste, iată-mă pe Vamfim.

Acolo, am fost condusă mai întâi în Casa Energizărilor, în acel culoar circular, de către trei entităţi, altă dată. Am intrat învăţătorul, Zen şi eu am stat acolo timp de şapte vibraţii apoi am ieşit afară.

Învăţătorul a spus că vom merge să vizităm Zona Izvoarelor. Şi în acel moment iată-ne acolo, în Zona Izvoarelor. Am văzut trei izvoare dar cu totul altfel mă aşteptam să fie. Deci, erau izvoare, dar era ciudat că acele izvoare nu aveau apă curgătoare, ci substanţa care ieşea din sol prin izvoare era… aproape solidă. Era ca un fel de pastă, care nu curgea, ci rămânea pe loc, doar se barbota. Acea substanţă era foarte asemănătoare cu mercurul şi la culoare şi se barbota încontinuu la suprafaţa solului la gura izvorului. Învăţătorul a spus:

— Aici la aceste izvoare vin cei însetaţi de Lumina Cunoaşteri, acum vei vedea ceea ce

trebuie văzut.

Am văzut entităţi vamfiene aşezate pe trei rânduri, deci câte un rând la fiecare izvor. Toate entităţile aveau în mâini câte un pahar în formă de con. Când ajungeau la izvor, se aplecau ca într-o închinare şi umpleau paharul cu acea substanţă uleioasă, argintie... Apoi, cu degetul arătător al mâini drepte, după ce îl introduceau în paharul cu substanţă, făceau semnul crucii pe chakre începând cu Ajna. După ce terminau cu chakrele, făceau acelaşi semn şi pe ochii lor, mari, imenşi în comparaţie cu ai noştri. Numai că pe ochi făceau semnul altfel, începeau din partea laterală, dinspre interiorul lateralei spre exterior, apoi făceau linia verticală, şi cu aceasta încheiau ritualul. Apoi, învăţătorul a spus:

Astfel primesc Lumina Cunoaşteri cei însetaţi de adevăr. Fac aceasta de trei ori, la trei răsărituri, într-o viaţă vamfiană...

Priveam cu interes la pelerinele care îi acopereau, deoarece nu văzusem până acum vamfieni îmbrăcaţi în astfel de mantii... Atunci, învăţătorul a spus:

— Pelerinele lor sunt confecţionate special pentru acest prilej, le folosesc numai în asemenea ritualuri. Fiecare familie are una sau două pelerine, depinde de numărul membrilor familiei. Astfel, o familie formată dintr-un număr de douăzeci de membri, are două pelerine.

Deoarece gândeam din ce material or fi confecţionate, învăţătorul mi-a mai spus:

— Aceste pelerine sunt confecţionate (în acelaşi timp şi vedeam ceea ce mi se explica) de

către entităţi care au misiunea de a confecţiona pelerinele ritualice.

Cei ce doresc pelerine aduc materialul din care se fac. Mai bine zis substanţele. Acele substanţe se găsesc în sol. O pelerină este „ţesută” din trei-patru feluri de substanţe.

Am văzut apoi cum entităţile aduceau, într-un fel de albii mici, mici de tot, acele substanţe. Acei designeri desenau, da, chiar aşa, desenau, trasând modelul şi mărimea pelerinei pe un fel de masă ca de piatră. Apoi, aşezau substanţele în mijlocul modelului, amestecau şi apoi întindeau pe toată suprafaţa modelului acele substanţe-aliaje. Erau lăsate aşa la uscat în aer liber, la soare. După ce se uscau, le luau, fiindcă se desprindeau şi rămâneau aşa ca o foaie de celofan, dar ceva mai maleabile. Erau gata ţesute şi călcate. Nu mai trebuiau decât îmbrăcate. Apoi, învăţătorul a spus:

— Acum vom merge să vizitezi Zona Cimitirelor.

Parcă m-a scuturat un fior. Nu prea mi-a plăcut, dar acolo nu fac ceea ce doresc eu ci ceea ce trebuie să fac. Altcineva hotărăşte nu eu. Aşa că şi vedeam o întindere, cam neospitalieră, în mijlocul căreia se găsea o movilă mare, un fel de piramidă de cadavre. Am rămas oarecum surprinsă, deoarece ştiam că, la trecerea în alte vieţi, corpul li se volatilizează. Gândind aceasta, iată că, simultan, am şi primit şi am şi văzut răspunsul. Învăţătorul a spus:

— Aceste corpuri neînsufleţite au fost ale entităţilor care nu au vrut să se împărtăşească din

Izvoarele Luminii Cunoaşterii. Astfel, trupurile lor nu s-au purificat, iar la trecerea spiritului în alte dimensiuni, aceste trupuri nu au fost volatilizate. Noi, după un anumit timp, le acoperim cu o ţesătură din fire de IUR. Fixăm bine pe sol marginile ţesăturii şi în câteva sute de ani tereştri aceste corpuri neînsufleţite se descompun, scad, şi astfel movila tot scade până totul se contopeşte cu solul. Chiar ţesătura de jur este asimilată de sol. Niciodată pe Vamfim nu există mai mult de o asemenea movilă de corpuri nevolatilizate. Fiindcă sunt puţini cei care nu înţeleg şi nu respectă ritualul împărtăşirii la Izvoarele Lumnii Cunoaşterii. Trebuie să mai ştii că acele corpuri neînsufleţite nu putrezesc şi deci nu miroase dezagreabil; la trecerea timpului nu există pericolul infectării din cauza lor. Atât doar: nu mai au suflet. După ce le acoperim cu ţesătura de jur, se schimbă situaţia…

Această zonă nu se mai foloseşte la altceva. Aici este Cimitirul Negru. Dar ţesătura de jur ajută, astfel încât până la urmă curăţăm, noi, cei vii, şi trupurile celor nepurificaţi, şi în acelaşi timp se curăţă, se purifică şi locul. Doar că trebuie să treacă un număr însemnat de ani pentru ca acele spirite să-şi recunoască greşeala. După ce au recunoscut-o, dovedind că nu mai sunt în stare să greşească, acolo unde se află, abia atunci le acoperim trupurile cu jur. Această ţesătură, jurul în general, are puterea de a dezagrega tot ce se află sub cupola sa. Acum, Melfior Ra, la bună vedere şi pe curând.

Plantaţii de jur

Din nou pe Vamfim, însoţită de Zen. Ne aştepta învăţătorul. Am intrat imediat în Casa Energizărilor. Am stat acolo timp de şapte vibraţii, în culoarul celor trei entităţi. După ce am ieşit afară, învăţătorul ne-a invitat să vizităm întinderea Pustie.

Întinderea Pustie e un fel de deşert, în care nu sunt niciun fel de plante ci doar pustiu, stânci, cratere şi multe alte denivelări de teren. Învăţătorul mi-a spus că această întindere Pustie cuprinde aproape o jumătate din suprafaţa totală a acestei planete. Întinderea aceea era dezolantă. Peste cea mai mare parte a întinderii plutea un fel de ceaţă, de fum, de nor sau ceva din fiecare aceste elemente luate împreună. Învăţătorul mi-a spus că acolo unde se vede acea ceaţă, se produce fenomenul Praix, care acţionează negativ asupra unor entităţi vamfiene. Fenomenul se produce ca rezultat a ceea ce emană solul şi a ceea ce acea emanaţie atrage din Cosmos. Prin combinaţia acelor elemente se formează acei nori de ceaţă pe care vamfieni îi numesc Praix sau Fenomenul Praix.

Apoi, învăţătorul ne-a invitat, pe mine şi pe Zen, să ne arate şi… reversul medaliei, cum am spune noi, pământenii. Numai că acolo faţetele medaliei sunt inversate… Să vedem întinderile Plantaţiilor de jur.

Iată-ne, aşadar deasupra plantaţiilor de jur. Am văzut nişte pomişori magnifici înalţi cam de 1,50 – 2 metri. Aceştia prezintă deosebita

posibilitate de a avea, în acelaşi timp şi fructe şi flori. Dar nu am mai văzut pomişori sau plante fără frunze, până la aceşti iuri. Nu aveau frunze, păreau tulpini şi crengi lemnoase, şi arătau oarecum tare ciudat fără frunze. În schimb aveau flori. Flori foarte frumoase, asemănătoare cu florile de mac, numai că aveau petalele pe două-trei rânduri suprapuse. Ceea ce m-a uimit, peste măsură, a fost culoarea florilor, nu mi-am imaginat niciodată cum ar arăta un pomişor sau o plantă cu flori de diferite culori, şi acum aveam în faţa ochilor (sau a ochiului minţii, a Ajnei) aşa ceva, pe aceiaşi ramură chiar erau flori de mai multe culori (albe, roşii, roz, portocalii sau nuanţe combinate din aceste culori). De asemenea, tot la acelaşi pomişor sau pe aceiaşi creangă erau şi flori de diferite culori şi fructe, care se găseau în diferite stadii de… coacere. Fructele erau asemănătoare macului nostru, erau ca nişte sfere, numai că învelişul acestui fruct, de jur este moale şi îşi pierde forma iniţială atunci când sunt copte. Am luat şi am desfăcut o asemenea… fostă sferă. Era, o simţeam moale ca o… ţesătură de bumbac. Şi încă simţeam prin ea seminţele din interior. Se rupea uşor, am rupt-o şi am gustat, la îndemnul învăţătorului, o asemenea sămânţă. Gustul lor aducea puţin cu cel al seminţelor de mac, forma însă era alungită, am încercat să o fărâmiţez în dinţi, dar învăţătorul mi-a zis, că nu trebuie ronţăită. E destul să o pun pe limbă şi să aştept efectul… Surpriză totală! Da. După puţin timp am simţit un gust de… lapte, ceva ce simţeam că se răspândeşte în tot corpul meu, atât spiritual, care

se afla acolo, cât şi în trupul meu fizic, parcă eram inundată de efecte benefice. Apoi, învăţătorul a spus că o familie vamfiană, cât ar fi ea de numeroasă, se hrăneşte timp de mai mulţi ani tereştri cu un asemenea fruct, mai precis cu seminţele lui. Le numesc seminţe, deoarece semănau cu nişte seminţe, însă erau foarte, foarte mici. Aveau culoarea gălbuie spre maroniu şi erau foarte lucioase.

Învăţătorul mi-a mai spus, că acei pomişori de jur, când nu mai produc (eu, repede, am gândit: „sunt tăiaţi”, dar mesajul meu fiind receptat telepatic, am fost corectată imediat).

— Nu, nu sunt tăiaţi, sunt scoşi din sol cu rădăcină cu tot şi apoi trecuţi printr-un proces tehnologic; în final devin ţesătură de jur. Câţi pomi de jur sunt scoşi, toţi atâţia sunt plantaţi, în acelaşi timp, dar în alt loc. Iar acel loc de unde au fost scoţi iurii este lăsat timp de şapte ani pentru regenerarea solului. Şapte ani tereştri! Şi numai după această perioadă de timp plantăm alţi iuri sau alte plante necesare vieţii noastre aici.

Am cerut apoi învăţătorului o lămurire cu privire la procrearea vamfienilor, întrucât am avut o discuţie referitoare la aceasta cu doi prieteni din România, doi oameni minunaţi, cărora le port un deosebit respect. Deci, am cerut amănunte dacă la vamfieni, pentru procreere, cele două entităţi se unesc din iubire sau din… conştiinţa perpetuării speciei. Învăţătorul m-a corectat:

— În primul rând, nu cele două entităţi ci, uneori, cele trei entităţi se unesc. Unirea lor se bazează pe sentimente de iubire, pe o mare iubire

în primul rând, şi apoi intră celelalte criterii în calcul. Voi, pământenii, trebuie să ştiţi că principiile noastre de viaţă sunt: **IUBIREA, ADEVĂRUL ŞI CREDINŢA.** Aceste trei mari principii ne călăuzesc în viaţă, aceste principii formează triunghiul nostru de Lumină a Cunoaşterii, acesta este triunghiul vieţii noastre. Trebuie să mai ştiţi că aici iubire nu degenerează, ca le voi pământenii. Aici, sentimentul nu-şi schimbă intensitatea şi nici plăcerea grosieră nu are prioritate. Aici, unirile între sexe se fac cu totul pe alte considerente şi nu din plăcerea simţurilor. La noi, iubirea înseamnă cu totul altceva, nu plăcerea fizică. Pe când la voi, cai mai mulţi realizează iubirea între sexe din pură plăcere grosieră, senzuală şi nu din dorinţa perpetuării speciei. Aşa cum ţi-am mai spus, noi nu suntem robii plăcerii simţurilor. Bucuriile noastre ţin de spirit nu de trup, dar puţini pământeni vor înţelege aceasta, mai precis vor putea înţelege în acest moment toate acestea. La acest **capitol** aţi înţeles voi pământenii lecţia greşit şi e una din cele mai importante lecţii, necesare evoluţiei speciei umane. Păcat!

Am resimţit durerea din sufletul învăţătorului, durere care era o compasiune pentru toţi semeni mei de pe Pământ. Apoi, mi-am dat seama că întrevederea a luat sfârşit. Am revenit aici, sub această carcasă a sufletului şi spiritului meu, numită trup…

Lumea nevăzută de pe Vamfim

Sunt din nou în Astral, însoţită de Zen. Ca întotdeauna, după intrarea în Marea Piramidă şi după vizitarea unor încăperi din ea, în prezenţa unei foarte însemnate entităţi, chiar fără egal pot spune, fac o scurtă trecere în Spaţiul Sideral al Luminii Celeste. Abia după aceea mă îndrept spre Vamfim…

Iată-mă pe Vamfim. Acolo ne aşteaptă învăţătorul. Am intrat în Casa Energizărilor. Am primit Lumină pe Ajna, dar parcă nu o simţeam şi nu o vedeam aşa intensă ca în Spaţiul Sideral al Luminii Celeste. Am gândit aceasta… După ce am ieşit afară din Casa Energizărilor, învăţătorul mi-a şters cel de-al treilea ochi. Parcă a îndepărtat o pieliţă de pe el, o ceaţă şi în acel moment am simţit şi văzut Ajna strălucind. Atunci am ştiut că cel de-al treilea ochi mi-a fost super energizat. Apoi învăţătorul a spus:

— Vom merge să vizitaţi Zona Nevăzutelor.

Ne-am deplasat undeva deasupra planetei Vamfim. Eu priveam mirată şi cumva nemulţumită că nu vedeam nimic. Învăţătorul ştia, simţea nemulţumirea mea. A privit la mine şi la un semn de al Său, un semn nevăzut, parcă s-a deschis o poartă, s-a îndepărtat ceva şi în faţa noastră a apărut într-adevăr o LUME NEVĂZUTĂ. Învăţătorul a spus:

— Fiecare planetă populată cu fiinţe cu corpuri fizice, are şi o lume nevăzută. Această lume nevăzută este undeva deasupra lumii văzute.

Am privit apoi la Lumea Nevăzută. Acele entităţi erau într-o continuă mişcare. Am văzut

entităţi, familii, fiinţe mai mature cu copii mici de mână. Entităţile aveau corpuri astrale doar. Acele corpuri erau foarte vaporoase, luminoase, de culori alb-argintii, dar nu aveau densitate. Dacă un om cu corp fizic de pildă ar fi întins mâna spre acele corpuri vaporoase, sigur mâna I-ar fi intrat şi trecut prin ele fără să simtă ceva, sau fără să vadă ceva. Le simţeam, le percepeam, uşoare, transparente, aproape ireale. Am privit aşa câtva timp la mişcarea lor, bineînţeles că mişcarea lor avea un rost, dar acel rost încă nu mi-a fost dezvăluit. Şi privindu-le mi-a venit în minte, în gând, o frază din rugăciunea Crezul, în care se spune: „Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, Creatorul cerului şi al pământului, al tuturor văzutelor şi nevăzutelor „… Şi atunci am realizat că ceea ce vedeam era una din lumile nevăzute, şi mă gândeam ce puţină importanţă dăm noi, oameni, cuvintelor pe care le rostim mecanic chiar în rugăciunile noastre. Câţi dintre semeni noştri pământeni au meditat la cele rostite în rugăciunea **Crezul**? Atunci, învăţătorul mi-a spus:

— Da, aceasta este una din lumile nevăzute. Pe parcurs vei mai vedea şi alte planete şi lumi nevăzute. Pentru acum doar atât.

Învăţătorul ne-a condus, apoi ne-a urat drum bun şi la bună vedere. Am revenit aici în trupul fizic, haina spiritului şi sufletului meu.

Lumea nevăzută a Lunii

Ca niciodată, am fost trezită la o oră foarte

matinală, de fapt am fost eu trezită la ore matinale dar nu în acest fel, adică nu prin rostire unor versuri. Deci m-am trezit din somn auzind, da, auzind clar următoarele:

Dinspre noaptea ta pustie
Iată că Luna îţi scrie
Vino, urcă sus la mine
Să înveţi ce este bine.

Vino să priveşti Pământul
Ce şi-a uitat legământul
Făcut-prin vieţile lui
Tatălui şi Fiului

Legământul s-a uitat
Apele s-au tulburat
Tatăl, Fiul sun
mâhniţi
Că trebuiţi pedepsiţi..

M-am trezit de-a binelea. Am notat aceste versuri. Eu scriu de mulţi ani poezii, însă mai cu seamă în vers alb. Acum, simţeam că această poezie, chiar dacă din punct de vedere artistic şi de tehnică a compoziţiei nu întruneşte cele mai exigente cerinţe literare, trebuie totuşi să o notez. Am făcut aceasta. Apoi am ieşit afară, noaptea era pe sfârşite, iar eu am văzut o Lună ca niciodată. Deşi nu era întreagă l-am văzut frumuseţea aurei în toată splendoarea, cum nu mai văzusem până atunci aura lunii. În mijloc era Luna, urma un cerc de culoare mov, apoi altul de o culoare

nepământean de frumoasă, un azuriu pentru care nu există cuvinte, apoi un turcoaz şi o ajurare de alb-argintiu, de asemeni nepământean de strălucitoare. Am privit câtva timp la acea măreţie! Auzeam parcă şoptindu – mi – se decătre cineva: „Priveşte, aceasta este adevărata aură a Lunii!” Şoapta s-a repetat de mai multe ori. Mai vreau să precizez că aura era ca o floare divină de jur-împrejurul Selenei. Avea cam un metru în diametru. Ceva mai frumos nu cred că se poate vedea de aici de pe Pământ. Am intrat în casă cu acest sentiment şi am simţit că trebuie să întreprind o nouă călătorie Astrală…

Aşadar, am ieşit în Astral. După Marea Piramidă, a urmat Spaţiul Sideral al Luminii Celeste. Acolo, de fiecare dată, corpul meu astral efectua un dans ritualic, apoi se transforma într-o sferă de Lumină şi întotdeauna Zen ghidul meu spiritual, când ajungeam acolo, era la fel o sferă de Lumină. Apoi, cele două sfere, a mea şi a lui Zen, se contopeau devenind una singură. Şi de această dată, simţeam că cele două sfere sunt concentrice, iar punctul lor comun se găsea în Ajna, la mine. De data aceasta am simţit ca niciodată până acum că cele două sfere se rotesc, se roteau în sensuri opuse, iar în Ajna parcă se găsea axul rotiri sferelor, în Ajna ambelor entităţi. În timpul rotiri emanam o lumină mult mai puternică mult mai intensă ca în altă dată, când nu se producea acea rotire. Apoi, ne-am separat sferele şi la plecarea de acolo am redevenit corpuri astrale spirituale.

După plecarea din Spaţiul Sideral al Luminii

Celeste, am fost condusă nu pe Vamfim, ca în ultimele călătorii ci pe Lună. Da. Acolo m-a condus tot Zen. Am ajuns pe Lună. O simţeam ca pe o entitate de gen feminin. Era de o frumuseţe diafană, era ca o regină, divină. Şi chiar aşa este pentru noi: Regine nopţilor pământene…

Am simţit când l-am pătruns aura, că acolo sunt, se ascund multe entităţi, că acolo e o lume nevăzută, dar activă. Simţeam freamătul, vibraţia celor ce vieţuiesc acolo. Apoi am văzut o mulţime de entităţi, de corpuri astrale care se deplasau. Călătoreau în nişte nave, dar şi acestea parcă erau imateriale, transparente, parcă erau de lumină, de nori, ceva tare ciudat. Acele entităţi care erau în nave se deplasau sau staţionau în aer şi comunicau unele cu altele. Aceste nave staţionau la fel ca noi, pământenii, când staţionează două automobile, iar cei din ele schimbă câteva cuvinte. Aşa se întâmpla şi acolo numai cei din navele selenare nu emiteau cuvinte ci comunicau prin gânduri…

Mi s-a comunicat astfel şi mie că dacă oameni ar merge pe Lună, entităţile de acolo nu vor fi văzute de pământeni, mai precis de cei în corp fizic, de fiinţe fizice. Nici entităţile de pe Lună şi nici realizările lor nu pot fi văzute, deoarece acestea nu sunt materiale, iar pământeni nu vor percepe decât ce este material, cu excepţia celor care fac călătorii astrale, bazate pe vibraţia spirituală şi nu pe cea materială, grosieră. Deci, cu alte cuvinte, Luna este populată de fiinţe nevăzute cu senzorii fizici, şi ori cât ar fi de perfecţionate instrumentele create acum pe

pământ, aceste lumi nu pot fi văzute, contactate, înţelese, chiar dacă pentru aceasta pământenii investesc acum fonduri de ordinul a miliarde de dolari. Sunt alte dimensiuni… Luna este destinate unei lumi, nevăzute…

Am privit în voie un timp la ceea ce se întâmpla acolo. Regina Lună mi-a împresurat corpul meu astral cu un fascicol de lumină pură, pe care am perceput-o în Ajna. Apoi am simţit că întrevederea s-a sfârşit.

M-am reîntors pe Pământ, condusă de Zen, până mi-am reluat locul în trup, uimită de cele văzute pe Lună, unde astronauţii pământeni au pus piciorul fără să vadă mai nimic, decât praf şi stânci…

Cât despre ce am văzut eu acolo mai mult decât pot spune acum, poate voi relata cu alt prilej…

Legătura cu Energia Cosmică

Iată-mă din nou pe Vamfim, însoţită ca întotdeauna de Zen. Acolo ne aştepta învăţătorul. Am intrat imediat în Casa Energizărilor. Am simţit, în repetate rânduri, vibraţiile irumpând în Ajna şi Sahasrara. După ce am ieşit din Casa Energizărilor, învăţătorul a spus:

— Vom merge să vizităm Zona Proeminenţelor.

Am ajuns în acea zonă, unde am văzut cum din sol se ridicau nişte proeminenţe de diferite forme. Unele erau asemănătoare cu stâncile, sau de alte forme ciudate, însă în vârful lor aveau

nişte stele din aceeaşi materie, stele sub formă de triunghiuri sau de diferite figuri geometrice: duble prelungiri ascuţite la vârf sau în formă de flori. Acestea erau de diferite culori (alb-argintiu, nov-pal, portocaliu, vernil, roşu închis, roz), transparente, semănând cu cele din cristale. L-am întrebat pe învăţător la ce folosesc acestea?

El a precizat:

— Aceste proeminenţe folosesc la conexiunea vamfienilor cu energia cosmică. Aici vin cei ajunşi la un grad superior de cunoaştere, pentru a primi informaţii şi energie cosmică. Ceea ce la voi, pământenii, se dobândeşte prin meditaţii, aici se poate dobândi numai prin atingerea acestor proeminenţe. Numai că în conexiunea vamfienilor cu Cosmosul, cu energia cosmică, prin aceste proeminenţe, intensitatea energiei cosmice este mult superioară, mult mai intensă faţă de ceea ce obţineţi voi, pământenii, prin meditaţie, chiar de către cei mai iniţiaţi dintre voi. Să facem o demonstraţie!

În acel moment m-am şi văzut conectată la acele proeminenţe-stea. Stăteam cu mâinile în formă de cruce pe cele două proeminenţe, iar picioarele pe alte două. Corpul meu era una cu axa lor. Astfel, simţeam cum fac corp comun cu acele corpuri şi simţeam cum vibrează în mine energia cosmică. Nu mai eram nici măcar corp astral, ci pur şi simplu o contopire cu energia cosmică. Simţeam pulsul cosmic trecând prin mine. Eram şi nu eram, eram de fapt energie cosmică. Atât! Percepeam doar o plutire diafană, pulsul cosmic.

Am văzut vamfieni aşezaţi pe diferite proeminenţe, în diferite poziţii. Învăţătorul mi-a spus că acele proeminenţe sunt dintr-un material foarte rar şi foarte important, mult mai scump ca aurul sau platina de la noi. Acolo în Zona Proeminenţelor, nu le este dat să ajungă decât celor foarte curaţi, puri, doar învăţătorilor şi nici dintre aceştia toţi… Şi nu pentru că ar face cineva vreo triere, ci pur şi simplu fiindcă unii nu se pot apropia de zonă, nu au puterea să ajungă acolo dacă nu au puritatea adecvată. Apoi, învăţătorul a adăugat:

— Proeminenţele, ca organizare a materiei, se aseamănă doar cu cristalul de cuarţ, însă ele au cu totul alte proprietăţi. Tocmai aceste proprietăţi le conferă puterea necesară conectării entităţilor la energia cosmică; dar, pentru astăzi, ajunge…

Entităţi de Lumină

Din nou pe Vamfim. De la mare distanţă am văzut Casa Energizărilor, luminoasă, aşa cum numai odată am mai văzut-o până acum. Eram cu Zen. În apropierea casei ne aştepta învăţătorul. Am intrat în Casa Energizărilor. Acolo era o lumină feerică, venea din interiorul ei. Am simţit că acea lumină urca prin mine, mă pătrundea, dar cel mai tare o simţeam în Ajna, şi, de astă dată, şi în Sahasrara. Am stat câtva timp acolo şi apoi, spre mirarea mea, ieşirea nu s-a mai făcut ca de alte ori, ci am simţit că ne înălţăm şi am ieşit prin vârful casei-piramidă. Prin acel vârf ascuţit, încât simţeam că m-am ascuţit şi eu la vârf (la cap), iar

după ce am ieşit, m-am văzut sub o formă de triunghi. Apoi, am observat că şi învăţătorul şi Zen erau triunghiuri de lumină, sau mici piramide, aşa arătam. Nu mai aveam vechile şi ştiutele corpuri astrale, asemănătoare oarecum cu cele fizice, pământene. Învăţătorul a spus:

— Vom merge să vizităm Zona Iluminaţilor.

Am ajuns undeva şi, parcă la un semn al învăţătorului, s-a deschis o cortină şi în acel moment am văzut o mulţime de Entităţi de Lumină. Toate acele entităţi aveau forme triunghiulare, erau mici piramide de lumină. Apoi, acestea s-au suprapus şi au format o piramidă mare de lumină. Atunci, învăţătorul ne-a invitat înăuntru pe mine şi pe Zen, în acea piramidă. Am intrat undeva foarte aproape de vârful piramidei, în culoarul celor trei entităţi. Acolo, am fost împresuraţi de lumină, de o lumină puternică alb-argintie cu o uşoară tentă de nuanţă aurie. I-am simţit căldura plăcută şi vibraţia prin tot eul meu, da, prin eul meu, deoarece nu mai eram trup astral, eram doar EU. Apoi, după un timp, am ieşit, dar nu prin vreo ieşire, ci prin vârful acelei piramide. La ieşire am simţit că sunt o rază, un laser, aşa mi-am simţit ceea ce ar însemna vârful capului. După ce s-a petrecut ieşirea, m-am văzut în întregime din nou în triunghi de lumină. La fel era şi Zen, şi învăţătorul. Toţi trei eram triunghiuri de lumină distincte şi totodată formam un triunghi de lumină împreună.

Apoi, piramida de Entităţi de Lumină s-a dispersat, s-a dezagregat şi toate acele entităţi au format în jurul nostru un cerc, un cerc de lumină,

iar noi eram în mijlocul cercului, eram triunghiul din mijlocul cercului…

L-am întrebat pe învăţător, ce rost şi ce rol au acele Entităţi de Lumină? Învăţătorul a spus:

— Aceste Entităţi de Lumină au rolul de a lua legătura cu alte entităţi la care se relevă lumina. Astfel, ele ştiu câte entităţi sunt pe fiecare planetă din sistemul nostru solar, cu care pot comunica şi colabora. Mai ţin legătura şi cu alţi iluminaţi din alte sisteme solare. Dar despre aceasta, altă dată. Acum, câte ceva despre voi, pământenii. Aceste Entităţi de Lumină se deplasează de foarte multă vreme pe Pământ. Acolo sunt mulţi cei care ţin legătura cu acestea. Ele se arată lor ca nişte luminiţe în timpul nopţii, şi numai în timpul nopţii. Este bine ca voi să comunicaţi telepatic cu ele. Să stabiliţi coduri şi să începeţi comunicarea. Cei cu care comunică deja, sunt ajutaţi foarte mult de Entităţile de Lumină. Trebuie să ştiţi că ele nu pot fi folosite decât în scopuri benefice şi luminoase, numai pentru a aduce pace atât în sufletele voastre cât şi pacea în lume. Nimeni nu poate dirija lumina lor pură în scopuri negative. Ce este pozitiv şi ce este negativ? Foarte simplu. Tot ce stă scris în Cartea Cărţilor este pozitiv, aşa este. Punctul de orientare să vă fie Cartea Cărţilor. Aceasta v-a fost dată pentru a cunoaşte ce este bine şi ce nu este bine.

Acum, a sosit clipa, momentul iluminării! Cei ce vor primi lumina în eul lor nu o vor mai pierde niciodată, le va rămâne pentru veşnicie. Fiecare pământean trebuie să mediteze la îndemnul: „Cunoaşte-te, CUNOAŞTE-TE PE TINE ÎNSUŢI!”

Fericirea nu vine din exterior, ci din interiorul vostru. Acolo căutaţi-vă fericirea, în eul vostru. Numai cei care vor căuta în ei înşişi, numai aceia vor găsi ceea ce caută. Altfel, vor căuta în zadar, şi totul le va fi zadarnic.

Cercul de Entităţi de Lumină s-a dispersat, iar noi cei trei am plecat de acolo. Apoi învăţătorul a adăugat:

— Nu uita, lumina lor este în tine. O vei duce cu tine, ea îţi va călăuzi paşii cunoaşterii. Tot ce ai văzut, auzit şi simţit aici, toate trebuie făcute cunoscute celor care nu au încercat să cunoască Adevărul. Eu sunt Calea spre Adevăr. Cine vrea să-l cunoască să mă caute la orice oră din zi sau din noapte. Eu încă mai aştept să împărtăşesc lumina celor ce nu o cunosc încă.

Am fost apoi condusă până la marginea planetei Vamfim. Am revenit, mi-am reluat locul în trup, în acest vehicul terestru din care uneori evadez spre lumile astrale. Pentru această minune mulţumesc iar mulţumirea şi recunoştinţa mea se înalţă spre Divinitatea Supremă, prin învăţătorul învăţătorilor Tuturor Lumilor Văzute şi Nevăzute.

Coroana de Lumină

După o incursiune în Marea Piramidă, în Spaţiul Sideral al Luminii Celeste şi după o scurtă vizită făcută ca de altfel în toate călătoriile mele astrale unei entităţi care îmi transmite cele ştiute de ea, iată-mă din nou pe Vamfim. Eram aşteptaţi. Spun aşteptaţi deoarece nu eram singură, ci însoţită de Zen. Aşadar, eram aşteptaţi de

învăţător…

Învăţătorul ne-a condus în Casa Energizărilor, în culoarul celor trei entităţi. Apoi am simţit şi am văzut (acolo tot ce simt totodată şi văd), o decuplare a acelui culoar de restul Casei Energizărilor. Mai precis s-a produs o decuplarea a părţii de sus a Casei, începând cu culoarul în care ne aflam noi şi în acelaşi timp a început rotirea acelei părţi a Casei-Piramidă. Simţeam şi vedeam cum se învârtea cu noi vârful casei, apoi după un timp s-a oprit şi am ieşit afară. Ieşirea s-a făcut prin vârful casei-piramide. După ce am ieşit, ne-am văzut: eram triunghiuri de lumină! Învăţătorul a spus:

— Vom merge să vizităm ZONA INIŢIAŢILOR.

Am ajuns în acelaşi timp acolo, în Zona Iniţiaţilor. Iniţiaţi erau doar triunghiuri de lumină. Acele triunghiuri s-au apropiat alăturându-şi şi unindu-şi bazele şi în acelaşi timp formând în jurul nostru un cerc de triunghiuri. Apoi s-au tot micşorat şi s-au apropiat de noi. După aceea, au început să se înalţe şi totodată să se apropie. Am simţit la un moment dat că erau deasupra creştetului meu şi chiar s-au aşezat pe capul meu astral. Deşi aveam formă de triunghi, totuşi simţeam că acolo în vârful triunghiului este capul sau… ceea ce numim noi cap. Am simţit, odată cu aşezarea lor pe capul meu, o vibraţie puternică, mai puternică decât oricând. Apoi am simţit şi am văzut că au început să se ridice şi să se îndepărteze. În acelaşi timp, deşi se îndepărtau, eu simţeam vibrând deasupra mea o parte din ei. Percepeam în continuare prin tot ceea ce eram eu

atunci, prin tot eul meu o trăire cu totul nouă pentru mine: ştiam şi vedeam cum se îndepărtează, dar amprenta lor, a celor nouă entităţi de Lumină o simţeam în toată fiinţa mea, deşi ele erau plasate deasupra capului meu astral.

Apoi, învăţătorul a spus să mergem să intrăm din nou în Casa Energizărilor. Am intrat din nou în culoarul celor trei entităţi. Eram tot triunghiuri. Din nou s-a rotit cu noi Casa Energizărilor, apoi am ieşit prin vârful casei-piramidă. Învăţătorul a spus:

— Acum, vârful Casei-Piramidă nu te mai atinge, ci la apropierea ta de el, acesta se va deschide deoarece ai pe cap această coroană de lumină.

Într-adevăr, am simţit din plin acest fenomen. Când m-am apropiat de vârful casei-piramidă acesta s-a deschis ca o floare şi nu a mai perceput acea întrepătrundere oarecum forţată, la ieşirea prin vârf. Apoi, învăţătorul a spus:

— De acum această coroană de Lumină te protejează, te ocroteşte şi, totodată ne arată unde eşti. Astfel, eşti mult mai uşor de interceptat, de receptat, acolo, în lumea ta…

În tot acest timp simţeam pregnant coroana de triunghiuri luminoase cum vibra, cum îmi transmitea anumite unde. Simţeam tensiunea şi presiunea lor asupra mea, asupra eului meu astral.

Învăţătorul ne-a urat apoi drum bun şi la bună vedere.

Am plecat de pe Vamfim. Am ajuns repede în faţa trupului meu fizic. Zen mi-a spus să număr

vârfurile coroanei de lumină care se vedeau deasupra capului meu fizic. Am numărat, erau nouă vârfuri de triunghi care formau acea coroană de unde luminoase vizibilă doar prin cel de-al treilea ochi de către semeni mei pământeni.

După ce am reintrat în trup, am întins mâna am pipăit şi am atins cele nouă triunghiuri de lumină pe care le-am simţit şi prin atingere fizică.

Ştiu şi simt că orice extrasenzitiv poate simţi şi vedea ceea ce am văzut şi am simţit eu cu privire la cele nouă triunghiuri de unde luminoase, însă numai extrasenzitivii cu sufletul şi cu spiritul curate.

În momentul când număram cele nouă triunghiuri de lumină, mai precis când am terminat numărarea lor, s-a produs o pocnitură puternică, foarte puternică aş zice, dar nu deranjantă şi nici care să mă sperie sau să mă îngrozească. A fost ca o confirmare, aşa am simţit-o. de atunci, simt în permanenţă deasupra mea, mai exact deasupra capului meu, acele triunghiuri de lumină. Şi acum ştiu că se află acolo pentru a mă proteja, a mă ajuta, pentru ca eu să pot lua cât mai uşor legătura cu cei din Astral, cu prietenii mai, ai noştri, ai pământenilor.

Aşa mi s-a spus şi aşa vă spun.

Extratereştri nu vin niciodată cu intenţii rele cu porniri negative spre noi, ci numai cu gânduri bune, cu intenţii de a comunica şi de a ne ajuta, în niciun caz nu vin pentru a ne supune lor, ci pentru a ne aduce lumină, pentru ca noi să dăm şi să accelerăm un sens firesc evoluţiei civilizaţiei noastre.

Avem mult de învăţat de la ei.

Privire de ansamblu

Din nou pe Vamfim, cu însoţitorul meu, ghidul meu superior. Zen. Eram aşteptaţi de învăţător. Am fost conduşi imediat în Casa Enerizărilor, în culoarul celor trei entităţi. După ce ne-am reluat acele locuri, ca de fiecare dată, am simţit şi am văzut cum s-a decuplat vârful casei-piramidă şi a început să se învârtească în sens orar, terestru, timp de câteva vibraţii. Apoi s-a oprit şi am ieşit din Casa Energizărilor, prin vârful ei, dar nu am mai perceput atingerea ei, ci am simţit şi am văzut cum s-a deschis la apropierea mea, a coroanei de Lumină care se afla deasupra capului meu astral. Afară am văzut – simţit (aceste două trăiri – văzul şi simţul sunt acolo simultane, aproape nu se pot deosebi, sunt întregite într-un tot) că toţi trei eram triunghiuri de lumină.

Apoi, învăţătorul a spus:

— Astăzi vom desfăşura o privire de ansamblu asupra întregii planete Vamfim…

În acelaşi timp, am văzut foarte rapid, aproape simultan, tot, dar absolut tot ce văzusem până atunci pe Vamfim.

Într-o scurtă trecere în revistă, mi-a trecut prin faţa ochilor astrali, primul cerc mare de entităţi, din prima intrare în Casa Energizărilor. Apoi am văzut Zona de transformare a anumitor energii în materii dense, vedeam, totodată, Zona fenomenului Praix, de asemeni, vedeam şi

culegătorii de bobiţe, vedeam zona lacurilor, a izvoarelor, vedeam plantaţiile de jur şi vedeam totodată absolut tot ceea ce văzusem de la începutul călătoriilor mele pe Vamfim. Parcă erau suprapuse, nu le vedeam ca pe o întindere orizontală, ci le vedeam pe… spaţii, dimensiuni verticale cumva suprapuse. Şi toate acestea parcă le-am văzut într-o fracţiune de secundă. După această privire de ansamblu, învăţătorul a spus:

— Acestea sunt toate dimensiunile spaţiale ale Vamfiumului. Trebuie să mai ştii că numai cei ce nu se volatilizează când trec în alte dimensiuni, datorită neîmpărtăşirii lor din izvoarele cunoaşterii, numai aceia trec într-o viaţă regresivă, pe o planetă mult mai neprimitoare şi mai întunecată. Unii trec chiar pe Pământ, sunt cei care aici nu au dobândit o evoluţie spirituală în plus, faţă de ceea ce aveau. Cei care s-au împărtăşit din izvoarele cunoaşterii sunt cei cu corpuri de lumină, ei se află în diferite straturi vibraţionale, în funcţie de cunoaşterea dobândită în timpul primei vieţi aici pe Vamfim. Astfel au ajuns unii iluminaţi, iniţiaţi în diferite stadii. Mulţi dintre iluminaţi, pentru a dobândi spaţii şi dimensiuni superioare, cer să fie încarnaţi pe Pământ pentru a ajuta pământenii să evolueze. Şi astfel prin acest efort şi supliciu să înainteze spre Lumina cea Veşnică. Să nu te miri dacă îţi voi spune că şi tu eşti un asemenea încarnat, plecat acolo pe Pământ cu o asemenea misiune. Acum îţi îndeplineşti misiunea, eşti la începutul ei. Mai ai în preajma ta entităţi cu care ai plecat împreună pentru colaborare în misiunea încredinţată. Abia

aţi reluat legătura şi abia acum începeţi să îndepliniţi misiunea voastră, cele stabilite aici înainte de coborârea voastră pe Pământ. Sunteţi mulţi acolo cei care aveţi misiuni speciale. Mulţi dintre voi vă cunoaşteţi şi urmează să lucraţi, să conlucraţi pentru înfăptuirea celor ce v-au fost trasate pentru îndeplinirea misiunii. Voi sunteţi cei care pregătiţi terenul pentru cele ce urmează să se înfăptuiască spre Slava Tatălui Ceresc.

Am plecat spre Pământ, am văzut-simţit că eram cuprinsă într-un fascicol de lumină ce se contura dintr-o sferă într-o formă conică. În partea incipientă care prindea contur din baza mică, acel fascicol de lumini se extindea, iar la capătul opus primei sfere mă aflam eu. L-am întrebat pe Zen ce înseamnă acea lumină. Zen a spus:

— Acel jet de lumină este puterea care te protejează, care te ocroteşte. Acea lumină te însoţeşte pretutindeni, iar deasupra ta sunt în permanenţă cele nouă triunghiuri de lumină. Nimeni şi nimic nu te poate atinge, nu se poate interpune între tine şi puterea ocrotitoare…

Timpul vegherii

Ca întotdeauna, am ajuns pe Vamfim, însoţită de Zen. Ne aştepta învăţătorul. Am intrat în Casa Energizărilor, în culoarul celor trei entităţi. Am simţit decuplarea vârfului casei-piramidă şi, totodată, învârtirea ei în sens antiorar. După ce am ieşit afară prin vârful casei-piramidă, care s-a deschis pentru a ne înlesni ieşirea, precum se deschide o floare când înfloreşte rapid. Învăţătorul

a spus:

— Acum vom veghea ca cele ce trebuie să se întâmple să se întâmple întocmai…

Noi eram triunghiul de Lumină. Întotdeauna la ieşirea din Casa Energizărilor, prin vârful ei, deveneam triunghiuri de Lumină.

Învăţătorul a mai repetat odată:

— Vom veghea ca cele ce trebuie să se întâmple, să fie întocmai. Cale ce trebuie să se întâmple, se vor întâmpla după voia Tatălui Ceresc. Tot ce este ascuns va ieşi la Lumină, fiindcă a sosit clipa şi totul este pregătit, aceasta este Voia Tatălui. Jumătate din omenire se va autoelimina de pe Pământ. Va ieşi la Lumină acel cristal imens. Din străfunduri vor ieşi continentele Mu şi Atlantida, dar tot atunci vor fi îngropate alte mari oraşe şi multe vieţi omeneşti se vor stinge, datorită vibraţiilor joase pe care le-au determinat pe Pământ prin viaţa lor dezordonată, în dizarmonie cu Legile Universului. Nimeni şi nimic nu poate schimba aceasta. A sosit clipa schimbării. Clipa când trebuie să se între pe calea dreaptă, fiindcă a trecut vremea „înaintării” de lângă Adevăr.

Mulţi se trezesc acum şi este bine că îşi îndeplinesc misiunile. Aceasta este vremea trezirii, pentru cei cărora le-a sunat ceasul trezirii. Cei care nu vor să audă de ceasul trezirii, vor trece, vor trece dormind în somnul veşniciei.

Tot ce vine, vine de la Tatăl. Nimic nu se face, nimic nu se întâmplă fără vrerea Tatălui Ceresc. Priveşte fierberea Terrei!

Am privit şi am văzut într-adevăr o fierbere a

Pământului. Apoi, am fost conduşi din nou în Casa Energizărilor. Din nou s-a produs decuplarea şi rotirea părţii decuplate dar, acum, în sens orar. Am ieşit afară apoi, şi am plecat spre Terra. În timp ce ne îndepărtam auzeam ca un ecou, care venea din Univers.

A sosit clipa! A sosit clipa! A sosit clipa!…

Încheierea primei părţi a misiunii

Din nou am plecat cu Zen spre Vamfim. Acolo eram aşteptaţi de prietenul numit învăţătorul, care ne-a şi condus în Casa Energizărilor, în culoarul celor trei entităţi. Din nou: energizarea vibratorie, decuplarea şi învârtirea Casei-Piramidă cu noi, mai precis învârtirea părţii decuplate a casei-piramidă, în sens antiorar. Apoi am ieşit afară, ieşirea s-a făcut prin deschizătura din vârful casei-piramidă, care s-a desfăcut iar precum petalele unei flori, oferindu-ne parcă o invitaţie spre ieşire. Afară eram trei triunghiuri de lumină. Învăţătorul a spus:

— Melfior Ra, trebuie să te obişnuieşti cu ideea că, deocamdată, despre Vamfim nu este bine să ştii mai multe decât cele ce le-ai aflat până acum. Când, şi dacă va fi cazul, vei mai primi informaţii. Mai departe noi nu ne vom reîntâlni în o cu totul altă parte a Universului, mai precis a acestui Univers, şi acolo te voi conduce pentru a afla cele ce trebuie să afli. Aici pe Vamfim s-a încheiat prima parte a misiuni tale privitoare la vamfieni. Acum, vei face o scurtă pauză, apoi ne vom revedea în altă parte după cum am spus. Şi

de acolo va trebui să transmiţi semenilor tăi cele descoperite, aflate acum.

Nu te întrista, misiunea ta abia a început. Cei de pe Vamfim sunt permanent cu tine în preajma ta. Eşti supravegheată în permanenţă. Să ştii că nu eşti o clipă singură, în permanenţă eşti însoţită. Când ai nevoie de ajutorul nostru doar trebuie să-l ceri şi îl vei avea imediat. Ştii cum. Prin Ajna îi vezi pe cei ce te îndrumă, ce îţi călăuzesc paşii pe Calea Luminii. Pe Calea Luminii Pure. Tu eşti bine venită aici oricând. Nu iuta că fericirea vine din interior, din eul tău. Nimeni să nu caute fericirea în exterior, că greşeşte, nu o va găsi…

Am intrat din nou în Casa Energizărilor şi aceasta s-a făcut prin vârful casei-piramidă. Apoi, după ce s-a produs decuplarea şi rotire ei în sens orar, am ieşit tot prin vârful ei. Învăţătorul a spus:

— Mergi în pace. Lumina Tatălui Ceresc să te însoţească veşnic. Lumina să-ţi fie călăuză. Ne vom revedea în curând pentru următoarea descoperire ce trebuie făcută. Mergi în pace!…

Am vrut să mă închin în faţa învăţătorului dar el nu mi-a permis, ci m-a îmbrăţişat aşa cum un părinte îşi îmbrăţişează copilul înaintea plecării într-o lungă călătorie. Am revenit în faţa trupului meu. Intrarea în trup o fac prin mijlocul acelei coroane de lumină. Zen mi-a simţit gândul: o oarecare teamă de a nu scăpa sau pierde ceva din cele spuse sau din cele văzute. El mi-a spus:

— Nu te teme eu sunt cu tine în permanenţă. Îţi voi aminti ceea ce trebuie să scrii pentru a le aduce la cunoştinţă semenilor tăi.

De fiecare dată după reintrarea în trup

scriam imediat cele văzute, simţite şi trăite. Într-adevăr, Zen, ghidul meu spiritual, ghidul meu superior, partenerul meu astral, era întotdeauna lângă mine. Îi simţeam prezenţa şi îmi amintea întotdeauna cele trăite acolo în Astral. Îl simt şi acum lângă mine, îl văd mulţumit că prima parte a misiunii mele se apropie de sfârşit. Pentru ajutorul pe care mi l-a dat îi mulţumesc din suflet. De asemeni mulţumesc cu mare recunoştinţă pentru permisiunea de a vizita cele descrise aici.

Mulţumesc Tatălui, Fiului şi Sfântului Duh, Amin.

ÎN LOC DE ÎNCHEIERE

Un interviu cu extratereştri

Când cartea a prins contur în urma unei colaborări sincere cu autoarea, editorul a simţit nevoia unor precizări. Aşa s-a născut acest interviu cu extratereştri în premieră pentru noi: Editură – Scriitor mesager – Învăţător din alte dimensiunii, într-o relaţie de feed – back, printr-o perfectă simbioză de altruism, conlucrare şi sinceritate.

Iată trei întrebări pentru vamfieni şi mai multe răspunsuri pentru pământeni:

— Ce folos ar avea pământenii dintr-o colaborare cu vamfienii?

— Vamfienii îi pot ajuta pe pământeni, făcându-le cunoscute ştiinţele lor. Dacă pe Vamfim ar veni, prin bilocaţie, pământeni, tehnicieni de

marcă, ei ar fi puşi în temă, iniţiaţi în ceea ce au vamfienii mai de valoare în acel domeniu ca utilaje, aparate de zbor care funcţionează şi se deplasează pe baza energiei solare. Dar nu trebuie să vină nimeni aici cu gânduri de cuceriri, sau de a-şi perfecţiona instrumentele prin care se distrug vieţi omeneşti. Cei care vor dori să-i învăţăm ceea ce noi cunoaştem, trebuie să ştie că noi vrem să-i ajutăm numai spre a-şi uşura viaţa, nu pentru a cuceri, a subjuga pe alte popoare sau zone, ţinuturi etc. Cel sau cei care ar dori să obţină aşa ceva prin noi, nu are, nu au rost să încerce să ia legătura cu noi. Noi dorim să vă ajutăm, noi ştim, vedem şi cunoaştem greutăţile voastre. Noi suntem în permanenţă printre voi, dar există nişte legi nescrise prin care nu putem ajuta pe cei care nu ne cer ajutorul. Tot ceea ce se bazează pe colaborare interplanetară, este subordonat acestei legi. Nimeni să nu vină la noi cu negură în cuget, de fapt nici nu ar ajunge aici astfel. Pământenii să-şi cureţe cugetele, gândurile de negură, de răutate şi de firele care-l ţin legaţi de tot ce îi negru, şi să nu mai producă unul altuia durere, necaz, că fac mari greşeli prin acestea. Să se lumineze să-şi cureţe spiritele lor de balastul grosier al cărnii şi să înceapă ieşirile spre înalt, spre cei care-i aşteaptă pentru a le oferi lumină şi prietenie, dezinteresată. Curăţaţi-vă planeta de negura ce o înconjoară, nu mai continuaţi să deversaţi în pântecele şi în jurul ei otravă, că toate acestea se întorc împotriva voastră. Pământeni fac mari greşeli prin acumulări de bogăţii, de tot ceea ce alţi semeni de-ai lor duc lipsă, practic

frustrându-i pe aceştia. Toţi trebuie să aibă strictul necesar, nu unul prea mult şi alţi deloc. Astfel de acumulări nu sunt plăcute Puterii Divine. Tot ceea ce există trebuie să fie pentru toţi. Egoismul este cel mai mare şi mai greu păcat al pământenilor, şi de la ei au pornit cele mai mari fărădelegi de pe pământ. Rupeţi-vă de egoism, respectaţi îndrumările din Cartea Cărţilor, căci pentru voi a fost scrisă.

Noi vă iubim, şi nouă ne pare tare rău că voi vă autodistrugeţi, şi vă privim cu uimire că parcă nu vreţi să vedeţi, să conştientizaţi că vă îndreptaţi spre neant, nu vreţi să vedeţi că drumul pe care aţi pornit este atât de greşit şi să îndreptaţi răul înainte de a se produce inevitabilul, înainte de a fi prea târziu. Noi vrem să vă ajutăm să îndreptaţi toate acestea, dar pentru a vă acorda ajutorul avem nevoie mai întâi de chemarea voastră. Noi nu putem să nesocotim legile noastre. În acest sens, legea noastră de bază este: **Nu oferi celui ce nu doreşte să-i oferi! Deşi legile noastre nu sunt scrise, noi le respectăm cu sfinţenie.**

Apoi învăţătorul m-a invitat să văd cum luminează Soarele la ei. Acolo Soarele este parcă mereu la orizont şi degajă o căldură plăcută care se menţine în permanenţă. Nu este frig, nu este cald, ci plăcut, un **plăcut** perpetuu. Apoi, am fost condusă să văd un… spectacol. Am văzut un fel de horă vamfiană. Entităţile planau într-un cerc, se roteau foarte lent, apoi se despărţeau, se grupau câte patru-cinci, apoi iar se forma acel cerc rotitor.

Mie mi s-a părut foarte straniu acel dans. Poate şi din lipsa unui fond sonor muzical. Apoi am prezentat învăţătorului cea de-a doua întrebare:

— Dacă ei, vamfieni au mentalul şi spiritul mai evoluate decât ale noastre, de ce corpul lor fizic e mai dizarmonic decât al pământenilor?

— Este adevărat că noi vamfienii vă admirăm, dar asta nu înseamnă că am dori să arătăm întru totul ca voi. Nici nu am putea să avem dimensiunile voastre şi asta datorită gravitaţiei şi presiunii atmosferice existente aici. Nu ne-ar face plăcere să ne deplasăm ca voi pas cu pas. Asta ne-ar incomoda mult. Vă admirăm dar am dori numai unele particularităţi de la voi. Ne-ar plăcea mult, într-adevăr, să dispunem ca voi de podoabă capilară, pletele voastre ne încântă, dar totodată ştim că în structura noastră nu dispunem de un anumit element, care ne frustrează de aceasta. Când vor ajunge aici oameni voştri de ştiinţă şi ne vor solicita lămuriri, vom conlucra cu ei, atunci vom lămuri acest fenomen. Ţie îţi spun doar generalităţi, noi ştim cât şi ce îţi putem spune ţie. Cunoaştem gradul tău de percepţie şi de înţelegere. Nu are rost să intrăm în amănunte care ţie nu ţi-ar spune nimic. Aveţi oameni bine pregătiţi în diferite domenii ale cunoaşterii, ale ştiinţei, când aceştia vor ajunge la gradul tău de cunoaştere – lucrare metafizică şi ne vor vizita şi vor dori amănunte în diferite domenii, le stăm la dispoziţie.

Noi nu ne vedem sau nu ne simţim corpurile noastre dizarmonice. Suntem chiar mulţumiţi de

ele, dar recunoaştem că voi aveţi ceva în plus: pletele. Însă aveţi multe şi în minus faţă de noi. Structurile noastre, ale celor două specii – vamfienii şi pământenii sunt diferite. Este adevărat că am încercat, au fost experienţe de combinare ale celor două specii, dar fără rezultate concludente. A rămas ca o nouă încercare să se efectueze pe Pământ. Abia atunci ne vom convinge dacă este posibilă combinarea structurilor noastre, a speciilor noastre.

Ceea ce noi admirăm la voi este forma capului, atât: doar forma capului şi părul. În rest, noi nu am dori să avem corpul nostru identic cu al vostru. Mentalul vostru ne îngrozeşte, nu vrem nici măcar asemenări, doar forma, atât. Şi acum priveşte şi de ce nu dorim mentalul vostru. Priveşte ce ştim noi despre voi! Pentru început, să luăm partea albă a medaliei…

Dintr-odată, parcă s-a deschis o cortină şi am văzut o casă-piramidă. Stând jur-împrejurul ei, unii vamfieni priveau deasupra acesteia. Acolo unde ar fi trebuit să fie vârful piramidei exista un cristal, un cristal imens în formă de sferă. Acest cristal se învârtea lent şi odată cu vamfienii spectatori am văzut şi eu următoarele:

O plajă, undeva la o mare sau la un ocean. Multă lume pe plajă. Era splendid. Însă nu era litoralul nostru românesc, al Mării Negre, pe care-l ştiu bine, era o altă… ambianţă. Dar oamenii, ca şi pe la noi, parcă erau copii, erau fericiţi, se aruncau în apă, înotau… Deasupra lor, oaspeţi vamfieni, nevăzuţi pentru pământeni, filmau ţinând în mâini nişte cristale mult mai mici faţă de

cel de pe Casa-Piramidă. Cu acele cristale sferice, vamfienii nevăzuţi de pământeni cum am spus, înregistrau şi trimiteau imagini de pe Pământ direct pe Vamfim. Cu alte cuvinte, o transmisie televizată în direct. Cel mai frecvent „filmau” pe cei care înotau. Ei sunt foarte uimiţi că pământenii pot înota, deci se pot deplasa orizontal în apă şi nu pot face aceasta în aer!... În încheiere, am văzut o imagine de ansamblu luată pentru întreaga plajă. Apoi cristalul s-a rotit, şi am văzut, după spusele învăţătorului, „partea neagră a medaliei” care ne reprezintă pe Vamfim. Am văzut deci „lupte între fraţi” după cum a spus învăţătorul. Da, lupte între palestinieni şi israelieni. Erau înregistrate cele mai crâncene ucideri şi chinuri pe care şi le provocau unii altora. Învăţătorul a spus:

— Aceştia sunt fraţi! Toţi provin – descind din aceiaşi părinţi priveşte cum se ucid, vai lor unde au ajuns, unde I-a dus negura şi ura, egoismul şi lipsa de raţiune.

M-am simţit groaznic privind acele secvenţe. Simţeam dezaprobarea vamfienilor. Apoi cristalul s-a mai rotit puţin şi am văzut ceva ce nu aş fi dorit să văd şi nici să fi existat vreodată. Da. A apărut în imagine fostul cuplu prezidenţial comunist din România, în faţa plutonului de execuţie. Acum nu mai era vorba de altcineva, ci de poporul din care făceam şi eu parte... Eram oarecum consternată. Învăţătorul a spus:

Aceştia sunt fraţii tăi... Mult au de suferit părinţii care îşi ucid copii şi copiii care îşi ucid părinţii. Orice conducător este sau ar trebui să fie părintele poporului pe care îl conduce. Ce demon

v-a împins la aceste fapte regretabile? Vai, ce neagră şi grea ură a străpuns deopotrivă sufletele voastre! Bine era dacă lăsaţi să-l fi pedepsit JUSTIŢIA DIVINĂ pentru fărădelegile lor, nu voi, cei care eraţi sortiţi să îndураţi ce-aţi îndurat, fiindcă deja cercul lor se închisese. Iată, aşa s-a ajuns pe Pământ: părinţii îşi ucid copiii, copiii îşi ucid la rândul lor părinţii. Ţi-am prezentat doar două exemple. Şi voi mai speraţi încă să puteţi continua pe Pământ aceste fărădelegi! Nu, nu se mai poate aşa! Aţi întrecut de mult măsura. Nimeni nu mai vrea pe Pământ să-l fie bine celuilalt, ci numai lui. Iată marea voastră greşeală! Treziţi-vă din acest coşmar infernal până nu-l prea târziu!

— Ce perspectivă ar putea deschide călătoriile astrale ale lui Melfior Ra pentru o mai largă colaborare şi comunicare a pământenilor cu entităţile de pe Vamfim?

— Tu, Melfior Ra, poţi afla câte ceva cu privire la viitorul vostru, al pământenilor, dar nu poţi afla orice aţi vrea voi, ci numai ceea ce trebuie să ştiţi. Numai ceea ce ştim noi că este spre binele vostru să ştiţi acum.

Spre exemplu, un asteroid se îndreaptă acum spre Pământ, şi puţini ştiu aceasta. S-ar putea să fie distrugătorul planetei voastre. Forţe pământene, prin N.A.S.A., încearcă să distrugă acest asteroid, dar încercările lor, calculele lor sunt greşite. Noi ştim ceea ce ei încearcă, noi avem marele avantaj de a putea fi acolo unde ei cred că nu intră, nu poate pătrunde nimeni. Noi ştim că ceea ce încearcă nu va avea rezultatul

scontat de ei. Dar noi, din prietenie pentru cei mulţi de pe Pământ, vom interveni şi vom executa la timp ceea ce ei nu ar mai putea îndrepta, şi ar avea urmări extraordinar de nefaste pentru Pământ. Cei de la N.A.S.A. vor şti, vor observa că cineva din Univers a intervenit, dar aşa cum au mai făcut de multe ori, nu vor recunoaşte, ci îşi vor pune lauri pe frunte, ca o încununare a succesului, care, de fapt, nu se va datora lor. Deci trebuie să ştiţi că un asteroid se îndreaptă spre Pământ. N.A.S.A. are în studiu pulverizarea acelui asteroid, când se va apropia de Pământ. Dar calculele specialiştilor de la N.A.S.A. sunt greşite. Vehiculul transportor ce-l vor lansa nu va avea traiectoria necesară, astfel că încărcătura nucleară ar putea trece la o oarecare distanţă de asteroid şi, bineînţeles, s-ar întoarce ca un bumerang înapoi spre Terra, distrugând-o. Dar voi sunteţi prietenii noştri, vecinii noştri, şi noi, vamfienii, nu vă lăsăm la necaz. Noi vom dirija acea încărcătură explozivă şi ea va avea impactul necesar cu asteroidul, şi atunci acesta se va pulveriza. Cei de la N.A.S.A. vor vedea aceasta şi îşi vor da seama că a intervenit cineva din Univers. Atunci va dispărea lumina pentru trei zile pământene. Trei zile şi trei nopţi pe Pământ, datorită exploziei, praful care se va degaja va sta ca o perdea între Pământ şi Soare. Atunci, singura lumină pe Pământ va fi cea emanată de Fiii Luminii, care sunt în misiune la voi. Atunci se vor întâmpla multe fenomene pe Pământ. Acesta este ultimul avertisment dat de Divinitate pământenilor. După cele trei zile de întuneric,

Soarele va străluci mult mai pregnant. Toate vor intra în normal, dar nimic nu va mai fi ca înainte. Acela va fi şocul care va trezi omenirea din starea de negură în care se află acum. După acel şoc, oamenii îşi vor schimba mentalitatea, nu vor mai dori rău semenilor lor, va fi o schimbare în bine. Aşa cum după noapte vine zi, tot astfel şi după acest timp de egoism planetar, în oameni va străluci dorinţa de a fi mai buni, mai iubitori şi mai blânzi.

Deci, iată numai una din perspectivele, din multele perspective care stau în faţa pământenilor prin cercul deschis de tine, Melfior Ra, cu aceste călătorii astrale publicate în cartea proiectată, efectuate în alte dimensiuni decât cele materialiste.

Ce trebuie făcut pentru o mai bună colaborare? Răspunsul e foarte simplu. În primul rând renunţaţi la egoism. Apoi cei dornici să comunice cu noi trebuie neapărat să-şi schimbe modul de alimentaţie. Aceasta este una din primele necesităţi pentru a putea evolua spiritual, şi astfel să deveniţi apţi pentru a comunica cu noi, vamfienii, cu alte entităţi din alte dimensiuni. Să fiţi dornici să cunoaşteţi tot ceea ce se poate cunoaşte prin metafizică. Să aveţi puterea să cereţi entităţilor din Univers mai evoluate decât voi să vă ajute să puteţi renunţa la egoismul vostru, să nu mai fiţi atât de tentaţi de a aduna avuţii mai mult decât vă trebuie, de a îngrămădi în casele voastre lucruri peste lucruri care la o atentă analiză se dovedesc a fi inutile. Tot ceea ce este materie vă îngreunează, vă ţine legaţi de

pământ şi nu vă puteţi desprinde pentru a ieşi în alte dimensiuni şi nici nu puteţi ajunge, fiind legaţi cu funiile egoismului de ceea ce vi se pare că stăpâniţi acolo, pe Pământ. Voi de fapt nu stăpâniţi nimic, ceea ce este cu adevărat al vostru ignoraţi profund, şi vă iluzionaţi de legături care vă dăunează enorm. Egoismul este proba cea mai grea de trecut, pentru toţi pământenii. Sunt puţini cei care primesc să o treacă, dar noi vă dorim mult succes, şi vă aşteptăm pe Vamfim.

Revenire pe Vamfim de la Zona întunecată, la Zona Muzicii Celeste

Iată că astăzi, la ieşirea mea în Astral, I-am spus ghidului meu, Zen, să mă conducă unde crede el de cuviinţă. Şi am rămas foarte mirată când am constatat că a schimbat traseul. Nu m-a condus ca întotdeauna în Marea Piramidă mai întâi, ci de-a dreptul pe Vamfim, unde nu am mai fost de mult.

Acolo pe Vamfim ne-a întâmpinat învăţătorul. Mai întâi ne-a condus în Casa Energizărilor, apoi după ce am ieşit de acolo a întrebat unde dorim să mergem. Eu am spus că aş vrea să văd ceva ce nu am mai văzut în călătoriile mele de până acum pe această planetă. Învăţătorul a precizat:

— Vom merge în Zona întunecată.

Ne-am deplasat toţi trei într-un loc de unde vedeam la o mică distanţă de noi o zonă într-adevăr întunecată. Aşa cum se vede la noi o noapte fără pic de lumină, lună sau stele. Învăţătorul a spus:

— Aici, în această zonă, întotdeauna este întuneric, deoarece Soarele nu-şi trimite razele până aici niciodată. Aici nu străbat razele lui. Aici niciodată, nimeni dintre vamfieni nu intră. Atât doar: se ştie de ea, se ştie de existenţa ei, dar nimeni nu o pătrunde. Vamfienii se mulţumesc doar să-l privească marginea de la distanţă.

Într-adevăr, era ceva fantastic să vezi ziua şi noaptea şi totuşi ele să nu se întrepătrundă, era ceva ce pe Pământ nu se poate vedea…

L-am rugat apoi pe învăţător dacă se poate să-mi arate ceva mai înălţător, mai frumos, mai interesant. Învăţătorul a spus:

— Da, te voi conduce în Zona Muzicii Celeste.

Ne-am îndepărtat de acea zonă întunecată şi iată că, deodată, o lumină binefăcătoare ne-a învăluit şi, totodată, auzeam nişte sunete într-adevăr… celeste. Acele sunete produceau o vibraţie atât de înălţătoare, erau nişte sunete care nu suportau niciun fel de comparaţie cu ceea ce se poate audia în planul nostru fizic, pe Pământ. În timp ce auzeam sau percepeam acele sunete, realizam că parcă nu aş găsi niciun cuvânt cunoscut prin care aş putea să descriu ceea ce îmi era dat să trăiesc şi să aud, deoarece acea muzică nu numai că o auzeai, ci şi o simţeai cu toată fiinţa ta, te învăluia cu căldură şi lumină totodată. În acelaşi timp, eu, în naivitatea mea, mă gândeam cu ce fel de instrument muzical terestru sau ce fel de instrument cunoscut ar putea scoate – emite asemenea sunete. Nimic din ceea ce cunosc eu în materie de instrumente muzicale nu cred că ar fi posibil să poată emite asemenea sunete. Eram

mirată, uimită de cele ce auzeam, şi totodată, fericită. Acele sunete emiteau ceva ce s-ar putea traduce prin grosierul nostru cuvânt: ... fericire! Dar vai! ce săraci suntem în cuvinte faţă de ... minunile lumilor nevăzute. După audierea – perceperea – luminarea – fericirea acelor sunete divine, iată că învăţătorul ne-a condus până la marginea câmpului gravitaţional al planetei Vamfim. Acolo ne-a urat drum bun şi la bună vedere. A mai spus:

— Să ştiţi că nu aţi văzut nici măcar pe jumătate din ceea ce este de văzut aici. Deocamdată, atât... până la evoluţia voastră care v-ar putea permite să percepeţi şi să pricepeţi mai mult. Cu bine. Noi vă aşteptăm oricând aici pe Vamfim, cu prietenie.

Capitolul II. 4

Călătorii pe Lună

Am ajuns pe Lună. Eli a spus:

— Aici pe partea nevăzută alunii sunt concentrate multe forţe.

Vedeam o mare forfotă, vedeam multe nave NOR în mişcare. Mi s-a spus:

— Aici sunt multe forţe care au venit să vă ajute când va fi momentul decisiv.

Am înţeles, înţelegeam ce urmează să se întâmple ceva cu Pământul şi am gândit că doresc să ştiu ce anume. Eli a răspuns gândului meu

arătându-mi în imagini, următoarele:

Am văzut ce venea din văzduh, din cosmosul îndepărtat şi se apropia de Pământ. În apropierea Pământului parcă a absorbit în vârtejul acelei forţe tot ce exista pe Pământ. Vedeam-simţeam cum Pământul a fost clătinat din temelii iar deasupra lui era acel vârtej de o putere imensă care absorbea şi clătina pământul. Apoi acel vârtej s-a îndepărtat şi pământul a rămas pustiit şi nimic nu mai era ca înaintea vârtejului. Dar când s-a apropiat vârtejul cel mare şi I se simţea suflul, Entităţile de lumină de pe Lună au venit cu navele Nor, şi au cules pământenii însemnaţi cu semnul Luminii. După ce au fost absorbiţi cei luminoşi şi s-au retras Navele Nor, a venit vârtejul şi a făcut pustiirea Pământului. După ce am văzut toate acestea şi eram atât de îndurerată Eli a spus:

— Nu te nelinişti, cei curaţi printre care şi cei dragi ţie vor fi cu tine aici, apoi veţi fi depuşi pe Pământ.

Am văzut şi aceasta în imagini. Vedeam debarcarea pământenilor pe pământ şi mă vedeam cum prin ochi, prin puterea ochilor dată mie dematerializam apa şi rămâneau porţiuni mari de pământ pe care se aşezau oamenii pământeni. Vedeam cum dematerializam durerea celor din preajma mea. Nu îi lăsam pradă durerii. Se ţineau după mine simţind că îi ajut prin puterea dată ochilor mei, prin puterea Luminii dată ochilor mei.

M-am văzut din nou pe Lună şi în jurul meu multe aparate de zbor, ceva ca nişte avioane şi un fel de tren care mergea prin aer. A apărut în faţa mea o entitate care mi s-a recomandat Arthur, zis

Art şi a spus:

— Eu sunt Art, aşa îmi vei spune, sunt ghidul tău Lunar, eu te voi conduce aici şi îţi voi oferi datele necesare cunoaşterii, a informaţiilor care trebuie să le cunoşti cu privire la Lună şi cele ce se întâmplă pe Lună. Când doreşti să ştii ceva cu privire la Lună, cheamă-mă şi îţi stau la dispoziţie. Tu faci parte din îndeplinirea misiunii mele lunare. Nu uita, Art aşteaptă semnalul tău de colaborare, până atunci primeşte salutul meu şi al nostru de Pace şi Iubire.

— Mulţumesc Art, prietene astral – lunar. Când voi fi pregătită să primesc cele ce îmi poţi oferi te voi invoca şi îţi voi cere ajutorul. Pace şi iubire, prietene astral.

Însoţită de Eli, m-am urcat în acel vehicul lunar, asemănător cu trenurile terestre, dar acel vehicul era aerian. Am parcura mari distanţe pe suprafaţa Lunii. Eram uimită de cele ce vedeam pentru că erau asemănătoare celor existente pe pământ, ca: păduri, coline, lacuri etc. Şi mă uimeau că toate acestea erau ca şi pe pământ, deşi ştiam că sunt peste suprafaţa Lunii şi mai ştiam din cele aflate pe pământ că pe Lună nu este vegetaţie şi nici viaţă. Din nou am primit un răspuns din partea lui Eli:

— Toate acestea au fost materializate pentru voi ca să vă simţiţi în mediul vostru.

Vedeam, existau şi case şi blocuri ca în oraşele de pe Pământ. Am înţeles că entităţile spre a ne ajuta când este nevoie, au materializat toate acestea, din voie Divină, pentru a ne simţi mai bine acolo pe timpul şederii noastre, până ne vom

reîntoarce din nou pe Pământ. Acolo pe Lună este o mare forfotă, o mare lucrare şi multă muncă şi pregătire pentru cele ce urmează să se întâmple.

Am fost condusă înapoi pe platforma de deasupra Piramidei Luminii Celeste. Am intrat prin Floarea de Cristal, am coborât pe scara spiralată până în camera regală şi prin acel nivel am ieşit din piramidă. Eli m-a condus până la intrarea în trupul meu carnal.

Faţa nevăzută a Lunii

O seară minunată, o lună minunată şi plină de mister şi magnetism cum numai în perioada lunii plină se poate sesiza. Deşi mă culcasem ştiam-simţeam că nu voi dormi, ceva se strecurase în mine şi îmi alungase somnul, dintr-odată iată că pe fereastra mea, prin ea luna, Marea doamnă a nopţilor terestre îmi trimitea luminozitatea ei argintie şi seducătoare. Am privit această Mare Doamnă, timp aproximativ de o oră apoi a dispărut din raza vizuală a ochilor şi ferestrei mele, dar am simţit imediat prezenţa ghidului şi prietenului meu astral Zen. Prin metoda dedublării l-am urmat acolo unde să mă conducă, şi pentru care călătoria astrală se află acum în faţa mea.

Iată-mă corp astral spiritual, imaterial urmându-mi ghidul astral într-o călătorie. Urcam spre infinit pe o rază de lună argintie, de la distanţa am privit câteva clipe pământul, era mic şi umbros, ca să nu spun altfel. Ne-am urmat călătoria. Am ajuns în apropierea lunii, am făcut un ocol şi la un moment dat Zen a spus:

— Priveşte, aceasta este faţa nevăzută a lunii. Priveşte şi înregistrează. Cea ce vezi există cu adevărat, memorează şi scrie când vei fi din nou în trup pământean. Cele ce vezi acum trebuie să fie cunoscute de semenii tăi pământeni.

Vedeam pe suprafaţa lunii multe construcţii, pe o mare întindere, şi mă miram că nimeni nu a spus sau scris despre aceste construcţii aflate pe lună. Atunci Zen mi-a zis:

— Ceea ce vezi este echivalentul bazelor militare terestre, dar mult mai dotate şi mai evoluate ca tehnică. Pământenii nu pot deocamdată visa la aşa ceva. Ştiu că te uimeşte ceea ce vezi dar îţi voi explica pe parcursul mai multor călătorii ce înseamnă toate acestea şi ce însemnătate au şi vor avea asupra voastră a pământenilor. Priveşte numai şi înregistrează.

Erau, vedeam multe construcţii pe o mare întindere aridă, toate acestea erau în interiorul unui zid patrulater, acolo în interiorul acelui zid era o luminozitate nemaivăzută vreodată, adică era lumina dar fără să fie aşa cum se obişnuieşte pe Terra, o lumină dintr-o staţie electrică. Nu, nu exista o centrală electrică ci numai construcţii şi printre ele din loc în loc nişte piramide de lumină. Iată sursa iluminării spaţiului aflat în interiorul acelor ziduri patrulatere. Lumina era uniformă peste tot, nu existau becuri sau ceva asemănător unor becuri, luminozitatea şi în apropierea acestor piramide de lumină era de aceeaşi intensitate ca la cea mai mare îndepărtare de ele. Cred că se întrepătrundea câmpul emiteri luminii de la o sursă piramidală la alta şi astfel se crea aceea

luminozitate uniformă. Piramidele de luminescenţă nu erau aranjate în linie ci parcă erau puse ca într-un joc, şi abia mi-am dat seama (de fapt mi s-a spus că ele sunt sursa de lumină acolo) că ele emit lumina. Foarte vag se vedea dacă te uitai foarte atent, că în apropierea lor se sesiza uşor foarte uşor vizibil o mişcare de mici, infime particule luminescente, în rest totul ca la oricare distanţă faţă de sursă. În apropierea acelor construcţii am văzut, exista multe aparate de deplasare, le voi numi nave. Acestea se aflau acolo la alimentarea lor. Iată combustibilul lor de funcţionare, aceea sursă de lumină, acel gen de lumină care nu ştiu cum se numeşte, dar Zen, ghidul meu îmi spune:

— Numeşte combustibilul lor de deplasare în spaţiul cosmic, energie cosmică. Ea este ceva de care aţi putea dispune şi voi pământenii, dacă s-ar da un mic indiciu, dar aceasta vă este ascuns pentru că încă nu sunteţi pregătiţi să îl folosiţi numai în scopuri paşnice şi benefice. Viaţa voastră ar deveni un rai dacă aţi avea acces la cunoaşterea acelei energii cosmice, la prepararea şi dirijarea ei, dar încă nu meritaţi această cunoaştere de aceea încă vă este interzisă.

Am continuat deplasarea noastră pe deasupra acelei „baze militare „aflată pe partea nevăzută a lunii. Mă neliniştea şi nemulţumea faptul că nu vedeam nicio fiinţă nicio entitate acolo în acel loc, doar construcţii, nave şi multă, multă lumină destul de stranie şi nepământeană, deci nefamiliară mie. Toate construcţiile aveau terminaţiile în formă de platformă, fie pătrate, fie

dreptunghiulare fie în formă de cerc, dar cele mai multe erau pătrate. Toate zidurile construcţiilor aveau aceeaşi culoare cenuşiu verzuie de o mare stranietate. Un imens pustiu, o imensă linişte şi luminozitate. Cum Zen, îmi cunoştea toate nedumeririle şi gândurile mele a găsit de cuviinţă după un timp să-mi răspundă, să răspundă întrebărilor mele nerostite, ci doar gândite, bineînţeles în corp astral fiind, comunicarea se face telepatic şi de multe ori în imagini simboluri, iar ţie îţi rămâne să înţelegi simbolurile şi să le dai interpretarea reală. Dar când Zen, ghidul meu sesiza că interpretarea nu era corectă atunci îmi transmitea telepatic înţelesul simbolurilor şi astfel am luat cunoştinţă de multe simboluri care ce reprezintă. Acum văzându-mi nedumerirea mi-a comunicat telepatic următoarele:

— Îţi voi spune pe înţelesul tău cele ce trebuie să le afli şi să le comunici mai departe. Ceea ce vezi este o bază de cercetare intergalactică, aşezată aici de milenii, cei veniţi în această bază se ocupă cu cercetarea vieţii în acest sistem solar, nu sunt războinici, nu au venit să cucerească, nu au nevoie de aşa ceva, sunt ceea ce voi numiţi oameni de ştiinţă, cercetători. Ei au început cercetarea planetelor dinspre exteriorul sistemului solar spre interiorul lui. Acum au ajuns la planeta Pământ, ei şi-au aşezat aici tabăra de la bun început şi de aici pleacă în expediţii pe planetele de care se ocupă. Aici au găsit cel mai propice loc pentru a-şi îndeplini misiunea. Ei nu sunt aceiaşi în permanenţă, se schimbă în continuu la un număr de ani, echivalentul a 150

ani tereştri, pleacă o echipă şi vine alta care îi înlocuieşte, sau mai bine zis întâi vin înlocuitorii şi apoi pleacă cei care şi-au încheiat stagiul. Acum se află într-un asemenea moment de predare a lucrării a cercetărilor, fiecare echipă trebuie să predea totul cu lux de amănunte, aici rămân copiile cercetării lor iar cei care se întorc în locul lor de baştină duc cu ei documentaţia şi mostre ale cercetării lor. Este bine să ştii că pământul şi pământenii au încununat munca lor, voi sunteţi cununa muncii lor de milenii şi sunt foarte încântaţi de descoperirile lor referitoare la pământ şi pământeni. Aici au laboratoare unde au cercetat omul mult mai în amănunt decât cei mai mari şi iscusiţi cercetători tereştri. Ei vă pot aduce multe împliniri, şi îmbunătăţiri trupurilor voastre, dar nu au voie să intervină asupra structurii voastre nici fizice nici psihice, deşi sunt tentaţi să o facă, nu au primit încuviinţarea de la superiorii lor.

Trebuie să ştii că tot cea ce vezi poate dispărea într-o clipă, toate aceste construcţii sunt imateriale sunt doar energii condensate care se pot dezintegra într-o fracţiune de secundă, dar aceasta o pot face doar ei cei care au condensat aceste energii şi le-au dat forma densitatea actuală, doar ei cunosc codul şi modalitatea dezintegrării a ceea ce au materializat. Dacă s-ar hotărî să plece într-o bună zi, aici nu ar rămâne nimic ce să poată dovedi şederea lor aici, când ar dori să plece tot ce vezi tu aici acum s-ar volatiliza pur şi simplu dacă acesta ar fi dorinţa lor. Este bine să ştii că au poposit şi pe pământ dar bineînţeles pentru scurt timp şi şi-au construit

mini baze dar la plecare acestea au fost dezintegrate, singurele urme a acestor baze, doar o puternică radioactivitate a solului, dar acolo unde şi-au aşezat ei tabăra nu era în apropiere nicio aşezare umană. Au şi ei instrucţiile lor de lucru şi le respectă întocmai, sunt foarte, foarte conştiincioşi şi nu îndrăznesc să încalce instrucţiile. Ştiu ce emiţi ce gând întrebare, de ce nu-i vezi, iată de ce:

— Aşa cum voi cei aflaţi în corpuri de carne aveţi nevoie de hrană şi somn pentru refacerea energiilor consumate, tot la fel şi ei au nevoie de o energizare din când în când, mult mai rar decât aveţi voi nevoie pentru refacere. Ei acum se află în perioada de energizare dar sistemul lor de semnalizare este în funcţiune şi ei ştiu acum că două entităţi se află în apropierea bazei lor şi survolează de la distanţă baza, dar tot la fel de bine ştiu că aceste entităţi nu le pot face niciun rău că sunt corpuri astrale imateriale şi una din aceste entităţi fără posibilitatea de a se materializa aici, iar cealaltă deşi ar avea posibilitatea materializării nu o va face întrucât este la un grad de evoluţie avansat şi nu mai doreşte materializarea şi nici să le aducă vreun prejudiciu în ceea ce întreprind ei. Iată de ce nu se deranjează să-şi etaleze prezenţa pentru a se arăta ţie, dacă ai fi în corp fizic ai fi interesantă pentru ei dar corp astral nu-i interesezi, nu acestea fac obiectul studiului lor. Dar aşa cum pe pământ într-o bază militară există întotdeauna o strajă, o gardă aşa şi aici în permanenţă există un număr anume de entităţi extraterestre şi

extragalactice care sunt la datorie pentru a nu fi luaţi prin surprindere. Nu de cei din acest sistem solar se păzesc ei, ci de cei pe care îi aşteaptă dintr-o altă galaxie, despre care au fost anunţaţi că se îndreaptă spre acest sistem solar tot în scopul cercetărilor. Şi aceea au fost, au survolat şi au încercat să-şi aşeze tabăra aici dar au fost respinşi de către cei aflaţi aici, de primii veniţi. Acum cei care au fost respinşi vin cu dotările şi armele necesare supunerii acestora, dar nu pot reuşi dar se va da o luptă între ei, bineînţeles nu cu arme cunoscute de voi pământenii ci cu armele galaxiilor mult evoluate, arme energetice. Voi de pe pământ veţi vedea la un moment dat două luni, atunci să ştiţi că cei dornici să ocupe luna sunt aproape de lună dar nu au acces să poposească pe lună şi mult timp vor staţiona în apropierea lunii de unde vor încerca îndepărtarea celor aflaţi pe ea. De pe pământ se va vedea un schimb de lumini ca nişte lasere între cele două baze una aşezată pe lună şi una din apropierea lunii din văzduh, până la urmă ultimii veniţi se vor mulţumi cu baza lor aeriană neavând posibilitate de a-i îndepărta pe cei aflaţi aici. Vor survola şi ei pământul şi locuitorii pământului dar spre regretul meu că trebuie să-ţi spun, aceştia nu vor mai fi la înălţimea spirituală a primilor veniţi. Aceştia vor face multe necazuri pământenilor, vor semăna multă panică şi multe boli datorită cercetărilor lor. Pământeni se vor afilia primilor veniţi şi vor primii ajutorul lor şi vor respinge atacurile celor nedoriţi. Aceştia se vor îndepărta de pământ şi îşi vor aşeza după un timp baza pe Venus, dar ţelul lor va fi

Terra şi locuitorii ei.

După ce s-au aşezat pe Venus cei care au creat probleme pământenilor, iată că a treia navă intergalactică îşi face apariţia. Aceasta este foarte puternică şi bine dotată şi mult mai evoluaţi cei ce o populează. Aceştia mult superiori celorlalţi îi vor supune fără dificultate. De asemeni luptele lor se vor vedea de pe pământ şi vor fi înregistrate cu aparate ale pământenilor. Atât cei aflaţi pe lună cât şi cei de pe Venus vor deveni vasalii ultimei nave extragalactice şi în ultimă instanţă vor colabora foarte bine. Pentru voi pământenii aceasta vă va ajuta foarte mult. Ultimii veniţi vor lua legătura cu voi, veţi comunica şi colabora cu ei, mai precis vă vor supune dar aceasta va fi înspre binele vostru şi totodată şi înspre binele întregului Sistem Solar. Voi sunteţi consideraţi un focar de infecţii pentru univers şi vieţile existente din univers, de aceea va trebui să vă aliniaţi lumilor evoluate şi să nu mai poluaţi universul şi spaţiile existente între galaxii cu reziduurile gândurilor şi faptelor voastre. Aveţi marea datorie şi vi se va impune aceasta să păstraţi curăţenia planetei, a spaţiului înconjurător şi a voastră ca entităţi. Tot cea ce vi se va impune va fi spre folosul şi binele pământenilor. La început pământenii nu îşi vor da seama dar cu timpul vor înţelege şi mai multe şi vor mulţumii celor care vin să-i ajute să se purifice şi să purifice Terra şi tot spaţiul înconjurător şi astfel vor ajuta la curăţarea spaţiului cosmic.

Pământenii în câteva sute de ani vor efectua călătorii intergalactice, cu mijloace create de ei în

colaborare cu cei care urmează să vină din îndepărtata galactice căreia acum nu îi cunosc nici măcar denumirea şi nici zona în care se află aceasta în imensitatea universului. Multe îmbunătăţiri va cunoaşte pământul şi locuitorii lui prin colaborarea cu cei veniţi să survoleze şi să cerceteze acest sistem solar şi fără să facă ordine acolo unde domneşte acum haosul şi impuritatea. Continuitatea vieţii pe pământ se va datora acestor noi veniţi din marginea universului, care acum se află în drum spre Calea Lactee. Ei vin aici să stopeze impuritatea care se răsfrânge şi asupra altor galaxii, ei sunt ceea ce ar fi la voi o poliţie sanitară, ei răspund de higiena universului, iar din acest sistem solar s-au primit reclamaţii alarmante şi astfel vie ei să restabilească higiena. Ei vin într-o navă de mărimea lunii, au la bord entităţi echivalente ca număr cu populaţia Europei şi în curând îşi fac apariţia, şi aceasta spre binele tuturor. Şi voi pământenii aveţi obligaţia să păstraţi curăţenia chiar şi în casele voastre, în jurul vostru şi în tot spaţiul care vă revine. Păcat că nu a-ţi înţeles acesta singuri fără să fie nevoie de intervenţia celor aflaţi acum în drum spre voi.

Iată Melfior Ra, ce a trebuit să afli în astă seară, de ce nu te-am lăsat să dormi când pentru câteva clipe ai aţipit şi te-am trezit cu un uşor semnal acustic care ţi-a îndepărtat somnul. Acum ai datoria să transmiţi acestea mai departe semenilor tăi…

Crucea energetică de pe faţa văzută a Lunii

Într-o călătorie astrală, care a avut loc pe la mijlocul lunii ianuarie a anului 1998, călătorie efectuată prin extracorporalizare, condusă fiind de Zen, ghidul şi prietenul meu astral, iată-mă plutind pe deasupra astrului care ne încântă nopţile terestre cu enigmatica sa luminozitate.

Ştiam din călătoriile şi din informaţiile anterioare că pe faţa nevăzută a Lunii, se află aşezată o bază de cercetare extragalactică. Acum Zen, a dorit să-şi îndeplinească misiunea oferindu-mi anumite informaţii cu privire la cea ce unii pământeni au observat pe faţa văzută a lunii şi nu îşi puteau explica ce reprezintă cele văzute de ei. Întrucât se dădeau anumite interpretări care de care mai greşite s-a dorit să se comunice pământenilor adevărul prin canalele de transmisie care au posibilitatea să recepteze prin telepatie, clarviziune şi extracorpolizare, ca apoi cele cunoscute să fie transmise pământenilor.

Ştim deci că pe faţa nevăzută a Lunii, se află o bază de cercetare. Cercetătorii acestei baze nu au dorit să fie deranjaţi şi nici să deranjeze şi de aceea şi-au aşezat tabăra pe partea nevăzută a Lunii, partea nevăzută de noi pământenii, cei mai apropiaţi astrului Selenar, întrucât Ei se ocupă cu cercetarea acestui Sistem Solar şi în mod special de cercetarea pământului şi a pământenilor.

Ei, locuitorii Lunii au fost anunţaţi că o navă intergalactică se apropie tot în scopul cercetărilor de acest sistem solar şi că acei cercetători doresc şi ei să-şi aşeze tabăra, baza lor de cercetare tot pe Lună. Locuitorii de pe faţa nevăzută a Lunii,

ştiind acestea au găsit de cuviinţă să ocupe şi cealaltă jumătate a Lunii şi anume partea văzută, de noi pământenii.

Ei cercetătorii aflaţi şi aşezaţi pe Lună, au construit energetic, prin condensarea unor energii cosmice, ceea ce de pe pământ s-a văzut sub forma unei cruci de lumină. Crucea de lumină, văzută de pe Terra, este de fapt o înşiruire construcţii piramidale dispuse în formă de cruce. La intersecţia braţelor crucii se află piramida principală, care captează energia cosmică şi emite energia captată celorlalte piramide, celor secundare pentru înmagazinare. Luminozitatea este uniformă, întrucât câmpurile energetice se întrepătrund şi astfel se creează un tot luminos unitar şi vibrator. De pe pământ s-a văzut o **cruce de lumină.**

Scopul construirii acelei cruci energetice, din energie cosmică, condensată sub forma unor piramide, este de a dispune de o rezervă de energie cosmică prelucrată într-un anumit fel într-o concentrare anume pentru a dispune de ea la nevoie. Cercetătorii aşezaţi pe Lună ştiu că urmează să se dea o luptă între ei şi cei care vin să se aşeze şi ei pe Lună. În vederea acestei întâlniri locuitorii actuali ai lunii fac provizii, sau mai bine zis se înarmează. Ei ştiu că şi cei care se apropie vin în scopul unor cercetări a întregului sistem solar dar în mod special în vederea cercetării planetelor şi a locuitorilor lor încarnaţi, mai ales a celor consideraţi (cu regret o spun aceasta) neevoluaţi din punctul lor de vedere. Bineînţeles ştiu că în acest sistem solar noi

pământenii suntem cei de care trebuie să se ocupe.

Prin construcţia de cruce piramidală, cercetătorii selenari au dorit să ducă la cunoştinţa celor care se apropie că Luna este ocupată. Ştim că pe faţa nevăzută a Lunii sunt multe construcţii energetice de diferite forme şi dimensiuni, dar acum cercetătorii au înţeles că este imperios necesar să ocupe luna în întregime pentru a arăta celorlalţi dornici de popas pe Lună, că acesta nu este liberă şi că ei nu doresc alţi locuitori pe Lună, indiferent cine ar fi aceştia şi de unde ar veni.

Prin Crucea Energetică Piramidală, ei, locuitorii Lunii, se înarmează împotriva celor care se apropie şi despre care au fost anunţaţi. Iată că spionajul şi contraspionajul galactic, intergalactic este în floare funcţionând mult mai profund şi eficace decât cel terestru.

Zen, ghidul meu astral, continua să-mi furnizeze informaţii cu privire la Luna şi nu numai, dar deocamdată despre aceasta îmi cere să vă comunic. Printre altele el îmi mai spune:

— Pământenii vor mai vedea „minuni” energetice în cea ce priveşte Luna. Încă se vor mai construi edificii energetice piramidale, dar dispuse în alt fel. Acestea vor fi observate de către cercetătorii pământeni prin aparatele lor, dar nu vor şti să le dea interpretarea corectă, vor continua să se scalde în prognoze eronate, ca cele referitoare la crucea energetică.

Luna va deveni o BAZĂ energetică de mare intensitate, în acest sistem solar. Aceea energie cosmică prelucrată şi înmagazinată pe Lună,

depăşind anumiţi parametri, poate avea asupra pământenilor şi a pământului reacţii nedorite şi chiar dăunătoare vieţii terestre. Cercetătorii de pe Lună ştiu cu mare exactitate câtă energie cosmică pot acumula şi la ce intensitate pentru afecta viaţa fiinţelor pământene. Ei mai ştiu că în această privinţă trebuie să respecte cu mare stricteţe nişte norme cosmice. (Să sperăm că nu i-au exemplu pământenilor de a întrece măsura înarmărilor).

Zen a continuat:

— Voi pământenii rămâneţi spectatorii întâlnirii dintre cele două (deocamdată) baze extragalactice de cercetări a vieţii din acest sistem solar. Veţi vedea lupta pentru teritoriul numit de voi Luna.

Când se va dori din spaţii subtile să ni se mai comunice câte ceva şi când se va dori să se comunice prin mine sunt la dispoziţia atât a semenilor mei cât şi a celor care au în misiune să ne ofere informaţiile cuvenite pentru aceste vremi, vremi de schimbare şi trecere dintr-o eră în alta, dintr-o civilizaţie în alta precum şi dintr-un ciclu cosmic în altul. Doar pentru aceasta mă aflu acum şi aici, şi nu numai eu.

În seara zilei de 8 februarie 1998, în jurul orei 2020 privirea mi-a fost atrasă de luminozitatea şi vibraţia Lunii. Am privit-o câteva clipe şi am văzut Crucea Energetică de pe Lună. Ce m-a uimit a fost faptul că acum Crucea Energetică depăşea cu mult suprafaţa Lunii, aceasta m-a atras atenţia şi mă întrebam cum este posibil aşa ceva.

Deodată am simţit prezenţa unei entităţi

astrale în apropierea mea. Era Zen, prietenul şi ghidul meu astral. Ne-am salutat cu acel salut universal de pace şi iubire, apoi a urmat o comunicare telepatică prin care Zen mi-a transmis cele ce urmează:

— Zen prietene şi ghidul meu astral, te rog spune-mi ce înseamnă Crucea Energetică văzută de mine, Crucea care acum a depăşit suprafaţa Lunii?

— Tu Melfior Ra, ştii că această Cruce Energetică este o construcţie captatoare de energie cosmică. Iată acum a ajuns la saturaţia energetică şi pentru că nu a fost deconectată s-a extins, şi-a extins braţele energetice peste suprafaţa Lunii, acestea fiind susţinute de consistenţa energetică a Crucii. Această Cruce energetică va fi proiectată pe cer când nu va mai ajunge la voi lumina soarelui, când vor fi acele zile de întuneric. Atunci ea va fi lumina voastră a pământenilor şi acesta datorită celor care acum se află pe Lună şi ştiu exact ce urmează să se întâmple pe pământ.

Este bine să mai ştii că cei aflaţi pe Lună au construit o cupolă energetică peste lună, o cupolă energetică de o mare densitate şi duritate. Aceasta îi va proteja un timp în faţa invadatorilor care se apropie de acest sistem solar, despre care ţi-am comunicat de curând.

Nu ţi-ai pus întrebarea, oare de ce nu mai fac pământenii incursiuni pe Lună? Vezi, că nu se mai doreşte să se cerceteze Luna? De ce? Ei, află că cercetătorii pământeni ştiu că Luna este ocupată şi nu mai are rost să încerce survolarea ei. Ştiu că

nu li se mai permite să poposească pe Lună. A fost o înţelegere în acest sens între cercetătorii tereştri şi cei aşezaţi pe Lună, cei selenari, şi înţelegerea se respectă.

Oricum pământenii au înţeles că nu au şanse să ajungă pe Lună dacă cei aflaţi acolo nu le permit aceasta. Mai mult ca atât, Pământenii au înţeles că cei aflaţi şi aşezaţi pe Lună nu doresc să fie deranjaţi. Acum cercetătorii selenari se pregătesc de luptă, se pregătesc să-i respingă pe cei care se apropie de Lună în scopul cuceririi ei.

Voi pământenii veţi mai vedea şi primii multe informaţii referitoare la Lună, pentru că luna este un punct strategic de mare importanţă în acest sistem solar. Dacă va trebui în viitor îţi voi mai transmite date şi informaţii cu privire la Lună, dar pentru astăzi ajunge. Melfior Ra, comunică acestea semenilor tăi, iar cei care vor avea urechi de auzit, vor auzi.

Iată am făcut aceasta deşi ştiu că mulţi nu vor crede dar mai ştiu că cei care trebuie să priceapă şi să creadă o vor face fără să li se pară că este vorba de imaginaţie doar.

Capitolul II. 5

Călătorii pe Venus

Iată-mă trezită din somn de un semnal transmis telepatic. Mi-am dat seama imediat că nu sunt singură şi că în apropierea mea se află o

fiinţă extraterestră, o fiinţă energetică şi nu în corp carnal, o entitate. I-am pus întrebarea, bineînţeles telepatic, ce doreşte şi de ce m-a trezit din somn în mijlocul nopţii, sau mai bine zis în plină noapte. Mi-a răspuns că are misiunea să-mi comunice anumite informaţii şi să mă conducă într-un anumit spaţiu din Univers. Şi-a cerut permisiunea să-mi comunice cele pentru care se află în imediata mea apropiere, pentru că doreşte să-şi îndeplinească misiunea. Bineînţeles că i-am permis să-mi comunice cele ce făceau obiectul misiunii sale. Totodată l-am văzut şi pe Zen, ghidul meu astral, care şi-a făcut apariţia şi imediat a confirmat că trebuie să primesc informaţiile care-mi sunt aduse de mesagerul extraterestru, pentru că sunt spre binele nostru al pământenilor şi spre conlucrarea şi colaborarea pământenilor cu extratereştri. Mesagerul mi-a comunicat:

— Multe femei pământene poartă în trup sămânţa noastră. În curând chiar foarte curând se vor naşte mulţi copii care au fost implantaţi de către noi în femeile pământene. Nu trebuie să vă mire faptul că aceşti copii nu sunt legaţi de trupul mamei prin ombilic aşa cum se cunoaşte sau cum se ştia până acum că trebuie să fie un făt. Priveşte cum îşi primesc cele necesare dezvoltării embrionului mai precis cum se hrănesc în trupul mamei adoptive.

Am privit cu atenţie şi iată ce am văzut:

Am vizualizat ca într-un film cum prin zona rinichilor există ceva ca o ramificaţie de nadisuri, canale luminoase prin care fetuşii primesc hrana din trupul mamei. Mi s-a mai comunicat apoi:

În timpul naşterii aceea gură-sursă de alimentare se închide, ea este în zona spatelui, în dreptul rinichilor aproape de coloana vertebrală. În timpul expulzării fătului aceea gură de alimentare se închide, se nivelează şi se sudează perfect încât nu se mai cunoaşte nimic după ce fătul a luat contact cu atmosfera exterioară. Tot la fel în capul fătului există o ramificaţie luminescentă prin care fătul primeşte impulsurile necesare dezvoltării mentale şi intelectuale. Aceşti copii au posibilitatea să comunice cu mamele lor şi în timpul cât se află în interiorul trupului mamei, iar cei din jur pot comunica cu fătul prin intermediul mamei, sau direct cu ei.

Este bine să ştiţi că noi, cei care i-am implantat, vom ţine legătura cu ei prin telepatie. Prin ei vom comunica mult mai bine cele ce dorim să transmitem pământenilor, efectul va fi mult mai benefic şi pregnant faţă de cei asupra cărora am lucrat, (este şi cazul tău), pentru a-i aduce în starea dorită de noi pentru a comunica cu ei şi prin ei pământenilor cele ce dorim să vă aducem la cunoştinţă.

— Prietene, am spus eu, te rog explică-mi şi mie cum au fost implantaţi aceşti embrioni în trupurile femeilor pământene?

Atunci mi s-a cerut să efectuez o călătorie astrală prin decorpolizare, pentru a mi se oferi răspuns întrebării şi pentru a vedea „pe viu” cea ce trebuia să văd şi să aflu.

Iată-mă deci într-o călătorie astrală, spirit, duh îmbrăcat într-un înveliş energetic, legată doar de trupul carnal printr-un cordon de asemeni

energetic-eteric, îndepărtându-mă de pământ. Am fost condusă de prietenul şi mesagerul extraterestru şi însoţită şi de ghidul meu astral Zen, undeva în univers pe o planetă asemănătoare Terrei. Vedeam ceva uimitor, o COLONIE de pământeni. Mi s-a spus că toţi aceştia au ajuns acolo NU din dorinţa lor ci au fost, (am gândit eu) răpiţi. Pentru moment am uitat unde mă aflu şi că acolo se văd chiar şi gândurile, dar am fost corectată imediat nu răpiţi ci COLECŢIONAŢI.

Toţi aceşti pământeni erau tineri până la cel mult 40 de ani bărbaţii iar femeile între 18 şi 30 – 35 de ani maximum. Mi s-a spus că aceştia vor reveni pe pământ după ce se va lucra asupra lor ceea ce trebuie. Ei pământenii erau ca nişte roboţi, voinţa proprie le era anihilată aproape în întregime, erau dirijaţi de la distanţă, mental şi astfel făceau ceea ce li se transmitea telepatic. Erau supuşi la fel de fel de experimente în principal genetice.

Mi s-a comunicat că se doreşte să li se implanteze pământenilor o mentalitate mult superioară, pentru că spun Ei, evoluţia pământenilor are viteza melcului, şi Ei doresc să ne ajute să devenim şi noi mai eficienţi, adică mai buni, mai luminoşi, mai dezvoltaţi intelectual, într-un cuvânt mai evoluaţi spiritual.

Am cerut permisiunea să intru în contact mental cu grupul de pământeni, am primit permisiunea şi am încercat să intru în legătură cu ei. Au recunoscut în mine o pământeană şi mi-au spus că nu toţi mai doresc să comunice cu o pământeană. Printre cei din acea colonie erau

mulţi vorbitori de limba engleză, americani. Cei mai mulţi m-au salutat doar printr-un salut prietenesc, Hello, însă alţii erau indiferenţi, se aflau într-o stare de apatie, şi aceasta pentru că au mai fost vizitaţi de pământeni dar ei au rămas tot acolo. Am cerut să comunic cu cineva din Ţara mea, dacă se află acolo şi români. Am fost condusă într-un loc anume unde se afla un mic grup de români. Erau câteva femei foarte tinere, unele erau însărcinate, era şi un bărbat în grup. Mi s-a comunicat că bărbatul a fost luat din apa mării în urmă cu câţiva ani, deoarece femeile erau foarte nemulţumite iar Ei au crezut că nemulţumirea lor provenea din lipsa unui însoţitor pământean şi atunci pentru a le oferi o bucurie le-a adus şi un bărbat pământean, de aceeaşi naţionalitate cu ele. Mi s-a comunicat că el, românul când se afla pe pământ se ocupa cu scrisul, era scriitor. A fost luat din apa mării, iar cei de pe pământ au crezut că a murit, deşi trupul nu i-a fost găsit. Dar el se afla acolo, era un fel de însoţitor – paznic al femeilor.

Vedeam acel grup şi oarecum mă durea şi sufeream pentru captivitatea lor şi starea lor de transă în care se aflau. Mi s-a spus că aceasta îi ajută să nu se mai frământe, să nu mai sufere că au fost luaţi dintre cei dragi lor. Ei acolo nu mai fac ce vor ei, ci cea ce li se cere, adică ce li se comandă mental. Femeile romînce m-au privit oarecum cu dezaprobare şi cu un fel de milă. Unele credeau că şi eu mă aflam acolo la dispoziţia locuitorilor acelei planete. Le-am simţit gândul, şi am încercat să le trezesc la realitate dar nu am reuşit, am înţeles că cel care m-a condus

acolo a intervenit la timp pentru a nu le cauza vreun rău, mai ales celor însărcinate. Ele îşi vedeau în continuare de treburile lor şi păreau indiferente. Acolo li s-a construit şi o locuinţă unde să se simtă cât mai aprobe de ambientul uman terestru, şi li s-a dat de lucru pentru a nu se crede inutile şi pentru a nu se plictisi. Li s-a oferit un scop pentru a trăi, munca, aşa cum se obişnuieşte pe pământ. Deşi tot cea ce fac ei acolo este considerat o joacă de copii. Gazdele îi lasă pe toţi COLECŢIONAŢII să-şi „omoare timpul” cu ceva cât mai asemănător îndeletnicirilor lor pământene, pentru a suporta cât mai uşor captivitatea. Li se oferă un fel de filme, imagini zic ei, de pe Pământ, din ţara fiecărui grup dar nu întotdeauna, sau nu în totalitate acele imagini corespund realităţii terestre.

Cei mai vechi acolo se îngrozesc şi nu mai doresc să revină pe pământ văzând acele imagini. Gazdele îi conduc uneori pe COLECŢIONAŢI, (aşa cum copii sunt duşi copii de la grădiniţe la spectacole, sau la grădini zoologice) îi duc să viziteze în grup adevărata lor civilizaţie şi comunitate, să vadă cum trăiesc ei. Încetul cu încetul aceşti pământeni aflaţi acolo doresc să trăiască şi ei în acelaşi mod. Atunci gazdele consideră că pământenii sunt educaţi şi îi primesc în aşezările lor, îi asimilează. Iar pe cei care îi consideră siguri că pot avea încredere în ei, îi readuc pe Pământ, dacă, aceştia dovedesc acesta şi dacă mai doresc să se întoarcă pe Pământ pentru a-şi „ajuta” semenii.

Sinceră să fiu mi-a fost milă de aceste fiinţe

pământene aflate acolo la mare distanţă de casă, de casa numită Pământ. Unora dintre ei le era milă de mine că am ajuns şi eu acolo, iar alţii mai „educaţi „şi „lucraţi „se bucurau că încă un pământean va fi salvat. Unii s-au bucurat sincer când li s-a comunicat că sunt doar în corp astral şi că astfel mă pot întoarce acasă când doresc şi că pot fi mesager între ei şi cei dragi lor, rămaşi pe Terra. Am simţit bucuria din sufletele şi spiritele lor la gândul că mai pot comunica cu pământenii. Am simţit bucuria unora dintre ei, la gândul că eu mă voi întoarce foarte curând pe pământ, şi că voi comunica semenilor mei că se poate călători astfel şi că voi trezi dorinţa pământenilor pentru asemenea călătorii care se folosesc obişnuit în marele Univers.

Îmi stăruie în memorie o pământeană, o româncă văzută acolo, care dorea nespus de mult să comunice familiei de pe pământ că ea este bine, sănătoasă şi că trăieşte, dar când a încercat să-mi comunice locul, localitatea unde trăiesc părinţii ei a apucat să spună Cluj şi atunci firul transmisiunii a fost întrerupt. Dar o văd parcă şi acum şi o voi descrie cât mai exact. Înălţime 1,68 şatenă cu păr lung, lins, castaniu aproape blond. În partea de sus a maxilarului drept avea un dinte îmbrăcat în alb-argintiu, era caninul. Ochi de culoare căprui şi fata subţire ca o trestie. Era însărcinată. Pe Pământ nu a fost căsătorită şi avea 23 de ani când a fost colecţionată; locuia în Braşov. Mi-a comunicat că a fost într-o excursie pe munte cu un grup de studenţi din Cluj. Pe munte a fost o furtună, un accident, băieţii au murit iar cele trei

fete din grup au fost colecţionate şi sunt acolo. Aceasta tricota, îşi făcuse o vestă de culoare roşie, din fire artificiale, îşi proba vesta când am comunicat cu ea. Prenumele ei începe cu litera L. Ea locuieşte cu prietena ei. Prietena ei nu a comunicat cu mine. Ea arăta astfel: Înălţime 1,55, brunetă, păr scurt tăiat drept, la nivelul urechii, ochi verzi, a fost căsătorită de două ori pe pământ, acolo acum era însărcinată pentru a doua oară. (Acolo copii nu sunt lăsaţi lângă mame să crească) Avea un suflet închistat, nu dorea comunicare. Prima fată descrisă Letiţia, aşa am înţeles că se numea pe pământ, când a fost colecţionată era virgină. Cea brunetă este mai în vârstă cu 5 ani decât Letiţia. În preajma lor am staţionat mai mult, simţind că pot în oarecare măsură comunica cu Letiţia.

După ce am văzut toate acestea, am fost condusă înapoi, dar această călătorie astrală mi-a lăsat un gust amar şi o mare greutate în suflet. De ce? Simplu, pentru că am simţit durerea semenilor mei şi neputinţa lor a celor aflaţi fără voia lor acolo la o imensă depărtare de Pământ, de acasă, fără posibilitatea de a se reîntoarce acasă când doresc ei şi supuşi unor experienţe nu tocmai cinstite, atâta timp cât acestea se fac asupra lor fără să li se ceară în prealabil permisiunea. Iată că în imensitatea Universului se întâmplă multe fie cu voia fie fără voia celor asupra cărora se intervine.

Ştiu că puţini vor fi cei care vor crede spusele mele, dar nu mă deranjează aceasta, pentru că ştiu că cei care dispun de anumite conexiuni ale

circuitelor cerebrale şi cei care au făcut anumiţi paşi pe calea evoluţiei spirituale vor crede, ceilalţi când le va veni vremea.

Câţi au crezut în urmă cu 400 de ani, nu mai mult, că pământul este rotund şi că se învârte în jurul axei sale şi totodată în jurul soarelui? Cum a fost privit şi tratat cel care a susţinut acest mare adevăr? Atunci eu de ce m-aş supăra că nici acum nu toţi pot duce la fel de mult în spinarea mentală? Ştiu că cei care au câteva circuite cerebrale în plus în funcţiune şi mai ales cei care fac călătorii astrale şi cunosc multe despre Univers şi spaţiile existente şi despre lumile existente indiferent ce fel de corpuri au fiinţele acelor spaţii, mă vor crede.

Dar câţi nu au plătit cu viaţa de-a lungul timpurilor, adevărurile spuse de ei cândva? Ceva s-a mai schimbat totuşi, acum cei înguşti la minte nu mai ard pe rug pe cei care pot mai mult decât ei, acum doar îi denigrează cu ajutorul mass – mediei.

Când semenii mei cei mai mulţi vor fi capabili să creadă cele scrise acum de mine, eu de mult nu voi mai fi aici. Dar de acolo de unde voi fi mă voi bucura pentru încă un pas câştigat de omenire. Acum mă bucur la gândul că ştiu că nu vor trece mulţi ani până toate acestea vor fi dovedite şi văzute de cât mai mulţi pământeni.

Tuturor celor care au deschidere spre infinit le ofer prietenia mea, tuturor celor de ieri, de azi şi de mâine, odată cu prietenia mea multă LUMINĂ.

Capitolul II. 6

Poliţia sanitară extraterestră

Iată-mă din nou într-o călătorie astrală. Am fost condusă de cei mai noi ghizi astrali ai mei Mil şi Gal. Aceştia doi îmi sunt ghizi-maeştri de mai bine de un jumătate de an. Sunt ghizi superiori şi ei mă pot conduce în spaţii dimensionale de înaltă vibraţie şi luminozitate.

Iată-mă aşadar în compania noilor mei ghizi într-un Templu în formă de piramidă din spaţiul dimensional Solar, în Templul Solar. La intrarea în acest templu, întotdeauna se face un ritual de închinare şi supunere Părintelui Luminii, Tatălui Ceresc, Dumnezeului Atotputernic şi Unic. După acest ritual am fost condusă într-o sală anume, numită Sala Comunicărilor, şi acolo mi s-au transmis următoarele:

— Pământenii continuă să polueze nu numai pământul dar şi atmosfera înconjurătoare şi pentru aceasta sunt sancţionaţi, chiar aspru sancţionaţi, dar ei nu vor să vadă, să priceapă aceasta şi continuă să persiste în greşeli.

Ţi-am mai spus Melfior Ra, să le comunici că Pământul este înconjurat de o ţesătură energetică şi că, până pământenii, mai ales cei care dirijează, conduc aparatele de zbor nu se pregătesc să poată sesiza acea ţesătură energetică se vor lovi de ea ca de un zid. Iată de ce au loc atâtea accidente aviatice în plan dimensional terestru. Dar

pământenii nu vor să înţeleagă şi îşi suportă consecinţele încăpăţânării lor.

— Melfior Ra, ţi s-a mai comunică că între Soare şi oricare planetă din acest sistem solar există o legătură fluidico-energetică prin care sunt acţionate planetele. Sateliţii naturali ai planetelor nu au acest cordon ombilical planetar, dar ei au un cordon de legătură cu planeta mamă, în jurul căreia se roteşte sau în apropierea căreia se află. Acest contact permanent dintre Soare şi planetele ce le guvernează se produce prin acel cordon energetic şi piramidele captatoare de energii, piramide existente pe fiecare planetă, din sistemul solar din care faceţi şi voi parte. Aceste piramide captatoare de energii transmit la rândul lor fluidul energetic prin vârful părţii inferioare a piramidei captatoare, vârf care se află în interiorul planetei, pentru că aceste piramide captatoare de energii sunt construite în forma dublă, iar piramida aflată la suprafaţa planetei captează şi transmite piramidei din interiorul planetei fluidul energetic captat. Vârful piramidei din interiorul planetei şi opus celui din exterior, transmite fluidul energetic crucii energetice telurice. Această elice telurică energetice are ca terminaţii câte o piramidă ascunsă în interiorul fiecărei planete, din acest sistem solar. Aceste fluide energetice de contact între Soare şi planetele existente în sistemul solar desigur că sunt un obstacol pentru zborurile aviatice terestre. Aceste cordoane de legătură sunt puţine la număr, dar din ele s-au format nişte ramificaţii care au împânzit atmosfera înconjurătoare a planetei Pământ, în cazul vostru.

Aceste ramificaţii au fost executate de către cei pe care voi îi numiţi extratereştri. Aceste ramificaţii energetice sunt dese şi de acestea se ciocnesc avioanele voastre şi se produc accidentele aviatice terestre.

Această ţesătură energetică s-a făcut intenţionat pentru ca voi să nu mai poluaţi atmosfera înconjurătoare la infinit. Această ţesătură se tot strânge în jurul pământului până pământenii nu se vor mai putea ridica de la sol şi vor înţelege că greşesc şi îşi vor remedia şi anula greşeala. Poluarea produsă de pământenii deranjează la nivel de Univers, deranjează pe vecinii voştri de galaxii şi s-au luat măsuri, pentru că această poluare nu este numai de ordin tehnic manifestat prin gazele ejectate ci este şi de ordin vibraţional. Sunt fiinţe terestre care nu ar trebui să se ridice de la sol. În fiecare avion care se prăbuşeşte sunt persoane care au o vibraţie, un câmp energetic infect. Aceasta nu se mai permite în spaţiile înalte, ca fiinţe de joasă vibraţie să pătrundă în spaţii pure, pentru că aceasta este mult mai dăunător decât poluarea fonică şi gazoasă, nu se mai permite poluarea Universului, pentru că cea mai neplăcută şi nedorită poluare este poluarea vibraţională. Melfior Ra, dacă te vei urca într-un avion, atenţie cine se mai urcă, pentru că se face o uniformizare a vibraţiilor a tuturor celor aflaţi în aparatul de zbor şi dacă această ţinută vibraţională nu este acceptată de „Poliţia Sanitară Extraterestră” atunci avionul nu are şansa să ajungă la destinaţie, nu va fi lăsat să se deplaseze în spaţiu şi se va tampona de acel zid

energetic de o densitate accentuată şi se va prăbuşi. Nu este nevoie să se mai caute defecţiunile aparatului, bine se ştie că la cele mai multe accidente, cutia neagră, nu a elucidat accidentul, dar acestea se trec sub tăcere pentru a nu se crede o incompetenţă a celor care cercetează cazurile de accidente aviatice.

Cei care acum se ocupă de curăţenia şi puritatea Universului, a Cosmosului, vor permite din ce în ce mai puţine ieşiri din spaţiul gravitaţional terestru. Dar ei se bucură nespus când sesizează călătorii şi ieşiri în exteriorul spaţiului terestru, dar care nu tulbură cu nimic puritatea marelui ocean cosmic.

Dar iată nu aşa s-a întâmplat în anul terestru 1986 când nava spaţială Challanger, care pe lângă poluarea fonică, gazoasă şi radioactivă mai avea la bord o încărcătură de vibraţie negativă, de vibraţie joasă care nu este dorită în spaţii înalte. Aceea încărcătură negativă era de fapt starea vibraţională a unui cosmonaut. Dacă acela nu ar fi fost la bord, nava şi-ar fi continuat zborul, ar fi fost acceptată să-şi continue călătoria. Acel cosmonaut era ca un nor negru, din cauza lui au fost sacrificaţi şi ceilalţi, întrucât vibraţia lor pozitivă nu putea anihila vibraţia negativă a celui care nu ar fi trebuit să se afle la bordul navei.

Dacă într-un echipaj starea vibraţională înaltă, pozitivă, va fi mai puternică şi se va predomina, aceasta va anihila vibraţia negativă şi atunci vehiculul va primi „unda verde „şi va trece de „radarul „cosmic extraterestru, altfel va fi întors din drum, aflat ca necorespunzător

călătoriei în spaţii înalte, în spaţii de înaltă vibraţie şi puritate. Când cei de pe nava Challanger, şi-au dat seama ce se întâmplă unul dintre ei a spus „Numai Dumnezeu ne va mai salva”. Atunci cel de joasă vibraţie a spus: „Care Dumnezeu? „şi a râs sarcastic transmiţând gânduri şi cuvinte atât de joase vibraţional, încât au fost scoşi din circuit şi întorşi din drum prin aceea explozie a navei şi anihilarea vibraţiei negative de către „Poliţia Sanitară Extraterestră”.

Iată Melfior Ra, ce rol are această Poliţie Sanitară, ea nu are voie să mai permită energiilor negative să penetreze spaţiul aerian. Când pe Terra, se vor controla la urcarea în avioane sau nave spaţiale, stările vibraţionale ale pasagerilor şi a echipajelor şi cei de joasă vibraţie vor fi respinşi la îmbarcare, atunci nu se vor mai întâmpla accidente aviatice.

Aceea ţesătură energetică care înconjoară pământul nu este altceva decât puncte de control pentru circulaţia în spaţii. Cei care se încadrează normelor de circulaţie cosmică se vor putea deplasa în spaţii, iar cei care nu se încadrează sunt trimişi înapoi. Spre durerea voastră a pământenilor şi regretul nostru, cei care nu sunt acceptaţi să călătorească în spaţii, nu înţeleg şi forţează trecerea dincolo de punctele de control şi atunci se produce impactul, se ciocnesc de cordoanele energetice dense şi vin înapoi cum nu doresc.

Există posibilitatea ca aceste accidente să nu se mai repete, să nu se producă, dar pentru aceasta ar trebui ca cei care conduc marile

companii aeriene să înţeleagă cele ce le-am transmis acum prin tine Melfior Ra. Dar, deocamdată nu sunt pregătiţi să accepte cele ce le vei aduce la cunoştinţă prin aceste informaţii. Noi regretăm sincer, limitarea pământenilor şi refuzul multora dintre ei, de a nu crede în lumile nevăzute ochilor fizici. Cu prietenie, un prieten astral.

Aceste informaţii le-am primit de la un prieten astral care face parte din Poliţia Sanitară Extraterestră, pentru a le transmite semenilor mei pământeni.

CARTEA A TREIA

DESCIFRAREA ENIGMELOR PIRAMIDEI LUMINII CELESTE

PIRAMIDA SUDICĂ – PIRAMIDA LUMINII CELESTE

Capitolul. 1

Alegerea canalului de transmisie

Întâlnirea aceasta mi se anunţase cu o lună în urmă. Abia o aşteptam. Mi se comunicase prin mai multe canale de recepţie că ziua de 17 Octombrie 1994 înseamnă mult pentru mine, să reţin aceasta... Aşadar, iată-mă din nou în Astral. Am fost condusă de ghidul meu spiritual, ghidul meu superior, cel care mă însoţeşte în ultimul timp în călătoriile mele astrale. Şi acum, când

dactilografiez aceste cuvinte, îi simt prezenţa lângă mine, ştiu că mă supraveghează şi niciun cuvânt nu se poate imprima pe coală fără ca el să fie de acord cu acel cuvânt, să aibă permisiunea să fie imprimat, să reprezinte ceea ce trebuie să aduc la cunoştinţă semenilor mei.

Zen m-a condus la intrarea în Marea Piramidă. Acolo, la intrarea de la înălţimea de 2/3 a Marii Piramide, s-a deschis o intrare, iar în interiorul acelei intrări era EL, ÎNVĂŢĂTORUL. Da, **ÎNVĂŢĂTORUL ÎNVĂŢĂTORILOR TUTUROR LUMILOR** văzute şi nevăzute. Am simţit, am auzit, deşi nu s-a rostit parcă niciun cuvânt, dar am primit înţelesul cuvintelor Sale, am simţit, auzit: URMEAZĂ-MĂ!

Ca de fiecare dată l-am urmat în camera Rugăciunii unde am îngenuncheat alături de EL pe un piedestal anume apoi, după mentalizarea rugăciunii închinate Divinităţii Supreme, am urmat învăţătorul în camera înţelepciunii unde EL mi-a oferit trei daruri. Apoi L-am urmat în camera Recunoştinţei iar acolo ÎNVĂŢĂTORUL mi-a spus să mulţumesc Tatălui Ceresc pentru cele trei daruri primite. Am simţit din nou cuvântul: Urmează-mă! Am urmat ÎNVĂŢĂTORUL pe un culoar în spirală şi am ieşit pe platforma din vârful Marii Piramide. Acolo ÎNVĂŢĂTORUL a spus următoarele:

— Astăzi, 17 Octombrie 1994, este zi însemnată pentru tine. Astăzi îţi începi partea a doua a misiunii tale. Partea a doua a misiunii tale constă în **DESCIFRAREA ENIGMELOR** existente

în interiorul acestor blocuri de piatră, în interiorul lor, în exteriorul acestora, sub ele şi în mod special deasupra lor. Numai cei aleşi de mine vor descifra enigmele acestei piramide numită greşit Piramida lui Keops, sau Marea Piramidă. Ea este **PIRAMIDA LUMINII CELESTE**. Aceasta este denumirea ei adevărată. Trebuie să ştiţi că la un semn al meu, aceste blocuri de piatră se vor transforma în cristal, în blocuri de cristal, care vor emana lumină şi energie. Această Piramidă va deveni **ENERGIZANTĂ**.

Construirea acestei piramide s-a făcut în urmă cu 26 mii de ani. La construcţia ei, tu, Melfior Ra, ai avut o mare contribuţie. Atunci, aceea a fost misiunea ta. Piramida Luminii Celeste a fost construită spre Slava Divinităţii, a Tatălui Ceresc. Pe parcursul vremilor, piramida şi-a schimbat strălucirea, datorită schimbării vibraţiilor pământenilor. Dar va veni vremea, şi aceasta nu este departe, când Piramida Luminii Celeste îşi va recăpăta strălucirea de altă dată. Însă puţini din cei care sunt astăzi o vor putea vedea. Puţini din cei care sunt acum vor putea să-şi bucure ochii de strălucirea ei.

Mai întâi, va trebui să se ridice vibratile celor existenţi, a celor care le va fi dat să-i vadă strălucirea, cei care nu se vor schimba vor dispărea fiindcă aceasta este voia Tatălui Ceresc, spre slava căruia s-a ridicat această piramidă.

Tu, Melfior Ra, ai misiunea de a aduce la

cunoştinţă tuturor fiinţelor omeneşti, despre ceea ce cuprinde această Piramidă a Luminii Celeste şi despre ceea ce vor trebui să facă cei dornici să-i vadă strălucirea. Te-am ales pe tine pentru aceasta, deoarece credinţa ta este mare, puternică. Tu crezi în mine şi te-ai oferit din propria-ţi iniţiativă să mă sluijeşti: trup, suflet şi spirit. Acesta este motivul pentru care te-am ales să faci lumii cunoscute enigmele Marii Piramide, căruia de acum nu-i vei mai spune altfel decât **PIRAMIDA LUMINII CELESTE**, pentru că aşa se numeşte cu adevărat.

Nimeni nu trebuie să se îndoiască de spusele mele.

Capitolul III. 2

Purificarea

ÎNVĂŢĂTORUL a mai spus:

— Piramida Luminii Celeste a fost construită în urmă cu 26 mii de ani tereştri. Ea a fost construită de către atlanţi. Printre cei veniţi din Atlantida te aflai şi tu iar pe atunci te numeai Melfior Ra, şi ai fost arhitectul acestei piramide. Tu ai condus lucrările timp de 50 de ani tereştri. Toţi cei care lucrau în munci de răspundere se aflau direct sub îndrumarea ta şi au venit împreună cu tine din Atlantida. Atunci aţi lucrat

mult prin puterea cristalului.

Aceste blocuri de piatră pe care acum le consideraţi foarte grele, greu de mişcat şi de transportat, atunci erau foarte uşoare şi arătau cu totul altfel. Erau transparente şi emiteau lumină.

La această lucrare s-a muncit zi şi noapte fără întrerupere timp de 100 de ani tereştri. Noaptea, Locul era iluminat de luminescenţa emisă de blocurile de piatră (impropriu spus piatră), mai aproape de adevăr de materie luminoasă. Lucrătorii, executanţii, erau băştinaşi ai locului. Aceşti prizonieri, transformaţi după obiceiul timpului în sclavi, munceau până erau răscumpăraţi de conaţionalii lor; e vorba de cei ce aveau acest noroc; fiindcă mulţi dintre ei rămâneau în sclavie toată viaţa lor fiind puşi să facă muncile cele mai grele.

Atlanţii conduceau lucrările, aveau mână liberă în această lucrare, ei dispuneau ce, când şi cum să se execute. Aceasta a fost voia divinităţii, a unicei şi supremei forţe Divine, la construcţia piramide.

Mai întâi a fost ales locul. Apoi locul a fost purificat. Purificarea s-a făcut astfel: din cer, din înalt a venit, a ţâşnit un jet de foc purificator care a purificat prin flacăra lui Divină timp de trei zile şi trei nopţi acest loc pe care urma să se construiască Piramida Luminii Celeste. După cele trei zile, acel foc purificator a fost ridicat spre

înalt, apoi timp de trei zile a plouat peste acel loc, a căzut o ploaie cu picături albe-argintii. Acele picături când atingeau pământul produceau un sunet Divin, un sunet plăcut, purificator şi curăţitor. Vibraţia acelui sunet pătrundea pe cei care urmau să lucreze, pe atlanţii care se aflau în apropierea acelui teren pe care urma să se ridice construcţia. Doar atlanţii auzeau acele sunete, sunete luminoase şi astfel se purificau şi ei şi deveneau apţi în faţa Divinităţii de a li se permite să înceapă lucrarea celei mai mari şi mai pline de însemnătate lucrări de până atunci de pe Terra, construcţia prin care unica Putere, Forţa Divină, va fi înţeleasă şi căreia i se vor închina multe generaţii datorită puterii şi luminii ei.

După cele trei zile de ploaie Divină, au urmat trei zile de adiere celestă – un fluid o undă aurie, care a pătruns timp de trei zile acel teren, acel loc pe care urma să se ridice construcţia. Acel fluid auriu se rotea în sens orar şi pătrundea pământul prin puterea lui spiralată şi vibratorie. Această undă vibratorie se simţea de la mari depărtări de către cei care urmau să-şi petreacă tot restul vieţii lucrând la această mare şi unică operă gigant, concepută spre Slava Divinităţii. Cei care simţeau puterea fluidului ştiau că sunt, aleşi pentru a da viaţă proiectului Divin.

Deci, după cele trei zile de foc sacru, după cele trei zile de ploaie Divină şi după cele trei zile de adiere celestă, atlanţii, care stătuseră la o oarecare distanţă în apropierea acelui loc devenit

sacru, au stat tot acel timp în cercuri de câte douăsprezece entităţi, înconjurând locul. Într-un cerc, ei stăteau cu faţa spre interiorul cercului, iar în cercul următor erau cu faţa spre exterior. În tot acel timp, atlanţii au stat jos în poziţia de bază pentru meditaţii, poziţia Lotus. Erau 12 cercuri de câte 12 entităţi în fiecare cerc, cercuri yin şi yang. În tot acest timp nu s-au hrănit cu nimic, decât cu Prana Celestă. Nimeni nu a avut voie şi nici nu ar fi putut să se apropie de ei. Astfel s-a făcut şi purificarea lor, devenind apţi, competenţi în faţa Divinităţii, pentru a atinge acel loc sacru şi pentru a conduce lucrarea destinată lor, spre înfăptuire.

Capitolul III. 3

Baza Piramidei – Cristalul

După câteva zile, am fost din nou condusă de ghidul meu spiritual Zen, în interiorul Piramidei Luminii Celeste. Mai precis el mă conducea până la intrare, iar acolo mă aşteaptă ÎNVĂŢĂTORUL, pe care îl urmez prin camerele pe unde trec de fiecare dată. ÎNVĂŢĂTORUL îmi comunică tot ce are de comunicat, sunt condusă pe platforma de deasupra piramidei şi de acolo, la întoarcere, până la reintrarea în corpul fizic, mă însoţeşte din nou Zen. Deci, iată-mă din nou pe acea platformă care există, ca un vârf retezat, deasupra Piramidei Luminii Celeste. Aici, deasupra platformei pe care nu o ating, plutesc la o oarecare înălţime, la

picioarele ÎNVĂŢĂTIRULUI şi în timp ce mi se comunică vizualizez ceea ce mi se transmite. Toate cuvintele – gând ale ÎNVĂŢĂTORULUI se transformă în imagini, le receptez şi totodată văd ca într-un film ceea ce mi se spune. Gândurile se materializează în momentul rostirii lor, a emiterii lor mentale şi nu verbale. Comunicarea verbală rămâne jos, ea este folosită numai şi numai în Plan Fizic – numai şi numai de către corpurile fizice.

Aşadar, ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— După purificarea locului timp de douăsprezece zile…

— Cum douăsprezece zile, nu nouă zile?

— Douăsprezece zile. După cele 9 zile, a urmat douăsprezece zile de purificare decurgând în felul următor: după cele 9 zile, atlanţii s-au îndepărtat din ordin Divin, primit prin Nava Nor. S-au îndepărtat la o mai mare distanţă de locul destinat construcţiei, menţinându-şi aceleaşi caracteristici de cercuri yin şi cercuri yang. După îndepărtarea lor, atât cât a trebuit, a ţâşnit din înalt pe acel loc sacru o Lumină. Lumina lua forma piramidei, atât în interiorul cât şi în exteriorul pământului. Timp de 12 zile, acea lumină se materializa timp de trei ore zilnic, la amiază, iar atlanţii au văzut astfel cum trebuie să arate lucrarea pe care urmau să o execute în Planul Fizic, material. După cele 12 zile devizualizări, de percepţie vizuală, atlanţii au început lucrul. Trebuie să se ştie că piramida, atât cât este în exterior, deasupra pământului, tot atâta este şi în interior. Pe acel loc unde s-a proiectat Lumina, pământul care trebuia îndepărtat era colorat, aşa

că atlanţii ştiau exact cât pământ trebuie săpat şi îndepărtat. Pământul scos a fost transportat timp de trei zile şi trei nopţi, spre Nord. Pământul trebuia scos şi îndepărtat avea culoarea maro-brun şi diferenţa de culoare faţă de pământul ce nu trebuia excavat era semnul după care se orientau constructorii. Această culoare maro-brun se poate vedea şi în zilele noastre, este culoarea pe care o au organele extirpate din corpul omenesc. După scoaterea şi îndepărtarea a ceea ce trebuia îndepărtat, s-a făcut din nou o purificare. Purificarea interiorului acelui loc a durat timp de trei zile. Purificarea consta într-un jet de lumină venită din înalt. Pe parcursul lucrării, Nave Nor cu entităţi de lumină la bord, supravegheau lucrarea. În fiecare cerc de iniţiaţi atlanţi, care conduceau lucrările, exista un iniţiat ales, care comunica cu Nava Nor, cu entităţile de lumină de pe Nava Nor. În felul acesta, atlanţii primeau instrucţiile de lucru.

După purificarea interiorului locului de construcţie, a urmat introducerea unui cristal imens care este baza piramidei. El este vârful părţii de jos a Piramidei Luminii Celeste. Acel cristal al părţii de jos a piramidei şi cu cel care urmează să se descopere în scurt timp, şi care va fi pus în vârful părţii de sus a piramidei, cele două existente vor forma o axă, o axă de energie pură, care va reenergiza Piramida Luminii Celeste, la timpul potrivit, atunci când va fi clipa reenergizării pentru ca Piramida Luminii Celeste să-şi primească aşa cum se cuvine stăpânul,

Stăpânul Luminii şi al tuturor cunoaşterilor văzute şi nevăzute. Acel cristal care se află la baza vârfului piramidei din interiorul pământului, a fost adus şi depus acolo de către o Navă Nor. Acel cristal este îmbrăcat/învelit într-o foiţă de jur. Dar partea care face contact direct cu platforma de jos a piramidei a rămas descoperită, pentru a realiza contactul care urmează să se producă atunci când va fi pus şi cristalul care urmează să fie descoperit în Munţii Pirinei, şi care acum lipseşte din vârful piramidei, a părţii de sus a piramidei, de pe acea platformă existentă deasupra „Marii Piramide”. În acel scop a fost făcută astfel construcţia, cu această platformă, căreia mulţi i-au dat diverse interpretări, care nu corespund realităţii. Apoi, peste acel cristal imens depus de Nava Nor aşezat la baza piramidei, în partea de jos a piramidei, s-au aşezat patru blocuri de piatră. Cele 4 blocuri de piatră formează primele încăperi ale părţii de jos a piramidei. Trebuie ştiut că fiecare bloc de piatră are în el canale energetice. Acele canale au fost executate prin jeturi de lumină emise de Navele Nori.

Circuitele energetice din toate blocurile de piatră se îmbină perfect, de la un vârf la celălalt vârf al piramidei. Acele nervuri care străbat piramida în spirală de la un vârf la celălalt sunt în număr de 24. Douăsprezece spirale în partea de sus şi alte douăsprezece în partea de jos a piramidei, dar exact la aceleaşi dimensiuni şi distanţe. Exact ceea ce este sus este şi jos, nu există nici cea mai mică diferenţă sau deosebire. Totul este exact, şi sus ca şi jos, şi împărţirile

interioare, şi aspectul, şi construcţia exterioară. Spiralele canalelor energetice sunt executate/orientate în sens orar. Să nu-şi închipuie cineva că au fost executate când piramida a fost gata. Nicidecum. Ele au fost executate pe fiecare bloc de piatră, după ce erau asamblate pe fiecare nivel, pe fiecare rând în parte, începând cu primele patru blocuri de piatră, de jos, puse peste cristal. Executantul ştia exact la fiecare nivel de blocuri de piatră ce are de făcut, ce canale, la ce distanţă, la ce înclinaţii şi ce dimensiuni să aibă acele canale, acele nadisuri ale piramidei. Aceasta era sarcina, munca celor ce supravegheau lucrările din Navele Nor. Ei făceau aceasta prin acele jeturi de lumină albăstruie, după ce se îndepărtau toţi pământenii, la o distanţă apreciabilă. Durata execuţiei acelor canale se diferenţia de la un nivel la altul al construcţiei. Dacă la primele patru blocuri de piatră, cele care sunt imediat puse peste cristal, s-au executat canalele în patru ore, se poate spune că durata execuţiei ar fi de o oră pentru fiecare bloc de piatră, dacă se doreşte să se afle durata execuţiei acestor canale energetice. Totul a fost calculat la milimetru şi micron şi nimic nu a fost greşit şi nimic nu s-a făcut la întâmplare.

Iată pentru ce toţi acei ce au studiat modul de construire al piramidei au rămas uimiţi de precizia îmbinării blocurilor de piatră, de precizia execuţiei unei astfel de lucrări nemaivăzute pe Pământ.

Capitolul III. 4

Cristalul îmbrăcat în jur

— ÎNVĂŢĂTORULE, am înţeles bine că locul unde este îngropat acel cristal imens, care urmează să fie pus pe platforma din vârful Piramidei Luminii Celeste, este în Munţii Pirinei?

— Da. Ai înţeles bine. Acel cristal este în adâncul scoarţei pământului, în locul numit de voi, pământenii, Munţii Pirinei. Cristalul va fi descoperit în curând. Felul cum va fi descoperit nu va fi pe placul pământenilor, dar nici faptele pământenilor nu sunt întotdeauna pe placul Divinităţii, şi pentru aceasta entităţile terestre nu-şi prea fac mustrări de conştiinţă…

Cristalul va apărea în curând. Priveşte cum va arăta şi cum va fi transportat acolo unde îi este locul cuvenit, dar numai la timpul potrivit…

Undeva la mare înălţime faţă de nivelul mării, am văzut o poiană cu iarbă verde. De jur – împrejurul poienii erau copaci, totul era în pantă, pe partea de apus a muntelui. Am văzut apoi acel cristal imens scos la suprafaţa pământului. Era îmbrăcat / învelit în foiţă de jur. Foaia de jur era de culoare alb-argintie, ceva ce se poate asemăna mult cu staniolul, dar de o rezistenţă foarte mare. Acest material are rezistenţa şi asemănarea unei foi de inox. Învelişul de jur era parcă modelat, ca un fagure cu forme octogonale perfecte, arăta ca o sferă imensă, ca un briliant gigant cu mii şi mii de faţete. Apoi, din două părţi au fost introduse sub

el două bucăţi mari de metal dur. Aceste două bucăţi s-au îmbinat perfect. Aveau parcă nişte dinţi care se îmbinau perfect. De jur-împrejurul acelei platforme au fost ridicaţi nişte pereţi din acelaşi material, care ridicaţi, arătau ca nişte obloane puse peste un camion pentru a nu cădea marfa transportată.

Astfel s-a procedat şi cu acea încărcătură, cu acel cristal care a fost ridicat şi transportat până deasupra piramidei. Transportul s-a efectuat de către patru aparate de zbor, care aveau prinse la părţile terminale nişte cabluri de metal cu care ancoraseră platforma transportatoare pe care se găsea cristalul. Când s-a ajuns deasupra Piramidei Luminii Celeste, acolo folia de jur a fost tăiată. Apoi, s-a fixat exact locul unde trebuia să fie depus cristalul pe acea platformă şi apoi s-au deschis cele două table groase care susţineau cristalul, apropiindu-se foarte mult de platformă, aş zice la o distanţă imperceptibilă de aceasta. Atunci, cele patru aparate de zbor care au transportat cristalul au început să se îndepărteze uşor, şi astfel se desfăceau şi se deschideau acei dinţi angrenaţi în susţinerea şi deplasarea cristalului. Totodată, se îndepărta şi folia de jur, iar cristalul îşi dezvelea măreţia, transparenţa şi luminozitatea în lumina zilei terestre, spre încântarea celor prezenţi şi, bineînţeles, spre încântarea şi iluminarea tuturor celor care vor avea posibilitatea să-l vadă în timpurile viitoare.

La un moment dat, stabilit în urmă cu zeci de mii de ani, cristalul a atins platforma. În acea clipă, s-a simţit o puternică vibraţie, înălţătoare,

care a pătruns, care s-a repetat trecând prin tot ceea ce exista până la o distanţă la care a fost făcută purificarea locului cu 26 de mii de ani în urmă. Toţi cei prezenţi au simţit, au trăit acele clipe care i-au îngenuncheat în faţa celui fără început şi fără sfârşit. Nu au putut altfel, decât atât să se contopească cu Pământul, întrucât îşi simţeau fiecare fiinţa atât de impură, de insuportabilă în prezenţa acelei unice şi preacurate şi prea înalte vibraţii pentru care nu erau întru totul pregătiţi să o primească.

Dar, după un timp, un timp nedefinit pentru fiinţa umană, greu de exprimat în cuvinte şi înţelesuri terestre, puterea vibraţiei s-a diminuat şi acele entităţi aflate acolo au simţit că se pot ridica şi pot privi, îşi pot ridica privirea către lumina şi puritatea cristalului, ce aştepta de 26 de mii de ani să fie pus acolo unde dintotdeauna a fost proiectat să se afle. Conducătorul acelei operaţiuni a primit mesaj telepatic ce are de făcut cu foiţa de jur, care a îmbrăcat cristalul timp îndelungat, şi acum/atunci se afla pe sol. Astfel, foiţa de jur a fost întinsă pe sol, pe partea de nord a Piramidei Luminii Celeste. Nimeni, după ce a fost întinsă, nu trebuie să o atingă! Cine o va atinge din curiozitate pentru a-i studia compoziţia se va volatiliza pur şi simplu. Folia de jur se va contopi cu solul în timp de trei zile terestre. Se va anunţa ziua şi ora la care foiţa de jur a fost întinsă pe sol şi din acea clipă nu trebuie atinsă de nimeni. De asemenea, nici pe acel loc timp de douăsprezece zile nu are voie să calce nimeni. Acest mesaj îl va primi conducătorul acelei

operaţii de fixare a cristalului deasupra Piramidei Luminii Celeste. Cine va îndrăzni să nesocotească acestea va suporta consecinţele.

Capitolul III. 5

Locul existenţei marilor enigme

După construcţia primului nivel cu cele patru încăperi, inexistente pentru pământeni, a urmat nivelul al doilea, care s-a făcut astfel. Pentru fiecare nivel mai întâi se punea un bloc masiv de piatră la mijlocul construcţiei, bloc cubic reprezentând „coloana vertebrală” a acestei piramide, coloană prin care va circula energia Luminii Pure, la timpul potrivit şi stabilit de Divinitate. Apoi s-a făcut împărţirea spaţiilor. Peste cele patru încăperi, prin extensia spaţiului la nivelul al doilea, s-au făcut şapte, da, şapte încăperi. În una din cele şapte încăperi se află cele trei sarcofage, depozite ale Marilor Enigme, atât de mult râvnite şi căutate de pământeni de-a lungul timpurilor.

Cunosc intrarea şi modul de intrare în acea cameră, dar nu oricine va putea pătrunde acolo. Intrarea nu trebuie să se facă prin forţă, căci intrările în încăperile prin care se ajunge se deschid doar la o anumită vibraţie, vibraţia fiind a unei entităţi care a lucrat şi şi-a implantat propria-i vibraţie în acele dispozitive de închidere şi deschidere. La anumite nivele vor intra anumite

entităţi ale căror vibraţii se găsesc acolo. Pentru pământenii de azi, va fi aproape imposibil să creadă că nişte blocuri gigantice de piatră se pot închide şi deschide la apropierea unor entităţi, cu care sunt în rezonanţă vibraţională. Şi totuşi acest adevăr există, dar numai când va fi timpul va fi crezut şi pus în practică de cei care sunt destinaţi pentru aceasta. Orice intervenţie brutală de deschidere prin forţă a încăperilor Piramidei Luminii Celeste, este o rană şi un sacrilegiu de neiertat, pentru întreaga omenire, la adresa divinităţii.

Iată-mă în una din cele şapte încăperi ale nivelului al doilea subteran din Piramida Luminii Celeste. Aici, în această încăpere, există trei mari sarcofage depozite, care deţin cele mai mari şi mai râvnite enigme care au existat vreodată pe Pământ sau mai bine zis în plan terestru. Ghidul meu spiritual mi-a dezvăluit modul în care pot fi deschise sarcofagele. Am executat ritualul necesar şi am văzut, da, am văzut, cum capacul primului sarcofag s-a îndepărtat lăsând o deschidere orizontală pe toată suprafaţa sarcofagului, de la dreapta spre stânga unde se producea deschiderea. Am privit înăuntrul sarcofagului, am văzut că era plin de papirusuri puse în tuburi transparente din acelaşi material maleabil şi rezistent. Apoi mi s-a spus să deschid şi cel de-al treilea sarcofag. L-am deschis. Iată marea surpriză. În acest sarcofag sunt un fel de… pietre preţioase nu atât prin materialul din care sunt lucrate cât prin ceea ce conţin ca imagini

existente în ele. În acel sarcofag predomina culoarea galbenă, deşi obiectele din acel material nu erau galbene, ceea ce predomina erau cristalele transparente şi, prin transparenţa lor, reverbera culoarea galbenă, auriul fiind culoarea predominantă. Mi s-a spus:

„În primul din cele două sarcofage sunt documente din care rezultă cum s-a construit Piramida Luminii Celeste. În al doilea sarcofag, sunt documente în care sunt descrise civilizaţiile lumilor apuse, printre care şi despre civilizaţia Atlantidei şi a continentului Mu, precum şi a altor civilizaţii care au fost în trecere prin Terra cu multe zeci de mii de ani înaintea acestei construcţii. În cel de-al treilea sarcofag este ceea ce voi, aţi numi „filmoteca de aur”. Da, aici se află cuprins în imagini ceea ce în primele două sarcofage există în cuvinte. Deci, în acele obiecte de diferite mărimi şi forme şi din diferite substanţe rezistente, confecţionate, lucrate, nu neapărat pe Terra, se pot vedea şi se vor vedea ca într-un film imagini cuprinzătoare ale oamenilor altor civilizaţii; felul lor de viaţă, cum arătau, cu ce se îndeletniceau, precum şi a aşezărilor lor, a mijloacelor lor de deplasare în diferite spaţii şi timpuri”.

Toate acele obiecte, asemenea unor casete video din zilele noastre, au diferite forme geometrice, diferite mărimi şi diferite culori, ca alb-argintiu, alb-violet, roz-violet, alb de ivoriu, auriu-pal, galben-auriu, alb-vernil, alb-albăstrui: la

fel transparentele cristale sferice, cu străluciri de diamante, briliante, culori datorate prelucrării şi şlefuiri lor. Este ceva greu de descris în cuvinte, în cuvinte simple mai ales când îţi lipseşte o bună pregătire în domeniul artelor, a picturii, a îmbinării culorilor, sau a tot ceea ce defineşte frumosul şi nemaivăzutul. Cele mai multe din cristalele acestea au forma celui care urmează să fie pus pe platforma Piramidei Luminii Celeste…

Ghidul meu spiritual care m-a condus în acel loc mi-a mai spus:

„Melfior Ra, în urmă cu 14 mii de ani am fost aici şi ţi-am promis că atunci când va fi timpul potrivit, îţi voi reaminti cele necesare, cele ce le-ai inoculat aici, şi te voi conduce, îţi voi da cheia recunoaşterii a ceea ce ai ştiut, ai văzut şi ai făcut de-a lungul vieţilor tale de la construcţia Piramidei Luminii Celeste, spre vremurile care vin, până la reenergizarea Piramidei. Iată acum fac ceea ce ţi-am promis, îţi dau cheia tuturor enigmelor, pe care mi le-ai încredinţat pe parcursul celor 26 mii de ani. Azi este luni, în fiecare zi de luni este ziua ta, acesta este darul meu pentru ziua ta de luni, a fiecărei săptămâni terestre. Deschide cele închise şi foloseşte-le spre luminarea celor care nu dispun de lumină. Aceasta este dorinţa Divinităţii căreia tu i te supui, a Divinităţii Supreme, pe care ai servit-o de-a lungul tuturor vieţilor tale”.

După această incursiune la nivelul al doilea din Piramida Luminii Celeste, iată, am vizionat

urmarea continuării lucrării. S-au pus bazele nivelului al treilea, după ce s-a pus acel plafon peste nivelul al doilea, s-a continuat cu acea piatră vertebrată, formată din cuburi speciale din materie densă. Acele cuburi-axă au fost aduse cu Navele Nor şi ele nu sunt de provenienţă terestră. La nivelul al treilea au fost făcute împărţirile în zece încăperi. Acele încăperi nu sunt toate de aceeaşi mărime. Până la acest nivel nu există culoare, la vederea pământenilor, prin care să se poată trece de la un nivel la altul. Trecerea se face prin deschiderea trapelor, la o anumită vibraţie. Mi-a fost arătat modul de trecere, precum şi locul pe unde se pot face aceste treceri.

În aceste zece încăperi sunt cinci sarcofage. În aceste sarcofage există multe bogăţii pământene. Nimeni nu a ajuns nici măcar să le gândească până acum şi nici nu au fost văzute de ochii fizici până în prezent, de la depozitarea lor când s-a construit piramida, până în zilele noastre. Ele reprezintă o bogăţie prin valoarea inestimabilă a metalelor din care sunt confecţionate, executate, şi ele exprimă gradul de cultură a civilizaţiilor apuse. Nu este bine ca cineva să forţeze intrarea în acele lăcaşuri, deoarece cine va încerca pătrunderea prin forţarea pereţilor în acele încăperi, va pierii în clipa pătrunderii în acel lăcaş. Totul este prevăzut să funcţioneze fără forţare, totul este pregătit şi toate vor fi scoase la lumină atunci când va sosi timpul prestabilit, de către cei desemnaţi pentru aceasta, de cei ce deţin înalta Putere Divină. Acolo, în acele lăcaşuri, vor

ajunge vii numai entităţile care au lucrat, care şi-au inoculat vibraţia în acele lăcaşuri de taină şi de slavă. Cei care vor trebui să intre acolo vor avea puterea şi cunoştinţele necesare purificării lor, pentru a putea pătrunde în acele locuri sacre. Purificarea o vor efectua la fel ca atlanţii din vremea construcţiei Piramidei. O vor face identic până la un anumit punct, fiindcă urmează ceva ce încă nu trebuie ştiut... Apoi, entităţile desemnate vor putea pătrunde în interiorul piramidei fără să facă vreo investigaţie, vor şti tot ce au de făcut deoarece vor fi aceiaşi din vremea construcţiei, adică spiritele celor care au fost atunci conducătorii principali, cei care au condus lucrările, executanţii principali ai acestei construcţii Divine.

ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Să nu se clatine nimeni, să nu se îndoiască nimeni de cuvintele mele, că toate vor trece, dar cuvintele mele vor rămâne mărturie vie peste vremi.

Capitolul III. 6

Principalele cunoaşteri ale Atlanţilor

Iată-mă, din nou, deasupra Piramidei Luminii Celeste, după ce am trecut prin cele trei camere, ca de fiecare dată, urmându-l pe ÎNVĂŢĂTOR. Acum, ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— După închiderea nivelului al doilea al părţii

subterane a Piramidei Luminii Celeste, s-a pus cubul axial al nivelului al treilea. Apoi s-a procedat la împărţirea spaţiului la acest nivel. Aici se află zece încăperi. În cinci din ele există cinci sarcofage în care sunt depozitate ştiinţele de bază ale atlanţilor.

Acele ştiinţe ale cunoaşterii sunt:

(1) Cunoaşterea Pământului;

(2) Cunoaşterea Apelor;

(3) Cunoaşterea Construcţiilor;

(4) Cunoaşterea Cristalelor;

(5) Cunoaşterea Spirituală.

Acestea sunt marile cunoaşteri ale atlanţilor, care am voit să nu se piardă peste vremi, dar nici să fie cunoscute înainte de a fi vremea potrivită pentru aceasta.

Ştiinţa cunoaşterii pământului constă în faptul că atlanţii erau în mare criză de pământ fiind înconjuraţi de ape şi astfel pământul avea o mare însemnătate pentru ei… Din această cauză ei au făcut multe construcţii subterane, adevărate oraşe construite la cinci-şase sute de kilometri sub Pământ. În acele oraşe subterane aveau depozite de cereale, de multe alte produse, şi aveau acolo multe fabrici subterane. Acolo se produceau multe

materiale pe baze chimice, materiale care nu trebuia să fie atinse de razele Soarelui, de lumina naturală un anumit timp după fabricarea lor. Intrările în acele fabrici şi oraşe subterane se făcea din anumite clădiri, care erau reprezentantele lor terestre. Pătrunderea în acele locuri se făceau pe nişte discuri – platforme. Discurile erau dintr-un material foarte rezistent, ceva asemănător cristalului de cuarţ, dar erau de culoare închisă, aproape negre. Coborârea se făcea drept în jos, nu în pantă, ci drept, perpendicular, pe o parte se cobora iar pe altă parte se urca. Ceva ca într-un tub de dimensiuni mai mari, cu un diametru cam de 1,5 – 2 metri. Acolo, în acele subterane se lucra, se execută, se producea tot ceea ce ţinea de marile secrete atlante. Acolo oamenii lor de ştiinţă, marii iniţiaţi conduceau lucrările. Muncitorii, executanţii care lucrau acolo, intrau cu familie cu tot în acele oraşe subterane, pe câte un an, doi sau trei ani. Se încheiau un fel de contracte. Nimeni nu ieşea de acolo când voia dar nici nu era ţinut mai mult decât se stabilise în prealabil. Se respectau cu stricteţe contractele de angajare. Iluminarea oraşelor subterane era făcută pe bază de cristal. Era o lumină foarte asemănătoare cu cea de pe Vamfim, deşi nu era în aer liber, totuşi nu era o ambianţă sumbră în acele oraşe subterane. Călătoriile acolo se făceau cu discul. Când doreai să te deplasezi la mare distanţă îţi cereai un disc, acesta se prezenta doar la simpla ta dorinţă. Acele discuri erau dirijate prin putere gândului şi a vibraţiilor. Iată câte ceva despre ştiinţa atlanţilor

referitoare la pământ şi construcţia oraşelor subterane.

În timp ce ÎNVĂŢĂTORUL îmi explică acestea eu le vizionez ca într-un film. Am simţit / trăit tot ceea ce mi-a fost revelat. Apoi ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— În sarcofagul în care se află înmagazinată cunoaşterea apelor, sunt tratate despre folosirea puterii, a forţei apelor, a ceea ce au realizat atlanţii mai deosebit prin forţa şi cu ajutorul apei. Dar despre acestea încă nu este vremea să afli.

În sarcofagul al treilea sunt înscrisuri, pergamente, în care sunt redate, atât în cuvinte cât şi schiţe, ceea ce reprezintă nivelul de vârf în domeniul construcţiilor atlante. Modul prin care îşi ridicau construcţiile, la al căror nivel pământenii zilelor acestea nu au ajuns şi nici nu vor ajunge încât au urmat alte căi şi nu tocmai cele mai bune. Acolo se află reţetele pentru fel de fel de aliaje folosite de ei în construcţii, desene din care reiese modul lor de lucru, precum şi proiecte, machete în miniatură, ale celor mai impunătoare construcţii, atât subterane cât şi terestre, şi chiar aşezări subacvatice întregi.

În sarcofagul al patrulea, se află **Ştiinţa secretă a folosirii cristalelor.** În ştiinţa folosiri cristalelor, atlanţii au avut multe realizări care depăşesc cu mult cea mai avansată tehnică modernă a acestui secol şi mileniu. Sunt şi câteva

cristale acolo, mărturie despre cele ce au realizat ei prin ele. Prin puterea cristalelor prin folosirea ştiinţelor cristalelor, ei, atlanţii, comunicau la marii depărtări, se deplasau mai rapid decât cel mai rapid mijloc de locomoţie actual deveneau, la dorinţă, invizibili, precum aveau posibilitatea şi să vadă ce se întâmplă în alt loc decât în cel care se aflau. De asemeni, vederea poate fi şi contracarată, adică dacă nu voiai, puteai, cu ajutorul cristalului să nu fii vizualizat să nu fii recepţionat, atât video cât şi acustic, dar pentru aceasta trebuia să dispui de o mai mare putere decât cel care voia să te recepţioneze. Tot prin ştiinţa şi puterea cristalului se făceau anumite intervenţii pe corp fizic, şi nu numai pe corp fizic, operaţii de a căror măiestrie chirurgii de azi sunt foarte departe. Multe alte documente cu privire la ştiinţa folosirii cristalelor sunt în acest sarcofag. Dar numai când va fi momentul se vor cunoaşte. Numai atunci când nu va mai fi nimeni să le folosească împotriva semenilor să-i Tocmai de aceasta au fost atât de bine puse la păstrare. Numai atunci se va afla, când vor fi folosite în scop benefic.

În cel de-al cincilea sarcofag, există scrieri prin care este redată viaţa şi puterea spirituală a atlanţilor. Aceştia, prin puterea lor spirituală, – e vorba de cei puri, spiritualizaţi – ţineau legătura cu Divinitatea. Astfel ei, prin puritatea lor spirituală, au ştiut când a sosit momentul plecării lor de pe continent pentru a nu fi nimiciţii odată cu cei care, simţindu-se atotştiutori, nu se mai

închinau Divinităţii. Scrierile din acel sarcofag fac referirii la modul lor de evoluţie spirituală şi, totodată, îndemnuri peste vremi la purificarea celor dornici de evoluţie spirituală pentru a putea fi în directă legătură cu Divinitatea, cu Puterea Divină.

ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Toate aceste sarcofage, aceste depozite de enigme vor fi deschise atunci când va fi timpul potrivit pentru asemenea descoperiri, atunci când nu vor mai fi folosite împotriva omului şi nici împotriva Divinităţii, numai atunci când Lumina va fi purificat întreg Pământul…

Sarcofagele vor fi deschise de către cei care le-au închis, numai prin vibraţia lor vor fi deschise, când va fi clipa deschiderii acelor lăcaşuri. Toate acele lăcaşuri deţinătoare ale enigmelor vor fi deschise numai prin vibraţia celor care au depus acele taine şi le-au închis cu 26 de mii de ani în urmă, pentru a fi mărturie vie a lumilor apuse.

Te vei întreba de ce totuşi s-au depus acolo cunoştinţele atlanţilor? Pentru că nicio civilizaţie nici până la ei şi nici de la ei încoace, nu a realizat în Planul Fizic al Terrei ceea ce au realizat ei. Pentru aceasta şi pentru credinţa lor, a celor mai mulţi dintre ei, Divinitatea a vrut să-i facă neuitaţi şi admiraţi peste vremi.

Tot Divinitatea a avut grijă ca tot ceea ce se

afla depus acolo să nu rămână nedescoperit. Toate sunt coordonate de puterea Divină, în toate lumile atât văzute cât şi nevăzute şi totuşi existente.

Capitolul III. 7

Schimbarea sensului circuitului spiralat

Peste cele zece camere, închise după tăierea nervurilor în blocurile de piatră, Nava Nor a adus cubul axial, l-a aşezat peste celălalt, apoi s-a făcut împărţirea spaţiului, după aşezarea blocurilor care configurează pereţii exteriori. La acest nivel se află treisprezece încăperi. Aceste încăperi nu au în ele nimic vizibil ochiului fizic, dar sunt mai încărcate decât oricare încăpere de pe Pământ. Aceste încăperi sunt încărcate cu energie celestă în aşa măsură, încât corpul fizic uman s-ar volatiliza în contact cu ea. După ce s-au făcut zidurile despărţitoare şi s-a realizat acoperirea lor, ca de altfel la fiecare nivel, din Nava Nor a ţâşnit o lumină puternică prin cubul axă şi astfel au fost încărcate cu Energie Celestă cele 13 încăperi. Această Energie-Lumină are menirea de a activa partea de jos a piramidei atunci când se va produce reenergizarea, la timpul prevăzut. Acum Energia-Lumină este într-o continuă mişcare, se simte că fierbe, că punerea ei în funcţiune este foarte aproape că i se apropie clipa când va fi folosită, după cum este proiectul Divin. Punerea ei în funcţiune se va face când va fi dat Mesajul

Divin, concomitent cu o conjunctură favorabilă a aştrilor. Conjunctura favorabilă punerii în funcţiune a Piramide constă în acel punct forte al Universului nostru, care se manifestă odată la 26 de mii de ani tereştri, şi este angrenat de înalte Forţe Spirituale care supraveghează Pământul şi circuitul spiralat al întregului Univers. Acum se apropie clipa schimbării sensului circuitului spiralei universale şi, odată cu acestea, se va declanşa şi reenergizarea Piramidei Luminii Celeste.

Din clipa sensului circuitului spiralat nimic nu va mai fi ca înainte. Altele vor fi bazele vieţii terestre şi nu numai terestre. Dar aşa cum după noapte vine zi, tot la fel va arăta şi Universul după acea noapte a nopţilor. Lumina Celestă va străluci, Lumina care acum nu este vizibilă de către entităţile fizice atunci va străbate şi peste mama noastră Terra, curăţată de negura care acum o înconjoară, negura emanată de formele-gând negative ale pământenilor.

După încărcarea celor 13 încăperi cu Energie Pură, trei zile niciun pământean nu se va putea atinge de piramida în lucru. Atlanţii ştiau aceasta, simţeau – auzeau – vedeau şi se conformau, când nu era permisă apropierea pământenilor de Piramida Luminii Celeste, când locul, terenul lor de lucru, fiind sacralizat, nu permitea atingerea, până la ridicarea Puterii Divine. Datorită cunoştinţele lor despre puterea întregii Piramide, pe care le-au primit în orele de vizionare, ştiau ce au de făcut, când au voie să lucreze şi când nu au voie nici măcar să privească lucrarea care se

materializa şi datorită lor. Abia după ridicarea Puterii Divine, după ce aceasta se volatiliza, dispărea, se ridică şi primeau aprobarea Entităţilor de Lumină din Nava Nor, după aceea continuau lucrul.

Pe o perioadă de mii de ani după terminarea construcţiei, nicio entitate impură nu a atins locul sau Piramida. Sclavii care aduceau blocurile de piatră de la mari depărtări le transportau până la locul indicat de atlanţii. De acolo atlanţii le transportau unde aveau nevoie le coborau sau le urcau prin puterea gândului prin forţa-gând acolo unde erau destinate să ajungă. Sclavii, lucrători impuri, le tăiau le nivelau la dimensiunile cerute de atlanţi. Orice sclav care dorea purificarea, era ajutat, iniţiat şi apoi trecut în locul sacru. Dar cei trecuţi odată acolo erau rupţi pentru toată viaţa lor terestră de cei impuri, erau închinaţi Divinităţii şi din acea clipă erau egali celor care i-au ajutat spre purificare. De-a lungul celor 100 de ani cât a durat construcţia piramidei, au fost mii de entităţii impure care au cerut purificarea închinându-şi viaţa Divinităţii.

S-a lucrat câte şapte ani şi 14 zile la fiecare nivel, astfel că cele 14 nivele (şapte subterane şi şapte la suprafaţă) au fost construite în o sută de ani tereştri. Nu a fost grabă, cei care iniţiaseră această lucrare nu se grăbeau deoarece viaţa lor nu depindea de un anumit număr de ani, ca a noastră, ci au vrut să facă ceva de durată peste timp.

După terminarea nivelului unde se aflau cele 13 camere încărcate energetic, după aşezarea

platformelor lor, Nava Nor a lansat un nou cub axial (Piatra Cristal) de provenienţă extraterestră şi astfel se puneau, bazele nivelului următor având un număr de 17 încăperi.

Capitolul III. 8

Fii Luminii au semn în palma dreaptă

Iată-mă din nou deasupra Piramidei Luminii Celeste, unde am fost condusă de Zen. Şi acum, aflându-ne în compania ÎNVĂŢĂTORULUI, să-i urmărim comunicarea.

— Cel de-al cincilea nivel al părţii de jos al Piramidei Luminii Celeste, pornind de jos în sus, cuprinde şaptesprezece încăperi. La acest nivel, ca de altfel şi la echivalentul lui de deasupra, există o cameră cubică numită Camera Regală. În această cameră se află un sarcofag gol. În acest sarcofag intră toţi cei care se iniţiază în tainele lumilor nevăzute…

Tu, Melfior Ra, ai fost în el de mai multe ori, în vieţile tale anterioare, îţi este cunoscut. Acum, în această viaţă, când ai intrat în el pentru prima oară, ai avut o teamă cumplită, ca nu cumva cineva să pună capacul sarcofagului şi să rămâi acolo. Ai uitat că în acel sarcofag nu se poate sta mai mult de câteva clipe terestre. Dar, după ce ţi-ai învins teama ai intrat şi te-ai aşezat în el, ţi-ai

reprimit, ţi-ai reluat în acele clipe toată cunoaşterea avută, toată ştiinţa acumulată de-a lungul vieţilor tale anterioare, a acelor vieţi în care ai trecut prin Piramida Luminii Celeste. Acum, vei intra din nou în Sarcofagul Regal.

Am intrat, m-am culcat în el, s-a pus capacul peste sarcofag, eu fiind în el şi totuşi nu-mi era teamă, nu am simţit nici cea mai mică, mai vagă urmă de teamă, ci doar am gândit „eu pot ieşi din sarcofag deşi i s-a pus capacul”, şi în acel timp, am ieşit şi am văzut cum ieşeam prin capacul sarcofagului. Şi astfel am ieşit şi intrat de mai multe ori. Mă amuză parcă această posibilitate / putere de ieşire şi intrare în sarcofag prin capacul lui. Mă amuza faptul că acea materie densă, dură, grea pentru mine, parcă nici nu exista deşi o vedeam, o percepeam şi îi cunoşteam densitatea şi duritatea. Şi astfel am intrat / ieşit de nenumărate ori în /şi din sarcofag. Ştiam / simţeam că nu trebuie să-mi fie teamă şi nici nu îmi era. Simţeam / ştiam că pentru mine nu există niciun fel de pericol / obstacol. Ştiam / simţeam că eu pot intra şi ieşi din acel sarcofag şi în Piramida Luminii Celeste, când doresc, şi fără oprelişti. Aş vrea să cunoască oricine această certitudine a oricărei posibilităţi a împlinirii oricărei dorinţe, când se va afla în Planul Astral.

Apoi, ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— La acest nivel există, pe lângă Camera Regală, încă şaisprezece camere şi cu Camera

Regală şaptesprezece. Pe fiecare latură a Piramida Luminii Celeste există patru camere. Cele patru camere dinspre Răsărit, conţin înmagazinate în ele toată Ştiinţa Luminii, acumulată de-a lungul mileniilor, de către marii iniţiaţi care s-au ocupat de tainele ştiinţei Luminii Celeste. Marele Ra supraveghează ca cele acumulate şi tăinuite în aceste încăperi să nu fie descoperite şi descifrate de altcineva, decât de Fii Luminii. Nimeni altcineva nu va putea pătrunde acolo. Nimeni în corp fizic, grosier şi impur fiind, nu va vedea nimic chiar dacă ar pătrunde în acele încăperi. Aşa cum stau cărţile în rafturile bibliotecilor terestre, tot aşa stau şi în aceste încăperi aşezate cu deosebită atenţie, cele văzute, ştiute, înţelese şi înmagazinate aici de către marii iniţiaţi ai tuturor vremurilor. Dar numai cei ce le-au aşezat aici, numai aceia le vor putea lua şi le vor face cunoscute pământenilor când va sosi vremea cunoaşterii lor.

Cele patru camere dinspre Apus, tot la fel au înmagazinate în ele ştiinţe, atât doar că diferă de celelalte. Aici în aceste încăperi sunt înmagazinate ştiinţele întunericului. Vai de cei ce vor pătrunde în aceste încăperi fără să poată stăpâni puterile întunericului. Numai Fiii Luminii au puterea necesară de a stăpâni şi dirija acele forţe, de a nu lăsa să se amplifice prin ieşirea lor în spaţiul terestru, unde şi-ar găsi forţe de aliere şi regenerare. Dacă cineva aflat în corp fizic ar pătrunde acolo în acele încăperi, unde bineînţeles cu ochi fizici nu ar vedea nimic, ar fi stăpâniţi de

puterea întunericului căreia nu i s-ar putea sustrage. Neavând puterea de a i se sustrage sau de a o stăpâni, i-ar deveni robi şi slujitori de-a lungul vieţilor lor anterioare. Întunericul înmagazinat acolo conţine cunoaşterea puterilor şi a metodelor de care s-au folosit de-a lungul vremilor apuse cei care se foloseau de întuneric ca de materie de lucru pentru realizarea dorinţelor lor sau ale celor cărora se închinau lor şi le cereau ajutorul prin folosirea întunericului şi astfel le deveneau robi.

Cele patru încăperi dinspre miazăzi conţin realizările înfăptuite de Fii Luminii, cu ajutorul Luminii Celeste, de-a lungul timpului. Aşa cum într-o fonotecă sau cinematecă există înregistrările celor mai valoroase lucrări, tot aşa şi aici în aceste patru încăperi dinspre miazăzi, există înmagazinate cele mai valoroase realizări obţinute de Fiii Luminii, prin puterea Luminii Celeste şi puritatea lor spirituală. Entităţile care dispun de o bună pregătire clar văzătoare şi clar auditivă, de un clar simţ, numai acestea care au aceste daruri pregătite din alte vieţi anterioare, iar acum şi le-au redescoperit, numai acestea au posibilitatea de a vedea, auzi şi simţi ceea ce se află depus aici cu atâta iubire pură. În zadar altcineva ar pătrunde aici, ar rămâne dezamăgit şi nu ar descoperi nimic. Şi s-ar întreba aşa cum au făcut-o şi alţii de-a lungul timpurilor, ce rost o fi avut sau va avea construcţia gigant? şi atunci vor începe să se lanseze fel de fel de presupuneri referitoare la rolul, motivul şi efectul acestei

construcţii găsită pentru ei în mare parte goală şi fără rost. Dar nu această construcţie este goală, ci sufletele, vieţile celor care nu au găsit nimic în ea, deşi au căutat de-a lungul anilor scurşi. Cei care nu au găsit nimic, deşi au pătruns în această construcţie numind-o impropriu în multe feluri, nu au reuşit să descopere nimic, pentru că nu sosise clipa prevăzută găsirii celor aflate aici. Şi nu numai din această cauză, ci din cauză că ei nu reuşiseră să acumuleze trecând prin vieţile lor ceea ce ar fi trebuit. Nu au realizat evoluţia spirituală necesară, au trecut prin acele vieţi fără să-şi îndeplinească misiunile pentru care de fapt se încarnase şi ceruseră să vină aici în Planul Fizic.

Cele patru încăperi dinspre miazănoapte, tot la fel sunt arhipline, înţesate de cunoaşteri invizibile, insesizabile de către cei nepregătiţi să le poată percepe şi pricepe. Numai că în aceste patru încăperi sunt înmagazinate „realizările" celor ce foloseau întunericul. În întunecimile lor aceştia „produceau" şi ei ceva, ceva ce nu bucura ci înlăcrima pe cei cărora le erau destinate şi pe care îi atingea umbra întunecată a ştiinţei lor negative, de încrâncenare şi întuneric. Dar şi aceste nefaste fapte au fost înregistrate şi înmagazinate aici pentru a fi scoase la lumină atunci şi numai atunci când nu va mai exista pericolul repetării lor, şi nici pericolul folosirii forţelor întunericului, ci atunci când va exista şi predomina Lumina, iar toate aceste întunecimi vor fi volatilizate, anihilate şi şterse din istoria

trecutului prin puterea Luminii Celeste.

Aceste aşa-zise încăperi goale, sunt mult mai pline şi mai valoroase decât cele în care se găseşte câte ceva ce poate fi pipăit şi atins sau văzut de ochii corpurilor fizice. Cum se poate crede că cineva care a avut posibilitatea să construiască o asemenea construcţie gigant să o fi construit doar aşa să stea goală, fără rost? Dar, nu s-a ajuns până în prezent la cunoaşterea, la perceperea şi priceperea altor civilizaţii care au trecut prin vremi lăsându-şi urma în această Piramidă a Luminii Celeste, şi urma realizărilor lor, aşa cum şi noi, civilizaţia noastră, îşi lasă amprenta peste vremi…

ÎNVĂŢĂTORUL mi-a spus să mai fac câteva intrări – ieşiri în sarcofagul din Camera Regală. Am făcut ceea ce mi s-a spus. Eram foarte bucuroasă că pentru mine nu mai există oprelişti ca ziduri, piatră, nimic dens nu mai este oprelişte pentru mine. Apoi ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Pentru tine nu există oprelişti, nu există nici ziduri nici lacăte. Cele 7 lacăte ţi s-au deschis, acum trebuie doar să-ţi reaminteşti ce poţi face. Tot ceea ce vei face va fi doar repetarea a ceea ce ai făcut cu multe vieţi în urmă. Nimic să nu te sperie şi nici să te oprească din drum. Trimisul meu te va însoţi permanent. Acum întoarce-te acolo unde îţi este dat să-ţi continui viaţa terestră. În curând vei avea semn de la mine. Semnul pe care îl vei primi este urma semnului meu, care mă

reprezintă printre voi cei care sunteţi Fii Lumini. El vine, aşteaptă-l şi primeşte-l aşa cum se cuvine.

Toate acele ştiinţe înmagazinate în cele patru camere ale celor patru laturi ale Piramidei Luminii Celeste, au fost folosite în cele patru dimensiuni ale spaţului fizic pământean pentru cele patru spaţii cu tot ce cuprind ele, ca: **Mineral – Vegetal – Animal – Uman** şi totodată **Vii – Morţi – Plan Fizic – Plan Spiritual**. Toate aceste s-au cunoscut în cele patru civilizaţii terestre. Cândva îţi voi descrie fiecare civilizaţie în parte şi cele patru lumi existente pe Terra:

1.Lumea existentă în spaţiul cuprins în interiorul pământului;

2. Lumea existentă în scoarţa pământului;

3. Lumea existentă pe sol;

4. Lumea existentă în văzduh. Dar despre acestea, în viitor…

Capitolul III. 9

Spaţiul de supraveghere

Zen, ghidul meu spiritual superior, m-a condus până la intrarea de la înălţimea de două treimi a Piramidei Luminii Celeste. De această dată, ÎNVĂŢĂTORUL mi-a spus:

— Priveşte. Aceasta este Piramida Luminii Celeste, construită în urmă cu douăzeci şi şase de

mii de ani tereştri. La cel de-al şaselea nivel subteran, numărând de jos în sus, există o singură mare sală, ca un labirint.

După ce a fost aşezat Cubul – AXIS în mijlocul piramidei, s-au făcut doar întăriri pentru plafonare, dar fără să se împartă în încăperi spaţiul acestui nivel.

Am văzut în acele clipe cum arătau acele întăriri pentru plafonare. Dinspre zidurile exterioare existau doar nişte prelungiri înspre interiorul (mijlocul Cubului – Axis) piramidei. Iar nişte prelungiri în formă de Z, tot astfel erau şi cele dinspre Cubul Axial înspre exterior. ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Aici la acest nivel nu există camere. Există doar un spaţiu energetic. Energia Cosmică Pură ajunge acolo prin Cubul – Axis. De la acest nivel (6) este alimentată cu energie cosmică partea de jos a Piramidei Luminii Celeste. Aici este înmagazinată o mare parte de energie cosmică pe care la nevoie o preiau cuburile axă pentru partea de jos a acestei construcţii. Acest nivel a fost acoperit cu blocuri de piatră, apoi a fost montat următorul Cub Axial, adus de Nava Nor, punându-se bazele nivelului şapte şi ultimul dintre cele şapte existente în subteran, în această construcţie gigant, mult discutată, mult admirată şi mult... neînţeleasă de pământeni.

Aici, la cel de-al şaptelea nivel, de asemeni nu

există camere separate prin ziduri despărţitoare, ci există o singură sală mare de trecere. Şi aici la acest nivel se află spaţiul de supraveghere a părţii de jos a Piramidei Luminii Celeste. Vegherea o fac Entităţile de Lumină Pură. Acestea au diferite forme. Tu, Melfior Ra, le-ai văzut în urmă cu câteva luni intrând în piramidă, însoţită fiind pe atunci de Eli, primul tău ghid spiritual. Îţi mai aminteşti cum arătau, cum le-ai văzut atunci?

— Da, îmi amintesc. Am văzut o sală mare, nu ştiam că este în interiorul pământului acea încăpere, de fapt atunci nu ştiam că... Marea Piramidă, cum o numeam pe atunci, are şi în subteran încăperi sau nivele. Îmi amintesc, am văzut multe Entităţi de Lumină în acea mare sală. Erau pe mai multe nivele, atunci eram foarte mirată şi uimită că acele entităţi nu cădeau, nu se supuneau legii gravitaţiei, ci se deplasau unde voiau, atât lateral, cât şi orizontal sau vertical, şi se puteau opri când doreau. Ştiu că am comunicat cu ele, dar fără să scoată vreun cuvânt. Înţelegeam perfect ceea ce doreau să-mi transmită, percepeam fără cuvinte, le înţelegeam gândurile şi ceea ce îmi transmiteau mie, bineînţeles. Îmi amintesc perfect, ştiu cum arătau. Erau luminoase, de o lumină alb-argintie, aveau diferite forme ca: bastonaşe, triunghiuri, sfere, cercuri şi pătrate, corpurile lor erau foarte asemănătoare cu o beteală care este formată din multe firişoare albe – argintii prinse pe un fir ce ar putea fi asemuit cu o coloană vertebrală, cu acea beteală se aseamănă acele corpuri ale entităţilor

de lumină existente în piramidă. ÎNVĂŢĂTORUL a spus apoi:

— Aceste Entităţi de Lumină veghează ca enigmele existente în Piramida Luminii Celeste să nu fie descoperite şi folosite în scopuri negative. Aceste Entităţi se schimbă din 7 în 7 ani tereştri. Când vin aici ele îşi cunosc în amănunţime îndatoririle, ele vin aici în serviciul închinat Divinităţii, din dorinţa de a ajuta la desăvârşirea Marii Opere Divine Universale. Acesta este nivelul al şaptelea din partea de jos a Piramidei Luminii Celeste.

Peste aceste nivele s-au pus patru rânduri de blocuri de piatră. Aceste patru rânduri de blocuri de piatră, pentru pământeni, reprezintă temelia piramidei, dar ele au cu totul şi cu totul altă menire. Mulţi din cei care au încercat să pătrundă în subteranele piramidei au fost dezamăgiţi găsind numai piatră şi iar piatră şi astfel au renunţat. Aceştia erau cei care încercau să pătrundă în subteranele Piramidei Luminii Celeste în scopuri necinstite.

Cele patru rânduri de blocuri de piatră reprezintă cele patru nivele dimensionale ale lumi terestre: mineral, vegetal, animal şi uman. La fiecare rând de blocuri de piatră-temelie s-a aşezat mai întâi Cubul – Axis, laturile exterioare şi pereţii interiori care delimitau încăperile. Acesta a fost modul de ridicare a întregii piramide, atât cea subterană, cât şi cea vizibilă, cea de la suprafaţa

Pământului.

În acest mod s-a ajuns la primul nivel al Piramidei Luminii Celeste, aflat la suprafaţa solului. De aici începe construcţia care se vede cu ochii corpului fizic.

Capitolul III. 10

Discipolii vin zilnic la Şcoala Iniţierii Astrale

Iată-mă din nou pe platforma de deasupra Piramidei Luminii Celeste. Acolo, pe platformă, ÎNVĂŢĂTORUL era la o oarecare înălţime faţă de mine. Eu eram la picioarele Lui. Apoi, ÎNVĂŢĂTORUL a spus.

— La construirea Piramidei Luminii Celeste, primul nivel de jos al părţii vizibile a piramidei este identic cu cel al nivelului şapte al părţii de jos. Numerotarea nivelelor şi pentru partea de sus a piramidei se face începând de la sol, deci, la primul nivel de deasupra solului. Aici exista o intrare foarte aproape de muchia stângă a piramidei, dinspre partea de răsărit a laturi, deci intrarea se face stând cu spatele spre răsărit şi foarte aproape de muchia din partea stângă a bazei piramidei. Aici exista un culoar în ascensiune, care străbate în urcare nivelele unu şi doi, ajungând până la nivelul trei la intrarea în

Camera Regală, unde se găseşte acel sarcofag, echivalentul celui de la nivelul cinci al părţii de jos al Piramidei Luminii Celeste. Aici, în acest nivel unu (1) al părţii de sus a piramidei se intra pentru iniţierea făcută de marii preoţi. Discipolii veneau să studieze ştiinţele esoterice şi oculte. La acest nivel se iniţiau timp de un an de zile terestru. După parcurgerea primului an, treceau la nivelul doi unde urmau să studieze timp de doi ani, pentru a aprofunda cele învăţate în primul an şi totodată pentru a studia ştiinţele astrologice. La primul nivel care este construit identic cu cel de-al şaptelea al părţii de jos, veneau cei dornici de lumină. Studiul lor dura trei ani de zile până ajungeau la nivelul trei pentru a-şi da examenul în sarcofagul din Camera Regală.

Despre construcţia propriu-zisă a piramidei vom vorbi mai puţin, deoarece este cunoscută în oarecare măsură, atât cât s-a permis celor care au făcut fel de fel de cercetări privitoare la construcţia vizibilă în plan terestru. Dar trebuie să se ştie că toţi care au trecut pe aici şi au făcut investigaţii, nu au avut posibilitatea să vadă, să cunoască ceea ce era mai important în interiorul acestei construcţii. Trebuie să se ştie că acele spaţii sunt ocupate, sunt populate de entităţi invizibile, în mare parte de spiritele marilor iniţiaţi care şi-au dedicat viaţa pentru a transmite şi altora ceea ce cunoşteau. Dar, pe parcursul celor 26 mii de ani, numărul celor dornici de cunoaştere a scăzut simţitor şi astfel noile entităţi încarnate în corp fizic nu prea şi-au mai exprimat dorinţa de a se iniţia în Piramida Luminii Celeste. Numărul

Marilor preoţi şi Marilor iniţiaţi s-a diminuat de asemenea. Numărul celor ce le luau locul scădea tot mai mult de-a lungul timpului, şi astfel scăzând mereu s-a ajuns în timp la dispariţia celei mai înalte şcoli de iniţiere care a existat pe Pământ vreodată.

Acum, în aceste timpuri de Apocalips, mulţi dintre cei care au fost iniţiaţi în Piramida Luminii Celeste sunt încarnaţi şi se află în misiune pe Planul Fizic. Iar aceştia, având baza cunoştinţelor căpătate din vieţile lor anterioare, vin în această înaltă şcoală, dar vin în formă astrală, pentru a-şi reaminti cele ştiute de ei cândva, însă pierdute odată cu trecerea, din lumile nevăzute, în corp fizic din dimensiunile unde vieţuiau după trecerea din Planul Fizic.

Sunt mulţi cei care acum, în aceste vremi, vin zilnic aici în această înaltă şcoală. Vin zilnic pentru a-şi face prezenţa şi, pe parcursul reiniţierii lor, a evoluţiei lor spirituale, a reamintirii a ceea ce au cunoscut cândva se apropie de sarcofagul sacru şi îşi primesc intrând în el investitura de iniţiaţi în tainele lumii nevăzute. Marii Preoţii, acum spirite superioare care se află aici în Piramida Luminii Celeste pentru a-şi primi discipolii, se bucură şi îi ajută pe aceştia să-şi recapete ceea ce au pierdut prin încarnarea grosieră, terestră. Toţi cei care vin aici zilnic sau aproape zilnic sunt cei care au sosit în misiune de ajutorare a spiritelor inferioare aflate acum încarnate pe pământ.

Practic, Piramida Luminii Celeste nu şi-a încetat activitatea de înaltă şcoală de iniţiere, numai că ea nu a funcţionat ca şcoală în permanenţă pentru cei din Planul Fizic…

În ultimii 6500 de ani, aici s-a lucrat, s-a format, s-a realizat transmiterea ştiinţelor oculte doar entităţilor astrale care veneau aici în corpuri astrale, a celor care prin evoluţie spirituală şi purificare proprie ajungeau aici prin metoda dedublării, a bilocaţiei, obţinând astfel cunoaşterea. În ultimii 6500 de ani, au fost puţine entităţi – în corp fizic – care au ales asemenea cale pentru iniţiere. Aceste entităţi au fost rare şi foarte greu încercate. Cei care au fost iniţiaţi aici sunt cei care pot deţine şi deţin legături de prietenie, de schimb de cunoaştere, cu entităţi din alte lumi, atât văzute cât şi nevăzute. Acestea pot părea incredibile pentru pământenii neiniţiaţi, dar cu timpul totul va fi dovedit şi atunci va urma schimbarea mentalităţilor pământenilor, a acelora care au considerat că nu numai ceea ce pot pipăi există. Abia atunci îşi vor da seama cât a fost de greşită calea pe care a mers ultima civilizaţie.

Cei puţini, care totuşi au fost de-a lungul vremurilor şi au încercat să le deschidă ochii minţii celor mulţi şi orbi, aceia au fost îndepărtaţi şi nu cu blândeţe, deoarece nu blândeţea este însuşirea celor lipsiţi de evoluţie spirituală sau a acelora care se închinau întunericului crezându-l lumină…

Şi acum se vor îndoi mulţi citind acestea, dar acum puterea întunericului se destramă, se destramă cu o viteză uimitoare şi timpurile necunoaşterii trec şi în locul lor apare Lumina, Lumina care va pătrunde până în cele mai adânci cute ale necunoaşterii. Iluminarea a început şi va continua vertiginos.

Toate se întâmplă conform programului stabilit la nivel de Univers, nimeni, nici toate puterile unite ale acestei lumi la un loc nu pot opri evenimentele ce urmează să se întâmple, indiferent dacă acestor puteri impure le convine sau nu.

Planul Divin care cuprinde Macrocosmosul, întregul angrenaj al Universului, funcţionează perfect şi astfel Lumina Divină se face cunoscută.

Capitolul III. 11

Concentrarea

Din nou, condusă de Zen, ghidul meu spiritual, ghidul superior, iată-mă, în prezenţa ÎNVĂŢĂTORULUI, în acelaşi loc al dezvăluirilor. ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Priveşte cum se lucra la construcţia acestei piramide:

Am văzut o mare forfotă de oameni îmbrăcaţi foarte sumar, entităţi fizice, care duceau blocuri de piatră de la mari îndepărtări de la miazăzi, transportate prin tracţiune. Aceştia le trăgeau cu nişte funii lungi, şi parcă fără sfârşit, la fel ca şi rândurile de sclavi care efectuau această muncă grea. Aceştia duceau blocurile de piatră până la o oarecare distanţă, mai precis până la locul purificat, dar numai până acolo. De acolo le manevrau alţi muncitori. Însă aceştia erau şi ei purificaţi. Cei care intrau pe locul purificat, nu mai părăseau acel loc. Nimeni dintre cei purificaţi nu s-a mai întors printre cei impuri. Cei care au făcut purificarea au renunţat de bunăvoie la viaţa lumească. Intrând pe acel loc pur ei renunţau la mamă, tată, soţie, copii sau logodnică, familie în general. Din momentul intrării lor în locul pur nu-i mai interesa lumea, cu ale ei valuri, ci numai îndeplinirea misiunii. Familia celui purificat şi trecut în stăpânirea Lumii Celeste, era asigurată de cele necesare prin munca depusă de cel purificat, şi aceasta constituia şi un act de înnobilare pentru cei ai căror membri din familie se purificau.

Alimentaţia, aprovizionarea celor puri se făcea de către cei impuri, care le duceau coşurile de alimente până la graniţa dintre locul pur şi impur, la fel ca blocurile de piatră. Iar de acolo erau transportate pe orizontală de foştii sclavi care se purificaseră între timp, până în apropierea bazei piramidei.

Ridicarea blocurilor de piatră pe verticală o făceau cele 12 grupuri de iniţiaţi. Pentru fiecare bloc de piatră, se mobilizau toate grupurile şi formau un singur cerc yang. Prin concentrarea tuturor asupra blocului respectiv, acesta era ridicat şi transportat pe verticală exact pe locul indicat la longitudinea şi latitudinea calculată în prealabil de către marii iniţiaţi. Acolo blocul de piatră era aşteptat de către cei care se ocupau cu acea muncă, aceia îl fixau, îi făceau „cimentarea” definitivă printr-un aliaj anume numai de ei ştiut. Ora ridicării, a concentrării pentru ridicarea blocurilor de piatră se stabilea la indicaţia entităţilor din Nava Nor. Ele comunicau primilor 12 iniţiaţi când să înceapă concentrarea pentru ridicare. Astfel s-au ridicat toate blocurile masive de piatră la construcţia Piramidei Luminii Celeste. Nu au fost folosite niciun fel de macarale giganţi sau scripeţi sau alte mecanisme tehnice sau mecanice. Nu. Ridicarea s-a făcut prin puterea gândului şi cu ajutorul Entităţilor de Lumină din Nava Nor. În ce proporţie erau atlanţii ajutaţi de către cei din Nava Nor, nu are importanţă. Important este că s-a realizat cea mai grandioasă lucrare care a existat vreodată pe Terra, şi nu numai pe Terra, şi totodată şi cea mai durabilă şi rezistentă în timp. Durabilitatea lucrării este proporţională cu vibraţiile cuprinse în construcţie, cu vibraţiile înalte ale celor care au lucrat din dăruire şi nu din obligaţii sau interes, singurul interes al celor care lucrau în locul purificat a fost dăruirea totală, în scopul realizării Operei Divine.

Pe lângă vibraţiile necesare durabilităţii în timp, se mai adaugă şi perioada de lucru, de construcţie propriu-zisă. Cei 100 de ani tereştri, înmulţiţi cu numărul entităţilor purificate cuprinse în această lucrare, în medie pe un an, ne dau suma celor 26 mii de ani cât s-a prevăzut până la reenergizarea Piramidei Lumii Celeste, iar această perioadă se încheie cu acest secol şi acest mileniu.

Trebuie să se ştie că în total au lucrat la această construcţie 26 de mii entităţi purificate (entităţilor nepurificate care au lucrat aici nu li s-a ţinut evidenţa, deoarece acestea nu aveau importanţă şi nu prezentau niciun interes peste timp). Dar aceasta nu înseamnă că fiecare entitate a lucrat numai un an. După purificare, acele entităţi au lucrat toată viaţa aici. Multe dintre acele entităţi au lucrat câte 80 de ani încheiaţi la această lucrare. Doar totalitatea lor numerică a fost de 26 de mii, dar anii lucraţi de către fiecare au fost în raport cu misiunea fiecăruia. Doar ca număr au fost câte o entitate pentru fiecare an de durată, de rezistenţă prin timp, de la începerea lucrării şi până la reenergizarea ei, când „alte” 26 de mii de entităţi îşi oferă serviciile pentru repunerea Piramidei Luminii Celeste în funcţiune. Dar pentru reenergizarea ei nu va fi nevoie de muncă fizică ci numai de muncă spirituală. Pentru această repunere în funcţie, lucrarea deja a început şi cei aleşi pentru aceasta nu sunt alte entităţi decât acelea a căror cenuşă rezultată din incinerarea lor se află încorporată în această construcţie căreia nici măcar denumirea corectă

nu i s-a păstrat peste veacuri…

Capitolul III. 12

Ştafete pentru lumile nevăzute

Iată-mă în Piramida Luminii Celeste. După parcurgerea celor trei camere şi acelaşi ritual, ÎNVĂŢĂTORUL m-a condus prin multe culoare ale nivelului doi, din partea de sus a piramidei.

Învăţătorul a spus:

— Aici, la nivelul al doilea al Piramidei Luminii Celeste sunt atâtea încăperi câte planete există în acest sistem solar, din care faceţi şi voi parte cu planeta voastră. Dar acestea sunt invizibile pentru ochii corpului fizic. În aceste încăperi există un număr de Entităţi de Lumină proporţional cu fiinţele existente pe planeta pe care acestea o reprezintă. Aceste fiinţe nu pot fi văzute de oricine, ci numai de cei aleşi de mine din planul terestru, numai aceia îi vor vedea. Cei aleşi de mine trebuie să intre în legătură cu aceste entităţi. Cei aleşi sunt purtătorii semnului meu în palma lor dreaptă. Ei trebuie să ştie că a sosit momentul, a sosit clipa intrării în contact cu Entităţile de Lumină din Piramida Luminii Celeste.

Purtătorii semnului meu au acum misiunea să ia legătura cu superiorii lor din piramidă, din

această înaltă şcoală a iniţierii în tainele ocultismului. Aceasta am vrut să-i anunţ prin tine, Melfior Ra, tu eşti una din verigele lanţului care uneşte văzutul şi nevăzutul. Toţi purtătorii semnului în palma lor dreaptă trebuie să ia cunoştinţă de cele ce urmează să le comunici în curând.

De la acest nivel doi al Piramidei Luminii Celeste vor pleca ştafetele spre lumile care vă înconjoară. Tu ai văzut că între entităţile de lumină de aici nu există pereţi despărţitori ca în casele pământenilor, ele sunt grupate pe vibraţii, nu trec dintr-o vibraţie în alta, vibraţiile le au pe corespondentul vibraţiilor planetei pe care o reprezintă. Cei aleşi de mine de pe Terra, purtătorii semnului meu, vor ajunge exact acolo la entităţile cu ale căror vibraţii rezonează. Purtătorii semnului meu vor veni la fraţii lor întru vibraţii, pentru a afla cum să-şi continue misiunea pentru care s-au încarnat la cererea lor spre a aduce slava Tatălui Ceresc, pentru că se apropie vremea secerişului şi puţini sunt secerătorii şi multă e holda.

Tu, Melfior Ra, grăbeşte-te, prioritatea misiunii tale este aducerea la cunoştinţă a celor care aşteaptă aceste cuvinte. Nu ai altă misiune mai importantă ca aceasta. Pentru a o îndeplini te afli acolo unde eşti acum, şi nu eşti singură. Cele patruzeci şi cinci de mii de entităţi însemnate aşteaptă cuvântul meu, transmis prin tine, tu eşti transmiţătorul, glasul trâmbiţei care va trezi pe

mulţi din somnul uitării, şi din coşmarul întunericului. Cei care se vor trezi la timp, se vor ghida după lumina emisă din palma aleşilor mei. Pacea să coboare în sufletele voastre!

Capitolul III. 13

Cheia lăcaşurilor secrete

După o pauză de câteva zile terestre am ajuns din nou în compania ÎNVĂŢĂTORULUI, aici pe platforma ce străjuieşte Piramida Luminii Celeste. ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— La nivelul al treilea în partea de sus a Piramidei se află Camera Cubică Regală cu acel sarcofag. Sarcofagul reprezintă cheia deschiderii lăcaşurilor secrete ale lumilor nevăzute pentru cei din Planul Fizic. Fericiţii cei ce au ajuns să se familiarizeze cu această cheie de boltă a Luminii Celeste.

Acest nivel este corespondentul; echivalentul nivelului al cincilea din partea de jos a piramidei. Acest nivel dispune de acelaşi spaţiu ca dimensiune, dar are alte împărţiri decât al spaţiilor existente. Împărţirea nu are nicio însemnătate, important este ceea ce cuprinde spaţiul fiecărui nivel în totalitatea lui.

La acest nivel se găsesc Entităţi de Lumină

deosebită. Diferite de celelalte prin componenţa corpurilor lor. Aceste Entităţi de Lumină sunt spiritele superioare ale marilor preoţi şi iniţiaţi, care de-a lungul tuturor vieţilor lor anterioare au fost în slujba Divinităţii. Aceste spirite superioare, aceste Entităţi de Lumină aşteaptă semnalul la care ele vor porni şi vor alege grâul de neghină. Aceste Entităţi Superioare de Lumină, sunt în continuă legătură cu Entităţile Superioare din Tibet – Shambala. De aici din Piramida Luminii Celeste, se emit ordinele în Tibet, Entităţilor de Lumină din Tibet, iar acelea transmit mai departe entităţilor din interiorul pământului, care acţionează conform ordinelor, iar acestea se aplică în raport cu vibraţiile manifestate de pământenii aflaţi în zonele respective, în raport cu gândurile lor, cu faptele şi cu greşelile sau evoluţia lor spirituală. De acolo din nivelul trei al Piramidei Luminii Celeste, se propagă pe întregul pământ ordinul Divin şi manifestarea echivalentă cu vibraţiile emise de entităţile din Planul Fizic.

Divinitatea Supremă dispune, comunică acestor Entităţi Superioare de Lumină Celestă ceea ce a hotărât referitor cu zona Terrei, apoi aceste Entităţi Superioare comunică entităţilor superioare din Tibet, iar acestea comunică la rândul lor entităţilor superioare din interiorul pământului, dar subordonate Luminii, şi acestea din urmă sunt entităţile care pun în practică Ordinul Divin.

Entităţile de Lumină de la nivelul al treilea al

părţii superioare a Piramidei Luminii Celeste, au corpuri de lumină pură asemănătoare cu corpurile entităţilor din Planul Fizic, dar sunt diafane, imateriale, nu sunt dense, parcă le simţi transparenţa, o percepi privindu-le cu cel de-al treilea ochi, cu ochiul minţii. Sunt foarte asemănătoare cu Entităţile de Lumină din Tibet.

ÎNVĂŢĂTORUL a mai adăugat:

— Nu va dura mult până când aceste entităţi vor trece la desăvârşirea misiunii lor, la cea mai importantă parte a efectuării misiunii lor, şi anume la alegerea boabelor albe dintre cele negre. Aceasta aşteaptă Entităţile de Lumină Pură pentru a-şi încheia misiunea pentru care au fost pregătite, desăvârşirea lucrării pentru care s-au pregătit 26 de mii de ani tereştrii.

Când se va da semnalul, nimeni nu ştie decât Divinitatea, Puterea Supremă, care a angrenat în circuitul spiralat întreg sistemul solar, întregul Univers. Entităţile de Lumină aşteaptă semnalul. Acesta va fi dat atunci când Divinitatea Supremă va fi dispusă să-şi facă simţită / cunoscută totala măreţie a Puterii Sale Supreme. Putere ignorată de entitatea numită om, entitate care a ajuns să se creadă mai presus de creatorul care a conceput-o.

Capitolul III. 14

Sumii – oamenii pasăre

Am ieşit în Astral, condusă de ghidul meu superior numit Zen. Din nou am parcurs cele trei camere prin Piramida Luminii Celeste şi în fiecare cameră s-a repetat acelaşi ritual ca întotdeauna, apoi L-am urmat pe ÎNVĂŢĂTOR, prin culoarul în spirală, pe platforma existentă deasupra Piramidei Luminii Celeste. Acolo ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Priveşte cum s-a lucrat pentru a se înfăptui această construcţie care este la picioarele noastre!

Am privit, piramida era la o oarecare distanţă sub noi, eu eram la picioarele ÎNVĂŢĂTORULUI. Am privit. Am rămas foarte mirată de cele ce am văzut. Vedeam sclavii care transportau acele blocuri masive de piatră, adusă de la mari depărtări, şiruri – şiruri de sclavi trăgeau de funii. Blocurile de piatră erau transportate pe nişte bucăţi de lemn dur, care se roteau prin tragerea funiilor de către sclavi. Un număr de sclavi puneau în permanenţă lemnele peste care trecuseră blocurile de piatră, iar când acestea rămâneau în urmă, un număr de sclavi luau lemnul şi îl puneau din nou în faţa blocului de piatră formând astfel în permanenţă o punte în rulare, peste care treceau blocurile masive de piatră. Dar nu aceasta era ceea ce m-a uimit, ci faptul că acele blocuri de piatră mai aveau nişte funii care urcau spre văzduh, pe verticală, iar la capătul funiilor am văzut minunea minunilor, ceea ce m-a uimit mult, am văzut pur şi simplu

înhămate la acele funii verticale nişte făpturi pe care nici nu ştiam cum să le numesc. Erau nişte oameni-pasăre. Da, este foarte foarte adevărat ceea ce vă spun, am văzut nişte fiinţe care nu erau nici oameni, nici păsări, sau mai bine zis şi oameni şi păsări totodată.

Acestea aveau mâini, picioare dar aveau şi nişte aripi enorme. În dimensiuni erau de lungimea oamenilor, dar de pe omoplaţi aveau crescute aripi enorm de mari. Tot corpul era acoperit cu un puf, doar degetele mâinilor, tălpile picioarelor şi mameloanele femeilor nu aveau puf, cât şi faţa, pomeţii obrajilor, fruntea, gura şi nasul. În rest în totalitate erau acoperiţi cu puf. Aceste fiinţe ciudate erau unele pestriţe, altele erau peste tot albe, iar unele în totalitate negre. Erau… ciudate, stranii, nu am fost prea bucuroasă privindu-le, îţi inspirau atâta milă, jenă, cât şi repulsie totodată.

ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Trebuie să ştiţi că aceşti oameni pasăre au ajutat foarte mult la transportul blocurilor de piatră. Ei ridicau în permanenţă aceste pietre masive şi astfel nu cădea toată greutatea numai pe seama oamenilor sclavi. Oamenii pasăre se schimbau la câteva ore, erau mai multe grupuri care se schimbau tot mereu deoarece ei nu aveau rezistenţa oamenilor tereştri.

ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Aceşti oameni pasăre au fost aduşi din Atlantida. Acolo, atlanţii cei netemători de Divinitate, cei care au lucrat împotriva Divinităţii, au creat aceste fiinţe numite de ei Sumi. Aceştia au fost creaţi prin experienţele genetice făcute de atlanţi în scopul folosirii lor ca sclavi, şi nu numai aceştia au fost creaţi de acei atlanţi care nu respectau Legile Divine. Dar, aceştia şi creaturile lor nu au plăcut Divinităţii, şi pentru greşelile lor au fost nimiciţi. Aceşti Sumi au fost aduşi pe continent în număr de câteva zeci de mii, dar au pierit cu toţii înainte ca această lucrare să fie încheiată. Sumii nu aveau voie să atingă blocurile de piatră, doar funiile la care erau înhămaţi, ei erau fiinţe impure, pentru ei nu exista modalitate de purificare fiind rezultaţi din două specii diferite.

Sumii trăiau în jur de 30 de ani tereştri, dar după ce au venit pe continent vieţile lor s-au scurtat din ce în ce mai mult, până ce au dispărut de tot. Mai mult, a fost o molimă printre ei, care i-a distrus în mare parte. Prin acea molimă îşi pierdeau penele şi puful şi nu mai puteau zbura. Apoi li se ulcera pielea şi îi acopereau ulceraţiile în întregime şi zăceau astfel până se stingeau. Aici pe continent nu aveau condiţiile din Atlantida, fiindcă atât clima cât şi hrana erau foarte diferite şi nu le-au suportat. Sumii nu aveau grai articulat. Scoteau un fel de croncăniturі, dar li se interzisese să... croncănească în prezenţa oamenilor, însă aveau marele avantaj că înţelegeau, pricepeau ceea ce li se spunea în grai

omenesc, astfel se foloseau de ei atlanţii, erau sclavii lor şi îi ajutau la muncile pe care le puteau efectua. Sumii, în comunitatea lor se înţelegeau prin acele sunete croncănitoare. Sumii se organizau într-un fel de triburi – cârd – familii. Fiecare trib – cârd, avea un şef de cârd. Fiecare trib – cârd avea casa lui. Casele – trib – cârd erau foarte înalte. Erau ca nişte blocuri turn, rotunde, cilindrice, foarte înalte. Se intra în ele pe deasupra. În exterior nu aveau niciun fel de ferestre, intrările în camerele proprii se făceau din interior spre exterior. Casele lor erau de piatră. În interiorul încăperilor aveau un fel de rafturi – etajere, construite tot din piatră. Acelea erau locurile lor de odihnă. Ei nu aveau în interiorul caselor lor altceva. Hrana lor era formată din tot felul de fructe, de seminţe, anumite cereale şi anumite vegetale. Sumii ştiau că ei trebuie să se supună oamenilor. Ei puteau să se deplaseze şi mergând ca oamenii, dar nu aveau rezistenţă necesară, erau mai obişnuiţi şi mai iuţi în zbor. Aripile lor le acopereau tot trupul când erau în zbor şi aveau picioarele întinse, aripile le ajungeau până la genunchi. Gura lor semăna cu ceva între cioc şi gură, deşi aveau dinţi, formatul gurii lor era foarte ascuţit.

Construcţii făcute de Sumi au existat până nu demult în anumite zone ale pământului, în America de Sud, mai există şi acum clădiri şi locuite cândva de Sumi. Aceste fiinţe inferioare atât omului cât şi păsărilor, se înmulţeau prin contact sexual. Femelele năşteau unul sau doi pui, dar nu aveau mai mult de o naştere sau două în

toată viaţa lor. Puii erau alăptaţi. Când se năşteau, aveau aripile formate, iar puful şi penele le creşteau ulterior. În câteva luni terestre, puii zburau. De la 6 – 7 ani erau consideraţi… majori, apoi îşi formau şi ei la rândul lor o familie. Tribul – cârd le asigura casă, o încăpere din interiorul blocului care era proprietatea întregului trib. Casa era rotundă în exterior, iar în mijloc era goală, intrările erau din interiorul blocului pentru fiecare încăpere în parte. Construcţia era pe nivele, pe etaje, cele mai bune erau considerate cele de mai sus. În timp ce se formau noi familii, primeau camere tot mai jos, la nivele tot mai joase. Când se ajungea la nivelele inferioare, etaj unu sau parter, cei nemulţumiţi se apucau de construit o nouă casă şi ei, constructorii, ocupau încăperile cele mai bune de la nivelele superioare. Intrările în camere erau foarte mici, aproape ca nişte găuri. În partea dinspre interior a blocului aveau pe lângă intrări câteva orificii, un fel de geamuri, pe care la nevoie le acopereau, aveau în fiecare încăpere pietre sau lemne cu care puteau acoperi acele deschizături dacă doreau.

Sumii, când mureau, erau duşi de semenii lor şi depuşi pe ape curgătoare. Apoi membrii familiei îi conduceau în tăcere până cei morţi se scufundau, sau până departe în larg, dacă nu se scufundau îi conduceau atât cât le permitea timpul, ca să se întoarcă acasă înainte de apusul soarelui. Aceste fiinţe, Sumii, erau programaţi de conducătorii sclavilor câţi şi în câte grupuri să se prezinte în fiecare zi la lucru. Sumii ceilalţi se

ocupau cu aprovizionarea, cu găsirea hranei. Ei ştiau că nu au voie să ia ceva din ceea ce cultivau oamenii, tocmai de aceea îşi făceau casele cât mai departe de aşezările omeneşti, şi cât mai aproape de păduri, deoarece erau în permanenţă în căutare de hrană.

ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— În cristalele existente în cel de-al treilea sarcofag din nivelul al doilea din partea de jos a Piramidei Luminii Celeste, există imagini în care sunt înmagazinate metodele de lucru la această construcţie. Acolo se vor vedea şi aceste umile fiinţe, deşi mulţi au fost împotriva înregistrării acestor fiinţe în acele minunate captatoare de imagini. Astfel că cei care vor avea misiunea să redea în imagini pentru lumea pământeană cele tăinuite acolo, au menirea să facă ştiute de toţi pământenii acele imagini cuprinse în interiorul cristalului pentru a se cunoaşte în totalitate ceea ce a fost cândva pe Terra.

Aceştia au fost Sumii, fiinţe create de om şi nu de Divinitate. Divinitatea a creat fiinţe şi specii perfecte şi adaptabile condiţiilor de viaţă de pe Pământ, dar fiinţele hibrizi create de om nu sunt adaptabile.

Divinitatea nu este încântată când omul încearcă să combine speciile, mai ales când este vorba de combinaţii între om şi animale, păsări, etc. Nici chiar combinaţiile între plante, pomi, etc.

nu sunt plăcute Puterii Divine. Divinitatea a lăsat oameni, animale, plante, arbori, toate specifice speciei respective şi cu caracteristici bine definite şi nimeni nu trebuie să încerce ceea ce a fost creat perfect, că nu vor fi rezultate care să bucure Divinitatea şi nici omul, dacă omul ar avea cunoştinţele necesare cunoaşterii Divine. Dar omul, aşa cum au făcut atlanţii, a vrut să-şi creeze sclavi mai puternici, cu multiple funcţionalităţi, ca omul să se poată servi de aceşti sclavi, să le fie cât mai de ajutor, să se servească de ei mai mult ca de animalele de povară. Astfel, atlanţii au greşit şi au plătit scump amestecul lor în creaţia de specii pentru a le supune voinţei lor…

Trebuie să se ştie că încrucişarea între specii este degenerativă şi dăunătoare oricărei specii. Am vrut să cunoaşteţi acestea pentru a şti când veţi vedea imaginile din cristal – imagini care conţin secvenţe în care sunt incluşi şi Sumii – că acele fiinţe au existat cu adevărat, dar, pentru că nu au fost create de Divinitatea Supremă, nu au rezistat prin timp. Trebuie ştiut că numai Divinitatea Supremă are voie să creeze specii noi sau să le distrugă pe cele care le-a creat. Omul – creat şi el de Divinitate – nu are voie nici să distrugă specii şi nici să încerce combinaţii între speciile create de Puterea Divină Supremă.

Hrănirea Sumilor

Am ajuns din nou deasupra Piramidei Lumii Celeste, în compania ÎNVĂŢĂTORULUI, care mi-a

zis:

— Priveşte în jos să vezi ce se întâmpla în timpul lucrului.

Am privit şi am văzut aceleaşi imagini pe care le mai văzusem până acum şi când am vrut doar să gândesc că… „de ce tot aceleaşi imagini”, iată că am văzut în aceea clipă un grup de oameni – pasăre, Sumii, înhămaţi la transportul unui bloc de piatră masiv, cum au căzut deodată ca atinşi de un fulger, murind pe loc. Am privit doar spre ÎNVĂŢĂTOR, întrebând sau mai bine zis încercând să întreb ce se întâmplase, şi el a spus:

— În fiecare grup de Sumi erau 120 de fiinţe care lucrau odată la un transport. Aceştia care au căzut, toţi deodată, erau epuizaţi, au murit cu toţi. Atunci conducătorii sclavilor au cerut autorităţilor ca Sumii, care le erau de mare ajutor să fie hrăniţi mai bine. După acest incident, a urmat hrănirea Sumilor care lucrau la această construcţie nu şi a celorlalţi. Lor li s-au asigurat trei mese pe zi pentru a-şi reface şi menţine forţele, pentru a fi apţi de muncă. Sumii morţi au fost îndepărtaţi şi alţii le-au luat locul. Trebuie să ştiţi că atlanţii au făcut multe combinaţii genetice între oameni şi animale, cu scopul de a folosi aceste fiinţe la diferite munci grele. Astfel, ei au creat şi fiinţe care nu s-au supus lor, ba chiar mai mult, i-au atacat pe creatorii lor! Atunci, atlanţii au fost nevoiţi să suprime acele creaturi, după ce şi-au dat seama că acei hibrizi între om şi animal

(respectiv taur), nu pot fi supuse lor aşa cum ei doreau şi atunci i-au suprimat şi s-au mulţumit cu Sumii, care erau mai docili şi puteau fi supuşi.

Dar iată că şi Sumii, mulţi dintre ei după ce au văzut cum se sting semeni lor datorită efortului la care erau supuşi la construcţia piramidei au dezertat. Atunci au dezertat mulţi Sumii după acel incident în care a murit întregul grup odată. Cei care au evadat s-au îndepărtat de la locul marii construcţii până în actuala Americă de Sud. Acolo şi-au construit case identice cu cele avute în Atlantida şi s-au reorganizat, dar nici aici viaţa lor nu a fost uşoară şi nu au rezistat multe generaţii prin timp, întrucât nu a fost voia Divinităţii să dureze în timp ceea ce Divinitatea nu a creat.

Ca mărturie a trecerii lor temporare, au rămas până în zilele noastre casele lor sumiene din America de Sud şi se găsesc imaginile lor imortalizate în cristalele existente în Piramida Luminii Celeste, ca un omagiu pentru munca şi sacrificiile vieţii lor la această lucrare Divină.

Capitolul III.15

Încorporarea entităţilor în lucrare

Iată-mă din nou deasupra Piramidei Luminii Celeste. ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Priveşte şi vezi ce se întâmpla acolo jos în timpul construcţiei.

Am văzut mulţi sclavi care lucrau. Transportau un bloc de piatră şi chiar atunci s-a produs un accident. Unii sclavi au fost numai accidentaţi dar alţi au decedat. Atunci ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Cei care îşi pierdeau viaţa în timpul lucrului, dintre cei puri erau incineraţi, iar cenuşa rezultată era folosită la aliajul care cimenta aceste blocuri de piatră, le asigura îmbinarea, sudarea… Astfel, nimeni din cei dedicaţi lucrări nu au mai părăsit-o, până şi urmele corpurilor lor fizice au rămas aici peste veacuri. De asemeni, şi spiritele lor continuau desăvârşirea lucrării Divine, a acestei construcţii pentru care s-a lucrat pe mai multe planuri dimensionale, simultan. Aliajul în care era închisă cenuşa incineraţilor puri, decedaţi pentru Planul Fizic, era preparat cu sudoarea celor vii. Deci, acel aliaj are în componenţa sa cenuşa celor morţi şi sudoarea celor vii. Acesta este purul adevăr.

Entităţi, nevăzute pe Planul Fizic, colectau în permanenţă broboanele de sudoare de la cei vii, care lucrau din greu la înfăptuirea construcţiei. Broboanele de sudoare erau adunate în cupe invizibile ochiului fizic, apoi erau duse în Nava Nor, iar de acolo erau oferite în vase de jur iniţiaţilor atlanţi de către Entităţile de Lumină din Nava Nor. Atlanţii preparau după reţeta primită de

la entităţile de pe Nava Nor, aliajul folosit la cimentarea blocurilor.

ÎNVĂŢĂTORUL a mai spus:

— Tu, Melfior Ra, după cincizeci de ani de activitate în această lucrare, ai „decedat” pentru Planul Fizic, apoi ai fost incinerat şi cenuşa ta a fost preparată în aliajul care a folosit la anumite îmbinări în Camera Cubică Regală ceva din corpul tău terestru de atunci se află la baza sarcofagului din Camera Regală. De aceea revii atât de des aici. A rămas vibraţia tuturor corpurilor tale de atunci. De aceea, tu întotdeauna te vei simţi aici ca acasă… Tu de fapt aici eşti acasă, dar aşa cum orice entitate se îndepărtează uneori de casa ei, aşa ai făcut şi tu de-a lungul multor vieţi în timpul celor 26 de mii de ani tereştri.

Acum, după atâta vreme, iată, ţi-ai recăpătat ceea ce ai pierdut cunoaşterile dobândite în vieţile anterioare, adică anamneza. Când ai intrat în această viaţă pentru prima oară în această piramidă şi ţi s-a spus să-ţi priveşti trupul din sarcofag, într-adevăr trupul tău de atunci l-ai văzut, în timpul celor trei zile şi trei nopţi de veghere dinainte să fie incinerat. Tu de fapt ţi-ai văzut atunci vehiculul terestru din acea vreme a construcţiei acestei piramide. Toţi cei care au lucrat la această construcţie şi au fost în prealabil purificaţi, după trecerea lor din Planul Fizic au stat trei zile şi trei nopţi în Sarcofagul Regal şi erau declaraţi Regi ai acestei piramide. De aceea camera deţinătoare a acestui sarcofag se numeşte

Camera Regală (Apartamentul Regal sau Casa Regilor), aceştia erau regii – cei care poposeau în acest sarcofag înainte de dezintegrarea corpului lor fizic. Sarcofagul a fost primul element construit pe acest loc sacru. El a fost ţinut la mare cinste şi înainte de a-şi lua locul în această încăpere, şi iată de ce sarcofagul este gol şi a rămas gol prin vecii. El, practic, nu este gol, ci este cel mai plin dintre toate sarcofagele din oricare piramidă construită vreodată. În ei au stat cei 26 de mii de constructori, a căror vibraţie s-a inoculat în el, şi toate aceste, 26 de mii de entităţi au venit prin vremi şi acum vin mai des ca oricând şi în număr cât mai mare şi se închină Divinităţii, reluându-şi locul în acest sarcofag pentru câteva clipe terestre. Nimeni nu trebuie să intre în acest sacru sarcofag, cu excepţia celor ce l-au locuit cândva, şi care au rămas pentru vecii în susţinerea verticală a acestei construcţii numită corect Piramide Luminii Celeste.

Capitolul III. 16

Şcoala înaltei iniţieri

Condusă de ghidul meu spiritual, superior, până la intrarea în Piramida Luminii Celeste, la intrarea de la înălţimea de 2/3 a piramidei am fost întâmpinată de înVĂŢĂTORUL ÎNVĂŢĂTORILOR Lumilor Văzute şi Nevăzute. L-am urmat pe ÎNVĂŢĂTOR prin cele câteva încăperi, apoi, prin

culoarul în spirală, până deasupra piramidei, pe aceea platformă care-şi aşteaptă sorocul pentru a primi ceea ce i se cuvine, adică acel cristal imens, care o va repune în strălucirea Divină care îi este dată.

Acolo ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Priveşte acolo jos, în vale, în valea muncii şi a plângerii actuale…

Am privit cele ce mai văzusem de mai multe ori, modul în care se lucra la construcţia piramidei, munca celor neiniţiaţi, nepurificaţi.

ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Cei purificaţi, care au lucrat pe locul pur, după încheierea lucrării, terminării construcţiei, au rămas pe locul pur în apropierea Operei lor, ei nu s-au îndepărtat de această lucrare. Când treceau în dimensiunea următoare (mureau – pentru cei din Planul Fizic – pentru pământeni), erau ţinuţi în veghere trei zile şi trei nopţi în sarcofagul din Camera Regală, declaraţi regi, apoi erau incineraţi, iar cenuşa lor, urma trupurilor lor terestre, era îngropată la colţurile bazei piramidei pentru susţinerea şi rezistenţa ei în timp. Toţi cei care au lucrat la Piramida Luminii Celeste au fost astfel uniţi pe vecie cu lucrarea căreia i-au dedicat viaţa sau o parte a vieţi lor. Trupurile lor, ceea ce a rămas din ele, se află depuse la baza piramidei, iar spiritele lor au intrare liberă în lăcaşurile interioare, fiecare la nivelul lui de evoluţie

spirituală, de purificare. Trebuie să se ştie că numai cei care au lucrat la ridicarea construcţiei au avut privilegiul de a sta cele trei zile şi trei nopţi în Sarcofagul Regal. Ceilalţi, care au slujit pe parcursul timpului în Piramida Luminii Celeste, Marii preoţi, Marii iniţiaţi, cei care au împărtăşit altora din Lumina Cunoaşteri, aceştia au fost de asemeni incineraţi şi depuşi la baza piramidei, dar fără să mai fie vegheaţi în acel sarcofag. Erau şi ei vegheaţi dar nu în acel sacru sarcofag care era destinat numai constructorilor piramidei.

Trebuie să se ştie că Nava Nor, care a supravegheat în permanenţă lucrarea, nu s-a îndepărtat de Piramida Luminii Celeste până ce şi ultima entitate pământeană, care a lucrat la această construcţie nu a fost incinerată şi depusă la baza piramidei. Abia după ultima depunere de cenuşă la baza piramidei, rezultată din ultima entitate constructoare, abia atunci Nava Nor s-a îndepărtat rămânând pustiu locul de deasupra platformei. Din acea clipă, în Piramida Luminii Celeste a început Şcoala înaltei Iniţieri în pătrunderea tainelor luminilor văzute şi nevăzute existente în sistemul nostru solar. Marii preoţi, Marii iniţiaţi care au predat aceste cunoaşteri discipolilor lor, erau foşti discipoli ai marilor iniţiaţi atlanţi care construiseră piramida. De la acei mari iniţiaţi atlanţi s-a continuat cunoaşterea de-a lungul celor 26 de mii de ani. Dar, în timp ce treceau mileniile cunoaşterea era tot mai puţină, astfel că în zilele noastre puţini şi puţină Lumină s-a mai păstrat în cunoaşterea tainelor lumilor

văzute şi nevăzute.

Acum, a sosit vremea reaprinderi flăcării de Lumină Celestă în cei care au fost deţinătorii ei prin vremi. Multe entităţi sunt încarnate la cererea lor expresă, pentru a-şi oferi ajutorul celor dornici de Lumina Cunoaşteri.

Mulţi din cei care au emanat Lumina de-a lungul vremurilor sunt încarnaţi acum aici, în această ţară, continuându-şi astfel misiunea în această vreme tranzitorie de la noapte la zi. Aici în această ţară – România –, purificată în timp îndelungat sunt concentrate acum forţele Luminii care se vor răspândi peste întreg Pământul atunci când timpul secerişului va fi optim. Acum acel timp este foarte aproape, nimeni şi nimic nu poate opri coacerea recoltei. Toate se întâmplă aşa cum a fost programat să se întâmple, după voia Divinităţii Supreme.

Capitolul III. 17

Trei lăcaşuri, şapte flori, şapte spirale

Sunt din nou pe platforma de deasupra Piramidei Luminii Celeste, unde am fost condusă de acel bun şi neasemuit prieten şi ghid spiritual superior, Zen. De la intrare am fost condusă de ÎNVĂŢĂTOR. Am ajuns pe acea platformă existentă deasupra piramidei. Acolo, ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Priveşte jos la marele furnicar de oameni care lucrau pentru realizarea acestei Opere Divine de rezistenţă milenară!

Am privit. Erau într-adevăr o mulţime de oameni, exact ca într-un furnicar, „furnici” se vedeau de la înălţimea la care mă aflam. ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Toţi aceşti oameni lucrau în permanenţă înălţând cântări de slavă Divinităţii pentru privilegiul lor dat de Divinitate, de a fi executanţi acestei lucrări. În timpul lucrului nu se vorbea nimic, nu aşa cum se întâmplă astăzi, când oameni, muncind, vorbesc despre toate fărădelegile care se petrec. Cât de greşit este aceasta, de a impregna construcţia, o lucrare cu cele mai joase vibraţii posibile. Atunci şi aici se muncea înălţând cântări de slavă şi mulţumiri Divinităţii. Aşa era acolo, jos.

Aici, la nivelul al patrulea, la care am ajuns cu construcţia, prin acest nivel trece culoarul spirală până la ieşirea din piramidă. Aici nu mai are însemnătate împărţirea spaţiului dintre pereţii exteriori, important este doar culoarul şi totodată şi rolul acestui nivel, a entităţilor care ocupă acest nivel. Aici, la nivelul al patrulea se află entităţi invizibile ochiului fizic, entităţi care au misiunea de a supraveghea nivelul al treilea al părţii superioare a Piramidei Luminii Celeste. Aceste entităţi supraveghează sarcofagul din Camera Regală să nu răspundă altcineva decât acele entităţi a căror vibraţie a fost încorporată în

sarcofag. Aceasta este misiunea acestor entităţi invizibile care ocupă nivelul al patrulea: supravegherea Camerei Regale, intrarea în sarcofag. Acum tu, Melfior Ra, vei intra în sarcofag.

Am intrat, s-a pus capacul, am ieşit prin capac, apoi ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Acum, aşază-te în capătul sarcofagului dinspre răsărit!

Sarcofagul este amplasat pe axa Est-Vest. M-am aşezat pe acel mic postament. ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Acum aminteşte-ţi modul de deschidere al sarcofagului.

Mi-am amintit şi am făcut cele necesare. Capacul sarcofagului s-a îndepărtat pe latura stângă, s-a deschis spre stânga. Atunci, ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Acum intră în el şi procedează identic.

M-am aşezat în sarcofag, în capătul lui dinspre răsărit, m-am aşezat în poziţia Lotus, am făcut aceleaşi mişcări ritualice şi iată că în capătul sarcofagului dinspre Apus, s-a deschis o trapă. ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Coboară pe scara care porneşte din acest

sarcofag, eu te voi urma.

Am intrat, am început coborârea, am coborât cinci spirale şi am ajuns la intrarea sarcofagului al treilea din cele trei existente. În camera nivelului al doilea din partea de jos a Piramidei Luminii Celeste. ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— La intrare în acest sarcofag procedează identic!

Am făcut aceleaşi mişcări, acelaşi exerciţiu ritualic şi s-a produs deschiderea sarcofagului. Am intrat în el, tot în partea dinspre răsărit. Am repetat şi aici, în interiorul lui fiind, acelaşi ritual şi la fel s-a deschis o trapă. Am coborât pe acea deschidere. Era o scară în spirală. Am coborât două spirale scurte şi am ajuns în faţa altui sarcofag identic cu celelalte. Dar aici, deschiderea acestui sarcofag se face cu totul altfel. ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— În acest sarcofag există cele mai mari taine. Despre acestea ţi s-a spus în urmă cu câteva luni câte ceva. Dezvăluirile complete închise aici urmează să se facă atunci când conjunctura astrelor o va permite… Trebuie să ştiţi că între sarcofagul din Camera Regală şi acestea sunt şapte spirale care echivalează cu cele şapte corpuri nevăzute ale entităţilor pământene, cât şi cu cele şapte flori care întreţin aceste corpuri. Cheia tuturor enigmelor se află în acest sarcofag. Nimeni nu va putea deschide nimic fără să a avea

încorporată vibraţia în acel lăcaş. Lăcaşurile secrete se vor deschide doar celor care le-au închis şi sunt deţinătorii cheilor. Această spirală cu şapte rotiri nu va fi cunoscută decât de cei care au fost aleşi să o străbată. Nimeni altcineva nu o va vedea, nicidecum să pătrundă în ea sau prin ea. Entităţile de la nivelul al patrulea al părţii superioare a Piramidei Luminii Celeste, răspund de intrarea în Sarcofagul Regal, şi totodată şi de spirala celor şapte rotiri care uneşte cele trei lăcaşuri, deţinătoarele marilor taine.

Capitolul III. 18

În traiectoria luminii

Sunt din nou în compania lui Zen, care mă conduce spre Piramida Luminii Celeste. Iată, ÎNVĂŢĂTORUL mă aştepta. L-am urmat prin culoarul în spirală pe platforma de pe piramidă. Acolo, ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Priveşte jos în vale, iată vremea construcţiei, acolo se lucra din greu, până la curgerea sângelui.

În acest timp, Nava Nor supraveghea atât lucrarea cât şi entităţile care desăvârşeau această operă, ridicată spre slava Tatălui Divin, mărturie peste veacuri a unei civilizaţii de peste 26 de mii de ani.

Entităţile de Lumină din Nava Nor se ocupau şi cu supravegherea entităţilor şi cu înlocuirea dorinţei de purificarea acestora, a acelora care erau găsite apte pentru purificare şi, implicit, pentru această lucrare. Acestora li se transmitea dorinţa de purificare până o percepeau. Această dorinţă le era transmisă imaculată atunci când entităţile pământene dormeau. Atunci, Entităţile de Lumină luau diferite forme şi se arătau celor aleşi în vis. Li se arăta şi drumul care trebuia să-l urmeze spre Lumină, spre Cunoaştere. Astfel au fost aduse în stare de purificare, de iluminare cele 26 de mii de entităţi care au desăvârşit această măreaţă lucrare.

Toate cele 26 de mii de entităţi care au fost purificate şi au lucrat la această construcţie gigant, se află acum încarnate în România. Iată de ce aceste dezvăluiri au privilegiul să fie cunoscute în primul rând de către români. Cele 26 de mii de entităţi care au fost purificate şi au lucrat la ridicarea acestei piramide, se află încarnate la cererea lor în România şi sunt în misiune specială, vizând repunerea în funcţie, a reenergizări acestei piramide. Tot în România se află încă 19 mii de entităţi care au fost purificate şi au lucrat prin timp la alte construcţii sacre. Deci cele 45 de mii de entităţi, încarnate la cererea lor în România, au revenit în Panul Fizic al Terrei pentru reenergizarea Piramidei Luminii Celeste. Aceste entităţi au deja în mâini primul volum-comunicare necesar îndeplinirii misiunii lor. Toate acestea sunt

în misiune, o parte a misiuni lor este aceea de a îndrepta spre Lumină câte o entitate, deşi în total vor trebui îndreptate spre Lumină pură încă 45 de mii de entităţi. Şi astfel 90 de mii de entităţi aflate în misiune vor fi deţinătoarele mesajului de faţă. Aceste entităţi sunt încarnate pentru înfăptuirea celor ce urmează să se întâmple, ceva prevăzut în urmă cu 26 de mii de ani, de către Puterea Divină Supremă. Totodată, acesta este şi numărul volumelor care trebuie editate pentru a primi fiecare entitate câte un exemplar. Fiecare entitate care va parcurge cuprinsul cărţii, „Cuvântul meu" va fi pătrunsă de dorinţa de purificare.

Prin această carte li se vor transmite fiinţelor pământene ceea ce entităţile din Nava Nor au transmis celor 26 de mii de entităţi, în urmă cu 26 de mii de ani, pentru a deveni apte să înfăptuiască lucrarea Divină, spre slava Tatălui Ceresc.

Iată de ce este nevoie de aceste cuvinte, de ce tocmai aici este nevoie ca ele să apară, pentru a dezlega Taina Tainelor, aici unde vieţuiesc cei care au venit special Acum şi Aici să-şi continue încheierea misiunii lor, din acest plan tridimensional. Deci, descifrarea enigmelor, a Tainei Tainelor, închise cu 26 de mii de ani, a început. Cele şapte lacăte au căzut, lăcaşurile secrete se deschid şi Lumina ţâşneşte spre înalt cuprinzând în traiectoria ei şi fiinţele aflate aici, cele pentru care aceste entităţi au venit. Aceste entităţi nu se află întâmplător în acest perimetru, în traiectoria Luminii. Ele se află aici pentru că aşa a fost hotărât de înalta Putere Supremă –

Divinitatea Absolută, căreia îi datorăm totul: Lumina, Viaţa, Cunoaşterea, atât noi cei din lumile văzute, cât şi cei din lumile nevăzute precum şi materia care susţine aceste lumi.

Capitolul III. 19

Grăuntele divin

Iată-mă din nou pe platforma de deasupra Piramidei Luminii Celeste, unde l-am urmat pe ÎNVĂŢĂTOR. Aici, El a spus:

— Priveşte construcţia! S-a ajuns la nivelul cinci al părţii de sus al Piramidei Luminii Celeste. La acest nivel spaţiul este identic cu cel al nivelului al treilea al părţii subterane (de jos) a Piramidei Luminii Celeste. Numai că aici nu sunt depuse niciun fel de obiecte sau înscrisuri care să fie vizibile entităţilor fizice. Iată că aici tot nivelul este încărcat de Energie Cosmică, deoarece la acest nivel se amplifică deschiderea razei spiralei energetice care străbate piramida. Aici, în acest loc, la acest nivel, prin deschiderea razei energetice spiralate, aceasta necesită şi amplificarea energiei cosmice pe care o întreţine, aici la această mare distanţă faţă de sursă. Iată de ce la acest nivel s-a făcut un depozit de Energie Cosmică, pentru a putea fi întreţinută intensitatea energiei spiralei, la parametrii optimi atunci când va fi momentul reenergizării Piramidei Luminii

Celeste. Pentru ochiul fizic, doar culoarul este vizibil, culoarul ascendent, care străbate acest nivel. Apoi ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Acum, priveşte în jos!

Am privit. ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Suntem în al şaizecilea an de la începerea construcţiei şi lucrarea este ridicată până la nivelul al cincilea al părţii de sus a Piramidei Luminii Celeste. Să nu te miri că în al şaizecilea an s-a ajuns numai până la acest nivel, sau că de la acest nivel în sus lucrarea a necesitat atâta timp, deoarece de aici înainte lucrul, construcţia a înaintat foarte anevoios, şi iată de ce.

Iniţiaţii atlanţi au început să treacă în alte spaţii dimensionale, datorită uzurii corpului fizic, vârstei şi schimbărilor survenite odată cu schimbarea climei şi a alimentaţiei lor de bază. Aceştia erau din ce în ce mai puţini şi astfel alţi iniţiaţi, formaţi aici la baza Piramidei Luminii Celeste, le luau locul, dar aceştia nu mai erau atât de bine pregătiţi, ca înaintaşii lor atlanţi, şi astfel lucrarea stagna, datorită celor nou veniţi în rândul cercurilor de iniţiaţi. Iată de fapt ce se întâmpla, a continuat ÎNVĂŢĂTORUL:

Am văzut cercurile de iniţiaţi care lucrau prin puterea gândului, la ridicarea blocurilor de piatră. Întrucât puterea de concentrare a celor noi veniţi în cercuri nu era la înălţimea atlanţilor, a

iniţiaţilor atlanţi, se întâmpla că blocurile de piatră să fie ridicate până la o oarecare înălţime şi apoi rămâneau nemişcate. Se întâmpla uneori ca un bloc de piatră să stea în aer la oarecare distanţă câte trei-patru zile, chiar şi câte o săptămână uneori, pentru că noii veniţi nu mai aveau puterea necesară materializări formelor gând, care practic ar fi putut ridica greutatea. În tot acest timp, cercurile de iniţiaţi rămâneau nemişcate pe poziţie. Uneori au fost şi accidente, când neîncrederea iniţiaţilor nou veniţi se făcea simţită şi greutatea, respectiv blocul de piatră cădea uneori chiar jos pe sol. Alteori blocul care se afla în ridicare cobora câte zece – douăzeci de metri, căderea se datora puterii insuficiente depuse de noii iniţiaţi intraţi în cerc, puterii lor minime de concentrare. În toată această perioadă, cei care erau sus pe construcţie, în oarecare măsură şi ei iniţiaţi, de asemeni, stăteau în cercuri de câte 12 şi ajutau după puterile lor la ridicarea blocurilor de piatră. O singură entitate sus – pe construcţie şi alta jos supravegheau şi anunţau realizarea, punctul terminal al ridicării blocului de piatră. Supraveghetorul cel de sus de pe construcţie avea şi misiunea să anunţe constructorii aflaţi sus în cercuri când se apropia blocul de piatră şi când era nevoie de ajutorul lor fizic.

Deci în anul 60 de lucru la această construcţie grandioasă, ritmul lucrului a scăzut mult, din cauza celor enunţate. Ştiu că te întrebi de ce Divinitatea Supremă nu a prelungit viaţa

atlanţilor iniţiaţi? Foarte simplu, pentru că scopul Divinităţi nu era numai ridicarea şi construirea acestei lucrări, ci în aceeaşi măsură şi ridicarea Piramidei Luminii Celeste Nevăzute în Plan Fizic, dar totuşi existentă. Aceea era principala construcţie şi nu aceasta materială. Astfel că pentru ridicarea acelei piramide, a fost chiar necesar ca, la oarecare distanţă de timp să treacă dincolo câte un mare iniţiat, pentru ca altul să-i ia locul, să fie capabil la rândul lui să ajute şi să transmită în continuare altora cunoaşterea lui. Iată, astfel şi-a început activitatea cea mai înaltă Şcoală a Iniţierii, în preajma Piramidei Luminii Celeste, aici, la baza acestei construcţii.

Atlanţii ştiau că trebuie să-şi pregătească în permanenţă urmaşii, să aibă la nevoie cine să le ia locul. Ei ştiau aceasta deoarece şi în Atlantida procedau în felul acesta, dar la construcţia Piramidei a mers mult mai greu, deoarece entităţile aflate aici, egiptenii din acele timpuri nu erau până atunci pregătiţi în acest sens, totul trebuia luat de la cota zero. Dar odată cu începerea construcţiei materiale se ridică şi principala construcţie imaterială. Pe cât se pare de greu de realizat o asemenea construcţie materială, pe atât de greu a fost de ridicat şi construcţia imaterială şi uneori se părea chiar mai greu de realizat construcţia imaterială. Între cele două piramide este o absolută echivalenţă în ceea ce priveşte efortul realizării, cât şi măreţia, nivelul executării construcţiilor şi a rezultatelor cu durată în timp.

Iată că acum se apropie repunerea în funcţie a acestei lucrări: Reenergizarea ei atât în Planul Fizic, vizibil, cât şi în cel invizibil. Ştiu că unora le va părea de necrezut aceasta, dar această reenergizare a început. Se lucrează intens la această repunere în funcţiune a Piramidei Luminii Celeste, aşa cum în urmă cu 26 de mii de ani se lucra din greu pentru ceea ce a rămas mărturie peste vremi, aşa se lucrează acum de intens şi de greu la aceea ce va rămâne peste timp încă 26 de mii de ani tereştri. Aşa cum în cei 26 de mii de ani care s-au scurs au fost nevoie de o mărturie materială pentru cei din Planul Fizic, material, pentru cei care s-au perindat în această perioadă în acest plan, tot la fel este nevoie în următorii 26 de mii de ani tereştri de o mărturie care de asemeni va dăinui totată perioada următorilor 26 de mii de ani, dar această mărturie va fi vizibilă numai celor care vor şti să o vadă. Deschiderea ochilor a început. Aşa cum iniţiaţi atlanţi ştiau că trebuie să predea mai departe ştafeta cunoaşteri, tot astfel cei care lucrează la Piramida Luminii Celeste, partea invizibilă pentru mulţi, şi aceşti iniţiaţi, atlanţii de ieri au misiunea de-a preda şi ei la rândul lor urmaşilor lor, celor chemaţi şi aleşi, ştiinţa cunoaşteri, ştiinţa pătrunderii tainelor lumilor nevăzute şi totuşi văzute şi existente când poţi să le priveşti…

Priveşte, Melfior Ra, poţi să vezi cu 26 de mii de ani în urmă, şi tot la fel poţi să vezi cu 26 de mii de ani în viitor, nimic nu este ascuns şi tăinuit

celor care vor într-adevăr să vadă să ştie şi să cunoască tot ceea ce există.

Trebuie să se ştie că este mult mai important şi mai adevărat ceea ce se vede şi nu se poate pipăi, decât ceea ce se pipăie şi se atinge în Planul Fizic Tridimensional. Căutaţi cunoaşterea aşa cum însetatul caută apa şi cum mult flămânzitul caută hrana. Cunoaşterea este hrana care vă va trece peste vremi. Nu neglijaţi spiritul, în favoarea fizicului. Fizicul este atât de efemer pe când spiritul este GRĂUNTELE DE ADEVĂR, prin care Tatăl Divin, se face veşnic viu în fiecare dintre noi. Acel grăunte de adevăr este Calea, Adevărul şi Viaţa. Nimeni să nu piardă acestea, căci acestea v-au fost date de Tatăl, cu multă iubire. Urmaţi Calea Adevărată şi astfel veţi avea Viaţă Veşnică. Veşnicia există, dar numai cei care o caută şi urmează Calea Cea Adevărată, ajung la ea şi totodată la Tatăl.

Capitolul III. 20

Sacrificiu? Nu! Ci doar îndepărtarea balastului

Ghidul meu spiritual, superior, m-a condus din nou până la intrarea în Piramida Luminii Celeste, unde mă aştepta ÎNVĂŢĂTORUL pe care L-am urmat ca întotdeauna pe platforma de deasupra Piramidei. Acolo ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— La nivelul al cincilea al acestei construcţii, trece prin acest spaţiu culoarul spiralat într-o curbură strânsă. Acolo la nivelul al cincilea, se găsesc spirite superioare care au misiunea de supraveghere şi intensificare a intensităţi energiei cosmice care străbate spirala aflată în pereţii exteriori ai Piramidei, care străbate întreaga piramidă prin cele 24 de spirale. Douăsprezece spirale sunt în partea de sus şi douăsprezece spirale în partea de jos a Piramidei Luminii Celeste. Aici, la nivelul al cincilea al părţii superioare a piramidei, acele spirite superioare sunt pregătite în acest scop, ele ştiu când şi cât să intensifice undele energetice care străbat întreaga piramidă prin cele 24 de rotiri ale spiralei, rotiri echivalente cu cele 24 de ore ale unei zile terestre.

S-a încheiat nivelul al cincilea şi s-a pus Cubul Axial al nivelului al şaselea, din partea de sus a Piramidei Luminii Celeste. Aici, la nivelul al şaselea, există în cubul axial ramificarea canalelor energetice care străbat Piramida, prin cele 14 cuburi axiale existente de-a lungul Piramidei. Şapte cuburi axiale în partea de sus a Piramidei şi şapte cuburi axiale existente în partea de jos a Piramidei, cuburi prin care străbat undele energetice interioare prin cele 14 rotiri spiralate câte sunt în total. În cele patru rânduri de blocuri de piatră dintre cele două părţi ale Piramidei Luminii Celeste, aceste canale energetice se unifică şi formează un singur canal până la

întâlnirea primului Cub Axial care formează începutul canalelor energetice din partea de jos a Piramidei. În fiecare cub-axă se formează o rotire a spiralei canalelor energetice şi a undelor energetice în trecerea lor spiralată. Aici, la nivelul şase, se află entităţi invizibile ochiului fizic, entităţi care supraveghează buna desfăşurare a circuitelor energetice din interiorul cuburilor axiale, aceste entităţi au în misiune şi intensificarea sau dezintensificarea, undelor energetice din interiorul cuburilor-axă. Toate aceste entităţi nevăzute pentru ochiul fizic, primesc instrucţii de la entităţile din Nava Nor, care, din timp în timp, din şapte în şapte ani, le vizitează şi uneori le înlocuiesc cu alte entităţi dornice de a-şi oferi serviciile spre împlinirea acestei lucrări, de repunere a ei în funcţie, spre slava Divinităţii.

Aceste entităţi, existente în întreaga Piramidă a Luminii Celeste, îşi cunosc perfect îndatoririle şi le respectă întru totul. Nimic din Planul Fizic nu le poate determina să nu-şi îndeplinească misiunea. Iar când sunt conturbate prin anumite vibraţii necorespunzătoare cu vibraţiile lor, vibraţiile sau entităţile deranjante sunt îndepărtate prin metode cunoscute şi folosite de către alte entităţi din alte spaţii dimensionale.

Încercarea entităţilor aflate în corp fizic de lua legătura cu aceste entităţi invizibile ochiului fizic, entităţi aflate în această Piramidă, prin anumite aparate, nu va da rezultate. Cu aceste

entităţi, trebuie să se ştie că nu se poate lua legătura decât prin căi oculte, metafizice şi esoterice, altfel nu răspund şi nu pot fi interceptate sau recepţionate.

Toţi doritorii intrării în contact cu entităţile aflate în această Piramida Luminii Celeste, trebuie mai întâi să fie purificaţi, apoi să se pregătească intens şi să reuşească să-şi ridice vibraţiile la înaltele cote vibraţionale existente în acest lăcaş. Altfel nu au cum, nu există altfel posibilitatea să le contacteze, să le intercepteze şi să se comunice cu aceste entităţi superioare existente aici. Toţi cei dornici de a contacta aceste entităţi, au posibilităţi de reuşită. Toţi pământeni sunt dotaţi cu asemenea capacităţi considerate... paranormale, dar mai trebuie să aibă dorinţa deschiderii căilor de pătrundere a acestor taine, aşa-zise taine care se află între entităţile din Planul Fizic şi entităţile din Planul Subtil. Cine va dori într-adevăr cu toată intensitatea puterii lui de concentrare, cu toată puterea eului său, va reuşi. Cei care vor dori intens, vor fi capabili să-şi stăpânească trupul, să-l supună eului lor, unor anumite „sacrificii „(aşa-zise sacrificii, pentru cei mulţi) vor reuşi. Cei care au intrat în şcoala iniţierii sunt conştienţi că, de fapt, nu li se cere niciun sacrificiu, ci doar îndepărtarea balastului care-i reţine, balast care le ţine fiinţa subtilă încătuşată în prizonieratul închisorii de carne şi oase, închisoare numită corp fizic. Posibilităţile evadării există, sunt la îndemâna oricui, mai trebuie dorinţa intensă care să domine. Pentru această reuşită, se cere multă,

multă iubire faţă de aproapele tău şi faţă de toate cele existente, atât cele văzute cât şi cele nevăzute, şi totuşi existente, dar pentru mulţi neînţelese şi de aceea considerate inexistente de către aceştia. Dar cele nevăzute sunt mult mai durabile şi mai existente decât cele văzute şi pipăibile în Planul Fizic.

Iată dar cum pot contacta cei din Planul Fizic Entităţile de Lumină existente în Piramida Luminii Celeste. Prin purificare, prin renunţare la cel mai greu balast care ţine priponit spiritul entităţilor pământene – egoismul. Da, aceasta este piatra care atârnă greu în balanţa evadării din prizonieratul cărnii, al spiritului entităţilor terestre.

Capitolul III. 21

Cele şapte Entităţi de Lumină Pură din faţa Divinităţii

Sunt din nou deasupra Piramidei Luminii Celeste în compania ÎNVĂŢĂTORULUI unde am fost condusă de Zen, ghidul meu spiritual, superior. ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Priveşte jos!

Am privit şi am văzut cercurile de iniţiaţi, cercuri din care lipsea câte o entitate. Apoi venea câte o nouă entitate şi un nou iniţiat lua locul celui

care trecuse în altă dimensiune, şi astfel acel loc se completa. Apoi lucrau la ridicarea blocurilor de piatră, operaţie executată prin puterea gândului, prin puterea concentrării şi materializarea formelor – gând. ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Nivelul al şaselea al părţii de sus a Piramidei Luminii Celeste este, ca spaţiu, echivalent cu nivelul doi al părţii de jos al Piramidei. Dacă la nivelul doi al părţii de jos a Piramidei se află cele şapte încăperi, iar într-una din acestea se află cele trei sarcofage destinate deţinerii marilor enigme, iată că aici, la nivelul al şaselea al părţii de sus, nu mai avem şapte încăperi ci sediul principal al celor şapte entităţi de Lumină Pură. Iată, aici, se află cele şapte entităţi superioare care răspund în faţa Divinităţii de tot ceea ce se întâmplă aici, de entităţile aflate aici în misiune şi de felul cum acestea îşi îndeplinesc misiunea. Aceste şapte entităţi superioare sunt singurele care comunică cu Divinitatea. Toate celelalte Entităţi de Lumină aflate în misiune aici în această Piramidă a Luminii Celeste, comunică acestora rezultatele misiunii lor. Aceste şapte entităţi superioare, invizibile bineînţeles ochiului fizic, au misiunea de a hotărî şi transmite hotărârea lor celorlalte entităţi existente aici în această construcţie şi nu numai aici, ci şi în spaţiul terestru, în lumea nevăzută şi totuşi existentă a pământenilor. Acolo, în lumea nevăzută şi totuşi existentă a planului terestru, hotărârile luate aici de cele şapte entităţi superioare, se execută întocmai. Hotărârile sunt

luate în raport cu manifestările entităţilor din Planul Fizic, manifestări datorate vibraţiilor lor, vibraţii care nu mai bucură Divinitatea. Practic, de aici pleacă pentru pământeni cele ce trebuie să trăiască, să îndeplinească şi să efectueze în Planul Fizic, atât plăcut cât şi neplăcut lor, dar necesar pentru evoluţia lor spirituală, cât şi pentru îndeplinirea şi desăvârşirea Operei Divine în Plan Universal.

Aceste entităţi au în planul misiunii lor Divine şi spiritualizarea entităţilor pământene. Ele sunt echivalente cu entităţile de Lumină Pură aflate în Camera Regală, dar acestea au în supraveghere toate entităţile din Piramida Luminii Celeste, chiar şi acelea din Camera Regală.

Iată deci că aceste entităţi sunt coordonatoarele tuturor misiunilor şi a tuturor entităţilor existente aici în această lucrare fără egal. Aceste entităţi sunt primele în faţa Tronului Divin, ele sunt puritatea întruchipată, ele sunt spiritele primilor cei şapte mari iniţiaţi ai tuturor timpurilor pe Terra. Aceste Entităţi de Lumină Pură sunt cele care în fiecare încarnare s-au dedicat în întregime, şi-au dedicat vieţile în totalitate Divinităţii, prin misiunilor lor speciale de a-şi ajuta semenii în evoluţia spirituală, pentru a se apropia de Adevăr şi Lumină. Aceste şapte entităţi superioare sunt singurele care pot să se înfăţişeze oricând în faţa Divinităţii, pentru a I se închina, a o preamării şi pentru a primi noi ordine şi hotărâri Divine, în ceea ce priveşte Terra şi

Orera Universală Divină. Între aceste entităţi Divinitatea Supremă, care în totalitatea ei este TRINITATEA, nu se poate interpune nimic, nimeni, niciodată.

Aceste şapte entităţi superioare, Entităţi de Lumină Pură, au în permanenţă acces, intrare liberă, la Divinitatea Supremă Absolută.

Iată deci ce mare importanţă are nivelul al şaselea al Piramidei Luminii Celeste, nivel în care cele şapte Entităţi de Lumină Pură îşi desăvârşesc misiunea, şi astfel conlucrează la desăvârşirea Operei Universale Divine. Această mare însemnătate se află la nivelul al şaselea al Piramidei Luminii Celeste.

Capitolul III. 22

Piramida – Rampă de lansare

Din nou pe platforma aceleiaşi construcţii inegalabile, şi din nou în compania aceluiaşi inegalabil ÎNVĂŢĂTOR, unde am fost condusă de acelaşi Zen, care mă conduce în ultimul timp în călătoriile mele astrale. Aici, după ce am rămas numai cu ÎNVĂŢĂTORUL acesta a spus:

Am privit, am văzut tot felul de greutăţi întâmpinate în Planul Fizic de către cei care construiau această lucrare gigant Am văzut

accidentele, fel de fel de intemperii prin care treceau constructorii, călduri insuportabile, nu de puţine ori lipsa apei a hranei şi de multe ori lipsa înţelegerii autorităţilor din Planul Fizic în ceea ce priveşte procurarea unor materiale absolut necesare, dar pe care autorităţile din Planul Fizic le considerau neavenite sau neimportante pentru lucrarea care se materializa, însă acestea erau imperios necesare pentru rolul, scopul lucrării, dar cei neiniţiaţi nu puteau înţelege şi pricepe aceasta.

Apoi, ÎNVĂŢĂTORUL a adăugat:

— Oricât ar fi fost de mari neajunsurile şi probele la care au fost supuşi, de-a lungul celor 100 de ani constructorii acestei lucrări închinate Divinităţii Supreme, iată că această lucrare a prins contur, s-a realizat, s-a materializat cu mare durată în timp. Iată acum şi rolul acestei lucrări.

Rolul şi scopul ridicări Piramidei nu era doar de mărire, de a arăta peste vremi ce erau în stare să construiască atlanţi. Nu. Ei de fapt, nu erau la prima lor construcţie de acest fel, mai făcuseră asemenea construcţii, deşi nu chiar atât de impunătoare ca dimensiune, dar totuşi mai făcuseră iar acele construcţii ale atlanţilor vor ieşi în curând la suprafaţă, vor fi vizibile pământenilor şi vor fi uimiţi pământenii de azi de cele ce erau capabili să construiască semeni lor în vremi de mult apuse. Dar, oricât de multe şi însemnate construcţii ridicaseră atlanţii, niciuna nu se poate

compara cu aceasta, deoarece numai la această construcţie de pe Terra, s-a lucrat în colaborare cu entităţi din alte lumi. Iată, aici este marea enigmă, şi deosebire în ceea ce mai făcuseră atlanţii până atunci. Deşi, în mare, rolul acestei lucrări era colaborarea tereştrilor cu extratereştri în realizarea ei, rolul principal, scopul principal al acestei construcţii este şi va fi pentru totdeauna materializarea primei rampe de lansare spre lumi nevăzute a pământenilor, a celor aflaţi închişi în duritatea şi greutatea corpului fizic. Iată adevăratul rol al Piramidei Luminii Celeste: Rampă de Lansare spre lumi nevăzute ochiului fizic. Unele dintre aceste lumi vor rămâne invizibile pentru veşnicie ochiului fizic, iar altele din lumile existente vor deveni vizibile ochiului fizic dar numai după ce pământeni vor înţelege că fără a trece prin înalta Şcoală a Iniţieri, nu pot ajunge în acele lumi materiale, existente în Univers. PIRAMIDA LUMINII CELESTE este RAMPA DE LANSARE spre aceste lumi existente, vizibile sau invizibile, dar toate numai la vreme potrivită şi prevăzută de înalta Putere Supremă care coordonează orice mişcare în Univers.

Acum pe Terra, a început răspândirea luminii. Acum Terra se găseşte la echivalenţă cu vremea construcţiei Piramidei Luminii Celeste, aşa cum atunci a început să funcţioneze înalta Şcoală a Iniţierii, pentru tereştrii de atunci, tot aşa acum pe Terra această dorinţă a cunoaşterii a început, şi în foarte scurt timp ea va cunoaşte marea „explozie” şi, totodată, materializarea acestei

dorinţe căreia nimeni şi nimic nu-i poate opune rezistenţă, nu-i poate fi obstacol sau să o dematerializeze.

Purtătorii Făcliei Divine sunt prezenţi, aşa cum în urmă cu 26 de mii de ani au predat ştafeta, tot aşa şi acum o vor preda celor dornici de Lumina Cunoaşteri. Predarea acestei ştafete a început, deocamdată se manifestă cu timiditate dar se fac paşi şi în scurt timp urmează amploarea, răspândirea Luminii până în cele mai îndepărtate şi întunecate unghere ale fiinţei umane şi ale Terei.

Nimic şi nimeni nu va putea face paşi importanţi înspre Lumina Cunoaşterii, dacă nu va trece prin această construcţie numită Piramida Luminii Celeste. Iată că acum se relevă şi înţelesul acestei denumiri, a celei adevărate şi nu a celei imaginate de anumite entităţi terestre care nu au avut privilegiul de a descifra adevărul absolut în ceea ce priveşte rolul, scopul şi denumirea construcţiei. Iată că aici se află cheia deschiderii lăcaşurilor secrete mult râvnite de către cei dornici de Lumina Cunoaşterii, dar până acum nu a sosit clipa. Acea clipă bate azi la porţile celor 26 de mii de ani care acum se încheie şi care se vor da la o parte lăsând Rampa de Lansare liberă pentru următorii 26 de mii de ani, care urmează să-şi verse peste Terra darurile ce-i sunt destinate. Rampa de Lansare liberă aşteaptă entităţile dornice de cunoaşterea tuturor tainelor, să le deschidă minunatele-i porţi, să-i pătrundă

interiorul şi apoi, de pe această platformă pistă pe care ne aflam noi acum (ÎNVĂŢĂTORUL şi eu), să-şi ia zborul spre lumile existente în Univers, lumi atât vizibile, cât şi invizibile ochiului fizic.

Nimic nu este oprit sau interzis entităţilor aflate în învelişul grosier al cărnii. Tot ceea ce există în Univers, există şi spre bucuria şi cunoaşterea entităţilor pământene. Cheia lansării o deţin ei, doritorii călătoriilor astrale. Când vor deveni conştienţi, atunci vor face primi paşi, dar fără conştientizarea puterii lor, a posibilităţilor lor existente, nu au şanse de lansare. Entităţile pământene trebuie să ştie că au devenit un fel de roboţi. Sunt foarte puţine entităţi care conştientizează fiecare mişcare, fiecare faptă a lor. Cei mai mulţi sunt robotizaţi, merg, se deplasează şi chiar rămân miraţi că au ajuns într-un loc fără să fi trăit, simţit, conştientizat deplasarea, toate etapele, toţi paşii parcurgerii drumului şi această robotizare a pământenilor i-a îndepărtat mult, foarte mult chiar, de Adevăr.

Acum a început trezirea. Primii treziţi sunt cele 26 de mii de entităţi care sunt în misiune, şi misiunea lor nu este alta decât a trezi din profunda letargie pe cei amnezici. Iată, deci, şi misiunea celor 26 de mii de entităţi care s-au încarnat special pentru a ajuta la trecerea de la robotizare, la stare de conştientă. Trezirea a început, urmează marele exod spre Lumina Cunoaşterii şi a Adevărului. Drum bun!

Capitolul III. 23

Crucea şi triunghiul

Condusă de Zen, iată-mă din nou deasupra platformei Piramidei Luminii Celeste, în compania ÎNVĂŢĂTORULUI. Acolo ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Priveşte cât de greu se lucra acolo jos pentru realizarea acestei construcţii!

Am privit, am văzut cum cercurile iniţiaţilor atlanţi erau mereu împrospătate cu noi entităţi. Practic, din marii iniţiaţii atlanţi nu a mai rămas nimeni, alţii le luaseră locul şi aceştia la rândul lor suportau toate vicisitudinile / probele la care au fost supuse entităţile prin care se realiza această operă Divină. Multe neajunsuri şi grele probe au avut de întâmpinat pentru această materializare, aici, în Planul Fizic, entităţile consacrate acestei lucrări fără egal. Iată deci ce se întâmplă acolo jos în vale:

— Acum priveşte, suntem la sfârşitul lucrării Divine. Iată, am ajuns la cel de-al şaptelea nivel al părţii de sus a Piramide Luminii Celeste. După ce s-a pus ultimul cub prin care s-a format axa piramidei s-au aşezat cele patru blocuri de piatră, care reprezintă această platformă deasupra căreia suntem acum şi pe a cărei suprafaţă va fi aşezat în curând acel cristal imens care de fapt încheie şi repune în funcţie această lucrare. Despre cele

patru blocuri de piatră cu structură dură, deosebită în comparaţie cu restul blocurilor de piatră care formează pereţii exteriori, trebuie să ştiţi mai mult. Aceste blocuri de piatră, ca de altfel şi primele de la capătul opus, în partea de jos a Piramidei, au fost alese de entităţile din Nava Nor. După ce le-au ales au executat în interiorul lor trasarea canalelor energetice. Aceste canale nu au fost executate prin îndepărtarea materiei dense, ci prin concentrarea condensarea ei în interiorul blocurilor. În aceste patru blocuri imense de piatră se află canalele energetice prin care energia cosmică va pătrunde până în cele patru blocuri de piatră lucrate identic şi aflate la capătul opus acestora, deci în partea de jos a primei părţi a piramidei, care sunt în directă legătură cu acel cristal imens aflat la baza piramidei.

În aceste patru blocuri de piatră s-a executat aceiaşi operaţie pentru fiecare în parte. În fiecare bloc de piatră, care se află spre un anumit punct cardinal, se află o încăpere în formă de triunghi cu vârful, sau mai bine zis îmbinarea a doua blocuri de piatră formează triunghiul cu vârful spre un anumit punct cardinal. Înălţimea acelei încăperi are şaptezeci de centimetri, precum şi laturile triunghiului măsoară aceleaşi dimensiuni: 70 centimetri. Apoi, de la baza triunghiului aflat cu vârful spre Est, se formează un canal energetic care uneşte triunghiul Est cu triunghiul Vest, iar de la baza triunghiului Sud, tot la fel porneşte un canal energetic care uneşte triunghiul aflat cu vârful spre Sud, cu triunghiul aflat cu vârful spre

Nord. Iată aşadar, că aceste canale energetice formează o cruce cu câte un triunghi în fiecare terminaţie, cruce ale cărei terminaţii marchează Răsăritul, Apusul, Miazăzi şi Miazănoapte. Punctele cardinale orientative din Planul Fizic. Această cruce de canale energetice se întretaie / se intersectează / se întrepătrunde / exact deasupra cuburilor de piatră care formează coloana vertebrală a piramidei dintr-un capăt în celălalt şi care parcurge atât partea de sus a piramidei, cât şi partea de jos a acesteia, ceea din subteran. Din acest centru energetic, din intersectarea canalelor energetice care reprezintă cele patru puncte cardinale pornesc canalele energetice, cele care străbat coloana cuburilor axă prin cele şapte spirale în partea de sus a piramidei, şi apoi continuă într-un singur canal prin intervalul celor patru straturi de piatră care unesc cele două părţi ale piramidei. Apoi se ramifică şi formează din nou şapte spirale prin următoarele şapte cuburi axă a părţii de jos a piramidei, până la contactul cu cristalul aflat în celălalt capăt al piramidei, adică în capătul din interiorul pământului…

Tot din acest punct de intersectare a crucii care formează canalele energetice reprezentând cele 4 puncte cardinale, pornesc şi canalele energetice care formează cele 24 spirale prin pereţii exteriori ai piramidei, 12 spirale în partea de sus a piramidei şi 12 spirale în partea de jos a piramidei, în total 24 de spirale, care, de asemeni, prin cele 4 straturi de blocuri de piatră, trec prin

acel canal singular care unesc cele două părţi ale piramidei. Deci, iată, aici este începutul circuitului spiralat care străbate piramida, atât pentru partea văzută cât şi pentru partea nevăzută a piramidei. Trebuie să se ştie că toate aceste canale au fost executate de entităţile din Nava Nor, entităţi care supravegheau şi coordonau activitatea pământenilor pentru înfăptuirea şi materializarea acestei înalte lucrări din Planul Fizic, dar concepute şi proiectată în alte dimensiuni spaţiale din ordin Divin.

După ce aceste blocuri de piatră au încheiat ridicarea construcţiei, entităţile pământene care lucrau la această construcţie au fost îndepărtate timp de 24 de luni, adică doi ani tereştri. În acest răstimp, entităţile din Nava Nor, după trasarea canalelor energetice, a executat asupra întregii construcţii, pulverizarea unei soluţii izolante. Această protecţie a fost făcută atât asupra părţii vizibile a piramidei, cât şi asupra părţii nevăzute a piramidei. Această soluţie izolatoare era aplicată atât pentru nivelarea asperităţilor, cât şi pentru sudarea / îmbinarea / îngemănarea blocurilor de piatră care formează pereţii exteriori ai Piramidei Luminii Celeste. Totodată, ea protejează atât piramida cât şi entităţile aflate în piramidă, de vibraţiile nefaste ale pământenilor, vibraţii joase pe care entităţile existente în piramidă nu trebuie să le cunoască, să le simtă prezenţa. Această lucrare a durat 12 luni, adică un an terestru.

Acea soluţie a fost adusă de către Entităţile

din Nava Nor, în tot acest timp cât s-a lucrat cu soluţia pe bază de vamfiumf; pământenii nu au avut acces în apropierea piramidei, nu din cauză că aceştia ar fi descoperit compoziţia acelei soluţii, ci pentru că ei nu ar fi suportat consecinţele apropierii lor de acea soluţie, le-ar fi fost fatală apropierea. Tocmai de aceea timp de încă un an de zile după încheierea lucrării de izolare şi protecţie a piramidei, prin acea pulverizare asupra ei, entităţile pământene nu au avut acces, nu au avut putinţa să se apropie de piramidă. Iată ceea ce au executat entităţile de pe Nava Nor, în această unică şi măreaţă lucrare executată în colaborare interplanetară. Entităţile terestre, în tot acest timp de doi ani, s-au pregătit, atât material cât şi spiritual, pentru încheierea lucrării. Nicio clipă ele nu au fost fără ocupaţie, mai ales că Şcoala înaltei Iniţieri era în funcţie, adică îşi pregătea în permanenţă continuatorii, purtătorii făcliei Luminii Celeste peste milenii.

Capitolul III. 24

Verificarea canalelor energetice din 7 în 7 ani

Deci, iată-mă din nou în compania ÎNVĂŢĂTORULUI, deasupra aceleiaşi platforme care străjuie de 26 de mii de ani Piramida Luminii Celeste, unde am fost condusă de acelaşi ghid spiritual Zen, căruia îi port recunoştinţă veşnică

pentru ajutorul dat. ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Priveşte jos în vale!

După ce entităţile din Nava Nor au executat izolaţia lucrării (izolaţie care a fost executată nu atât împotriva intemperiilor cât împotriva vibraţilor dăunătoare, joase), după timpul necesar scurs, entităţile pământene au efectuat o izolaţie împotriva intemperiilor atmosferice terestre. Apoi a mai durat încă şapte ani tereştri îndepărtarea tuturor materialelor şi a balastului rezultat din diferite prelucrări şi metode de lucru. Când totul a fost curat împrejurul Piramidei Luminii Celeste, toate entităţile pământene, cu excepţia iniţiaţilor, au fost îndepărtate, iar entităţile din Nava Nor au făcut probele necesare verificării circuitelor energetice. Atunci, din Nava Nor a pătruns prin canalele energetice în formă de cruce (existente în cele patru blocuri care reprezintă aceasta platformă deasupra căreia ne aflăm, şi în cele patru triunghiuri din capetele crucii), un jet puternic de Energie Cosmică. Canalele energetice în formă de cruce au rolul unei elice şi, prin învârtirea lor orizontală prin acele blocuri de piatră, ating în permanenţă bazele celor patru triunghiuri şi astfel se alimentează /şi alimentează / în permanenţă, transmiţând Energia Cosmică, atât canalelor spiralate din cuburile care formează axa piramidei, celor şapte spirale, cât şi canalelor energetice care formează cele 24 de spirale din blocurile de piatră care reprezintă pereţii exteriori, atât ai părţii vizibile, cât şi ai părţii

invizibile (subterane) a Piramidei. Astfel, s-au făcut verificările canalelor energetice existente în această construcţie.

Nava Nor a mai rămas timp de şapte ani tereştri deasupra acestei construcţii gigant. În acest timp, entităţile din Nava Nor au avut misiunea să depună la baza Piramidei Luminii Celeste cenuşa rezultată din incinerarea trupurilor entităţilor pământene care au lucrat la ridicarea acestei construcţii. Toate aceste entităţi au trecut prin Sarcofagul Regal unde au fost declarate Regi ai Piramidei. În acest timp de şapte ani tereştri, ştafeta iniţierii a trecut altor entităţi, pentru a o preda şi acestea la rândul lor următorilor, şi tot aşa din generaţie în generaţie s-au scurs cei 26 de mii de ani tereştri. Astfel, scopul acestei înalte lucrări a fost îndeplinit: Deschiderea primei Şcoli a Iniţierii, aici la baza Piramidei Luminii Celeste; iată că se explică şi adevărata denumire a acestei construcţii. De atunci, din şapte în şapte ani o Navă Nor vine şi execută verificările circuitelor canalelor energetice. Desigur, entităţile din Planul terestru nu au avut cunoştinţă despre toate acestea până în prezent... Nu a sosit momentul / clipa ca acestea să fi fost aduse la cunoştinţă pământenilor până acum. Acum, a hotărât Divinitatea Absolută că acestea trebuie cunoscute, că acum este clipa **DESCIFRĂRII ENIGMELOR DIN PIRAMIDA LUMINII CELESTE.** Şi toate se întâmplă aşa cum a hotărât Divinitatea, şi nu altfel.

Acum, acele entităţi, în număr de 90 de mii, care trebuie să cunoască aceasta, vor lua cunoştinţă prin cele scrise de tine, Melfior Ra, şi cu ajutorul celor 26 de mii de entităţi încarnate acum şi aici care au lucrat în urmă cu 26 de mii de ani la ridicarea acestei construcţii. Când toate entităţile care trebuie să cunoască acestea, vor cunoaşte cu adevărat, atunci se va produce reenergizarea Piramidei Luminii Celeste, în Planul Fizic, reenergizare vizibilă atunci şi ochiului fizic, deci şi entităţilor din Planul Fizic. Dar toate acestea sunt prevăzute şi nimic nu se întâmplă decât atunci când este hotărât şi prevăzut de Divinitatea Absolută.

Capitolul III. 25

Floare de cristal

Din nou am fost invitată de ghidul meu spiritual să-l urmez în Planul Astral, deoarece ÎNVĂŢĂTORUL vrea să-mi comunice cele ce urmează, pentru a fi aduse, prin mine, la cunoştinţa semenilor mei. Astfel mi-am urmat ghidul spiritual, numit Zen, până la intrarea în Piramida Lumini Celeste. Acolo mă aştepta ÎNVĂŢĂTORUL. L-am urmat prin intrarea aflată la 2/3 din înălţimea Piramidei, intrare la care mă aşteaptă întotdeauna. L-am urmat apoi prin culoarul orizontal în Camera Rugăciunii, unde ne-am închinat amândoi Tatălui Ceresc, apoi L-am

urmat în Camera înţelepciunii şi apoi în Camera Recunoştinţei, unde am mulţumit ca întotdeauna Tatălui Ceresc, pentru cele trei daruri primite în Camera înţelepciunii. De fiecare dată când am primit comunicările cuprinse în această carte, am trecut prin cele trei camere urmându-L pe ÎNVĂŢĂTOR. Şi de data aceasta s-a petrecut la fel, iar apoi L-am urmat din nou prin culoarul în spirală până deasupra platformei existente ca terminaţie a Piramidei Luminii Celeste. Aici ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Priveşte, lucrarea este încheiată. Aşa ar trebui să rămână şi iată că au trecut cei 26 de mii de ani de aşteptări. Iată că acum urmează să se înfăptuiască cele pentru care a fost ridicată / înălţată această Operă Divină. Iată ce urmează. Aici, pe această platformă, trebuie să fie aşezat cristalul, echivalentul celui aflat la baza construcţiei, în capătul opus coloanei axiale a construcţiei. Cristalul destinat, ca încheiere a coloanei – axă, va fi depus aici pe această platformă atunci când se va da semnalul pentru înfăptuirea acestei operaţii. Nimic nu se va mişca decât din şi la ordin Divin. Când se va întâmpla aceasta încă nu trebuie să ştiţi. Ceea ce trebuie să se ştie, în Plan Fizic sunt următoarele:

Cristalul se află pe Terra. El este îngropat în Munţii Pirinei, la o adâncime de 26 de metri în pământ. Cristalul va fi descoperit astfel:

Un grav accident aviatic se va produce

deasupra locului unde este îngropat cristalul. Când se vor efectua cercetările pentru elucidarea cauzei accidentului, atunci cei însărcinaţi cu acele cercetări vor descoperi vor sesiza cu aparatele cu care vor fi dotaţi, anumite vibraţii, anumite unde energetice care nu vor putea fi ignorate. Apoi alţi şi alţi cercetători vor veni şi vor studia acele vibraţii, până le vor putea localiza punctul de emitere şi apoi se vor face săpături. Astfel, odată cu descoperirea cristalului, se va săpa în jur şi se va încerca ridicarea lui, dar nu va fi posibilă. Nimic din ceea se bazează pe cunoaştere fizică nu va clinti din loc acel cristal. Atunci, îşi vor aduce aminte, graţie unor împrejurări, că a scris cineva nu cu mult timp în urmă despre descoperirea cristalului. Vor fi chemaţi fel de fel de oameni de ştiinţă care studiază parapsihologia. Se va încerca prin diferite metode să clintească cristalul, dar va fi un efort zadarnic. Apoi vor fi invitaţi ocultişti – metafizicieni, cei care se ocupă cu aceste ştiinţe prin metode esoterice. Atunci se va găsi cheia – cheilor. Se va forma un cerc de 12 entităţi. Acestea vor proceda la ridicarea şi transportarea până la locul destinat lui. Din aceşti 12 mari iniţiaţi aflaţi la acea dată pe Terra, 6 sunt români: ei locuiesc în România. Mulţi se vor prezenta pentru a fi cuprinşi în acel cerc, dar în acesta nu se pătrunde în raport de… înalte funcţii acumulate în Planul Fizic sau pe bază de… diplome şi înalte titluri. În acel cerc se intră doar pe bază de Credinţă, Vibraţie înaltă, Purificare atât trupească, cât şi spirituală. Mulţi amatori, deţinători de înalte titluri, se vor prezenta pentru

a face parte din cercul celor 12, dar singuri se vor elimina, vor înţelege că nu au menirea, cunoştinţele necesare pentru ceea ce trebuie atunci şi acolo. Atâţia şi atâţi se vor perinda prin acel cerc, până într-adevăr în el vor ajunge primii 12 mari iniţiaţi din Planul Terestru. Cei 12 aleşi, care au fost desemnaţi de către înalta Putere Divină, să înfăptuiască cele ce trebuie înfăptuite, cei 12 mari iniţiaţi nu vor fi alţi decât cei care în urmă cu 26 de mii de ani erau şi atunci primii 12 mari iniţiaţi atlanţi, care comunicau cu entităţile din Nava Nor, şi conduceau lucrările ridicării Piramidei Luminii Celeste. Aceiaşi, dar reîncarnaţi aici pe Terra, vor forma cercul celor 12 care vor înfăptui ridicarea şi transportarea cristalului. Ei sunt încarnaţi acum special pentru a înfăptui această operaţie, spre slava Divinităţii.

Deci, când în cerc se vor găsi cele 12 entităţi alese pentru aceasta, atunci îşi va face apariţia Nava Nor, având la bord entităţi care vor comunica cu cei 12 mari iniţiaţi din actualul Plan Terestru. Ei le vor transmite instrucţii de lucru aşa cum procedau în urmă cu 26 de mii de ani. Atunci, cristalul va fi ridicat prin puterea gândului, prin concentrarea celor 12 iniţiaţi şi va fi preluat de 4 care aeriene descinse din Nava Nor. Aceste care aeriene (am mai văzut astfel de aeronave pe Vamfim) vor transporta şi vor depune pe această platformă existentă aici deasupra Piramidei Luminii Celeste.

Tu, Melfior Ra, ai descris această operaţie în

prima parte a misiunii tale – în cartea intitulată **Călătorii pe Vamfim.**

După ce cristalul va fi depus, la început el va fi opac, dar aceasta numai pentru cei din Planul Fizic. După depunerea lui aici, timp de 7 zile entităţile din Nava Nor se vor ocupa de pregătirea cristalului, pentru repunerea lui în funcţiune. După 7 zile de pregătiri, Nava Nor se va îndepărta, iar cristalul va fi cuprins într-un jet de Lumină, venită din înalt. După dispariţia acestui jet de Lumină, care îl va ţine în capătul traiectoriei ei timp de trei zile şi trei nopţi terestre, deci după dispariţia acestui jet de Lumină Pură, cristalul va avea o strălucire asemănătoare puterii Luminii Soarelui, doar că Lumina pe care el o va emite, va fi de un alb-argintiu, nemaivăzută în ultimii 26 de mii de ani pe Terra.

Apoi, după cele şapte zile de asemenea strălucire, mănunchiuri de fulgere se vor abate şi vor atinge punctul terminus din vârful cristalului timp de trei zile. Atunci, cristalul îşi va începe rotirea. Prin acele fulgere, s-a făcut îmbinarea / sudarea canalelor energetice existente în cristalul de sus, cu canalele energetice existente în cuburile axei, prin cele şapte spirale ale părţii de sus a Piramidei şi cele şapte spirale existente în partea de jos a Piramidei, deci legătura cu cristalul existent în capătul opus al Piramidei şi a coloanei axă. Tot atunci s-a făcut îmbinarea canalelor energetice şi cu canalele energetice existente în pereţii exteriori ai Piramidei, canale

care străbat Piramida prin cele 12 spirale ale părţii vizibile a piramidei, şi 12 spirale existente în partea subterană a piramidei / partea nevăzută. După producerea, efectuarea acestor îmbinări, a acestor sudări a canalelor energetice, racordate acum la Energia Cosmică Pură, se va produce repunerea în funcţiune a Piramidei Luminii Celeste prin începerea învârtirii cristalului, aflat de curând pe această platformă. Iată cum se va întâmpla (În timp ce mi se explica, eu vedeam de fapt în imagini cele spuse / comunicate mie de către ÎNVĂŢĂTORUL):

Se vor face 12 rotiri ale cristalului în sens orar. Fiecare rotire va dura o oră terestră, apoi se vor face 12 rotiri ale cristalului în sens antiorar. Aceste rotiri vor dura şapte zile terestre. În toată această perioadă de timp, cristalul va emite imagini. Câte o imagine pe oră. Imaginea emisă va putea fi văzută, aceeaşi imagine, din indiferent care parte a Piramidei Luminii Celeste. Apoi, după cele şapte zile de imagini emise din cristal, din nou se vor abate fulgere din înalt asupra cristalului, atingând timp de trei zile punctul lui terminal aflat în partea lui superioară. Apoi, după încetarea fulgerelor, cristalul va începe să **se DESCHIDĂ**. Da. Deschiderea lui va fi asemănătoare cu deschiderea unei flori de nufăr. Când Floarea de Cristal va fi deschisă, se va vedea în mijlocul Florii de Cristal, făptura, imaginea, chipul **Fiului Omului**, emanând o mare iubire, bucurie şi împlinire. Şi astfel cristalul, Floarea de Cristal, va începe din nou să se rotească având în

mijlocul ei acel chip pur al Mântuitorului nostru, al Fiului Omului, al **ÎNVĂŢĂTORULUI** tuturor învăţătorilor, tuturor Lumilor Văzute cât şi Nevăzute, IISUS **CRISTOS, FIUL Preaiubit AL UNICULUI DUMNEZEU**.

Trebuie să se ştie că în imaginile din cristal se vor putea vedea secvenţe din viaţa lui Iisus Cristos, de la naşterea lui şi până la răstignire, şi apoi până la înălţarea Sa la Cer, la Tatăl Ceresc.

Iată deci scopul construirii, ridicării din ordin Divin a acestei lucrări. Iată deci că învăţătorul învăţătorilor Tuturor Lumilor Văzute şi Nevăzute se va face astfel cunoscut vouă aşa cum Tatăl Ceresc doreşte.

După scurgerea celor 26 de mii de ani tereştri şi ... a celor 26 de capitole ale acestei expuneri / comunicări prin care Tatăl Ceresc a dorit să facă cunoscute unele taine spre mai mare cinstire şi bucurie a Fiului Său Preaiubit, prin puterea Duhului Sfânt, ca mulţumire adusă Fiului pentru Jertfa Sa Preasfântă, pentru răscumpărarea seminţiei omeneşti, pentru care Fiul Omului a fost dispus să-şi ofere viaţa prin răstignirea Sa pe cruce. Iată răsplata Tatălui făcută Fiului Său Preaiubit pentru jertfa Sa.

Mulţumesc Tatălui Ceresc pentru înalta şi nesperata cinste făcută mie, umilului său slujitor, prin alegerea mea în calitate de canal de transmisie, ca să aduc la cunoştinţă semenilor mei

cele dorite de Tatăl Ceresc.

Slavă Divinităţii Absolute!

Capitolul III. 27

Colierul solar

Zen, ghidul meu astral şi-a făcut apariţia şi mi-a comunicat că se doreşte să fiu condusă şi însoţită de discipolul meu într-o călătorie astrală pentru a ni se aduce la cunoştinţă anumite taine.

După pregătirea necesară şi racordarea la energia şi lumina cosmică iată-ne într-o asemenea călătorie conduşi de Zen. Eram spirite – conştiinţe înveşmântate în corpuri de energie cosmică, de Lumină, după ieşirea din trupul carnal terestru. Am închinat călătoria noastră Părintelui Luminilor şi urmându-l pe Zen, ne-am ridicat în spirale străbătând văzduhul. Zen ne-a condus spre Egipt, mai precis spre Piramida Luminii Celeste. Am fost conduşi la intrarea aflată la 2/3 a Marii Piramide. Prin puterea razei de lumină emisă de Zen prin palma sa dreaptă ni s-a creat acel culoar de lumină prin care am pătruns în interiorul Piramidei. Am fost conduşi în Camera Regală. Zen mi-a cerut să acţionez dispozitivul de deschidere a sarcofagului. L-am deschis, apoi Zen mi-a cerut să acţionez încă odată dispozitivul, l-am acţionat şi iată că s-a deschis şi partea inferioară a sarcofagului şi în faţa noastră am văzut „o

coborâre”, o scară în spirală ce se întrezărea prin acea deschizătură. Am intrat în sarcofag şi am început coborârea pe scara în spirală, scara secretă. Am coborât 7 nivele, 7 spirale, am ajuns astfel la nivelul 4 al părţii inferioare a Piramidei Luminii Celeste (care ştim că este compusă din două părţi, una vizibilă aflată în plan terestru la suprafaţa pământului, şi o parte aflată sub nivelul pământului şi este identică cu partea văzută, dar aceasta are ca terminaţie a vârfului un cristal imens).

Am ajuns la nivelul 4 şi Zen ne-a condus în încăperea celor 3 sarcofage. Acolo Zen mi-a cerut să deschid sarcofagul cel aflat în mijloc. L-am deschis prin aceeaşi metodă şi dispozitiv identic cu cel de care dispune sarcofagul din Camera Regală, şi sarcofagele aflate în Piramida Nordică din Muntele Retezat şi cel din Camera Secretă de sub Sfinx, din Mţii Bucegi din România. Toate aceste sarcofage au aceeaşi metodă de deschidere şi acţionare a dispozitivelor prin care sunt puse în mişcare capacele acestor sarcofage. Am deschis deci sarcofagul şi în încăpere a ţâşnit Lumina. O lumină aurie care era emisă din interiorul sarcofagului, pe măsură ce capacul se derula spre dreapta lumina inunda încăperea. Zen, ne-a cerut să ne apropiem şi să privim în interiorul sarcofagului. Ne-am apropiat, am privit şi am văzut un curcubeu feeric de culori, dar un curcubeu materializat parcă prin acele obiecte care emiteau raze de lumină. Deşi în sarcofag se află obiecte care emit şi alte culori şi nuanţe de culori totuşi galbenul era dominant şi era culoarea

cea mai intensă şi dominantă. Era o incandescenţă de culoare şi lumină, o feerie ce nu poate fi transpusă în cuvinte. Zen a luat din sarcofag trei coliere, coliere de care nu mai văzusem şi nici nu aş fi fost în stare să-mi imaginez aşa ceva. Cele trei coliere reprezentau razele soarelui, erau identice. Zen ca într-un ritual ne-a pus la gât colierele, apoi şi l-a pus şi lui la gât pe cel de-al treilea colier. Ne priveam unul pe celălalt şi totodată şi pe noi. Era ceva nemaitrăit, vedeam razele soarelui care se răsfrângeau din colier, deşi mijlocul colierului era gol şi totuşi simţeam soarele acolo cu toată incandescenţa Sa, îl simţeam existent în mijlocul colierului, unde de fapt eram noi, fiecare, corpurile noastre astrale. Razele soarelui erau atât de fidel reprezentate de piesele componente ale colierului încât vedeam, simţeam soarele în toată maiestatea strălucirii sale. Eram uimiţi, fericiţi şi iradioşi, pătrunşi de lumină, contopiţi cu lumina şi parcă descompuşi în lumină. Eram un tot cu aceea lumină. După asemenea clipe de iluminare, de contopire cu lumina Zen a spus:

— Marele Zeu Ra, vă oferă aceste coliere în dar şi odată cu ele lumină din lumina Sa. Aceste coliere v-au aparţinut cu multe mii de ani în urmă, când făceam parte din aceeaşi familie. Voi sunteţi descendenţii mei, sunteţi urmaşii mei de atunci, de pe vremea când eram cunoscut ca faraon, sub numele de Ramses I. Iată-ne linia descendentă, am făcut parte din casa şi familia faraonilor, coborâtori din Marele Zeu Ra şi toţi trei am condus în vechime Egiptul prin puterea liniei

descendente din Marele Zeu Ra şi prin puterea sacerdoţiului Egiptean. Voi sunteţi urmaşii mei de atunci şi tot la fel sunteţi Fii Soarelui şi Copii Luminii, sunteţi Fii Marelui Zeu Ra. Aceste coliere Solare vă oferă strălucirea Soarelui, strălucire de care v-aţi bucurat atunci când slujeaţi Lumina. Şi acum sunteţi slujitorii Luminii şi abia acum ştiţi ceea ce atunci nu vă era încă îngăduit să ştiţi nici voi şi nici omenirea pământeană, acum ştiţi că Marele Zeu Ra este una cu Părintele Luminilor, cu Absolutul, cu Marea Trinitate, căreia şi acum în aceste vremi slujiţi acolo unde vieţuiţi. Atunci nu eraţi şi nu eram pregătiţi şi nu era încă vremea să pătrundem tainele înaintea vremii. Marea Taină se dezvăluie numai când poate fi înţeleasă. Prin puterea Colierului Solar, vi se oferă Lumina Solară. În akasha voastră este înscrisă taina acestui colier, acum a sosit vremea să vă fie destăinuită. (Zen ne-a destăinuit ceva ce va rămâne deocamdată o taină). Apoi Zen a mai spus:

— Puterea şi Lumina Colierului Solar vă aparţine, ea se transmite acum tuturor corpurilor voastre imateriale şi totodată şi corpului fizic. Vă rămâne imprimat pe toate acestea amprenta şi puterea luminii Colierului Solar, a strălucirii şi obârşiei lui. Toţi cei trecuţi prin anumite etape ale iniţierii vor avea posibilitate să vadă strălucirea solară imprimată în voi. Sunteţi fii Soarelui, sunteţi Copii Luminii, rămâneţi în lumina şi bucuraţi-vă de puterea Luminii. Astăzi este Ziua Bucuriei, trăiţi clipa şi bucuraţi-vă. Numai acum eraţi pregătiţi să vă destăinui existenţa colierului Solar, de acum puterea voastră este mult mai

mare. Toate acestea acum a trebuit să le aflaţi.

Acestea fiind spuse, Zen ne-a cerut să-l înapoiem colierele. Le-am pus peste al lui care îl ţinea pe braţe, apoi le-a aşezat în sarcofag. Mi-a cerut să închid sarcofagul, apoi a spus:

— Deşi partea materială a Colierului Solar rămâne în sarcofag, puterea fluidico – energetică vă însoţeşte pretutindeni şi vă dă strălucire. Strălucirea vă este imprimată pentru multe mii de ani pe corpurile voastre energetice, de aceea, de acum vi se cere să folosiţi Lumina şi strălucirea care s-a imprimat în voi. Când aveţi nevoie de ajutor, de un plus de energie cosmică, cereţi ajutor Luminii Colierului Solar şi veţi fi ajutaţi, pentru că vi s-a dat şi mantra Luminii, folosiţi-o, aveţi ajutorul Luminii şi puterile voastre vor fi amplificate imediat ce aţi cerut ajutorul. Iată această taină a trebuit să o aflaţi aici şi acum. Pentru că am împlinit cele oferite zilei de astăzi şi prevăzute pentru acum ne putem reîntoarce şi relua locul acolo unde suntem repartizaţi să ne îndeplinim misiunile, fiecare în planurile, spaţiile şi nivelele evoluţiei sale iniţiatice.

L-am urmat pe Zen, am urcat scara în spirală, am ieşit prin sarcofagul din Camera Regală, apoi am acţionat dispozitivul şi am închis capacul inferior al sarcofagului, apoi am închis şi capacul superior. L-am urmat apoi pe Zen pe scara spiralată şi secretă şi iată-ne pe platforma de deasupra Piramidei Luminii Celeste. Zen ne-a cerut să privim Soarele. Am ridicat privirea spre Soare, spre Marele Zeu Ra, şi iată că am văzut imensul Colier Solar, dar de data aceasta avea şi

mijlocul incandescent plin de imensa şi incandescenta Lumină Solară. Am văzut că razele Soarelui erau identice cu razele Colierului Solar, deşi dimensiunile erau altele, dar am văzut clar aceeaşi formă şi culoare la scara Sistemului Solar şi la scara minimă în forma şi dimensiunile Colierului Solar aflat în sarcofagul din Piramida Luminii Celeste. Am mulţumit Marelui Zeu Ra şi lui Zen pentru bucuria oferită prin destăinuirea şi cunoaşterea învrednicită prin Colierul Solar.

L-am urmat pe Zen care ne-a condus până în faţa trupului fizic a vehiculelor noastre terestre. Zen ne-a cerut să ne privim Colierul Solar care era imprimat pe trupurile noastre. Colierul Solar parcă era real, aievea şi nu numai amprenta lui luminoasă peste trupurile carnale şi răspândea o lumină incandescentă şi benefică. Acum corpul energetic era mult mai mare şi vedeam clar cum primea lumină din lumina Colierului Solar.

Am reintrat în trupul carnal şi am simţit intens suprapunerea luminii din totalitatea corpurilor imateriale cu corpul fizic, a razelor solare imprimate pe fiecare corp în parte, apoi suprapunerea şi amplificarea luminii a strălucirii care o răspândea razele Colierului Solar.

Ne-am reluat locul în trup şi simţeam, trăiam imensitatea luminii şi a vibraţiei luminii care ne-a pătruns prin razele colierului. Simţeam imensitatea şi aria extinsă a corpului energetic aşa cum nu l-am mai conştientizat vreodată. Trăiam înalta vibraţie a luminii, simţeam că eram contopiţi în lumină chiar şi prin intermediul corpului terestru.

Am avut nevoie de un timp anume pentru a ne armoniza vibraţional cu frecvenţa vibraţională a planului fizic. Am mulţumit apoi Părintelui Luminilor pentru bunăvoinţa sa pentru Lumina acordată şi oferită nouă odată cu înalta distincţie a Colierului Solar. Am mulţumit Luminii Solare, marelui domn al Luminii, învăţătorului şi Domnului nostru cel căruia îi slujim şi închinăm vieţile noastre. Am mulţumit apoi ghidului meu astral Zen, care se află la cererea lui în misiune şi astfel se ocupă de iniţierea noastră călăuzindu-ne spre Lumina Divină.

Oferim tuturor cititorilor Lumină din Lumina primită prin intermediul Colierului Solar şi le transmitem prin raza de lumină Pace şi Iubire Spirituală.

Capitolul III. 28

Eli şi craniul de cristal

Am intrat în starea de meditaţie. Prin ridicarea vibraţiilor, a frecvenţei vibraţiilor am ieşit din trup. Mă decorporalizasem, mă dedublasem, eram acum în afara trupului, eram o energie, aveam forma asemănătoare trupului uman dar imaterială şi conştientă de toate gândurile şi cunoaşterile mele, acumulate în timp. Sunt nemulţumită ce puţin exprimă aceste cuvinte „acumulate în timp „şi cât sunt de sterpe.

Deci iată-mă în exteriorul corpului

pământean, eram corp astral, am invocat mental Lumina, am cerut ajutor Lumina Divină să mă ajute să fac numai cea ce este cu voia Luminii. Deodată a apărut primul meu ghid astral, Eli. Eram oarecum surprinsă, deoarece acest ghid spiritual nu îl mai văzusem de mult timp, de câţiva ani tereştri. El m-a condus în primul an de călătorii astrale, iar de atunci îl mai întâlneam rareori, mai precis atunci doar când îl invocam, îl chemam uneori când îmi aminteam de el şi când îi simţeam lipsa, când mi se făcea un fel de dor de el. Acum iată a apărut fără să-l fi chemat eu, dar m-am bucurat văzându-l. Şi acolo în spaţii astrale, sau lumi paralele cum se mai poate spune, te bucuri la fel ca în plan fizic, când întâlneşti o veche cunoştinţă care te-a ajutat cândva şi cu care te-ai înţeles şi ai fost în rezonanţă.

— Iată-mă Melfior Ra, acum am dorit şi eu să-ţi fiu aproape şi am cerut permisiunea să te conduc, deşi acum ai alţi ghizi pentru călătoriile tale astrale. Vrei să te conduc eu în această călătorie astrală?

— Desigur Eli, există o bucurie a nostalgiei trecutului. Mă bucur să te revăd, mă bucur şi mai mult aflând că şi tu ai dorit aceasta. Niciodată nu uitam primii noştri învăţători şi oricând îi vom întâlni va fi o bucurie pentru noi, chiar şi pentru cei aflaţi în plan terestru şi în trup de carne. Ştiu că dacă tu mi-ai fost trimis, pe tine trebuie să te urmez, Pentru că am cerut ocrotirea Luminii Divine, Şi Ştiu că tot ce vine din Lumină este din

Voia Tatălui Ceresc. Deci te urmez cu încredere acolo unde trebuie să mă conduci.

— Aminteşte-ţi de primele noastre călătorii şi intrări în Piramida Luminii Celeste, acolo te voi conduce pentru că trebuie să mai afli anumite taine care se află în Piramidă.

L-am urmat pe Eli, în plutire lină ne-am deplasat spre Piramida Luminii Celeste. O vedeam de la distanţă, când ne-am apropiat am văzut din depărtare că deasupra piramidei era Floarea de Cristal, iar în mijlocul Florii de Cristal era El, învăţătorul. Învăţătorul, învăţătorilor tuturor lumilor atât văzute cât şi nevăzute. Ne-am apropiat şi ne-am închinat Lui. L-am rugat să mă lumineze. El, Marele învăţător şi Domn. Mi-a oferit o floare albă. Floarea albă a plutit din mâinile Sale până a ajuns în mâinile mele. Am dus floarea albă la pieptul meu astral şi iată că floarea a fost asimilată în corpul meu astral prin inima astrală. M-am simţit deodată inundată de Lumină, de o pace fără margini, de o imensă iubire pentru toată creaţia din întregul Univers. M-am închinat din nou mulţumind Marelui învăţător. Când mi-am ridicat capul şi privirea, nu mai era nici Floarea de Cristal şi nici Marele învăţător. Dar îi simţeam prezenţa în inima mea. Atunci Eli a spus:

— Urmează-mă!

L-am urmat pe Eli, am pătruns prin trapa care se afla deasupra pe platforma de deasupra

Piramidei, în mijlocul acelei platforme, acolo unde se montează şi Floarea de Cristal, am pătruns în interiorul piramidei. Am coborât în plutire pe scările în formă de spirală şi am intrat în Camera Regală. Eli îmi transmitea telepatic ce am de făcut. Comunicam în permanenţă, ştiam ce trebuie să fac, primeam în continuu această informaţie, poate nu ştiu exact cum mi se transmitea dar primeam informaţia şi ştiam-simţeam în fiecare clipă ce am de făcut. Eram în Camera Regală, am ajuns la capătul acelui sarcofag, am acţionat acel dispozitiv cu degetul mare al piciorului drept, capacul sarcofagului s-a deschis rulându-se spre dreapta. M-am aşezat în sarcofag, eram liniştită şi împăcată cu toată creaţia din Univers. Au apărut multe entităţi. Pe unele le ştiam, mai lucraseră asupra mea, asupra corpului meu astral. S-au apropiat de sarcofag şi au început lucrul. Au lucrat din nou asupra mea, asupra ochilor mei, asupra celor trei ochi ai mei.

Vedeam totodată ce operaţii efectuează asupra mea. Au îndepărtat de pe ochi mei ceva ca o peliculă foarte fină, am văzut-înţeles că acele foiţe-pelicule conţineau opacităţi, iar acum îndepărtându-le primeam o mai mare claritate în privire în a vedea în toate planurile, mai ales în cele astrale. După ce au terminat ceea ce au avut de făcut asupra ochilor mei, au trecut la palmele mele astrale. S-a lucrat asupra palmelor, acestea au fost curăţate şi mi s-a oferit „Puterea Luminii” în palme. S-au pus pe palmele mele un fel de sfere de lumină. Nu prea înţelegeam atunci ce însemna aceasta, iar sferele au fost asimilate în mine prin

palme. Când aceste „operaţii” au fost încheiate, m-am ridicat, m-am aşezat din nou la capătul sarcofagului am acţionat acel dispozitiv şi am închis capacul sarcofagului. Entităţile dispăruseră, eram numai eu şi Eli, şi l-am urmat. Am ieşit din Camera Regală şi am intrat în Camera Rugăciunii. Aici m-am închinat Părintelui Luminii, Atotcreatorului, şi am mulţumit pentru darurile oferite mie umilei slujitoare a Luminii, am mulţumit pentru darurile de Lumină. L-am urmat pe Eli şi am coborât până la cristalul aflat acolo la baza Piramidei Inferioare. Am primit puterea şi lumina cristalului, am văzut Lumina Cristalului ca un fir de foc, ca un laser de culoare gălbui spre portocaliu. După ce am cunoscut Lumina Cristalului am urcat, urmându-l pe Eli, până la nivelul al doilea unde se aflau cele trei sarcofage care deţin arhiva secretă a piramidei, a părţii de jos a piramidei a părţii nevăzută ochilor tereştri. Aici Eli, mi-a cerut să deschid ce-l de-al treilea sarcofag. Am încercat dar nu am reuşit, atunci Eli mi-a spus:

— Îţi aminteşti că în urmă cu 14 mii de ani am mai venit aici şi ţi-am promis că atunci când va fi timpul te voi ajuta să deschizi acest lăcaş pentru a-ţi oferi ceea ce atunci mi-ai oferit tu mie. Iată din timp în timp noi doi venim aici pentru a ne ajuta reciproc, cel aflat în spaţii înalte îl ajută pe cel aflat în spaţiu inferior. Acum îmi îndeplinesc doar promisiunea făcută ţie cândva, aşa cum şi tu ţi-ai respectat faţă de mine promisiunea făcută.

Am deschis împreună sarcofagul, Eli a luat din sarcofag un Craniu de Cristal şi mi la oferit. Le-am luat în mâini, L-am privit rotindu-l uşor. Apoi Eli, l-a luat din mâinile mele şi mi l-a pus pe cap. Capul meu astral a intrat în acel Craniu de Cristal şi mă lumina emiţând lumina înspre interiorul lui. Ave a, emitea o lumină alb-albăstruie, care mă pătrundea în esenţa fiinţei mele. Prin aceea lumină care mă pătrundea se infiltra în mine şi o voce – informaţie care a spus:

— Craniul de cristal vorbeşte prin tine, astfel vei oferi lumii multe informaţii primite de tine prin Craniul de Cristal care ţi s-a oferit ţie acum.

— Mulţumesc mult, şi ofer iubirea mea pură Cristalului Pur şi Luminii Craniului de Cristal.

— Craniul de Cristal îţi va vorbi astfel.

Ceea ce mi se spunea eu executam. Astfel am luat în mâini Craniul de cristal iar cu degetele mari am apăsat de trei ori ochii Craniului de Cristal şi s-a deschis gura Craniului de Cristal, iar prin gura Sa a spus:

— Mă vei materializa în plan fizic. Vei face materializări şi dematerializări, vei vindeca prin puterea luminii ochilor, putere care ţi-a fost dată şi prin care vei transmite şi vei dematerializa boala, adică negativul. Vei face multe dematerializări. Vei începe cu dematerializarea apei din pahar, o vei dematerializa, apoi o vei rematerializa. Tu poţi de

acum multe prin puterea care ţi s-a dat. Vei materializa acest Craniu. Trebuie să faci aceasta, este misiunea ta şi vei fi ajutată de Eli şi Art. Art este entitatea de lumină de pe Lună. El va începe să lucreze cu tine, deoarece a sosit clipa să te ajute pentru cele ce trebuie să faci. Vei face materializările aşa cum ţi-am arătat.

Am plecat din acel nivel doi a părţii de jos a piramidei, dar mai înainte să ieşim din acel nivel, Eli a spus:

— Iată Melfior Ra, acum fac ceea ce ţi-am promis, îţi dau cheia tuturor enigmelor care mi le-ai încredinţat în urmă cu 26 mii de ani. De atunci ne-am mai întâlnit de câteva ori şi ne-am ajutat. Acum am ştiut că trebuie să-ţi ofer acest dar pentru că mâine este zi de Luni şi este ziua ta în fiecare zi de luni a fiecărei săptămâni. Îţi aminteşti ce înseamnă acesta? În urmă cu 26 mii de ani am stabilit să sărbătorim ziua ta în fiecare zi de Luni. Iată, eu nu am uitat şi am venit special să-ţi ofer în dar această Cheie. Deschide cele închise şi foloseşte-le spre luminarea celor dornici de Lumină. Aceasta este voinţa Divinităţii căreia ne supunem, a Divinităţii Absolute, a Creatorului pe care L-am servit de-a lungul existenţei noastre.

Am plecat apoi de acolo din acel nivel doi a părţii de jos a Piramidei. Mi se părea că am încă pe cap Craniul de Cristal, deşi îl pusesem la loc şi închisesem apoi sarcofagul. Am urcat urmărindu-l pe Eli, până pe platforma de deasupra Piramidei

Luminii Celeste. M-am închinat slăvind pe Marele învăţător. Eli, ghidul astral m-a luat de mână. A venit o rază, care ne-a absorbit, ne-am pomenit dintr-odată pe ea şi am călătorit astfel până pe Lună.

Capitolul III. 29

Nostradamus

Am ieşit în astral. Am fost întâmpinată de ghidul meu astral Zen, care m-a condus în Piramida Nordică, am intrat fără oprire în Sala Soarelui. Acolo razele soarelui care le văzusem până acum doar pe perete acum s-au desprins şi m-au cuprins într-o îmbrăţişare luminoasă, iubitoare şi plină de căldură. Un fel de căldură ne mai cunoscută mie până acum. Apoi şi-au reluat locul din nou pe perete. Am fost condusă apoi de Zen pe unda energetică verticală, unda care uneşte Soarele din Piramida Nordică, cu Soarele acestui sistem solar. Am călătorit pe aceea undă transportoare alături de Zen până pe platforma Piramidei Luminii Celeste. Acolo m-au întâmpinat cei doi ghizi astrali şi m-au condus mai departe. Am intrat pe unda transportoare în interiorul Piramidei Luminii Celeste. Am ajuns în Camera Regală. Pentru prima dată am găsit sarcofagul deschis, dar vedeam ceva în el, ceva ca o masă energetică plană care plutea în interiorul sarcofagului la înălţimea de două treimi a

spaţiului din sarcofag. Priveam cu uimire şi interes. Zen privindu-mă a început să-mi explice următoarele:

— Sarcofagele din Piramidele însemnate cu SEMNUL LUMINII, sunt goale deoarece în aceste sarcofage cei care au fost depuşi în ele nu au rămas mai mult de trei zile pământene. Trupurile celor care au fost depuşi în aceste sarcofage erau luate, dematerializate, şi astfel transportate acolo unde le era locul de provenienţă. Unele au rămas încorporate în această piramidă sau în acele în care au fost depuse, iar trupurile care nu proveneau din acest pământ erau transportate în spaţiile şi în materiile din care proveniseră. Acele trupuri au fost dematerializate şi transportate astfel, sub formă de energie pe planetele din care proveneau. Toţi cei care au trecut pe acest pământ în călătoriile lor prin spaţii, aflându-se în MISIUNI SPECIALE, niciodată nu îşi vor lăsa trupurile materiale să se descompună aici întrucât aici nu pot fi asimilate de pământ. Acele trupuri au fost dematerializate dacă au fost înhumate şi transportate acolo unde le era locul de provenienţă, şi redate materiei din care au fost făcute. Toţi cei care au fost luaţi cu trupurile lor la cer nu proveneau din această materie solidă nu erau pământeni în totalitate ci proveneau din cu totul alte locuri, alte spaţii dimensionale, erau de fapt misionari interplanetari şi aceştia trebuiau să se reîntoarcă acasă. Aşa s-a întâmplat cu toţi misionarii interplanetari care au fost depuşi în sarcofagele din anumite piramide de pe Terra.

Aceştia după maxim trei zile terestre, de la depunerea lor în sarcofag, erau dematerializaţi de către cei care îi supravegheau, adică de către cei care erau de pe aceeaşi planetă cu ei şi care se ocupau de evoluţia pământenilor, şi îi transportau acasă, îi conduceau acolo de unde veniseră şi de unde proveniseră totodată, fie ca pământenii ştiau aceasta sau nu. Dar a trebuit să treacă multe mii de ani până pământenii au cunoscut aceasta Marilor Preoţi ai templelor li se transmiseseră nişte ordine foarte stricte în acest sens. Ei ştiau că Faraonul Zeu, trebuie depus într-un anumit fel în locul indicat de el, şi apoi nu mai avea voie nimeni să-i tulbure somnul, pentru ca aceasta să-şi poată urma călătoria printre stele. Într-adevăr era necesar să se întâmple aceasta pentru ca cei interesaţi să poată să preia „dulcea povară „care îşi încheiase datoria aici pe Pământ. Iată Melfior Ra acestea s-au întâmplat de-a lungul mileniilor lor şi a milioanelor de ani aici pe pământ.

Cea ce vezi tu acum în sarcofag este amprenta – vibraţie a celui care a fost depus aici cu multe mii de ani în urmă. Toţi cei care au fost depuşi în sarcofage şi nu numai în sarcofage şi proveneau de pe alte planete şi-au lăsat amprenta vibraţională în locurile depunerii trupurilor lor. Prin aceea amprentă-vibraţie o infimă parte a conştiinţei lor dăinuie aici printre pământeni. Cu această amprentă-vibraţie se poate comunica foarte bine oricând, aceasta este fărâma de conştientă şi conştiinţă energetică rămasă în sarcofagele lucrate cu atâta migală şi dăruire şi

totuşi la deschiderea lor pământenii spuneau că le-au găsit goale deşi încăperile din acele piramide n-au fost atinse de către om de la închiderea şi depunerea unor trupuri în acele sarcofage enigmatice.

Iată de ce găseau pământenii sarcofagele goale. Dar ele sunt goale numai pentru acei care nu pot vedea ce deţin ele. Priveşte încă odată cu atenţie ceea ce vezi acum pentru că va trebui să ştii că atunci când vei mai vedea ceea ce vezi acum va trebui să comunici cu aceea energie – amprentă – vibraţie aflată în anumite sarcofage sau locuri tainice aflate pe Terra.

Tu Melfior Ra vei mai veni aici uneori când ţi se va da semnalul şi când te voi conduce eu, pentru a comunica cu fărâma de conştientă – conştiinţă care a trecut prin acest locaş sau prin cele care îşi aşteaptă vizitatorii. Ţi se vor oferii multe informaţii şi multe enigme vor fi dezlegate astfel, spre folosul cunoaşterii şi descifrarea multor taine despre care omenirea încă nu are cunoştinţă. Dar a trebuit să treacă un anumit interval de timp ca omenirea să fie pregătită să mai afle câte ceva. Toate sunt prevăzute când să se împlinească şi când să fie aduse la cunoştinţa semenilor tăi. Şi acum în această vreme sunt foarte puţini care vor crede, înţelege şi acceptă cea ce se oferă lumii pământene prin tine. De-a lungul mileniilor au fost mulţi cei prin care s-au oferit lumii pământene cunoaşterea, dar de cele mai multe ori aceştia au avut o soartă şi un

deznodământ tragic, pentru ca îngustimea minţii celor mulţi îi condamnă la expulzarea din planul fizic, şi aceasta spre intensificarea întunericului pe pământ.

După ce Zen a spus toate acestea a tăcut o clipă şi în încăpere în Camera Regală a apărut o entitate aşa cum arată ea când vieţuia pe pământ. Am ştiut-simţit cine era. Am privit spre Zen şi acesta a înţeles gândul meu întrebare şi printr-o înclinare uşoară a capului a confirmat şi răspuns gândului meu, rostind sau mai bine-zis mentalizând şi transmiţându-mi telepatic cuvântul care îl desemna pe cel care apăruse: **NOSTRADAMUS.**

Acesta după câteva clipe a spus:

— Iată Melfior Ra, ai dorit să comunicăm, iată-mă sunt în faţa ta. Amândoi ne aflam aici în stare energetică, conştiinţe şi conştienţe energetice. Vezi cât de bine se poate comunica şi călătorii astfel? Cea ce tu faci acum prin detaşarea de trupul carnal o făceam şi eu când mă aflam în trup de carne, în trup pământean. Aşa am cunoscut cele ce urmau să se întâmple pe pământ şi le puneam în versuri şi metafore pentru a fi descifrate când se va găsi mintea care să o facă. Cine m-ar fi crezut atunci că eu am posibilitatea să mă desprind de trupul carnal şi să fac călătorii în viitor? câţi pot crede şi astăzi aceasta deşi, în această vreme mult mai mulţi fac acesta aflându-se în trupuri carnale decât o făceau atunci. Dar

fiecare timp cu personajele lui şi cu posibilităţile raportate la acel timp şi personaje. Pe pământ totul este ca într-o piesă de teatru. Fiecare persoană se afla acolo pentru un anumit rol, iar după ce şi-a jucat piesa se retrage şi meditează la modul în care a jucat şi încearcă să-şi îmbunătăţească posibilităţile pentru următorul rol din următoarea piesă în care va „juca” atunci când va face parte din distribuţie.

Iată Melfior Ra noi avem posibilitatea să ne ajutăm şi să comunicăm nu numai aflându-ne în trup carnal, într-o piesă oarecare şi pe o anumită scenă. Noi am depăşit de mult această etapă a detaşării de trup şi ne putem folosi de cunoaşterile acumulate prin vremi, spaţii şi timp. Acum tu ştii unde trebuie să mă cauţi pentru a comunica cu mine, iată aici vei veni când vei dori să îţi comunic cele ce trebuie să le afle lumea pământeană de la mine prin intermediul tău. Acum ştii unde mă poţi afla. Nici eu nu proveneam din pământ dar am ajutat pământenii să înţeleagă deşi greu aş zice chiar foarte greu, anumite taine. Primeşte Melfior Ra acest însemn simbol şi când vei dori să mă contactezi îl vei folosi cu cel puţin 24 de ore terestre mai înainte pentru a mă anunţa să fiu prezent aici când vei veni.

Nostradamus mi-a oferit ceva ce nici nu ştiu cum să-l numesc şi nici cum să-l folosesc, dar mi-a explicat în amănunţime iar apoi a făcut o plecăciune elegantă aşa cum se obişnuia pe vremea trăiri lui pe pământ, apoi a dispărut

vederii mele.

Am rămas profund însingurată, îi simţeam lipsa parcă s-a creat un gol după dispariţia celui cu care comunicasem şi de ce să nu recunosc a fost pentru mine o încântare să-l cunosc şi să comunic cu el.

Zen m-a condus, apoi am ieşit pe platforma de deasupra Piramidei Luminii Celeste, iar din unda energetică pe o ramificaţie am călătorit spre Piramida Nordică.

Am intrat în Piramida Nordică, în Sala Soarelui. Aici din nou razele soarelui m-au îmbrăţişat în lumina şi căldura lor apoi am fost expulzată deasupra piramidei şi a muntelui Retezat. Zen m-a condus până la intrarea în trupu-mi carnal, în această închisoare a spiritului meu, în acest vehicul terestru.

Ne-am luat rămas bun apoi am revenit în trup. Primul lucru pe care l-am făcut a fost să folosesc acel simbol-sceptru, aşa cum mă învăţase Nostradamus. A fost ceva uimitor ce am văzut punându-l în funcţiune după indicaţiile primite, rezultatul a fost nemaipomenit şi deosebit de uimitor. După aceasta am trecut la masa de scris şi am pus pe hârtie tot cea ce a-ţi citit, voi care sunteţi desemnaţi să luaţi cunoştinţă despre toate aceste taine, pentru că nu sunteţi întâmplător cititorii cărţilor şi mesajelor scrise de mine şi oferite prin mine vouă celor aflaţi în misiune pe

această planetă numită Pământ.

Vouă pace şi iubire şi multă lumină din Lumina Divină. Tuturor şi fiecăruia în parte un buchet de flori de lumină din darul primit de mine, dar din care pot oferi fără ca acesta să se epuizeze vreodată.

CARTEA A PATRA

PIRAMIDA NORDICĂ

Capitolul IV. 1

Retezatul

M U N te L E în S E M N A T

Munte însemnat
Destramă-ţi vălul
Redă luminii
Tot adevărul

Munte însemnat
De-atâtea ere
Arhivă Sacră
De vechi Mistere.

Munte însemnat
Dezbracă-ţi haina

Munte însemnat
Semnalu-i dat

Ca omenirea	Să oferi lumii
Să-ţi afle Taina.	Tot ce ai păstrat.

Iată-mă în Piramida Luminii Celeste, unde m-a condus Zen ghidul meu spiritual iar acolo mă aştepta ÎNVĂŢĂTORUL

l-am urmat, spre surprinderea mea, într-o încăpere despre a cărei existenţă încă nu ştiam: Camera Nordică.

ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Te afli aici pentru a primi energie benefică. Trebuie să ştii că energia benefică circulă dinspre NORD spre SUD. Întotdeauna în clipele de repaus sau de odihnă să vă aşezaţi cu capul spre Nord (direcţia N-S, când staţi pe orizontală). Aceste energii benefice, care se deplasează pe direcţia Nord – Sud, sunt coordonate de entităţi invizibile ochiului fizic, deci de entităţi existente în Piramida Luminii Celeste, în această cameră, în Camera Nordică. Tu, Melfior Ra, te afli aici pentru a ţi se comunica cele ce urmează şi se referă la o piramidă nordică, ceea mai nordică piramidă aflată pe Terra. Această piramidă este foarte asemănătoare cu Piramida Luminii Celeste (cunoscută ca Marea Piramidă), doar că Piramida Nordică este acoperită, este plină de viaţă, atât la interior cât şi la exteriorul ei. Ea este de fapt cunoscută ca munte, nu ca piramidă. Ea se află în România şi se numeşte Muntele Retezat. Acest munte ascunde în interiorul lui Taina Tainelor. Nu

va trece multă vreme şi se va scutura de scoarţa care îl acoperă şi va ieşi la iveală construcţia tăinuită în interiorul muntelui. Dar aceasta la vremea potrivită. Încă nu este clipa prielnică dezvăluirii şi dezvelirii acestei construcţii şi a ceea ce ascunde ea. Încă nu s-a ajuns la gradul de cunoaştere, a priceperii şi a perceperii a ceea ce ascunde Muntele Retezat.

Ceea ce se poate sesiza acum, este înalta vibraţie care îl răzbate şi care vine din interiorul muntelui, dar bineînţeles că nu oricui îi este dat să poată simţi şi sesiza aceasta. Cei care sunt pregătiţi să perceapă vibraţii înalte sunt invitaţi să urce muntele şi să poposească pe platforma aflată pe ceea ce ar fi trebuit să fie vârful lui, şi vor simţi vibraţiile echivalente cu cele simţite aici pe platforma Piramidei Luminii Celeste. Undele vibraţionale sunt mai puternice atunci când ceasurile orelor terestre indică orele 3.00 şi orele 15.00, deci orele trei din zi şi orele trei din noapte. De ce? Îţi simt întrebarea, Melfior Ra, dar încă nu este timpul să se ştie aceasta acum. Trebuie să se ştie că pe tot teritoriul României nu există un loc asemănător, cu o vibraţie atât de înaltă, ca pe Muntele Retezat, fiindcă, de fapt, acesta nu este un munte, ci o construcţie acoperită de pământ, construcţie din timpuri foarte vechi, încât cei care au ştiut aceasta au dispărut de mult timp, precum şi cei cărora le-au fost transmise cele ştiute despre acea construcţie au dispărut prin diferite împrejurări, şi astfel s-a pierdut cunoaşterea aceea ce ascunde muntele respectiv. Însă va veni vremea când cele ce trebuie cunoscute vor fi

descoperite. Aşadar, Muntele Retezat ascunde Piramida Nordică, cea care formează de fapt crucea energetică vibratorie a Terrei, şi după cum bine se ştie, Nordul deţine energie benefică. Aceasta are ca terminaţii câte o piramidă. Pe Terra doar una dintre aceste piramide este cunoscută şi vizibilă ochiului fizic, celelalte trei fiind sub scoarţa pământului la diferite adâncimi. Piramida principală care marchează crucea energetică telurică este Piramida Luminii Celeste, cunoscută până în prezent sub denumirea greşită de Marea piramidă sau Piramida lui Kheops.

Aceasta şi celelalte trei piramide pe care urmează să ia vezi, formează crucea energetică telurică a Terrei. Cei care nu pot face călătorii astrale, să se ridice, cu ajutorul aparatelor de zbor terestre, deasupra Muntelui Retezat, şi să privească Piramida Nordică. Vor simţi vibraţiile emise de aceasta. Cei care au avut posibilitatea să privească şi să simtă vibraţiile Piramidei Luminii Celeste, vor fi de asemănarea şi echivalentul vibraţiilor celor două piramide. Diferenţa dintre cele două piramide constă în viaţa care există în interiorul Piramidei Luminii Celeste, deşi nu se vede cu ochiul fizic, şi inexistenţa din interiorul Piramidei Nordice, precum şi inexistenţa vieţii din exteriorul Piramidei Luminii Celeste. Piramida Luminii Celeste pare moartă, pe când Piramida Nordică freamătă de viaţă, de viaţă vegetală şi animală, în exterior, atât se vede doar ochiului fizic. Ceea ce nu vede ochiul fizic este viaţa din interiorul muntelui, de fapt din interiorul a ceea ce ascunde muntele. Căutaţi şi cunoaşteţi legendele

Muntelui Retezat, şi astfel veţi găsi, veţi afla adevărul referitor la Taina Muntelui Retezat.

Apoi, ÎNVĂŢĂTORUL m-a condus pe scara în spirală şi am ieşit din interiorul Piramidei Luminii Celeste, deasupra ei, pe acea platformă de acum cunoscută, însă am poposit pe Floarea de Cristal.

Apoi ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Priveşte Cerul! Melfior Ra, vezi stelele? Vezi Luna şi planetele existente în acest sistem solar? Toate sunt la picioarele mele. Trebuie să ştiţi că în Univers şi în acest Sistem Solar sunt mai multe planete pe care există entităţi inteligente, unele văzute şi unele nevăzute de cei din Planul Fizic, cei încorsetaţi în carne şi oase. Nu sunteţi singuri în univers, nici în sistemul Solar… Nu va trece mult timp şi veţi cunoaşte viaţa de pe alte planete, dar până vei putea ajunge acolo trebuie să mai parcurgi paşi în evoluţia spirituală. Mai ai nevoie de cunoaştere. Pentru a dobândi această cunoaştere, nu trebuie să te opreşti din drum ci să te grăbeşti, să grăbeşti paşii fără să pierzi ceva din cele dobândite spiritual până acum. Eu te aştept şi te voi ajuta. Tu ştii că eşti discipolul meu, mai exact unul din discipolii mei din Planul Terestru. Cu bine, ne vom revedea în curând!

Şi-a făcut apariţia apoi Zen, ghidul meu superior în călătoriile astrale mai îndepărtate. M-a condus până la intrarea în trup şi mi-a comunicat, telepatic bine-nţeles, să nu-mi fie teamă că voi uita

sau pierde din vedere să scriu tot ce mi s-a comunicat, că el îmi va fi alături şi îmi va aminti la nevoie. Ceea ce a şi făcut şi îi mulţumesc…

Capitolul IV. 2

Piramida Nordică

Zen ştie întotdeauna ce are de făcut. Niciodată nu primeşte instrucţii în faţa mea. I se spune să mă conducă doar acolo unde trebuie. Ştiam că mă va conduce înspre casă, „casă” numind de data aceasta trupul meu fizic, simţeam că acea distanţă între cele două continente Africa şi Europa, raportate la distanţă, faţă de cea parcursă, nici nu merită să-i mai spun distanţă, doar cel mult, da, cel mult un pas, faţă de imensitatea parcursă până la capătul Universului.

Iată-mă deci pe drumul de întoarcere spre… casă, apropiindu-ne de Muntele Retezat pe care, văzându-l, Zen a receptat gândul meu de a mai cunoaşte câte ceva privitor la cele ce ascunde acest munte.

Atunci Zen a spus:

— Dacă vrei, facem un popas în Piramida Nordică (piramida existentă în acest munte).

— Da, vreau să cunosc ceea ce se poate

despre această piramidă, ceea ce îmi este permis. Atunci ne-am oprit şi Zen a spus:

— Priveşte.

Am privit şi am văzut deschizându-se peste mijloc, pe verticală ca o haină, muntele, dezvelind în acelaşi timp Piramida Nordică. Apoi am dat un ocol piramidei, am intrat în ea, prin platforma existentă, foarte asemănătoare cu cea de deasupra Piramidei Luminii Celeste. Deci şi această piramidă are ca punct terminal al construcţiei, o platformă ale cărei dimensiuni sunt de 19 metri pătraţi. Acolo, în mijlocul acelei platforme, există o trapă; acea trapă s-a deschis şi am coborât în interiorul piramidei, până la nivelul solului. L-am întrebat pe Zen dacă şi această piramidă este construită la fel ca Piramida Luminii Celeste şi dacă are acea parte a construcţiei subterane în descreştere dimensională. Zen doar m-a privit şi nu mi-a răspuns la această întrebare. Am simţit că nu poate, nu trebuie sau nu are permisiunea să-mi comunice acestea, poate deocamdată... Deci m-a condus până la baza piramidei; acolo, am intrat într-o încăpere foarte mare, spaţioasă, şi am văzut mai multe sarcofage aşezate exact ca cele din Piramida Luminii Celeste.

Apoi, Zen a spus:

— Trebuie să ştiţi că această piramidă a fost construită de atlanţi în urmă cu 14 mii de ani, ani

tereştri. Da, de atlanţi, ea este o fidelă copie a Piramidei Luminii Celeste, dar executată la scara de 1/2. Ceea ce vezi aici, aceste sarcofage, deţin multe taine, multe din ele fiind copiile a ceea ce deţine Piramida Luminii Celeste, altele doar amintiri a ceea ce ascunde acea piramidă. Aceasta, Piramida Nordică, a fost construită numai de entităţi terestre, cu scopul de a avea o rezervă a tainelor din Piramida Luminii Celeste. Această construcţie a fost ridicată cu mult timp în urma executării primei deţinătoare a marilor enigme, dar marii iniţiaţi au transmis cele necesare din generaţie în generaţie, necesitatea şi obligaţia realizării acestei construcţii ca rezervă a tainelor ce trebuiau păstrate şi transmise peste timp omenirii.

Apoi am urcat la nivelul următor. Am văzut şi la acel nivel într-o anumită încăpere câteva sarcofage. Mi s-a spus că şi acestea conţin anumite taine, dar nu papirusuri ca cele de la primul nivel, ci… altfel de taine.

— Aici, în aceste sarcofage, a spus Zen, se află un fel de televizoare folosite de atlanţi, adică nişte… globuri de cristal care au diferite forme, în care ei, atlanţii, au înmagazinat imagini ale lumilor apuse şi a tot ceea ce au vrut să ne transmită nouă, atunci când vom fi capabili şi pregătiţi să primim acele cunoaşteri. Tot acolo, în sarcofage anume, se află şi obiecte sacre de cult, de valori inestimabile, dar trebuie mare atenţie la atingerea lor, acestea fiind fatale celor a căror

curăţie nu este în rezonanţă cu vibraţiile celor ce le-au depus. Este bine să se ştie că aceste obiecte nu suportă atingerea celor impuri. Dacă o entitate fizică le atinge, nefiind sau neavând acea vibraţie asemănătoare cu cea a depunătorului, atunci acea entitate, trupul ei fizic, la atingerea acelor obiecte se va dezintegra. Aşa cum puful unei păpădii se spulberă în vânt, tot aşa se va întâmpla şi cu trupul celor care vor atinge acele obiecte nefiind în rezonanţă vibraţională cu depunătorii lor în acele locuri tăinuite. Tocmai de aceea trebuie făcute cunoscute toate aceste pentru a nu se ajunge la ceva… nedorit.

Tot la acest nivel, am văzut ceva foarte… amuzant. Dar ceva cât se poate de relevant. Un fel de muzeu, în care există ceva foarte asemănător cu sculpturile din muzeele zilelor noastre. Nu cunosc materialul din care sunt executate acele… nuduri. Poate că nici nu sunt sculpturi ci cu totul altceva, dar eu cu sculpturile le-am asemuit. Poate sunt un fel de păpuşi, dar de dimensiunile şi înfăţişarea atlanţilor. Deci, iată ce am văzut. O familie de atlanţi, care se pun în mişcare şi fac… anumite gesturi, mai bine zis fac ceea ce sunt programaţi să facă. Acele… să le zicem păpuşi, sunt şi reprezintă o întreagă familie, de altfel, cu părinţi, copii şi bunici. Ei se pun în mişcare şi ne arată ocupaţiile lor şi felul în care le executau. Apoi, când exerciţiul este gata, se aşază la… ceva ce ar însemna o masă, mănâncă, apoi în loc de odihnă, de culcare, îşi reiau locurile unde se aflau iniţial. Este o minunăţie, o delectare să vezi aşa

ceva. O copilărie, o bucurie şi totodată o muncă şi o măiestrie, o cunoaştere profundă a unor… însuşiri, a unor ştiinţe, pentru a realiza aşa ceva de durată şi pentru timp îndelungat.

Apoi, am intrat într-o încăpere dreptunghiulară unde, pe plafon, parcă era desenat Universul. Parcă tot tavanul acelei încăperi ar fi fost un ecran de cinema. Acolo am văzut ceva asemănător cu ceea ce am văzut cu mulţi ani în urmă, în acel Planetarium de pe litoralul Mării Negre. Numai că aici, pe acea boltă a încăperii din Piramida Nordică, acel univers imortalizat acolo este cel existent în urmă cu zeci de mii de ani, văzut şi redat astfel de astrologii acelor timpuri apuse. Ajunge doar să ridici ochii şi să priveşti la acel… ecran şi vei vedea întreg Universul şi vei înţelege de fapt că aceasta a vrut să se transmită peste vremi de către cei iniţiaţi în vechime în astrologie, pentru a se putea face o comparaţie cu ceea ce exista în acele vremi. Am privit şi m-au uimit cele văzute şi m-am gândit că un astrolog, un astronom sau un astronaut ar avea multe de concluzionat văzând acestea, deoarece. Am admirat nespus acea privelişte de basm.

Zen mi-a prins gândul şi mi-a spus:

— Tu, Melfior Ra, ai fost cândva un astrolog renumit. Dacă vei stărui, vei recăpăta ceea ce ai ştiut cândva, când te aflai la curtea unui mare domnitor, cuceritor de teritorii terestre şi te ocupai cu dezlegarea tainelor astrelor. Acum nu

trebuie decât să vrei şi-ţi vei recăpăta această cunoaştere care s-a mai estompat de-a lungul încarnărilor tale. Undeva, în memoria ta, într-un sertar anume al memoriei tale, există acea cunoaştere. Dacă vei simţi nevoia redescoperirii ei, îţi va fi foarte uşor să reintri în posesia cunoaşteri avute cândva. Ea te aşteaptă fie în viaţa ta de acum, fie în vieţile următoare, o vei regăsi, de tine depinde, când şi în ce măsură vei recâştiga acea cunoaştere.

Apoi Zen, bunul meu prieten şi ghid spiritual, m-a condus pe aceea scară în spirală şi am ieşit din Piramida Nordică prin acea platformă prin care de fapt am şi intrat în ea, Zen m-a condus până la reintrarea în trup şi mi-a recomandat o energizare prin metoda" Micului Circuit Ceresc", spunându-mi că am nevoie să completez energia consumată. Am făcut deci acel exerciţiu de energizare şi apoi am scris cele văzute – simţite – trăite de mine în această călătorie astrală. Iată, cele scrise şi… trăite de mine, le-aţi parcurs cu privirile dumneavoastră lucide, avide sau poate neîncrezătoare în cele ce v-am relatat. Dar eu nu-mi fac necazuri din această cauză pentru că ştiu că nimic nu este întâmplător, şi, oricum, timpul le rezolvă pe toate, chiar şi adeverirea celor scrise de mine în aceste pagini. Să nu uităm totuşi că la scara Universului, viaţa terestră este echivalentă cu o clipă. Dar fiecărei clipe îi urmează o altă clipă şi tot aşa până la împlinirea celor ce trebuie să se împlinească, şi toate se împlinesc atunci când este prevăzut să se împlinească.

În următoarea mea intrare în Piramida Nordică am mai descoperit ceva ce până acum nu am cunoscut şi nu ştiu că încă mai există multe de descoperit.

După ce pătrunzi acolo în corp astral, eşti condus într-o încăpere numită Sala Consiliului. Aceasta este sala în care Marele Zamolxis îşi primeşte discipolii, atât pe cei care se află încarnaţi în corp fizic şi pătrund aici prin dedublare, cât şi pe cei care nu mai au trupuri carnale. Bineînţeles că aici se pătrunde deocamdată prin dedublare şi te afli numai în corp astral, dar conştient şi lucid. În ultima mea pătrundere în piramidă am fost condusă de către ghidul meu spiritual direct în Camera Luminii. Pentru a ajunge aici trebuie să treci din Sala Consiliului încă prin trei încăperi, nu întâmplător, ci pentru a te purifica şi a fi demn să te înfăţişezi Soarelui. Iată-mă în faţa Soarelui. Cunoşteam această încăpere, ştiam că pe anumite raze de soare se află un anumit număr de „sertare” şi mai ştiam cum trebuie procedat pentru a le deschide şi a primi informaţia cuprinsă în ele. De această dată mi s-a cerut să mă apropii de Soare mai mult. Eram în mijlocul lui şi iată că din centrul lui s-a format şi deschis un culoar tubular incandescent şi mă simţeam absorbită în el. Mi s-a comunicat că acest culoar se deschide doar la o anumită vibraţie a celui care se află în apropiere. Eram aspirată în interiorul Soarelui apoi a culoarului, parcă Soarele se prelungea la infinit în ascensiune. Era un drum

de lumină incandescentă, aşa cum se poate vedea la răsăritul soarelui în special pe malul mării. Am intrat, apoi dintr-odată mă găseam într-o încăpere sferică plutind, simţeam că mă descompun şi totodată rămâneam un tot, numai eram corp astral, eram doar energie şi simţeam energie în acelaşi timp. Parcă eram un transformator prin care trecea o undă energetică şi totuşi rămâneam încărcată permanent la maximum. Ba mai mult, eram conştientă unde este dirijată acea energie. Din mijlocul sferei se forma o axă energetică, aceasta străbate toate încăperile piramidei care se găseau deasupra acelei încăperi, străpungând apoi muntele ţâşnind în văzduh spre infinit. În clipa aceea am ştiut că acea axă energetică este cea pe care am întâlnit-o de atâtea ori ţâşnind din interiorul muntelui în afara lui. Conştientizam existenţa acelei axe energetice. Cei puri ajung aici după un drum nici uşor nici scurt ci purificator, în Camera Soarelui şi prin celelalte săli interpuse între Camera Consiliului şi Camera Soarelui. Deci prin vibraţia înaltă a celor puri se conştientizează axa energetică întâlnită deasupra muntelui şi Piramidei Nordice, simţită atât de cei cu pregătire spirituală înaltă cât şi de eventualele aparate fine aflate în special pe aparatele de zbor terestre.

Am fost după un timp condusă înapoi, deşi era acolo atâta pace şi linişte încât aş fi rămas veşnic sub formă de energie. Am revenit pe culoarul incandescent, luasem iar forma corpului astral, dar mai diafan. În Camera Soarelui mi s-a spus să urmez traiectoria celei de-a treia raze din

partea dreaptă a Soarelui. Am urmat-o şi am găsit în capătul ei un fel de hieroglifă. Mi s-a cerut să acţionez un dispozitiv marcat cu acea hieroglifă şi astfel s-a deschis un sertar. Am privit. În sertar se aflau şapte plăcuţe, dar nu mai erau ca cele cunoscute de mine până în prezent, albe-argintii, ci de culoarea soarelui când răsare, un roşu-portocaliu incandescent (mă nemulţumeşte comparaţia culorilor cu cele cunoscute în plan fizic; întrucât prin cuvinte descrierea este foarte vagă). Mi s-a comunicat telepatic să iau în mână prima plăcuţă. Am luat-o deşi era ca de jar, am privit-o intens aşa cum mi s-a cerut şi am văzut în ea o imagine ce nu poate fi descrisă întrucât îmi lipsesc termenii de comparaţie şi deocamdată nu mi se permite să comunic cele văzute în acea placă. Chiar dacă le-aş descrie, câţi ar crede? Deci, tăcere deocamdată. Mi s-a cerut să apropii plăcuţa de pieptul corpului meu astral, şi am rămas uimită de efect. S-a transformat într-un fluid care s-a strecurat în corpul meu astral şi a fost astfel asimilată. Am privit uimită în sertar la plăcuţa cu numărul 1 care era totuşi acolo. Toate plăcuţele din acel sertar sunt numerotate. Atunci mi s-a spus:

— Vei veni aici din când în când pentru a cunoaşte conţinutul informativ a celor şapte plăcuţe din acel sertar. Fiecare plăcuţă se va transfera în tine şi va rămâne în acelaşi timp în sertar. Toţi cei care au ajuns aici să deschidă sertarul prin vibraţia lor, toţi au primit în dar acele plăcuţe, deşi ele se află pe mai departe în sertar.

Ele se pot diviza şi rematerializa la infinit, indiferent de numărul celor care vin să le asimileze rând pe rând. Toţi cei care au trecut prin sfera energetică şi apoi au asimilat plăcuţele şi informaţia lor, când te vor vedea în corp fizic vor şti că ai primit informaţii din acest sertar tainic. La fel îi vei recunoaşte şi tu. Ceilalţi vă pot privi mult şi bine fără să-şi dea seama de puterea şi luminozitatea voastră. Acum tu ştii cine a mai trecut pe aici şi a asimilat cele şapte plăcuţe.

Într-adevăr, în acea clipă am văzut ca într-un film o persoană cunoscută mie cu câteva luni în urmă şi care mă uimise de capacităţile de care dispunea.

Am fost condusă apoi în sens invers prin încăperile celelalte, fără să încetinim viteza cu care treceam, care deşi echivala cu viteza lumini, ştiam instantaneu ce se întâmplă în acele încăperi, mă impregnam cu vibraţia celor aflaţi acolo şi ştiam ce se întâmplă şi ce gândeau. Acum înţelegeam că entităţile mai evoluate ştiau tot ce gândeam când eram în prezenţa lor. Acum îmi înţelegeam şi ghizii spirituali.

Am ieşit din Piramida Nordică, am văzut din nou muntele ca o carte deschisă pe care am răsfoit-o şi apoi am închis-o. Iată, muntele era din nou tăcut, măreţ, înconjurat de cele şapte entităţi din preajma sa care au luat forma unor munţi mai mici. Doamne, câtă măreţie, tăcere şi simplitate în Creaţia Divină! Am înţeles încă o dată că tot ce

este creat prin voia Tatălui Ceresc este simplu, măreţ şi de durată şi nu poate fi distrus şi pătruns de cei impuri, iar dacă aceştia încearcă să distrugă creaţia divină, atunci suportă fără întârziere consecinţele nesăbuinţei lor.

Prin metoda bilocaţiei am fost de nenumărate ori în Piramida Nordică (uneori am condus şi alte persoane care dispun de capacitatea şi posibilitatea dedublării), unde de fiecare dată am întâlnit entităţi superioare care se ocupau de evoluţia spirituală a poporului român.

Acolo tronează Marele Preot Zamolxis, nu numai odată l-am văzut şi am comunicat cu el, mai precis mă ajută să îmi reamintesc cele ştiute şi practicate cândva şi îmi călăuzeşte paşii în evoluţia mea spirituală. Am văzut multe entităţi aflate acolo în corp astral, care sunt şi aici în plan fizic, aşa cum sunt şi eu. Ele au venit să primească instrucţiile necesare îndeplinirii misiunii pentru care se află acum şi aici. Mulţi din Marii Preoţi ai templelor dacice sunt încarnaţi în planul fizic şi din când în când intră acolo în Templul Sacru pentru a primi învăţătură de la Marele Zamolxis.

Noi, cei de azi, datorăm enorm de mult strămoşilor noştri, marilor preoţi ai templelor dacice, pentru spiritualitatea inoculată urmaşilor lor. Sunt puţine popoare pe Terra care se pot mândri cu o spiritualitate atât de profundă ca noi românii. În sufletul acestui popor nu s-a stins nicio clipă Scânteia Divină. Iată de ce poporul român

este chemat să înfăptuiască trecerea spiritualităţi dintr-o eră în alta.

Iată Marea Misiune a poporului român: **TRECEREA ŞTAFETEI SPIRITUALITĂŢII DINCOLO DE LIMITELE UNUI CICLU COSMIC.**

De ce tocmai noi? simplu, pentru că aşa a hotărât Divinitatea. Iată răsplata pentru păstrarea spiritualităţi pe aceste meleaguri, credinţa în Dumnezeu şi speranţa în mai bine. Iată marea comoară a lui Decebal! Pe lângă comorile de ordin material era şi aceasta care nu a fost de găsit dar despre care se zvonise dar nu-i sosise vremea, Comoara din Piramidă. Iată ce ştia Decebal, care era un iniţiat, iată de ce nu a dorit să-şi dea viaţa în mâinile împăratului Traian, tocmai pentru a muri odată cu el Taina Tainelor care se află în interiorul muntelui şi a neamului său. A preferat să moară, ca Taina să rămână necunoscută până când, Divinitatea va dori să o scoată la lumină. Era ultimul iniţiat şi rege care cunoştea această taină.

Este de datoria mea să atenţionez pe cei dornici de înavuţii materiale, deşarte şi trecătoare, să nu încerce să scormonească muntele. Aşa cum mulţi şi-au pierdut viaţa în interiorul piramidei egiptene sau a mormântului lui Tutankhamon, sau chiar după ieşirea din acestea, tot aşa şi aici nimeni nu va pătrunde viu în interiorul Piramidei Nordice, cu excepţia celor care au posibilitatea şi cunoaşterea esoterică

necesară pentru a intra acolo din voia Divinităţii, în corp astral iar în corp fizic cei care au participat la construcţia ei şi care acum sunt conştienţi de aceasta şi îşi cunosc vieţile anterioare.

Aşa cum Piramida Luminii Celeste nu are vârf, tot aşa şi Piramida Nordică are terminaţia într-o platformă cu o suprafaţă aproximativă de 19 metri pătraţi. Iată marea comoară a dacilor. Ei nu au schimbat cursul nici unei ape pentru a ascunde comoara, ci au construit-o şi apoi au pus un munte peste ea, au acoperit-o cu pământ, au plantat păduri; au muncit imens generaţii întregi. Pe un alt munte au construit un indicator pentru această comoară, dar numai iniţiaţii au cunoştinţă despre aceasta. Iată, marii noştri înaintaşi, cinste lor, cât au fost de inspiraţi în a-şi deruta adversarii şi asupritorii. Nu oricine se poate mândrii cu asemenea strămoşii ca cei ai poporului român. Cei care vor survola muntele de la înălţimi, vor observa anumite devieri ale aparatelor de control, datorate undelor energetico-magnetice, astfel vor putea localiza Piramida Nordică şi dimensiunile ei. Decebal ştia că este ultimul deţinător a acestei taine, care nu trebuia cunoscută decât atunci când din înalt va fi dat consemnul, şi anume atunci când oameni vor tăcea, pietrele vor vorbi. Iată că oameni au tăcut, iar pietrele au vorbit şi trebuie să dezvăluie tainele pe care le deţin. Însăşi Divinitatea şi-a ales canalele prin care vrea să transmită umanităţii cele ce doreşte să ne dezvăluie.

A sosit timpul descifrării tainelor, a cunoaşterii prin metode rămase multă vreme necunoscute ştiinţei, metode neconvenţionale, dar atunci când îşi vor da mâna şi vor conlucra Ştiinţa, Metafizica şi Religia, atunci omul va fi deţinătorul tuturor tainelor. Acum acestea lucrează separat şi fiecare cu neîncredere în ceea ce face celălalt, iar rezultatele sunt pe măsura „iubirii" lor. De ce să ne mirăm atunci că actuala civilizaţie nu a atins nici măcar jumătate din cunoaşterile atlanţilor sau a altor civilizaţii dispărute? Ne uităm la marile piramide, ne mirăm şi ne întrebăm cum au fost construite, cum au fost ridicate acele blocuri imense de piatră dură. Dar nu vrem să pricepem că omul ar putea mult mai mult, deşi ştim că nu-şi foloseşte decât a zecea parte a capacităţii creierului său, dar nu vrem să ne gândim cum ar putea fi folosite părţile rămase inactive, latente. Dacă cineva îndrăzneşte să-şi folosească mai mult din ceea ce dispune, este etichetat (în cel mai bun caz) ca paranormal, sau (mai rău) nebun. Vai nouă, în ce buncăr al ignoranţei ne aflăm, dacă nu putem dori mai mult, sau dacă nu dorim să putem mai mult decât semenii noştri! Dar însuşi Iisus a spus:

„Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede în Mine, va face şi el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele şi mai mari decât acestea „(Ioan – 14,12).

Există dovezi certe că în Vatican sunt preoţi

care se ocupă de ştiinţele metafizice, şi au reuşit să comunice prin intermediul aparatelor lor (dacă altfel nu pot) cu entităţi din lumi paralele, nevăzute ochiului fizic. Ba chiar mai mult decât atât, tot prin intermediul aparatelor primesc şi deţin imagini din lumi nevăzute. Apoi, cei de la NASA au de asemenea unele realizări, dar ei nu doresc să fie dezvăluite. Dar de ce atâta „bunăvoinţă", din ambele părţi menţionate mai sus, în faţa semenilor?

Sper că au trecut vremurile când cei care îndrăzneau şi puteau mai mult decât semenii lor deţinători ai puterii, erau declaraţi „vrăjitori „şi arşi pe rug, pe rugul ignoranţei celor puternici dar limitaţi. Sper să nu mai cunoască bătrâna Terra asemenea monstruozităţi, deşi mulţi sunt astăzi cei care ştiu că MOARTE NU EXISTĂ. Există doar o trecere în altă dimensiune spaţială. Tocmai de aceea se aşteaptă ca cele trei surori la prima vedere vitrege, Ştiinţa, Metafizica şi Religia, să se unească pentru a ajuta Omul, în slujba căruia să fie dintotdeauna şi pentru totdeauna, să-l propulseze la gradul de cunoaştere la care Creatorul a dorit să-l ridice.

Cunoscând cele ce v-am descris în legătură cu Muntele Retezat, am dorit să ajung acolo nu numai în corp astral ci şi în corp fizic, şi iată că am purces spre Retezat cu un grup de prieteni care se aflau şi ei la anumite grade de iniţiere esoterică. În după-amiaza primei zile am urcat undeva de unde să putem avea o privire bună asupra vârfului

Retezat. După un urcuş de două sau trei ore, stăteam rezemaţi de nişte stânci şi după câtva timp privind vârful muntelui am început să desluşim câte ceva. Am văzut fel de fel de entităţii superioare materializate pe acel versant. Apoi acele entităţi au început să-mi comunice anumite informaţii, pe care la rândul meu le transmiteam grupului.

— Voi aţi fost chemaţi aici prin Melfior Ra pentru a lua legătura cu noi, entităţi vamfiene, care ne ocupăm de Misiunea România. Trebuie să ştiţi că modul în care vă alimentaţi de câţiva ani este corect, dar nu exageraţi, pentru a nu crea între voi şi semenii voştri neînţelegeri. Este bine să cereţi semenilor voştri să nu mai consume carne; este bine ca toţi pământenii să devină vegetarieni. Trebuie să le comunicaţi că toată boala omenirii nu este altceva decât carnea îngurgitată de ei. Cei care vor renunţa la carne vor renunţa la boli. Când vor înţelege şi respecta aceasta, vor fi sănătoşi.

Pentru noi cei din grup, s-au dat multe sfaturi care dacă le vom respecta, vom atinge grade superioare de iniţiere şi vom avea realizări care ne vor bucura, bineînţeles realizări spirituale. Ni s-a cerut să mai rămânem încă 24 de ore peste timpul stabilit în prealabil.

În ziua următoare am pornit spre vârful Retezat. La ora 14.30 eram la baza vârfului, la poalele versantului dinspre răsărit, unde am

poposit. Am primit imediat informaţiile referitoare la ceea ce aveam de făcut. Am executat indicaţiile entităţilor care ne-au însoţit pe tot parcursul drumului. Am căutat un loc anume şi am trasat o figură geometrică anume, în interiorul căreia ne-am aşezat aşa cum am fost invitaţi să ne aşezăm, apoi am fost conectaţi la înalta energie cosmică. Ni s-a permis să punem orice întrebări doream, iar prin mine se oferea răspunsul pentru toţi mai precis numai eu percepeam clar răspunsurile transmise telepatic. Mi s-a cerut să transmit prietenilor mei răspunsurile la întrebările puse de ei mental. După ce am discutat cu fiecare în parte şi m-am convins că răspunsurile la întrebările lor erau exacte, întrebări pe care eu nu le cunoşteam deoarece erau formulate în gând, nu sonor. După epuizarea întrebărilor, ni s-a oferit întregii naţiuni române următoarele:

— România şi poporul român au o misiune de îndeplinit. Trebuie să ştie întregul popor că această zonă terestră, această ţară este binecuvântată de Dumnezeu şi Misiunea ce o are de înfăptuit este de mare însemnătate pentru omenire. Următoarea civilizaţie care se va instaura la predarea ştafetei dintre cele două ere, Peşti şi Vărsător, la începutul ciclului cosmic care este foarte aproape, de aici va porni, din acest spaţiu geografic. Aceasta este voia Divinităţii Absolute, căreia se închină întregul univers. Aceasta este recompensa acestui neam care nu a ridicat niciodată sabia pentru a supune alte neamuri ci numai la nevoie pentru a se apăra. De

aceea este plăcută Tatălui Divin şi iată cum îi răsplăteşte. Divinitatea doreşte ca acest popor greu încercat să fie ridicat la înaltă strălucire şi glorie. Nimeni nu-şi poate imagina gloria destinată acestui neam, răsplată pentru nestrămutata lui credinţă în Dumnezeu. Pe cerul acestei ţări vor fi văzute anumite semne. Când vor fi văzuţi doi sori să ştiţi că ştafeta predării erelor a trecut Vărsătorului; apoi şi alte semne se vor vedea curând după aceasta.

După ce ni s-au comunicat acestea, mi s-a spus să privesc, dar nu prin ochii fizici ci prin al treilea ochi, Ajna. Vedeam ca pe un imens ecran următoarele imagini, care mi s-au cerut să le comunic semenilor mei.

Vedeam în partea dreaptă a Muntelui Retezat un templu. Un Templu Divin pe lângă care, iertată fie comparaţia, Templul din Ierusalim era foarte mic şi sumbru. Era impunător şi strălucitor, cât un oraş de mărimea unei capitale din zilele noastre. Avea douăsprezece porţi imense şi la fiecare poartă vedeam multă lume care dorea să intre în Templu. Era ceva atât de grandios încât ştiu că aceste cuvinte sunt palide şi nepotrivite pentru a reda prin ele întreaga măreţie a Templului şi aceea ce vedeam. Pe Terra nu există la această oră o construcţie aşa de impunătoare. Mi s-a comunicat că cele ce vedeam atunci vor fi în viitor pe acest loc. Entitatea de lumină care ne-a arătat aceste a mai spus:

— Trebuie să ştiţi că toate vor trece, cerul şi pământul vor trece dar cuvintele mele NU. Aşa va fi cum ţi-am arătat, dar până se va ajunge la această strălucire multe se vor schimba aşa cum sunt prevăzute, iar ziua şi clipa nu o ştie decât Tatăl.

Desigur, auzind şi văzând ce se întâmplă, eram neliniştită pentru locuitorii acestei zone. Atunci mi s-a revelat câte ceva despre cele ce urmează să se întâmple aici, dar despre aceasta voi relata când mi se va permite.

Ni s-a cerut să mai rămânem încă 24 de ore pe Muntele Retezat, această Himalaye a României. Am rămas şi intenţionam să încheiem ziua cu o meditaţie închinată Divinităţi, dar nu aşa s-a hotărât şi din înalt. Trebuie menţionat faptul că la cabana Pietrele în anul 1995 la orele 23.00 se întrerupea furnizarea energiei electrice, iar dacă nu aveai altă sursă de lumină, stăteai pe întuneric.

Noi stăteam întregul grup într-o încăpere spaţioasă şi confortabilă, dar pe întuneric. Era o linişte profundă. O persoană din grup care vede formele gând a spus:

— Melfior Ra primeşte informaţi, ar fi bine să ştim dacă nu cumva ne priveşte şi pe noi ceea ce i se comunică.

Le-am răspuns că se doreşte din nou o conversaţie între noi şi entităţile prezente. Am

dialogat aşa timp de vreo două ore până la epuizarea întrebările, apoi mi s-a spus:

— Pentru voi este întuneric dar noi vă putem ajuta să aveţi lumină. Deasupra cabanei în care sunteţi se află o navă extraterestră. Vă putem ajuta dacă doriţi.

Ne-am exprimat dorinţa după ce am discutat în prealabil cu cei din grup. Apoi prieteni noştri nevăzuţi au adus în încăpere un cristal mare sub formă de sferă cu un diametru de aproximativ doi metri. Ne-au spus cum să încercăm să-l facem să lumineze. Am încercat dar nu am reuşit. Au adus un altul mai mic, dar nici cu acesta nu am reuşit. Apoi altul despre care ni s-a comunicat că la ei este de frecvenţa cea mai joasă, dar tot nu am reuşit să-l punem în funcţiune, deoarece pentru noi avea o frecvenţă prea înaltă. Până la urmă, parcă nemulţumiţi de noi că nu am reuşit, ne-au adus fiecărui câte un mic cristal sferic, de mărimea unei mingi şi ni s-a cerut să lucrăm individual. Trei dintre noi am reuşit să facem să scânteieze acele sfere de cristal imaterial. Eram pe drumul cel bun.

Apoi ne-au explicat ce avem de făcut în anul respectiv pentru a ne dezvolta capacităţile mentale, iar la anul trebuia să ne întâlnim în acelaşi loc.

În jurul orelor 1.30 noaptea am fost invitaţi cu toţi afară pentru a vedea cu ochii fizici ceea ce

voiau ei să ne arate. Era întuneric, răcoare, linişte, iar noi, şase oameni maturi din patru judeţe şi oraşe diferite, toţi între 40 şi 55 de ani, de profesii diferite dar toţi porniţi pe calea cunoaşterii metafizice, aşteptam ca nişte copii să vedem… Ce? Nu ştiam.

După circa zece minute, cum stăteam cu faţa spre vârful Muntelui Retezat, din stânga noastră a ţâşnit de peste cabană spre vârf o navă extraterestră. Am exclamat: „O cometă!”. A fost ceva de vis, ireal parcă, dar cât se poate de real. Toţi am văzut şi am exclamat. Era pentru noi o confirmare. Am rămas uimiţi fără cuvinte. După un timp când ne-am revenit, când ne-a cuprins răcoarea nopţii, am spus că ar fi cazul să intrăm în cabană, dar a trecut din nou o navă, de data aceasta avea formă de piramidă. Era luminoasă, frumoasă a trecut exact pe unde trecuse şi prima. Astfel au trecut până în zori douăsprezece nave extraterestre prin faţa noastră. Ni s-a cerut să facem o noapte de veghe închinată Divinităţii şi iată cum am fost răsplătiţi. Despre noi, cei care am fost acolo şi am trăit pe viu toate acestea ce să vă spun? Exersam cele ce ne-au cerut ei, prietenii noştri extratereştri.

Dacă cineva doreşte în viitor să se alăture grupului nostru, îl primim cu braţele deschise, dar numai de îşi schimbă modul de alimentaţie, pentru a nu scădea vibraţiile grupului şi pentru a fi apţi să menţinem legătura cu aceşti prieteni, mult mai inteligenţi decât noi, dar dornici să ne ajute şi să

colaboreze cu noi. Ni s-a cerut să aducem la cunoştinţa celor dornici de evoluţie spirituală reală, să renunţe la consumul de carne şi la ţigări. Dacă doriţi să atingeţi un grad superior de iniţiere să urcaţi pe scara evolutivă şi să intraţi în contact cu entităţi superioare, trebuie să renunţaţi la carne din alimentaţie şi la fumat. La fel şi în lumile paralele, unii sunt mai bine pregătiţi spiritual, alţii mai puţin, fiecare în raport cu cât a fost dispus să-şi ofere prin examenele ce le avea de trecut.

Deci încă odată pentru cei dornici de cunoaştere, ca de altfel pentru toată lumea, ATENŢIE hrana fără carne şi grăsimi animaliere, fără tutun şi alcool! apoi cine va dori să mai urce încă o treaptă va mai trebui să treacă nişte probe ale renunţării. Dar, întotdeauna vom primi în măsura în care şi oferim sau ştim să trecem probele, mai ales cele ale renunţării. A oferi înseamnă a primi!

Capitolul IV. 3

Investitura

Retezat

Mi s-a comunicat că va trebui să fac o călătorie, în plan fizic, în Mţii Retezat, şi că voi fi însoţită de anumite persoane care trebuie să ajungă şi ele acolo. Să fiu liniştită, cei care trebuie să mă însoţească mă vor căuta şi toate vor

decurge de aşa natură încât voi fi însoţită numai de cei care sunt chemaţi acum.

La începutul lunii august mai multe persoane din diferite oraşe mi-au comunicat că doresc să facă împreună cu mine o excursie în Retezat. Am început să investighez, în acest sens, cele necesare pentru a şti data şi locul unde va trebui să ajungem. Tot ceea ce mi se releva în plan astral, mi se confirmă ulterior în plan fizic prin cei aleşi special pentru aceasta. Astfel traseul mi-a fost schiţat de un Preot, care şi Domnia Sa este ales să ofere Lumina pământenilor. Îl pot numi chiar Mare Preot, deoarece a mai avut acest înalt titlu şi pe timpul Marilor Preoţi Daci, când slujea Lumina în Muntele Sacru, în Templu Sacru din Sarmizegetusa Regia. Iată cine mi-a oferit în plan fizic traseul care trebuia străbătut. Despre înaltul Prelat, îmi voi permite, fără acordul său să menţionez că şi acum slujeşte Lumina într-un lăcaş de cult fără egal în Europa şi foarte aproape de marea Taină, care o deţine zona ţării noastre la data aceea.

Iată în dimineaţa zilei de 16.08.97 din cei mulţi care au dorit să mă însoţească şi şi-au anunţat venirea la Deva pentru excursia în Retezat „au venit doar patru persoane. Două din Craiova, una din Oradea şi una din Deva. Ceilalţi doritori numeroşi nu au „putut” veni deoarece fiecăruia i s-a întâmplat câte ceva ce nu îi permitea să plece din locul în care vieţuieşte.

Am pornit la drum. La ora plecării din Deva era un timp posomorât, am plecat, nu ştiam nici cât vom lipsi din oraş, şi nici unde vom înnopta

neavând nimic stabilit sau pregătit din timp în acest sens.

După îndepărtarea noastră de oraş, în oraş s-a dezlănţuit o mare furtună, cum nu a mai fost demult în zonă. Noi am mers prin ploaie aproape tot drumul, dar o ploaie calmă şi măruntă ca de toamnă.

Am ajuns la barajul „Râul Mare Retezat”, am făcut un scurt popas, ploaia se oprise pentru scurt timp pentru a putea admira în toată splendoarea minunatul loc şi creaţie a lui Dumnezeu şi apoi cea a minţii omeneşti, care nu întotdeauna este în concordanţă cu creaţia şi dorinţa Divină.

Am pornit din nou la drum, ploaia ne însoţea curăţându-ne şi purificându-ne parcă pe tot drumul cât eram în deplasare.

Am ajuns la Cabana Rotunda, o frumoasă cabană care era mult prea mică pentru toţi cei care ar fi dorit să primească un adăpost. Ni s-a indicat o altă cabană în apropiere, dar şi aceea (particulară) nu avea loc pentru noi, dar nici nu am fi dorit să locuim în acea cabană unde alcoolul şi cheful erau la mare cinste şi se desfăşura după toate normele maxime terestre. Dar ni s-a spus că mai este o cabană a unei firme, care dacă este liberă ne-ar putea găzdui. Am ajuns la „dispeceratul” acelei cabane, unde ni s-a oferit prin grija însoţitorilor noştri astrali cheia locaşului unde trebuia să ajungem pentru a înnopta. Cabana era superbă, aşezată într-un loc fantastic, cinste celor care au ales acel minunat loc pentru meditaţie şi înălţare spirituală. Am luat cabana în primire după câteva peripeţii, pentru că niciun

lacăt spre înalt nu se deschide uşor, până nu îşi aduc contribuţia toţi cei care vor să pătrundă în interiorul sinelui. Ploaia se oprise. Am intrat în interiorul cabanei şi al nostru, am făcut curăţenie peste tot, apoi am luat cunoştinţă de împrejurimi, şi după toate cele oferite de cei care ne puneau oprelişti, Soarele, măreţul şi inegalabilul prin lumina care o răspândeşte, primită. Astfel că am făcut plajă, ne-am luminat atât trupurile cât şi sufletele şi spiritele noastre, prin lumina care ni s-a oferit.

Entităţi de lumină ne însoţeau şi ne comunicau ce trebuie să facem în permanenţă. Tuturor celor prezenţi li s-a relevat prin diferite metode, anumite informaţii şi simboluri cu ajutorul cărora să poată parcurge mai departe calea spre Lumină. Deşi erau toate persoanele oameni maturi, atunci şi acolo erau ca nişte copii, aşa se bucurau şi se mirau de tot ceea ce li se oferea. Iată omul redevenit copil prin Voia Tatălui Ceresc, în faţa căruia suntem veşnic nişte copii, şi este bine să rămânem pururi copiii Tatălui Ceresc.

Meditaţia

Am fost invitaţi să facem o meditaţie, o călătorie astrală. În jurul nostru erau cercuri, cercuri de entităţi de lumină care vegheau.

Prin ghidul meu spiritual astral, cel de-al cincilea ghid al meu, numit Gal, am fost conduşi în călătoria care se dorea să o efectuăm. Gal, îmi comunica ceea ce trebuia să transmit însoţitorilor mei, astfel le transmiteam permanent în

deplasarea noastră spaţiile prin care treceam şi ceea ce se dorea să le comunic. Astfel am ajuns în cel de-al cincilea spaţiu faţă de spaţiul terestru. Acolo Gal mi-a cerut să comunic însoţitorilor mei următoarele:

„– Aţi fost chemaţi şi aduşi aici pentru a vi se oferi investitura ordinului SFERA DE LUMINĂ. Din aceasta clipa sunteţi conectaţi sunteţi conectaţi la Sfera de lumină. Fiţi vrednici de această investitură şi nu neglijaţi ceea ce vi s-a oferit şi nu uitaţi că aceasta vă obligă la mai mult în plan fizic. Sunteţi Fii Luminii, rămâneţi în Lumină. Lumina vă este călăuză. Urmaţi Lumina. Faptele, gândurile şi cuvintele voastre să dovedească aceasta acolo unde vieţuiţi. Acolo vă aflaţi în misiune, acolo trebuie să fiţi purtătorii şi răspânditorii Luminii. Aţi primit Lumina răspândiţi Lumina. Iată pentru ce vă aflaţi aici în acest spaţiu „cinci”, unde vă aflaţi ca spirite deşi trupurile voastre au rămas conştiente pe pământ. Lucraţi în Lumină, trăiţi în Lumină, fiţi Lumină din Lumină acolo unde vă afla”.

S-a oferit fiecăruia o sferă de lumină. Sferele au fost aşezate pe capetele astrale ale celor prezenţi acolo în spaţiul dimensional „cinci”. Vedeam cum sferele de lumină se mulau pe capetele însoţitorilor mei şi cum se transmitea lumina din sfere în corpurile astrale a celor care au primit sfera. Vedeam cum corpurile lor astrale se luminau, deveneau mai luminoase şi încep să răspândească lumina în jur. Simţeam că lumina a pătruns până în esenţa fiinţei lor şi în interiorul lor a sufletului şi a spiritului fiecăruia s-a produs

iluminarea, iar după ce s-au umplut de lumină au început să răspândească în jur Lumina. Vedeam şi mă bucuram pentru ei, fraţii mei întru Lumină, vedeam şi mă bucuram că lumina se răspândeşte şi se va răspândi pe pământ prin ei din Voia Tatălui Ceresc, prin Voia Căruia am primit Lumina.

După toate acestea Gal a spus:

„Iată, aceştia erau cei aşteptaţi pentru investitură, iată de ce nu au reuşit să vină şi ceilalţi care doreau să te însoţească, iată de ce şi întâmplările lor, care i-au reţinut. Nu eram încă pregătiţi pentru a primi această investitură, dar toate la vremea potrivită şi la timpul cuvenit”.

Am fost conduşi apoi trecând prin spaţii şi timp înapoi până am ajuns în faţa trupurilor noastre terestre unde ne-am reluat locul în interiorul carcasei trup – carnal şi am mulţumit Tatălui Ceresc pentru cele oferite nouă.

Am revenit în trup după o tăcere şi o acomodare cu planul terestru a urmat un foc de tabără. Odată cu stelele, pe cer au apărut şi prietenii noştri extratereştri care au aşteptat sosirea noastră în acel loc.

Vedeam mai întâi prin intermediul binoclurilor aparatele lor de zbor la mari distanţe, apoi câteva mini-nave s-au apropiat de noi oferindu-ne posibilitatea de a-i zări cu ochiul liber. Ne-au transmis semnale optice salutându-ne astfel, iar telepatic ne-au comunicat informaţiile dorite de ei a ni se aduce nouă la cunoştinţă.

După un timp cerul s-a înnorat au dispărut stelele, au mai rămas un timp doar mini-navele cu

prietenii noştri apoi a început ploaia. Am intrat în cabană ni s-a comunicat că pentru ziua respectivă atâta am avut de parcurs, iar după miezul nopţii se va însenina şi stelele vor fi alături de noi. Câţiva din grup au aşteptat apariţia stelelor şi într-adevăr după miezul nopţii cerul şi-a arătat întreaga splendoare în toată măreţia.

Dimineaţa m-am trezit înaintea celorlalţi. Am simţit apariţia soarelui, am ieşit din cabană. Soarele îşi arăta măreţia peste crestele munţilor. Am privit crestele din spatele cabanei, într-o strălucire am văzut acele creste străluminate şi transformate într-un imens porumbel cu aripile deschise. Era un imens porumbel care ne transmitea iubirea şi strălucirea luminozităţii sale. Nu-mi puteam dezlipi privirea de pe imensul porumbel. Privind la porumbel în mentalul mei se strecurau informaţii, telepatic. Astfel mi s-a comunicat:

„Vă aflaţi aici din Voia Divinităţii, pentru a primi cele ce vi se cuvin şi se doreşte să vi se ofere. Acum veţi urca la lacul Bucura, unde sunteţi aşteptaţi, Gal ghidul tău superior, vă va însoţi şi va veghea ca toate cele ce se cer să le îndepliniţi întocmai”.

Era o zi însorită cum rar se poate întâlni o asemenea zi de august şi la munte. După o meditaţie închinată Luminii şi Creatorului Absolut, am pornit la drum. Pe tot parcursul călătoriei simţeam fiecare că suntem ocrotiţi şi însoţiţi. Fiecăruia i se releva câte ceva, fiecare creastă de munte, fiecare piatră sau stâncă ne oferea o informaţie şi un simbol, prin care entităţile de

lumină care erau în preajma noastră doreau să se facă înţelese de noi aflându-ne în trup carnal. Aş putea numi această excursie, deplasare în trup carnal, spre Lacul Bucura, incursiune în Pace şi Lumină.

LACUL BUCURA. Iată-ne ajunşi la ţinta călătoriei noastre, ţintă a planului fizic, am urcat la cota 1700 în altitudine, pentru a vedea o creaţie a Părintelui Luminii, o minunăţie a naturii, un lac aşezat între crestele munţilor, un lac pe o întinderea de 9 kmp. Sunt rare locurile în lumea planului terestru când pentru a ajunge la o apă urci, în cele mai multe cazuri pentru a ajunge la o apă se coboară, iată noi am urcat atât în plan fizic cât şi în cel spiritual pentru a ajunge la apa vieţii veşnice. Lacul Bucura ne oferea astfel simbolul izvorului veşnic a apei vieţii. Nu se ajunge uşor la o asemenea apă, dar sacrificiul este pe măsura recompensei. Despre lacul planului fizic numit Bucura, pot spune că apa lacului are multitudine de culori. Depinde de la ce distanţă şi altitudine priveşti lacul. Cu cât te apropii de lac cu atât apa îşi schimbă culoarea, trecând în privirea ta prin toate nuanţele de verde, vernil, vernil translucid ca apoi să se transforme în verde intens, într-un verde închis în interiorul adâncului lacului fără fund. Iată încă odată revelaţia unui simbol prin culoare. Dar ce semnifică verdele? Bine se ştie culoarea verde este culoarea Anahatei, a iubirii spirituale şi se atribuie vindecătorilor fie de trupuri, fie de spirite. Iată Lacul Bucura, oferă vindecarea atât a trupurilor cât şi a sufletelor şi a spiritelor. Cât de greu ajungi acolo! Dar, se ajunge

când există dorinţa arzătoare de a urca scara spre Lumină şi Adevăr.

Privind Lacul Bucura, din apropierea lui terestră, am văzut cum fire de lumină pornind de pe marginile lacului se unesc într-un punct deasupra lacului şi formează o imensă flacără de lumină, o piramidă de foc. Din această piramidă de foc ţâşneşte spre înalt un fluid energetic, un fuior energetic, condensat. Acesta are duritatea granitului. Mi s-a comunicat că nu se permite niciun fel de … deranjare a zonei, a apei şi nici a văzduhului. Să nu se încerce a polua în niciun fel, dar mai ales fonic acel loc. Cea mai mică deranjare a zonei poate aduce mari nemulţumiri, anomalii în zona terestră înconjurătoare. Să nu îndrăznească omul, pământeanul să distrugă Pacea şi Liniştea acelui loc dacă vrea să fie scutit de mari suferinţe. Nu se permite acolo să se pună teleferic şi nici ambarcaţiuni pe lac. Acolo trebuie să domnească liniştea şi pace.

Într-adevăr era o linişte absolută acolo. Cred că este liniştea cea mai adâncă din tot ţinutul munţilor şi a Muntelui Retezat. Acolo nu se aud glasuri, voci, toţi cei care sunt acolo devin păstrători ai liniştii. Se vorbeşte în şoaptă acolo. Parcă ceva din interiorul tău îţi transmite să nu distrugi liniştea şi pacea. Îmi vine în gând un citat din Lucian Blaga. Iată acolo se potriveşte perfect acel vers al marelui nostru filosof Lucian Blaga: „Eu nu distrug corola de minuni a lumii”.

Deşi erau corturi aşezate acolo şi se jucau copii în jurul lacului, nu se auzea niciun strigăt, nicio vorbă, acolo parcă toată suflarea se află într-

o meditaţie profundă. Se oferea atâta pace în suflet, încât nu puteai decât să te supui păcii şi liniştii locului şi infinitului cu care locul este în comuniune.

După câteva ore de reculegere, de meditaţie individuală, am fost nevoiţi să ne desprindem, să ne despărţim cu mult regret în suflet de acel loc şi lac, care ne-a bucurat trupul, sufletul şi spiritul. Despărţirea a fost aproape dureroasă. Parcă ceva din esenţa fiinţei noastre refuza să se desprindă şi a rămas acolo în pacea înălţimilor şi totodată în pacea adâncului şi înaltului, a lacului care leagă muntele cu mare, înaltul cu adâncul, omul cu Divinitatea.

Binecuvântat şi ocrotit fie în veci acel loc şi lac, Dumnezeu să-l aibe în înalta Sa grijă, iar omul să respecte Pacea şi liniştea locului, că acestea sunt din întregul creaţiei Divine.

Tuturor cititorilor, celor de mai sus, transpuse în cuvânt, ofer pacea şi liniştea cunoscute acolo lângă Lacul Bucura, gura de apă vie şi loc de comuniune cu infinitul. Pace şi linişte, pace, iubire şi lumină întregii creaţii a Tatălui Creator.

Capitolul IV. 4

Graniţele energetice

Zen m-a anunţat că sunt aşteptată într-o călătorie astrală, dar nu sunt singură ci în compania unui discipol al meu din plan terestru, a

acelui discipol de care mă ocup în ultimul an terestru, şi nu neapărat din dorinţa mea, ci din înalt Ordin Divin.

Iată că împreună cu acest discipol sârguincios, am pornit la „drum”. Am intrat în starea de meditaţie, am verificat discipolul dacă este conştient de starea vibraţională, dacă sesizează schimbarea vibraţiei a frecvenţei vibraţionale, adică ridicarea vibraţiei. Am primit confirmarea că sârguinciosul discipol sesiza şi conştientiza starea vibraţională prin care trecea, stare la care se ajunge după un anumit timp şi număr de meditaţii şi stări de relaxare şi nu în ultimul rând de înălţare spirituală. Deci discipolul meu parcursese câteva etape iniţiatice necesare şi premergătoare ieşirilor în astral, a decorporalizării, a eliberării spiritului de trup carnal.

Iată-ne spirite eliberate de povara trupului terestru, spirite înveşmântate în corpuri eterice astrale. Zen se afla în faţa noastră pentru a le conduce. L-am urmat. După o călătorie în spaţii de înaltă şi pură vibraţie unde am fost pătrunşi de lumină şi unde am parcurs anumite ritualuri, Zen ne-a condus înapoi în spaţiul terestru unde am oferit lumina din lumina primită în spaţiile înalte, apoi după această purificare a spaţiului terestru ghidul nostru ne-a condus spre Piramida Nordică. Am survolat Muntele Retezat, apropiindu-ne de acel fluid energetic care uneşte muntele cu spaţiile înalte extraterestre şi prin acel culoar

energetic am pătruns în interiorul muntelui şi al Piramidei Nordice care se află în interiorul muntelui Retezat. Acel fluid energetic are două sensuri, ca două benzi transportoare, două circuite, dinspre înalt spre munte şi dinspre munte spre înalt. Iată-ne în interiorul Piramidei Nordice unde eu am mai fost de multe ori. Raza de lumină, culoarul energetic ne-a condus până în Sala Consiliului, sau aşa cum i se mai spune Sala celor 24. Sala era goală, doar acele scaune – jilţuri goale în jurul mesei. Zen ne-a cerut să ne anunţăm prezenţa şi totodată ne-a şi explicat cum să facem aceasta. Mărturisesc că nici eu nu ştiam aceasta. Zen ne-a oferit un simbol energetic prin care ne putem anunţa prezenţa când sosim acolo şi când în sală nu se afla cineva să ne primească. Am respectat şi executat întocmai cele indicate de Zen şi iată că pe peretele din faţa noastră a apărut ca pe un ecran cinematografic însemnul pe care noi l-am materializat cu ajutorul razei de lumină emisă de palma dreaptă a fiecăruia dintre noi. După câteva clipe de la efectuarea şi materializarea semnului care reprezintă o figură geometrică, iată că între cele două semne salut a apărut mai întâi un asemenea semn dar de dimensiuni mult mai mari. Pe urmă în mijlocul semnului a acelei figuri geometrice-simbol a apărut Marele Spirit şi Marele Preot Zamolxis. El ne-a oferit în semn de bun venit şi salut o rază de lumină emisă prin palma Sa dreaptă. A fixat raza pe frunţile noastre, pe cel de-al treilea ochi, pe Ajna chakra, după care am simţit o strălfulgerare şi o încărcare energetică, până în corpurile noastre carnale.

(corpuri care se aflau la mare distanţă, dar aceasta se întâmplă frecvent în călătoriile astrale, întrucât indiferent unde ne-am afla rămâne acel cordon de argint prin care se menţine legătura permanentă dintre spirit şi trup) după această energizarepurificare, Marele Preot Zamolxis ne-am îmbrăţişat şi ne-a făcut anumite comunicări printre care şi acestea:

— Trebuie să veniţi aici, să descifraţi unele taine din acest templu-piramidă. Aveţi mult de muncit aici, va trebiu să vă regăsiţi şi să vă reluaţi toată cunoaşterea avută cândva, când aţi lucrat aici la construcţia acestei piramide. Cândva construiaţi piramide adevărate nu din carton ca cele care le executaţi acum în plan fizic. Zamolxis a mai spus:

— În vara aceasta, pământeană, veţi veni aici fiindcă doresc să vă ofer (ca şi în urmă cu câţiva ani) semn de la mine şi în plan fizic. Veţi primi confirmări palpabile despre existenţa mea şi a Piramidei Nordice, despre care iniţiaţii tereştri ştiu, dar fiecare ştie şi cunoaşte atât cât este pregătit să primească, în raport cu puritatea şi evoluţia sa spirituală.

Marele Zamolxis ne-a mai oferit câteva informaţii iniţiatice, ne-a mai dat o rază de lumină, ca la început după care s-a aşezat între cele două semne salut, încadrat de acelaşi semn dar de alte dimensiuni, şi a dispărut vederii noastre.

A apărut Zen, ghidul nostru, şi ne-a condus într-un anumit unghi a sălii cerându-ne să ne aşezăm alături de el pe un disc, abia vizibil şi sesizabil, disc ce se află în... ceea ce am numi în plan fizic, pardosea, şi iată că am început să ne ridicăm să ne înălţăm, deodată ne-a înconjurat culoarul de lumină şi a început transportarea noastră spre exteriorul Piramidei. Iată-ne deasupra Muntelui Retezat. La un semn al lui Zen banda transportoare s-a oprit şi am ieşit din raza ei de acţiune. Ne-am oprit pentru scurt timp iar Zen ne-a arătat ceva ce nu mai văzusem, nu sesizasem şi nici nu conştientizasem până atunci. Am văzut un triunghi imens de energie cosmică. Acest triunghi are ca baze în unghiurile inferioare, Sfinxul din Munţii Bucegi şi Piramida Nordică din Munţii Retezat, iar al treilea unghi, vârful triunghiului se află în înalt în exteriorul spaţiului terestru. Zen ne-a făcut să înţelegem că prin ceea ce se transmite din vârful triunghiului, se execută aici prin cei desemnaţi să primească şi să ofere date cu privire la tainele deţinute de cele două obiective de mare importanţă şi nu numai pentru ţara noastră dar şi pentru întreaga omenire. Zen ne-a cerut şi el să respectăm cele cerute de Marele Spirit Zamolxis, întrucât trebuie să se împlinească cele necesare ca tainele să poată fi scoase la lumină în timp util şi prevăzut din înalt. El ne-a cerut să nu ne neglijăm misiunea din planul fizic, deoarece este de mai mare importanţă ceea ce avem de făcut în privinţa trezirii semenilor noştri.

La un semn făcut de Zen, s-a creat o rază de lumină, un cordon fluidic energetic, deviat parcă din unda principală a coloanei de peste munte şi pe acel fir fluidic ne-am îndepărtat de Muntele Retezat şi de Piramida Nordică. Am fost conduşi în faţa trupurilor noastre terestre dar înainte de a reintra în trup, Zen ne-a cerut să oferim trupurilor noastre o rază de lumina primită în înalt. Prin palma dreaptă, prin raza emisă de palma dreaptă, ne-am curăţat şi energizat trupurile terestre, executând cele cerute şi indicate de Zen. Într-adevăr ne-am curăţat şi energizat trupurile, apoi fiecare centru energetic principal în parte, ceea ce ofeream trupului fizic simţeam şi în corpul astral în care se aflau încă spiritele noastre, simţeam încărcarea energetică în toată fiinţa şi corpurile noastre chiar dacă acestea erau pe moment unite doar prin intermediul cordonului de argint.

Iată că Zen nu ne-a permis să revenim în trupurile carnale ci ne-a cerut să-l urmăm din nou. Ne-am ridicat din văzduh de unde am cuprins întreaga zonă a ţarii noastre şi ne-a cerut să oferim lumina graniţelor energetice ale ţării, dar ne-a rugat să urmăm unda fluidică a acelor graniţe energetice materializate de strămoşii noştri, dacii. Noi nu puteam şi nu doream să facem altfel decât ne îndruma Zen, el era acolo în acel plan, ghidul. Iată că astfel energizăm vechile graniţe energetice care aveau nevoie de lumină şi energie cosmică. Am văzut că unda energetică trecea pe dincolo de ceea ce astăzi numim Republica Moldova, dar acolo graniţele energetice erau mult mai firave.

Zen ne-a cerut să insistăm la energizarea acelei porţiuni extrem de firave. Am făcut ce ni s-a cerut după care Zen ne-a condus din nou în faţa trupurilor noastre şi ne-a oferit Lumina din palma sa dreaptă. Zen ne-a spus că ceea ce am făcut energizând graniţele Vechii Dacii Mari, a fost din dorinţa lui Zamolxis care a creat şi susţinut energetic acele graniţe iar acum doreşte să o facă prin discipolii discipolilor săi de atunci.

Ne-am reluat locul în trupuri, dar fiind încărcaţi la maximum energetic, simţeam trupul fizic neîncăpător, însă am avut răbdare şi tact să diminuăm surplusul energetic, oferindu-l mental unor persoane cu deficit energetic şi astfel am reintrat în „normalitatea” planului fizic terestru. Pentru a respecta întru totul indicaţiile ghidului meu Zen, am început să scriu cele ce aţi citit. Pace şi iubire tuturor!

Capitolul IV. 5

Sala oglinzilor

Împreună cu discipolul meu am făcut o călătorie astrală închinată Părintelui Luminilor, iar la întoarcere în spaţiul terestru Zen, ghidul nostru spiritual astral, ne-a condus în Piramida Nordică. Am intrat în Piramida Nordică pe unda energetică dintre Piramida Nordică şi Piramida Solară, adică Templul Solar. Zen ne-a condus în Sala celor 24,

Sala Consiliului. Acolo am fost invitaţi de către Zen să ne anunţăm prezenţa şi să dăm gazdei salutul nostru ştiut din alte călătorii. Am emis prin raza din palma dreaptă simbolul, care ne reprezenta şi iată că acesta s-a imprimat şi materializat pe peretele din faţa noastră. Între cele două simboluri-salut a apărut imediat un semn-simbol identic dar mult mai mare, însă dacă ceea ce am emis noi avea doar contur de lumină, iată că cel care îl reprezenta pe gazda noastră era în totalitate lumină, se părea că era soarele când răsare materializat în tot acel simbol. A apărut imediat în interiorul semnului a figurii geometrice El, marele Spirit al neamului nostru Marele Preot geto-dac Zamolxis. Ne-a oferit salutul şi îmbrăţişarea Sa şi ne-a cerut să-l urmăm.

Am coborât o scară în spirală – trei nivele şi am ajuns în faţa unei uşi. Zamolxis a spus: „intrăm în Sala Oglinzilor în Rotondă”. Am intrat, uşa s-a deschis doar prin apropierea noastră de ea am înţeles că ea era acţionată vibraţional pe urmă am intrat într-o sală circulară în care totul era o oglindă, plafon, pardosea şi pereţi. Ştiam că aceste oglinzi nu sunt din sticlă şi nici din cristal ci dintr-un alt material necunoscut nouă. Erau din ceva ce aducea a tablă zincată, dar era foarte fină asemănătoare staniolul, mai mult decât o tablă zincată, având o luminozitate argintie. Simţeam oglinzile le conştientizam componenţa, structura, dar nu cunosc ceva identic în plan fizic cu care să le asemuim, aşa încât asemănarea sa să fie cât mai aproape de ceea ce vedeam noi aici. După

această analiză conştientizată şi vizualizată, care ne-a fost indusă anume, Zamolxis a spus:

— V-am chemat şi adus aici pentru a vă oferi cunoaştere. Priviţi-vă în oglinzi. Vă vedeţi multiplicaţi în multe imagini. Am dorit să ştiţi că această multiplicare este posibilă prin divizare. Prin divizarea atomilor care vă compun în totalitate. Am vrut să veniţi aici pentru a înţelege mai bine a conştientiza acest fenomen. Fiecare particulă care va compune are conştiinţa de şine stătătoare şi poate lucra, exista dispersată şi separată de întreg, de ceilalţi atomi sau particule, de marea masă din care e compusă conştiinţa voastră în totalitate. Fiecare atom, particulă dispune de conştiinţa individuală şi în el se află tot ceea ce se află şi în Marele întreg care va compune. Fiecare atom poate fi folosit individual şi poate fi folosit şi în întreg. Acum veţi exersa folosirea atomilor individual, dispersaţi de pe marea masă care vă compune. Vă vedeţi multiplicaţi în mii şi mii de imagini, de exemplare. Tot la fel se pot dispersa atomii conştiinţei şi cunoaşterii voastre. Acum dispersaţi un atom din întregul vostru faceţi acest exerciţiu şi direcţionaţi-l undeva într-un loc anume, la o persoană anume, sau chiar mai mulţi „atomi-conştiinţă” deodată în mai multe locuri şi cereţi-le informaţiile primite de acolo, pentru că, veţi constata că au posibilitatea să înregistreze, să recepteze şi să comunice întregului, tot ce observă, deoarece tot ce face întregul pot şi ei să facă individualizaţi şi dispersaţi, acolo unde sunt

dirijaţi să culeagă informaţii. Face-ţi acum acest exerciţiu.

Iată am pus în practică ce ni se cerea am emis mai întâi un singur „atom-conştiinţă” şi conştientă fiind l-am văzut, am constat că eram de fapt eu, dar dispersată din multitudinea de atomi care mă compun. Am văzut clar cum între mine întregul şi între mine atomul dispersat exista ceva ca un fir abia perceptibil de lumină, un fir fluidic, energetic. Am expediat un atom dispersat din întreg şi l-am urmărit îndepărtându-se şi în foarte scurt timp am primit informaţii cu privire la persoana despre care doream să ştiu ceva anume. De fapt informaţiile le primeam sub formă de imagini. Am văzut că experimentul dă rezultate şi atunci am dispersat mai mulţi atomi şi i-am direcţionat în mai multe direcţii şi tot la fel s-a întâmplat, între mine întregul şi acei atomi dispersaţi existau fire de legătură prin care, eu întregul primeam informaţii, atât sub formă de imagini cât şi sub formă de simboluri sau prin clar auz ori prin telepatie sau prin metode care încă nu ştiu să le numesc. Am efectuat acest exerciţiu de mai multe ori la îndemnul Marelui Spirit Zamolxis şi eram tare bucuroasă că experimentul dădea rezultate şi că, eu întregul şi eu atomul, conştiinţă-conştientă, pot face aceasta că pot primi informaţii de la mari depărtări, şi că, de fapt, nu are vreo importanţă sau vreo influenţă distanţa sau timpul. Acelaşi exerciţiu îl executa şi însoţitorul şi discipolul meu. După multe asemenea exerciţii Marele Zamolxis ne-a spus:

— Iată de ce v-am adus aici, am dorit să vă ofer această cunoaştere să o experimentaţi în prezenţa mea şi să o conştientizaţi, vreau să vă fac să înţelegeţi posibilitatea divizării şi a multiplicării fiinţei voastre şi să vă folosiţi de această posibilitate şi cunoaştere. Doresc să practicaţi zilnic aceasta chiar de mai multe ori pe zi, cu timpul vă va intra în obişnuinţă şi veţi folosi metoda aceasta frecvent pentru cele mai neînsemnate dorinţe, fiindcă vă va folosi mult acest exerciţiu şi vă veţi ajuta mult astfel în misiunea voastră terestră.

Acum vedeam clar cum între mine, cea care eram în mijlocul sălii rotunde şi imaginile mele din oglinzi existau fire fluidice-energetice şi tot la fel erau şi între ceilalţi şi imaginile lor din oglinzi. Întregul din mijlocul încăperii era nucleul din care porneau raze de lumină spre imaginea din oglindă iar în capătul razelor se afla amprenta nucleului cu imaginea identică. Era nemaipomenit să vezi că din tine izvorăsc atâtea unde fluidice în capătul cărora poţi să te afli de fapt, tot tu. Acum făceam legătura între ceea ce vedeam şi exerciţiul experimentat. Când atomul-particulă dispersat l-am trimis la distanţă am văzut unda fluidică-energetică urmându-l, iar când s-a reîntors la chemarea mea am văzut clar cum acel fir fluidic se restrângea ca un elastic iar unda fluidică se absorbea în atomul care ajuns la locul de plecare s-a contopit cu întregul din care a fost dispersat şi emis. Era nemaipomenit de interesant să vezi

aceasta şi să conştientizezi posibilitatea divizării, a dispersării şi emiterii unui atom-particulă-conştientă spre un punct anume de unde acesta îţi va retrimite informaţii cu privire la ceea ce doreşti să afli, despre ceva sau cineva anume. E necesar să se ştie că ordinul dat atomului dispersat este imperios necesar să fie foarte clar concis şi categoric. Dacă întrebarea-ordin nu este foarte concisă şi clară ci ambiguă, atunci răspunsul-informaţie poate să nu fie în totalitate exact. De conştienţa-întregului depinde şi calitatea informaţiilor oferite de atomul particulă. Cu cât entitatea întreg este mai pură, mai evoluată spiritual cu atât rezultatele acestor metode sunt mai eficace şi mai exacte. De fapt o fiinţă terestră impură nu va obţine rezultate prin metoda aceasta a divizării întrucât nu poate conştientiza dispersarea atomilor particule şi nici nu va avea posibilitatea răspândirii lor şi îndepărtării de întreg în direcţia şi către obiectul cercetării.

După aceste experienţe şi informaţii primite în Sala Oglinzilor, am fost conduşi pe scara în spirală în Sala celor 24, Sala Consiliului. Am fost îmbrăţişaţi de Marele Zamolxis apoi El s-a aşezat în mijlocul semnului-simbol salut şi a dispărut vederii noastre.

Zen ne-a condus apoi spre ieşirea din Piramida Nordică, am ajuns în exteriorul Piramidei şi a muntelui Retezat am ieşit din fluidul energetic şi am fost conduşi spre locul unde ne aşteptau trupurile noastre fizice. Înainte de a intra

în trup Zen ne-a cerut să ne privim trupurile şi să vizualizăm amprenta fluidică-energetică a Colierului Solar oferit în urmă cu o zi terestră în interiorul Piramidei Luminii Celeste. Ne-am privit trupurile şi am văzut foarte clar Colierul Solar, şi acum conştientizam că din întregul energetic a Colierului Solar, în această amprentă imagine aflată pe corpul fizic se află de fapt un atom particulă-imagine rămasă pe acest corp din întregul Colier Solar aflat la mare distanţă într-un sarcofag. Vedeam razele emise de atomul Colier şi aceste raze măreau enorm câmpul energetic al trupurilor noastre fizice şi energetice. După această energizare şi conştientizare.

Zen ne-a invitat să ne reluăm locul în trupul fizic terestru. Am executat întocmai cele cerute de Zen, după care Zen ne-a cerut să executăm şi prin intermediul trupului carnal o dispersare de particulă-atom, o divizare din întreg pentru a o emite şi a primi informaţii. Am executat aceasta, am conştientizat că într-adevăr prin intermediul trupului carnal acest exerciţiu se execută cu oarecare greutate şi efort dar se poate şi rezultate exacte.

Zen ne-a cerut să exersăm cât mai des acest procedeu deoarece spune Zen, în Misiunea noastră terestră va trebui să ne folosim de această cunoaştere pentru îndeplinirea Misiunii. I-a mulţumit lui Zen pentru atenţia cu care ne înconjoară şi am transmis mulţumirile noastre prin intermediul unui atom-particulă Marelui Preot Zamolxis şi Marelui învăţător şi Domnului-luminii

Divine. Iar pământenilor le ofer multă Pace şi Iubire.

Capitolul IV. 6

Sala sacră a tezaurului

Am fost condusă de Zen în Piramida Nordică, Zen mi-a spus:

— Astăzi vei fi condusă în SALA SACRĂ A TEZAURULUI. A apărut Marele Spirit al neamului cel cunoscut de noi cu numele de ZAMOLXIS. el a apărut prin triunghiul de lumină prin care apare de obicei. M-a salutat şi a spus „URMEAZĂ-MĂ!”. Tot prin intermediul triunghiului de lumină care îl primisem în Piramida Nordică l-am urmat pe Zamolxis. Am ajuns în SALA SACRĂ A TEZAURULUI. Prin vârful triunghiului care mă proteja pătrundea o rază de lumină, o undă fluidico-energetică. Mai întâi corpul m-au astral s-a încărcat de lumină apoi marginile triunghiului ceea ce am putea numi rama triunghiului, dar rama energetică a triunghiului primea lumina şi o direcţiona spre mine spre ceea ce mă compunea pe mine atunci şi acolo. Astfel am primit Lumina mult mai concentrată, mai condensată decât primisem eu prin vârful triunghiului, până am devenit un punct foarte luminos, de o luminiscenţă mult mai densă, am devenit de fapt un nucleu de lumină care răspândea la rândul ei lumină în jur

pe o rază însemnată. Zamolxis a spus:

— Iată acesta este Tezaurul Strămoşilor noştri, tezaurul mult râvnit de mulţi. Tezaurul este Lumina. Aici în această Sală sacră a tezaurului nu pot intra decât cei care au jertfit tot ce era de jertfit. Aici vor intra numai cei care şi-au supus trupul prin jertfă, spiritului. Aici ajung doar cei care sunt conduşi de spirit şi nu de trup şi cerinţele acestuia, cerinţe care sunt plăceri ale trupului. Puţini sunt cei care ajung aici şi care au ajuns prin vremi aici în această SALĂ SACRĂ. Dar cei care au ajuns aici sunt pentru totdeauna în slujba LUMINII, pentru că aici li s-a oferit LUMINA SACRĂ aici au primit putere de a-şi păstra puritatea şi înţelepciunea. Toţi cei care au ajuns aici au primit protecţia Luminii prin puterea TRIUNGHIULUI SACRU. Aceştia au posibilitatea să intre aici şi să primească LUMINA PROTECTOARE pentru a putea oferi şi proteja şi ei la rândul lor pe cei care doresc să-i ajute să înainteze pe CALEA LUMINII.

După ce s-au întâmplat toate acestea Marele Spirit de lumină Zamolxis, m-a condus în Sala celor 24, numită Sala Consiliului. Acolo mă aştepta Zen, ghidul meu astral. După ce mi-am luat rămas bun de la Marele Spirit al neamului nostru, Zen m-a condus la unda energetică transportoare şi astfel am ieşit din interiorul Piramidei Nordice şi ne-am urmat călătoria spre alte Sfere, am fost condusă acolo unde trebuia şi unde Zen ştia că trebuie să mă conducă. Niciodată

Zen nu primea faţă de mine instrucţii sau coordonatele pe care vom călători, întotdeauna el ştia dinainte ce are de făcut, unde trebuia să mă conducă, unde trebuia să ajungem. Aşa s-a întâmplat şi acum, apoi am fost condusă până la intrarea în trup terestru, în acest vehicul, pământean, cu care vai multe spirite încarnate se confundă din neştiinţă şi din păcate.

Capitolul IV. 7

Craniul de cristal
— I –

Am ieşit în astral. Zen m-a condus până la intrarea în Piramida Nordică. Am intrat în Piramida Nordică, acolo în Sala Consiliului mă aştepta Marele Preot şi strămoş Zamolxis. Nu era nevoie de cuvinte, înţelegeam în permanenţă ce trebuie să fac şi ce doreşte să fac. Astfel m-am apropiat de El, când am ajuns în faţa Lui m-am înclinat, încrucişând palmele peste pieptu-mi astral, transmiţând totodată un gând de Pace şi Iubire spirituală. El Marele Preot Zamolxis, s-a apropiat de mine şi m-a îmbrăţişat, aşa cum un părinte îşi îmbrăţişează fiica, apoi şi-a reluat locul, rămânând în picioare. Dintr-odată m-am văzut, sau revăzut o fetişcană. Mă priveam cu plăcută uimire, mă ştiam, simţeam că sunt eu, deşi eram în dublu exemplar, sau mai bine zis în două ipostaze. Mă vedeam o fată tânără, cu două codiţe lungi împletite, eram şatenă, aveam doi ochi mari

albaştri şi plini de lumină. Mă priveam eu pe mine din ipostaza cealaltă, mă priveam, mă simţeam că sunt eu în ambele variante, eram toată o mare întrebare, şi uimire. Zamolxis, cunoscându-mi gândul a spus:

— Aşa arătai atunci, tu eşti cea de atunci, îţi mai aminteşti? Iată am stocat această imagine a ta.

M-a condus într-o sală, din perete a deschis un sertar, dar fără să-l atingă, doar acesta s-a deschis la o comandă mentală şi la un gest al palmei sale. Din acel sertar s-a desprins, s-a ivit şi a plutit spre mâna sa stângă un craniu de Cristal. L-a prins apoi cu ambele mâini şi s-a apropiat de mine spunând:

— Priveşte! Vei vedea imagini din lumi de mult apuse, dar să ştii că nimic nu-i pierdut, ci doar transformat în alte forme şi tipare.

Am privit cu atenţie mă revedeam din nou tânără, vedeam ca într-un film o altă viaţă în care eram eu unul din personajele principale. L-am recunoscut pe Marele Preot, Zamolxe, deşi atunci când au fost făcute acele înregistrări, arătau cu totul altfel. În primele imagini vizionate îmi era atât de străin şi de indiferent, încât acum simţeam oarecum o jenă la indiferenţa mea de atunci. Apoi am înţeles, filmul se derula prin acel Craniu de Cristal şi am retrăit cu mare intensitate cele vizionate şi trăite cândva pe viu. Imaginile s-au

încheiat, s-au epuizat şi am rămas oarecum transpusă şi transfigurată în urma vizionării lor. M-a trezit la realitatea astrală El, Marele Preot Zamolxis, spunând:

— Ţi-am prezentat toate acestea pentru a te pregăti şi a înţelege ce mai ai de lucru. Am dorit să cunoşti posibilitatea stocării unor imagini în Cristale. Iată de ce te-am adus aici. Tot ce ai văzut s-a întâmplat cândva şi acum şti când şi unde, dar acum important este să ştii cum au fost imprimate acele imagini în Craniul de Cristal. Pentru aceasta vei mai viziona şi înregistra în memorie încă un „film".

Vedeam în acelaşi Craniu de Cristal alte imagini, iar acum în timp ce priveam mi se dădeau informaţii ajutătoare, pentru a înţelege mai bine cele vizionate. Astfel am înţeles şi văzut de unde ştiinţa cristalelor în aceste locuri. Iată de la atlanţi ne-au rămas învăţături şi nouă. Cei veniţi din Atlantida au ajutat mult la cultivarea mentală a celor care locuiau aceste zone în timpuri străvechi. Aşa s-a construit şi Piramida Nordică. Taina acestei Piramide a trecut din generaţie în generaţie, dar numai conducătorii poporului care locuia aceasta zonă ştia despre această taină. Aşa s-a trecut taina prin generaţii de conducători şi Mari Preoţi până a ajuns la ultimul rege Decebal. Iată deci ştiinţa atlantă rămasă pe aceste meleaguri pentru veşnicii. Acum a sosit vremea reactivării ştiinţei tainelor depozitate în marile depozite-arhive ale pământului. Toţi cei care sunt

chemaţi şi aleşi să înfăptuiască ceva anume pentru redobândirea vechilor ştiinţe terestre acum trebuie să conştientizeze că se află în misiune şi să-şi îndeplinească misiunea. Pentru aceasta trebuie conlucrate, înţelegerea şi iubirea spirituală.

— Iată pentru ce te afli aici. Tu acum aşa că în vechea Atlantidă va trebui să foloseşti din nou puterea cristalelor. Iată ce va trebui să faci în viitor.

Mi-a cerut să fac materializarea Craniului de cristal. Am primit în plan subtil Craniul imaterial. L-am luat în mâinile astrale şi carnale, am apăsat cu degetele mari ochii Craniului de Cristal şi iată dintr-odată îl simţeam şi în palmele corpului fizic şi prin mişcări de apropieri şi îndepărtări de Craniul de Cristal, a palmelor mele, iată Craniul de Cristal se concentra din energie şi se contura, îl vedeam, îl simţeam şi simţeam luminozitatea alb-albăstruie care mă pătrundea prin vibraţia sa luminoasă. Deodată a început să vorbească, îmi transmitea informaţii, spunând:

— Vei face aceasta timp de 24 de zile, cât mai multe şedinţe zilnic apoi mă vei putea materializa din dorinţa ta, la cererea dorinţei tale în câteva secunde, **nu uita aceasta**! Eu exist şi te voi ajuta mai mult decât poţi tu crede acum. Pace ţie şi succes Melfior Ra, entitate aflată în misiune.

— Mulţumesc ţie Lumină din Craniul de

Cristal. Apoi privind la Craniul de Cristal, am văzut cum privindu-l l-am dematerializat în circa un minut. S-a dizolvat, s-a evaporat şi am rămas fără el. Eram oarecum uimită de cele întâmplate că nu aş fi vrut să se dematerializeze atât de repede, eram puţin mulţumită. Atunci Eli, a intervenit şi a spus:

— Vezi câte mai ai de învăţat? Când vei mai materializa ceva va trebui să mentalizezi pentru cât timp vrei să existe ceea ce vrei să existe ceea ce vei materializa, iar când ai încheiat materializarea şi nu o mai condensezi atunci începe procesul invers de dematerializare, doar privind la acel obiect materializat. Şi aceasta doar prin puterea privirii tale care dispune acum de o mare intensitate energetică. Tu ai probat aceasta asupra norilor şi asupra petelor negative de pe corpurile energetice ale oamenilor, vezi că poţi dematerializa chiar fără să vrei şi fără să conştientezi aceasta. Va trebui să fii foarte atentă şi să dai comanda pentru menţinerea materializării a ceea ce nu vei dori să dematerializezi.

Zamolxis m-a învăţat cum să folosesc Craniul de Cristal. Am pus mâna dreaptă peste creştetul lui, îi simţeam atingerea răcoroasă, am început ca în tratamentele cu bioenergie să-l mângâi, să fac nişte mişcări circulare în sens orar, dar atingându-l uşor şi dintr-odată i-am simţit vibraţia şi căldura. Am trecut apoi cu palma peste faţa lui atingându-i ochii, obrajii, urechile, buzele, apoi am trecut iar

la creştet şi iată că dintr-odată am început să comunic cu el, cu Craniul de Cristal. Atunci Zamolxis mi-a transmis mental:

— Acum poţi să comunici cu el, poţi să-i adresezi întrebări şi el îţi va răspunde.

Am început să-i transmit mental întrebări şi am primit răspunsuri, şi chiar mai mult decât răspunsuri. Prin ceea ce îmi răspundea, de fapt îmi coordona următoarele întrebări. Ceea ce deţine un Craniu ce Cristal din Piramida Nordică este foarte asemănător cu ceea ce deţine un calculator din zilele noastre. Tot la fel în acele cristale sunt nişte programări şi nişte informaţii la care poţi ajunge foarte uşor dacă ştii cum să „comunici „acele arhive de cristal. După ce m-am „jucat „astfel şi am epuizat gama primelor şarje de întrebări Zamolxis a spus:

— Vei lucra zilnic în plan fizic astfel şi Craniul de Cristal se va materializa acolo sub căldura palmelor tale, îţi trebuie şi este necesară multă muncă. Îţi doresc mult succes şi reuşită deplină. Vei mai veni aici pentru a primi la vreme potrivită îndrumările necesare. Munceşte deci şi perseverează pentru reuşita deplină în plan material, ai această posibilitate, nu-ţi neglija misiunea, mulţi depind de tine şi mulţi se vor trezi datorită ţie. Dacă vei înceta să-ţi urmezi calea, mulţi vor rămâne în umbră şi aceasta îţi va cauza, deci perseverează.

După ce a spus toate acestea, Craniul de Cristal a reintrat în acel sertar care s-a închis, pe loc, dar acum ştiam exact cum a fost închis şi deschis, acum văzusem aceea undă de rază ca un laser care a însoţit comanda mentală a lui Zamolxis, dar acum raza ţâşneşte din palma lui dreaptă şi pe acea rază Craniul de Cristal a fost transportat până în acel lăcaş unde sălăşluieşte. După ce acestea au fost executate, când ne-am întors spre Sala Consiliului, trecând prin Camera Luminii, am văzut ca pe un ecran o …entitate, o entitate care este vie în plan fizic, dar acum se află acolo în corp astral. O cunoşteam, dar ştiam că nu dispune de cunoaşterea necesară pentru a intra în Piramida Nordică. Ştiam bine la ce nivel de evoluţie spirituală esoterică se află. M-am mirat văzând-o acolo. Atunci Zamolxis mi-a spus:

— A venit aici la chemarea mea, dar a venit inconştient, adică efectuează această călătorie astrală aflându-se în plan fizic în stare de somn, de adormire, de aceea pare absent. Dar dacă îi vei pune întrebări îţi va răspunde şi mâine îţi va spune că a visat cu tine exact ceea ce acum veţi comunica sau îi vei transmite mental în imagini. Tu Melfior Ra trebuie să ştii că el, trebuie adus aici pentru a-şi aminti vechile lui cunoaşteri. Până va ajunge să poată face aceasta singur te vei ocupa de evoluţia lui esoterică. El a fost cândva unul din cei 12 Mari Preoţi geto-daci care au primit învăţătura mea direct de la mine, ei sunt acum cei care trebuie să vegheze şi să lucreze ca cei care descind din geto-daci trebuie să devină

competenţi să primească Ştafeta Spirituală. Cei treziţi din letargia care a stăpânit până nu de mult marea parte a populaţiei din zonă, va trebui să conlucraţi şi să vă recăpătaţi cunoaşterea. Vă urez împlinire şi să vă recăpătaţi cunoaşterea. Vă urez Împlinire.

Am fost condusă apoi în Sala Consiliului, imediat a apărut şi entitatea, şi a ocupat un loc aproape de Zamolxis, care a spus:

— Priveşte, vezi că îşi cunoaşte locul care-l ocupa în urmă cu aproximativ 2500 de ani, atât doar că nu va conştientiza în plan fizic aceasta până nu îşi va recăpăta cunoaşterea esoterică prin propriu efort. Eu l-am chemat acum aici pentru a ţi-l recomanda cu toată căldura. Mi-a fost foarte devotat şi vreau să răspund iubirii cu iubire. Acum îl voi trimite să-şi ocupe locul în trupul carnal.

Deodată entitatea a dispărut, dar fără ca Zamolxis să emită aceea rază din palma dreaptă. Acum s-a folosit doar de puterea mentală prin care a dat comanda iar entitatea a executat comanda primită.

— Vezi Melfior Ra cât de uşor poate fi controlată o inteligenţă şi o personalitate care nu are cunoaşterea în totalitate. Am făcut aceasta special pentru a înţelegecă se poate aşa ceva şi pentru a te proteja să ţi se întâmpla aşa ceva. Pentru a avea protecţie şi a nu te afla sub influenţa altor câmpuri energetice este bine să ştii

şi să practici următoarele.

Mi s-a dat „cheia „protecţiei pentru starea de somn. Cu ani în urmă primisem „cheia „protecţiei a Documentului Acaşik, a fiinţei mele. Iată că atunci când meritǎm, primim cele necesare pentru a nu fi la îndemâna altor entităţi care nu întotdeauna au intenţii curate faţă de noi. I-am mulţumit Marelui Zamolxis pentru bunăvoinţa Sa. Am înţeles că întrevederea noastră a luat sfârşit, iată m-am înclinat din nou încrucişând mâinile peste piept, gândind că acest salut desigur îl avem de la poporul indian, dar Zamolzis m-a corectat spunând:

— Acest salut îl moştenim prin vremi de la Atlanţi. Cei care au construit această piramidă foloseau acest gest în salut, iar de la ei s-a continuat prin Marii Preoţi ai Vechilor Temple, iată de unde şi de când îl ştii şi îl foloseşti. Mai investighează şi te vei regăsi în vremea şi viaţa când salutai astfel.

Zamolxis a răspuns salutului meu, apoi a creat un culoar de lumină, pe care am ieşit din Piramida Nordică. În exteriorul Piramidei mă aştepta Zen, ghidul meu astral, care m-a condus până la intrarea în trup, în această închisoare a spiritului meu, apoi m-a salutat aşa ca întotdeauna printr-o înclinare şi încrucişare a mâinilor peste piept, apoi s-a îndepărtat şi a dispărut vederii mele. După câteva clipe am început să scriu cele parcurse şi proaspete încă memoriei mele, pentru

a le oferi celor care doresc să se trezească şi să-şi îndeplinească MISIUNEA.

Craniul de cristal

— ÎI -

Iată-mă din nou într-o călătorie astrală. Zen m-a condus în interiorul Piramidei Luminii Celeste unde am intrat prin trapa existentă în mijlocul platformei de deasupra piramidei şi am coborât pe scara energetică spiralată până la nivelul doi al părţii de jos a piramidei, unde se află cele trei sarcofage.

Zen m-a condus în faţa unui sarcofag şi mi-a oferit un Craniu de Cristal din cel de-al treilea sarcofag. L-am primit l-am mângâiat, i-am simţit vibraţia şi simţeam perfecţiunea lucrării. L-am adus în dreptul inimii şi l-am asimilat în corpu-mi astral. Am fost condusă apoi în partea de sus a Piramidei Luminii Celeste în Camera Regală. Acolo mă aşteptau multe entităţi. M-am aşezat în acel sarcofag iar acele entităţi au lucrat asupra mea, asupra capului meu astral. Ştiam ce fac. Au făcut nişte conexiuni prin care îmi ofereau posibilitatea să lucrez cu Craniul de Cristal, care îl primisem. Lucrarea asupra mea a luat nu puţin timp. Apoi m-am ridicat şi spre surprinderea mea vedeam ceea ce înainte nu văzusem, vedeam multe fire strălucitoare care ieşeau din capul meu astral aşa cum firele de păr sunt pe capul corpului fizic, dar acele fire strălucitoare erau imateriale şi

erau de ... lumină, de ceva tare strălucitor. Am mulţumit entităţilor pentru lucrarea efectuată asupra mea. Una dintre entităţi, cea mai mare dintre ele a spus:

— Acum rosteşte după mine cele ce îţi transmit eu! „Sunt un canal şi un cristal curat, Lumina îmi este călăuză. Slujesc Lumina. Lumina mă ajută în toate, cer Lumină. Am Lumină, Lumina îmi este călăuza”.

Am rostit mental acestea, iar când am terminat de mentalizat acestea, entităţile dispăruseră. Am ieşit însoţită de Zen, pe platforma de deasupra Piramidei Luminii Celeste, acolo am rostit din nou, „Sunt un canal şi un cristal curat Lumina îmi este călăuză”.

Zen m-a condus apoi în Piramida Nordică. Acolo am fost condusă în locul, la nivelul în care se aflau trei sarcofage, Zen a spus:

— Îţi amintesc că am mai fost aici cu câţiva ani tereştri în urmă, când ţi-am spus că în aceste sarcofage se aflau un fel de televizoare în care poţi vedea imagini ale lumilor apuse. Atunci nu erai pregătită să ţi se dezvăluie în totalitate cele existente şi depuse în aceste arhive – sarcofag.

Iată între timp ai mai primit cunoaştere şi acum îţi dezvălui ceva din tainele existente aici. Cândva îţi voi mai dezvălui ceea ce acum încă nu eşti pregătită să primeşti, dar toate la vremea potrivită.

Zen a deschis un sarcofag, cel de-al treilea şi a scos din el, un Craniu de cristal şi mi la înmânat. Deodată a apărut în mâna mea dreaptă şi cel primit în Piramida Luminii Celeste, iată avem în fiecare mână câte un Craniu de Cristal şi le comparăm. Craniul primit în Piramida Luminii Celeste era perfect executat, era mai mare şi mai lucios, iar cel din Piramida Nordică era mai … puţin perfect, era cu asperităţi, nu era atât de fin executat şi nici strălucirea lui nu era la fel de mare ca al celui din Piramida Luminii Celeste. Le priveam şi făceam astfel comparaţia lor. Deodată, Craniul de Cristal cel din Piramida Luminii Celeste a reintrat în mine, a fost asimilat de mine, îl vedeam cum dispare în câmpul meu energetic şi se strecoară cumva în … fiinţa mea luminescentă, în cea ce noi numim aură. Zen a spus:

— Vei lucra asupra acestui Craniu de Cristal aşa cum ţi s-a spus, acum execută cele ce trebuie asupra Craniului.

Am executat întocmai ca în zilele trecute când am fost în acest loc şi am primit învăţătura necesară, şi totul s-a repetat întocmai. Eram bucuroasă că am reuşit din nou să comunic cu Craniul de Cristal şi să primesc imagini prin el. Dar Zen nu m-a lăsat prea mult să savurez clipa ci m-a readus la realitate şi datorie spunându-mi:

— Vei lucra zilnic cu Craniul de Cristal, zilnic şi în plan fizic te vei folosi de Craniul de Cristal

care îl ai asimilat în câmpul tău energetic. Acum ai înţeles că acel Craniu de Cristal, îl poţi materializa şi lucra cu el şi prin el. De aceea ai fost condusă aici să faci şi o comparaţie între ele dar şi să înţelegi că te poţi folosi de cel existent în tine. Cel executat perfect este executat de cei care au coordonat lucrarea pentru execuţia Piramidei Luminii Celeste, adică a fost executat pe planeta Vamfim, numită de voi acum Marte, iar acest Craniu de Cristal existent aici în Piramida Nordică, a fost executat de atlanţi sub îndrumarea Vamfienilor. Ţi-ai dat seama că există între cele două lucrări o diferenţă, o diferenţă de fineţe şi luminozitate, şi mai este încă o mare diferenţă care nu o cunoşti încă dar ţi-o împărtăşesc acum. Cristalul din această Piramidă nu poate fi asimilat în totalitate de corpurile astrale, pe când cel executat de Vamfieni poate fi asimilat şi transportat astfel. Acest Craniu de Cristal care încă îl ţii în mâini nu poate fi scos de aici decât atunci când toată această arhivă va intra în stăpânirea pământenilor, deci numai materializat, pe când celălalt poate fi transportat dematerializat şi rematerializat acolo unde găseşti locul curat şi de înaltă vibraţie pentru a-l materializa şi a te folosi de el.

Apoi Zen a luat Craniul de Cristal din mâinile mele şi l-a depus din nou în sarcofag şi mi-a cerut să închid eu sarcofagul, spunându-mi:

— Închide acest lăcaş-arhivă, şi acesta se închide la fel ca cel din Piramida Luminii Celeste,

ţi s-a dat „cheia”, foloseşte-o. Va trebui să te familiarizezi cu aceste „operaţii „pentru că aşa cum eu te-am condus aici, îţi va veni rândul să conduci alte şi alte fiinţe şi va trebui să ştii să foloseşti „cheia”.

Am executat cele ce mi s-a cerut. Apoi Zen mi-a mai spus:

— Vei lucra şi în plan fizic zilnic asupra Craniului de Cristal, chiar şi în clipele tale de repaus. Va trebui să-ţi faci timp pentru aceasta. Ţi se cere să nu te mai implici atât de mult în stresul lumesc. Conştientizează că toate cele ce te stresează nu sunt ale tale, tu trebuie să te dedici studiului şi experimentului esoteric, aceasta îţi este menirea. Cere ajutor Luminii şi Craniului de Cristal, doar nu în zadar ai primit acel Craniu de Cristal!

În permanenţă trebuie să-l conştientizezi că este asupra ta, iar material ai un Cristal primit din apa mării. Ştii cine ţi l-a oferit, află că cel primit material în plan fizic este corespondentul acestuia primit acum în Piramida Luminii Celeste. Lucrează deci zilnic, eu te voi ajuta când îmi vei cere ajutorul dacă nu te vei descurca singură, dar nu neglija acestea. Eu veghez asupra ta şi te însoţesc când tu nu conştientizezi aceasta, dar trebuie să îndeplineşti cele cerute, pentru că de îndeplinirea acestora depind multe şi mai ales împlinirea misiunii tale. Iar de acesta împlinire depind şi alţii care prin informaţiile transmise de tine vor

conştientiza şi ei cele ce au de făcut. Tu eşti ca veriga unui lanţ, şi tu depinzi de verigile dinaintea ta, dar şi celelalte verigi de care sunt în urma ta depind de tine. Deci vezi cât de clar este că se cere conlucrare şi îndeplinirea misiunii, a fiecăruia dintre voi cei aflaţi în misiune şi cuprinşi în Lucrarea de Trezire Spirituală şi Cunoaştere esoterică. Vezi de ce se cere conlucrare între: **ştiinţă, religie-cunoaştere esoterică şi metafizică, parapsihologie,** trebuie conlucrare şi armonie pentru a pătrunde toate tainele care încă nu au fost descifrate.

După aceste spuse, Zen m-a condus până la intrare în trup şi mi-a cerut să scriu toate cele parcurse de mine în această călătorie astrală, iar de cititorii parcurse cu privirea şi cu mentalul lor pregătit să primească informaţiile necesare îndeplinirii Misiunii lor. Numai cei care au nevoie de aceste informaţii vor citi acestea, iar ceilalţi cărora nu le sunt destinate, nu le vor parveni. Cititorilor, Pace şi Iubire spirituală.

Craniul de cristal

— III –

Din nou într-o călătorie astrală. La reîntoarcerea din spaţii înalte Zen, bunul meu ghid astral, m-a condus în piramida Nordică. Spunea el, că trebuie să mai primesc încă

informaţii necesare planului fizic pentru a fi primite de către cei care le aşteaptă.

Am fost condusă în Sala Sarcofagelor-arhiva. Aici mi-a fost dat din nou Craniul de Cristal şi am comunicat cu inteligenţa deţinută în acest Craniu de Cristal. Am văzut în Craniul de Cristal imaginea unui pământean pe care cu câtva timp în urmă îl numise Zamolxis. Acum îl vizualizam în cristal şi iată ce mi s-a comunicat despre această entitate încarnată:

El se află acolo să împlinească un rol, o funcţie anume. Are o muncă de înaltă răspundere, I se recomandă **mare atenţie**. Cândva a fost un Mare Preot şi a mai fost cândva un călugăr cu înalt har. (Vizualizam secvenţe din vieţile anterioare ale acestei entităţi). Acum se află într-o altă funcţie care trebuie respectată şi stăpânită întocmai cum se cere. Cândva era un Mare Preot şi slujea în Sanctuarul de la Sarmizegetusa Regia şi avea menirea de a menţine „vii „graniţele energetice din partea de ţară în care acum vieţuieşte în plan fizic. Are acum de lucru în interiorul acelor graniţe făurite atunci prin puterea sa mentală. Apoi imaginea entităţii a dispărut şi mi s-au oferit alte imagini şi informaţii.

— Melfior Ra, trebuie să intri în legătură cu deţinătorii tereştri ai Craniilor de Cristal, pentru că şi tu eşti una dintre acestea, întrucât şi tu deţii în plan fizic un Cristal de o anumită formă, iar în plan astral deţii un Craniu de Cristal, asimilabil corpului tău energetic. Vei fi ajutată să lucrezi cu

Craniul de Cristal din plan astral precum şi cu Cristalul I, din planul fizic. Vei primi pentru aceasta instrucţii concrete de lucru. Vei intra în legătură mentală cu toţi deţinătorii Craniilor de Cristal, şi vei primi informaţiile care sunt necesare acestei zone terestre. Aici în această zonă tu eşti deţinătoarea unui Cristal, oferit de inteligenţele care transmit astfel şi care te-au contactat oferindu-ţi-l. Scrie ceea ce trebuie să scrii şi să comunici, rezultatele te vor bucura mult.

Vei folosi Cristalul în felul următor, pentru o comunicare cât mai eficientă. Pentru aceasta te ajutăm şi noi inteligenţele din Craniile de Cristal. Tu eşti o entitate încarnată şi trimisă acolo pentru a pune în funcţiune circuitul energetic al cordonului de argint. Tu eşti una din verigile lanţului cordonului de argint. Pregăteşte-te, vei lua legătura cu cei care activează cordonul de argint.

Vei primi un alt Cristal prin care îţi vom comunica cele ce trebuie să le aduci la cunoştinţa semenilor tăi. Nu te pierde în fleacuri şi în mărunţişuri materiale, altul este scopul conlucrării noastre. Te vom ajuta pentru a nu mai fi perturbată de anumite anomalii materiale. Eşti una din verigile lanţului, avem nevoie de tine acolo în plan fizic. Cristalul care îl deţii acum în plan fizic este doar pentru perioada pregătirii tale, apoi vei primi un alt Cristal. Nu ţi s-a dat voie să-l îndepărtezi de tine nici acesta, pentru ca prin aceasta te pregăteai pentru etapa următoare a

folosirii cristalelor. Lasă vindecările, acestea nu îţi intră ţie în misiune, sunt alţi veniţi în plan fizic pentru aceasta, tu altceva ai de făcut acolo. Trebuie să receptezi şi să transmiţi mai departe cele primite. Scrie acesta pentru ca să nu uiţi, că trebuie să reţii ceea ce îţi voi comunica acum, **atenţie**! Dacă nu faci cele ce trebuie ţi se va lua auzul, pentru a te îndepărta astfel de forfota lumii, căreia îi mai dai încă atenţie, şi pentru a te ajuta să te interiorizezi suficient ca să poţi primi, recepta la timp cele ce trebuie să comunici. Aşa se procedează cu cei care nu îşi îndeplinesc misiunea pentru care sunt trimişi acolo. Vei lucra astfel:

1. Vei intra în contact vibraţional şi mental cu **noi**, inteligenţele din Craniile de Cristal.

2. Vei pune întrebări şi vei primi răspunsuri.

3. Întrebările să fie de ordin **civilizator,** pentru întreaga omenire şi nu pentru un grup sau o persoană.

4. Ţi se va oferi peste trei luni terestre, … ceva de care ai nevoie pentru a putea intra în legătură cu noi oriunde ai fi.

5. Vei fi izolată un timp tocmai pentru a te pregăti pentru cele ce trebuie să îndeplineşti.

6. Se mai anunţă tot pentru această zonă următoarele. Nu-ţi mai face griji, nu greşeşti faţă de Lumina Divină şi Creator, comunicând cu noi.

Noi venim cu informaţiile acestea tocmai pentru a vă ajuta să nu mai greşiţi faţă de Marea Inteligenţă Creatoare.

Nu-ţi pierde încrederea şi răbdarea. Nu te mai raporta în Misiunea ta numai la problemele unor persoane. Tu trebuie să lucrezi pentru omenire şi ţi-ai restrâns activitatea la o persoană sau cel mult două. Trezeşte-te şi treci la lucru cu toată forţa.

Cristalul I este viu, ţi s-a dat un Cristal viu. El îţi transmite telepatic, dar trebuie energizat zilnic, aşa cum ai procedat ieri. După ce vei face aceasta de un anumit număr de ori veţi comunica perfect. Vei primi soluţii la toate problemele şi răspunsuri la toate întrebările tale.

Comunică unde trebuie că eşti deţinătoarea unui Cristal I. Vei primi informaţii prin Cristal în raport cu energia şi iubirea care i-o vei oferi şi tu. Undele energetice ajută să se recepteze cele transmise de inteligenţa Craniilor de Cristal aflate la mari distanţe şi ţi le comunice ţie telepatic. Tu eşti un canal pentru timpul şi locul în care te afli. Multe vei primi şi transmite semenilor tăi, ţi se cere să faci acesta.

Ţine Cristalul I cât mai aproape de inima ta, şi el este viu şi are nevoie de iubire, de căldură şi de vibraţia ta, care-l ajută să intre în funcţiune şi să facă cele ce trebuie şi pentru care ţi-a fost dat ţie de către înalta Entitate de Lumină. Şi Cristalul

are o misiune şi el trebuie să-şi îndeplinească menirea, pentru că şi el este viu. Voi vă veţi completa unul pe celălalt şi vă veţi ajuta reciproc, sunteţi în rezonanţă vibraţională şi luminescentă. Vă urăm succes!

Am mai fost condusă de multe ori în Piramida Nordică pentru scurte şedinţe de lucru şi pentru a primi instrucţii, dar am înţeles că urmează o perioadă în care trebuie să exersez şi să lucrez aici cât mai mult ajutată fiind de Cristalul I. Încerc să fac aceasta pentru a nu dezamăgi inteligenţele din Craniile de Cristal, inteligenţe care mi-au acordat încredere. Este minunat să ştii şi să poţi comunica cu alt fel de inteligenţe decât cele aflate în interiorul trupurilor carnaleterestre. Ni se oferă şi ni se pot oferi mult mai multe cunoaşteri şi informaţii decât suntem pământenii capabili să gândim. Există atâta vastitate a inteligenţei şi când conştientizam aceasta atunci ne dăm seama cât de limitat este pământeanul şi atunci ne doare limitarea şi limitele inteligenţei aflate sub carcasa trupului carnal pământean. Dar, a sosit **clipa trezirii** şi a conştientizării că nu suntem singuri şi singura inteligenţă din Univers. Iar când am ajuns la această conştientizare, atunci este un mare pas făcut spre a ne regăsi şi a ne integra în **energostructura cosmică** a **inteligenţei universale.**

CARTEA A CINCEA

PIRAMIDA ESTICĂ

Capitolul V.1

Piramida Estică

Iată-mă din nou în preajma unei călătorii astrale, pe aceeaşi rampă de lansare, care se ştie că se află ca punct terminal al Piramidei Luminii Celeste. Mă aflu în compania sublimului ÎNVĂŢĂTOR, care a spus:

— Acum te voi conduce acolo unde se află ceea de-a treia piramidă, deţinătoare a unei taine.

A apărut Nava Nor, instantaneu ne aflam pe ea şi a început deplasarea care nu a durat mult; apoi, ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Aici, în acest loc, se află ceea de-a treia piramidă, Piramida Estică; ceea ce vezi acum este locul în care este ascunsă. Acesta este podişul Anatoliei, se află în Turcia, ai văzut în trecere minaretele impunătoare ale Istanbulului, aici, sub acest podiş la 26 de metri adâncime, se află Piramida Estică. Aceasta are vârful ascuţit, nu are platformă, ca Piramida Luminii Celeste. Această piramidă are jumătate din dimensiunile celei Nordice, piramidă care se află în actuala România. Piramida Estică a fost construită în urmă cu 10 mii de ani. În ea se află copii ale documentelor existente în Piramida Nordică. Această piramidă

va ieşi la iveală atunci când va fi momentul potrivit, când va dori Tatăl Ceresc ca cele tăinuite în ea să fie cunoscute, când pământeni vor fi pregătiţi să cunoască acele taine, fără să le folosească în scopuri distructive. Tu, Melfior Ra, vei mai veni aici cu Zen, el te va conduce în interiorul Piramidei Estice pentru a primi detalii despre cele existente acolo şi pentru a le face cunoscute semenilor tăi, atât cât este bine să cunoască referitor la acestea. Acum, ne vom reîntoarce pe rampa de lansare a Piramidei Luminii Celeste.

La întoarcere, am văzut minunatul Istanbul, cu frumuseţea înălţătoare a impunătoarelor minarete, precum şi a întregului oraş, iată, am văzut astfel şi Bosforul, cu minunata albăstrime a culorii apei sale. Eu, care în corp fizic nu am reuşit să văd Turcia, iată că am văzut-o astfel şi m-am bucurat, mi-am bucurat ochiul spiritului de cele văzute şi transmise astfel până în corpul fizic, bucuria şi splendoarea acestei minunate capitală a Turciei. Apoi, am ajuns pe platforma Piramidei Luminii Celeste iar de aici, Zen m-a condus până la intrarea în ceea ce numim noi trup.

Anatolia

Iată că numai după două zile, am fost condusă în călătoria astrală din nou în Turcia, mai precis în podişul Anatoliei, şi de data aceasta am fost însoţită tot de inegalabilul ÎNVĂŢĂTOR, care a spus:

— Vom face şi de data aceasta o scurtă călătorie deasupra Piramidei Estice, pentru a cunoaşte cele ce trebuie să transmiţi semenilor tăi.

Nava Nor a apărut imediat şi ne-am deplasat la mică distanţă faţă de suprafaţa Terrei. După câteva clipe, eram din nou deasupra podişului Anatoliei; priveam acel podiş, când ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Suntem deasupra Turciei, mai precis deasupra podişului Anatoliei; trebuie să ştii şi să comunici că în interiorul acestui podiş se află Piramida Estică; ea a fost construită cu opt mii de ani înainte de Christos, deci în urmă cu aproximativ 10.000 de ani sub îndrumarea iniţiaţilor care au preluat cunoaşterea atlanţilor. Această piramidă a fost construită cu scopul de a înmagazina în ea o seamă de documente – înscrisuri care sunt copiile documentelor existente în Piramida Nordică. Trebuie să ştiţi că există astfel patru piramide depozit – arhivă şi că ele sunt aşezate în formă de cruce. Prima este Piramida Luminii Celeste (Marea Piramidă), în direcţia sudică, deci ea este Piramida Sudică, construită în urmă cu 26 de mii de ani, apoi Piramida Nordică, construită în urmă cu 14 de mii de ani înainte de Chirstos; vei cunoaşte şi cea de-a patra piramidă când va fi momentul potrivit. Această Piramidă Estică este construită numai spre înalt. Deci ea este dublă nu are vârf spre

adânc, ci numai un singur vârf spre înalt şi nu are nici platformă, rampă de lansare, ea nu are această menire, este doar un depozit, arhivă a ceea ce se află în Piramida Nordică. Chiar primele înscrisuri (papirusuri) din primul sarcofag existent aici, descriu direcţia şi locul în care se află Piramida Nordică. Piramida Estică este de o importanţă secundară. În construcţia ei nu sunt nivele, etaje, aşa cum înţelegeţi voi astăzi. Ea are doar o scară interioară în spirală şi de la această scară se ramifică încăperile. Încăperile au fost construite astfel încât să asigure rezistenţa piramidei. În interior există trei încăperi principale care sunt deţinătoarele celor trei sarcofage, iar acestea sunt deţinătoarele documentelor-copii a ceea ce se află în Piramida Nordică. Trebuie să ştiţi că intrarea în Piramida Estică este prin partea dinspre răsărit, în apropierea muchiei stângi a piramidei, la trei metri de baza piramidei, spre mijlocul ei şi tot la trei metri înălţime a muchiei stângi, deci în formă de paralelogram. Acela este locul – intrare în Piramida Estică. Spun acestea pentru a nu se mai persista în greşeala de distrugere a unor edificii, din lipsa cunoaşterii intrării în interiorul lor, întrucât piramida este construită din blocuri masive de piatră dură şi s-a depus un efort considerabil pentru construirea ei.

Trebuie să ştiţi că această piramidă ca şi celelalte de acest fel vor ieşi singure la iveală, atunci când va veni timpul descoperirii lor. Acum, acesta se află acoperită de pământ, în podişul care îi este haină de protecţie iar la momentul potrivit,

singură, aşa cum a fost acoperită, tot aşa va fi descoperită; tocmai de aceea nu dau detalii despre longitudinea şi latitudinea la care se află, pentru că încă nu este timpul să fie descoperită. Descoperirea acestor piramide nu trebuie să fie forţată, căci toate sunt prevăzute când să se ... împlinească, toate la vremea lor. Această piramidă este construită la scara de 1: 2 din cea a Piramidei Nordice, iar Piramida Nordică la scara de 1: 2 din cea a Piramidei Sudice care este Piramida Luminii Celeste. După luarea la cunoştinţă a informaţiilor existente în cele patru piramide aşezate în formă de cruce pe Terra, veţi înţelege multe, chiar şi neînţelesul de acum referitor la... denumirile voastre convenţionale în ceea ce priveşte „punctele cardinale". În curând, vei primi datele necesare şi despre cea de-a patra piramidă existentă în crucea energetică informaţională a Terrei iar după ce informaţia va ajunge acolo unde trebuie, vor urma cele ce sunt prevăzute să se întâmple, pentru ca cele spuse cu mii de ani în urmă să se adeverească şi să se înfăptuiască fiindcă bine vi s-a spus: „Toate vor trece, dar cuvintele mele nu".

Ne-am întors apoi, după cele spuse şi văzute acolo, ne-am întors, zic, pe platforma Piramidei Luminii Celeste, unde a apărut imediat prietenul şi ghidul meu din astral, Zen, care m-a condus spre casă. În drum spre aceasta, ne-am oprit o clipă deasupra Piramidei Nordice; de la distanţa mică la care eram faţă de piramida-munte se simţeau vibraţiile, undele benefice nordice ale

muntelui – piramidă.

Zen a spus:

— Iată de ce pământenii care vieţuiesc aproape de aceste unde energetice au o deschidere mai mare spre cunoaştere; aceste unde energetice, vibraţionale, îi ajută să se regăsească, să-şi regăsească identitatea şi cunoaşterea avută atunci când au lucrat la construcţia celor patru piramide deţinătoare de taine şi cunoaşteri oculte, care s-au pierdut prin vremi.

Apoi am revenit în această casă-închisoare a spiritului meu.

După un număr de ani iată-mă din nou deasupra Piramidei Estice condusă de acelaşi unic şi inegalabil **ÎNVĂŢĂTOR AL TUTUROR ÎNVĂŢĂTORILOR.** De data aceasta am primit amănunte cu privire la Piramida Estică, şi mi s-au comunicat următoarele:

— Piramida Estică a oferit de-a lungul timpului putere a Imperiului Otoman. Şi acest Imperiu precum celelalte a apărut din voia Tatălui Creator. Ca acest Imperiu să apară a fost nevoie mai întâi să fie scoase din întunericul politeismului popoarelor arabe, iar cel chemat şi ales pentru a înfăptui aceasta a fost Profetul Mahomed. El a avut misiunea de a canaliza şi direcţiona spre Lumină spre unicul Creator popoarele care au făcut mai apoi parte din islamism şi din Imperiul

Otoman. Chiar dacă islamici L-au numit pe Tatăl Creator, ALAH este **UNUL ŞI ACELAŞI CU DUMNEZEUL CREŞTINILOR**, şi lui I se închinau şi I se închină şi astăzi.

Iată, Melfior Ra, această piramidă ascunsă în acest loc a dat putere imperiului de aceea prin vremi cei care conduceau imperiul s-au apropiat de aceste locuri. Şi toate aceste din VREREA DIVINĂ. Nimic nu s-ar mai fi înfăptuit fără să se fi dorit din ÎNALT. Tot la fel şi existenţa şi puterea imperiului turc, ca a oricărui alt imperiu de altfel are semnificaţia şi rostul lui pe pământ. Dar fiecare mare imperiu a beneficiat fără să ştie, de putere, de energia emisă de piramidele care emiteau această energie pentru împlinirea celor prevăzute. Tocmai de aceea când un imperiu se destrăma lua fiinţă altul. Niciodată nu au existat două mari imperii înfloritoare concomitent. Când prin intermediul CRUCII ENERGETICE, implicit a piramidelor puncte terminale se oferea putere unui nou imperiu, celălalt începea să decadă, să se destrame. Celălalt de fapt era lăsat să se destrame şi se oferea putere, energie celui care trebuia să se înfiripe pentru a se împlini VREREA DIVINĂ şi programul prestabilit.

Iată fiecare imperiu a avut şi marea lui religie. Imperiul Otoman deşi a luat fiinţă în inima popoarelor arabe el aici a trebuit să ajungă şi să se ridice pe culmile gloriei terestre ca mai apoi să decadă, pentru a se înţelege că tot ce este pământean nu are durată infinită că tot ce este

pământean are un început şi un sfârşit. Acest mare imperiu a datorat acestei piramide fără să ştie şi să bănuiască măcar puterea şi gloria lui. Ceea ce a unit şi a făcut ca el să dureze prin vremi a fost religia islamică. Unitatea şi durata unui imperiu se datorează în mare parte spiritualităţii, religiei care îi uneşte pe cei care sunt sub acelaşi stindard. Iată una din metodele aplicate pe plan terestru pentru a scoate din negura şi întunecimea păgânismului şi a politeismului, omenirea. Popoarele arabe au fost ridicate pe a treaptă spirituală mai înaltă prin islamism prin religia care a propagat-o profetul Mahomed cel care a fost ales să înfăptuiască aceasta. Islamismul ar fi fost vulnerabil şi fără continuitate dacă nu s-ar fi apropiat de aceste locuri din care a primit vigoare. Dar prin cuceririle succesive ale armatelor şi prin intermediul religiei înfiinţate de Mahomed Profetul, conducătorii şi cuceritorii imperiului s-au apropiat de acest loc, au ajuns aici unde trebuia să se împlinească şi să se întâmple cele prevăzute.

Fiecare braţ al crucii energetice telurice a avut în programul său înfiinţarea unui mare imperiu şi a unei religii prin care omenirea să mai facă un pas spre LUMINĂ, printr-o religie şi o credinţă puternică. Acest braţ al crucii energetice prin piramida estică a avut spre împlinire Islamismul şi imperiul turc. Iată ce însemnătate au braţele crucii energetice telurice şi ce putere are fluidul energetic captat şi emis prin PIRAMIDA LUMINII CELESTE.

Nimic niciodată nu a fost la voia întâmplării pe pământ, înfiinţarea unei religii şi nici înfiriparea unui imperiu nu s-a făcut fără voia Creatorului Atotştiutor şi Atotputernic. Toate religiile au avut şi încă mai au rostul şi rolul lor pe pământ. Aşa cum în fiecare spaţiu dimensional există mai multe nivele evolutive tot aşa sunt şi pe pământ, atât doar că în alte spaţii dimensionale există conştientizarea acestora, iar pe pământ abia acum se întrezăreşte conştientizarea acestor nivele evolutive. Abia de acum înainteze va ajunge la posibilitatea acceptării, a toleranţei şi a conştientizării că nu toţi pământeni au acelaşi nivel evolutiv şi va fi o acceptare şi o înţelegere pentru ceilalţi. În fiecare religie se află cei care acolo trebuie să fie pentru că nu pot mai mult, nu au încă deschiderea necesară să primească mai mult. Trebuie acceptaţi aşa cum sunt şi nu trebuie condamnaţi că încă trezirea lor nu este încă în totalitate. Dar, toate la vremea lor. Oare poţi lua un pământean care se află în junglă şi să-l pui să lucreze la computer? El va trebui să treacă mai întâi prin atâtea şi atâtea etape până a ajunge la această performanţă a minţii. Atunci de ce nu poate înţelege cel care se află la computer ca cel din junglă sau cel de la plug nu este încă pregătit să facă ce face el? Vezi aşa este şi cu religiile. Şi la acest capitol sunt atâtea şi atâtea etape evolutive. De aceea trebuie înţelegere, toleranţă şi îngăduinţă.

În urmă cu 2000 de ani aţi avut pe pământ etalonul, vi s-a dat şi învăţătură, a rămas doar să

tindeţi spre **CALE**, **ADEVĂR ŞI VIAŢĂ**. Cel care va vrea să urmeze acestea se va apropia de **PERFECŢIUNE** şi nu va regreta. Dar aveţi şi libertatea de a alege **CALEA**.

După ce mi s-au adus la cunoştinţă cele prezentate am fost condusă din nou spre această închisoare a spiritului meu, închisoare numită trup. Iar ca toate acestea să ajungă sub privirile semenilor mei le-am transpus după umila mea posibilitate în cuvinte. Rămâne să acceptaţi sau nu cele prezentate. Nu mă va deranja dacă nu toţi vor putea înţelege sau accepta, pentru că ştiu că şi aici în acest spaţiu dimensional sunt atâtea şi atâtea nivele şi fiecare se află acolo unde a reuşit să ajungă prin propriul efort.

CARTEA A ŞASEA

PIRAMIDA VESTICĂ

Capitolul VI.1

Piramida Vestică

Iată că Zen, ghidul şi bunul meu prieten astral călăuzitor, m-a invitat să-l însoţesc într-o nouă călătorie interlumică. Am ieşit în Astral şi imediat ne-am apropiat de Piramida Luminii Celeste. De la distanţă am văzut la intrarea în piramidă strălucirea luminii ÎNVĂŢĂTORULUI.

Dar, era însuşi ÎNVĂŢĂTORUL, mă aştepta la intrare. Ne-am apropiat, Zen a rămas la intrare, iar eu l-am urmat pe ÎNVĂŢĂTOR. Am parcurs, ca de fiecare dată, culoarul şi cele trei încăperi în care s-a petrecut acelaşi ritual ca întotdeauna. Apoi, pe scara în spirală, am ieşit din piramidă; eram pe aceiaşi rampă de lansare spre călătoriile astrale. A apărut Nava Nor şi am început deplasarea.

ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Te voi conduce acolo unde se află cea de-a patra piramidă, Piramida Vestică, cea care închide cercul piramidelor existente pe Terra, deţinătoarele documentelor spre luminile şi civilizaţiile care au populat pământul de-a lungul timpurilor, în ciclurile civilizaţilor care au existat. Cele patru piramide formează o cruce, o elice energetică, vibraţională a Terrei. Iată că n-a apropiam de locul celei de-a patra piramide. Suntem deasupra Sardiniei. Aici, în Sardinia, se află cea de-a patra piramidă, numită Piramida Vestică. Aceasta a fost construită cu 8 mii de ani înainte de Christos. Deci, cu aproximativ 10 mii de ani în urmă. A fost construită de către iniţiaţi, urmaşi ai atlanţilor, sub îndrumarea acestora, asemeni Piramidei Estice, ceea din Anatolia. De fapt, ambele conţin copii ale documentelor existente în Piramida Luminii Celeste, Piramida Nordică, deţinând primele copii ale acestora şi încă ceva în plus faţă de Piramidele Estică şi Vestică. Piramida Vestică se află deci şi în

Sardinia, priveşte cum va fi descoperită, când va fi momentul potrivit.

Am privit şi am văzut o mişcare tectonică, o mişcare pe verticală: la a treia mişcare de înălţare – ridicare a solului a fost descoperită Piramida Vestică; ea a rămas descoperită la suprafaţa solului. Aceasta este mai mică decât Piramida Nordică şi egală în dimensiune cu Piramida Estică.

De altfel o asemenea mişcare tectonică a produs şi deplasarea acestei insule, motiv pentru care crucea energetică amintită pe care o formează piramidele mai sus amintite, nu este o cruce simetrică. Această mişcare tectonică a fost spre protecţia Piramidei Vestice.

Am privit câteva clipe Piramida Vestică şi împrejurimile pustii, aride, ale Sardiniei, apoi am revenit pe platforma Piramidei Luminii Celeste. Acolo mă aştepta Zen care m-a condus până la reluarea locului în trup.

Revenire la Piramida Vestică

Am ieşit în Astral. Ca niciodată până acum, direct de la ieşirea în Astral, prin Ajna, m-a întâmpinat ÎNVĂŢĂTORUL, în apropierea corpului fizic. M-a condus la intrarea în Piramida Luminii Celeste. Am străbătut cele trei încăperi cu ritualurile cunoscute şi petrecute în fiecare dintre ele, apoi am ieşit pe aceeaşi rampă de lansare urmându-l pe ÎNVĂŢĂTOR. A apărut norişorul şi

am început deplasarea, o foarte scurtă deplasare până deasupra Sardiniei.

ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Priveşte. Suntem deasupra Sardiniei şi deasupra Piramidei Vestice. Trebuie să se ştie că atlanţii au construit Piramida Luminii Celeste în colaborare cu vamfienii, adică cu marţienii, aşa cum îi numiţii voi, cei de pe Terra. Mai trebuie să se ştie că Piramida Luminii Celeste deţine cele mai mari taine referitoare la civilizaţiile apuse şi la ştiinţele folosite de acestea. Este bine să ştiţi că pământenii din aceste zile nu au ajuns la gradul de cunoaştere a atlanţilor. Atlanţii aveau ambarcaţiuni cu care se deplasau pe apă, prin apă şi aer făcând aceste deplasări fără să polueze atmosfera. Nu aveau trenuri şi maşini ca cele existente azi pe Terra, nu aveau nevoie de aşa ceva deoarece fiecare familie de atlanţi avea două – trei aparate de zbor pentru a se deplasa la distanţe mici sau mari. Tocmai aceste realizări au vrut să le lase imortalizate pe cristalele lor, acumulatoare de imagini, să transmită viitoarele civilizaţii cunoaşterile lor. De aceea, marii iniţiaţi atlanţi au poposit în Munţii Pirinei. Acolo au făcut popas, acolo au amplasat acel cristal imens care va fi descoperit şi va fi pus acolo unde îi este locul, pe platforma existentă deasupra Piramidei Luminii Celeste, platforma construită în acest scop.

Atlanţii au lucrat acel cristal în scopul transmiterii cunoaşterii ştiinţei lor. Au lucrat cristalul în Atlantida, l-au transportat bucată cu

bucată în Munţii Pirinei, au pregătit locul, apoi l-au asamblat şi l-au învelit în foiţă de jur, îngropându-l acolo. Nu toţi atlanţii au contribuit la aceasta, ci numai cei desemnaţi să se ocupe cu această transmitere a ştiinţei lor viitoarelor civilizaţii. Ei ştiau că acel cristal va sta zeci de mii de ani tăinuit şi l-au pregătit special pentru a asigura rezistenţa imaginilor în timp. Ei ştiau de piramida care îl va susţine, îl va găzdui cândva, dimensiunile pe care trebuie să le aibă şi că ea va fi construită în cu totul altă parte a Terrei şi toate acestea pentru a nu se pierde cultura, cunoştinţele şi ştiinţele folosite de ei. După ce au depus acel cristal la loc sigur, cei mai mulţi atlanţi au părăsit Munţii Pirinei; cei care totuşi au rămas erau desemnaţi să asigure timp de câteva generaţii securitatea cristalului-arhivă, deţinătorul tainei-tainelor. Atlanţii care trebuiau să se ocupe de construirea Piramidei Luminii Celeste au plecat spre locul indicat pentru această realizare – spre actualul Egipt, spre acele locuri despre care ştiau că numai acolo lucrarea pe care trebuiau să o execute va dura un timp nelimitat. Aşa s-a ajuns în urmă cu 26 de mii de ani la construirea Piramidei Luminii Celeste pe locul pe care se află şi acum. Apoi, pentru o şi mai mare siguranţă a transmiterii tainelor, au conceput proiectul de a mai construi piramide – copii a primei piramide în care se află copiile documentelor existente în prima şi cea mai importantă piramidă. Astfel s-a ajuns la construirea celor patru piramide amplasate în formă de cruce, cu direcţii spre cele patru puncte cardinale şi în diferite zone ale Terei. Iată de ce

Piramida Luminii Celeste se află în Egipt, Piramida Nordică se află în actuala România, Piramida Estică în Turcia (Anatolia) iar Piramida Vestică în Italia (Sardinia). Chiar şi numărul literelor acestor locuri indică ceva, de aceea spun actuala România pentru că atlanţii nu luat în considerare transformarea denumirii zonei şi romanizarea ei (Dacia – România).

Deci, Egipt – Dacia – câte cinci litere în cuvânt; Turcia, Italia fiind şi ele deţinătoarele piramidelor de pe braţele secundare ale Crucii Energetice prin cele două piramide care se află una în Anatolia respectiv în Sardinia de asemeni cu numărul egal al literelor atât în ceea ce priveşte ţările cât şi provinciile. Trebuie să ştiţi că dacii ştiau că poporul dac prin iniţiaţii săi, era deţinătorul tainei Piramidei Nordice, piramidă existentă în Muntele Retezat; lor, dacilor, le-a fost încredinţată această taină şi o transmiteau din generaţie în generaţie cercului de marii preoţi. Marii iniţiaţi ai Daciei cunoşteau aceasta, doar nu întâmplător puterea lor era muntele, însă odată cu invazia romană marea taină a fost îngropată odată cu Decebal… Iată, acum ne aflăm aici, deasupra Sardiniei, peste locul unde se află Piramida Vestică. Priveşte şi reţine în memorie ceea ce vezi, Melfior Ra!

Am privit spre Terra, nu am fost niciodată în Sardinia sau în Italia. Am privit şi am văzut un loc stâncos, cu nişte stânci albe, albe şi pustii şi mă întrebam unde o fi piramida.

ÎNVĂŢĂTORUL a răspuns gândului meu:

— Iată cum va fi descoperită…

Am văzut ceva nemaivăzut şi de neimaginat. Acele stânci înalte s-au ridicat spre înalt, apoi au coborât la loc, dar la a treia lor ridicare o forţă din interiorul Pământului şi-a concentrat toată puterea (parcă aş fi văzut un joc de cuburi) … Stâncile au început să se fărâmiţeze şi să cadă spre vale iar ridicătura cea mai înaltă a rămas sus; tot ce o înconjura, toate stâncile din jurul ei se prăbuşeau, parcă cineva ar fi zguduit cubul susţinător al întregului edificiu până ce acesta s-a prăbuşit, iar din mijlocul edificiului a răsărit deasupra acelor stânci prăbuşite o frumuseţe de piramidă albă. Parcă ar fi fost construită din nea sau ar fi suflat-o cineva cu argint sau ceva metalizat foarte alb. Pur şi simplu dacă aş fi privit-o cu ochii fizici, îmi face impresia că îmi ia vederea de atâta strălucire.

Apoi ÎNVĂŢĂTORUL a spus:

— Această piramidă a fost construită concomitent cu piramida din podişul Anatoliei. Acestea două deţin cu exactitate aceleaşi documente, copii a ceea ce deţine Piramida Nordică. Piramida Estică este cea mai vulnerabilă din cauza locului unde se află, dar nici ea nu va fi descoperită decât atunci când înalta Inteligenţă Cosmică va considera că pământenii au voie să descopere cele tăinuite în aceste patru edificii-

arhivă. Piramida Nordică deţine mai multe taine decât ceea ce se află în aceste două piramide identice, iar Piramida Luminii Celeste, adică Piramida Sudică deţine mai multe taine decât Piramida Nordică. Acestea sunt cele patru piramide care formează Crucea Energetică a Terrei, Crucea Tainelor ascunse pământenilor până se va găsi de cuviinţă că ei pot folosi în scopuri benefice ceea ce se ascunde în aceste piramide. Această cruce energetică, această elice a energiilor telurice care leagă cele patru piramide de pe Terra este în legătură, prin Piramida Luminii Celeste, cu energia cosmică. E bine să ştiţi că entităţile terestre care au lucrat la aceste piramide sunt în număr de 90 de mii şi au lucrat la toate cele patru piramide iar acum, în curând, vor deţine cele descrise de tine pentru a-şi reaminti existenţele lor pe Terra. Prin cărţile pe care ai misiunea să le scrii vei ajuta multe entităţi să se regăsească, aşa cum ai ajutat şi îndrumat la ridicarea Piramidei Luminii Celeste în urmă cu 26 de mii de ani. Aceste entităţi se află în apropierea uneia dintre cele patru piramide, dar nu-ţi face griji, mesajul tău ajunge exact acolo unde şi la cine trebuie să ajungă. Ele sunt acolo unde este nevoie de ele pentru îndeplinirea misiunii în care se află, întrucât urmează marea schimbare, dar despre aceasta… cu altă ocazie.

Ne-am îndepărtat apoi de alba Piramidă Vestică şi imediat ne-am aflat deasupra Piramidei Luminii Celeste pe aceeaşi rampă de lansare de unde plecasem în urmă cu aproximativ 30 de

minute, convenţie terestră de măsurare a timpului. Zen a apărut imediat şi m-a condus spre casă, pentru a vă putea transmite cele ce aţi parcurs cu privirea, cu memoria şi poate cu vibraţia regăsirii, şi nu poate, ci sigur, cei care sunt cititorii acestor cuvinte sunt constructorii piramidelor descrise acum.

Iată-mă din nou într-o călătorie astrală. Am fost condusă de Zen ghidul meu până în preajma ÎNVĂŢĂTORULUI. Apoi ÎNVĂŢĂTORUL m-a cuprins în luminozitatea Sa şi astfel am călătorit până deasupra Piramidei Vestice. Trecuseră câţiva ani tereştri de când nu am mai fost aici. Eram oarecum uimită că revin din nou aici unde am mai fost cândva. Atunci ÎNVĂŢĂTORUL mi-a spus:

— Te-am adus din nou aici pentru că se doreşte să mai adaugi ceva la cele destăinuite şi descrise nu demult. Acum **A SOSIT TIMPUL**, să se mai ofere ceva spre cunoaştere pământenilor. Iată ce mai trebuie să transmiţi. Vremea-i trecută vi s-a lăsat timp de împlinire. Câţi l-aţi folosit aşa cum ar fi trebuit? Iată şi acest braţ al crucii energetice şi-a făcut împlinirea, doar Omul, pământeanul nu a vrut să facă voia Tatălui Creator. Aceste braţe ale Crucii Energetice au un însemnat rol pentru omenire. Aceste piramide v-au oferit hrana energetică şi hrana spirituală prin vibraţiile lor, prin religiile înfiinţate pe pământ spre hrană a spiritului. Multe s-au dat omenirii terestre iar aceasta le-a călcat în picioare. Dar acum a sosit scadenţa. Este mare durerea Mea

pentru neînţelegere şi călcarea în picioare a **MĂRGĂRITARELOR**. A mai rămas doar clipa regretului pentru cei care se vor trezi în ultima clipă, dar Iubire nemărginită vi se va oferi.

Acest braţ al crucii m-a durut cel mai tare de aceea piramida care se află în acest loc este atât de albă precum argintul lunii. Când această piramidă se va arăta, mulţi nu o vor putea vedea pentru că nu au vrut să vadă Calea spre Lumină. Prin acest braţ al crucii energetice şi prin Piramida Vestică s-au pus bazele creştinismului. S-a pus piatra de temelie prin cel care s-a lepădat de mine de trei ori într-o noapte, deşi mă iubea. Aceasta a fost ca o prefaţă la ceea ce urmează să îndeplinească omenirea prin intermediul învăţăturii lăsată de Mine pe Pământ. Mulţi s-au lepădat de mine când interesele le-o cereau şi mă regăseau când le era greu. Dar Eu am fost Acelaşi. Cu aceiaşi iubire i-am înconjurat şi în momentele lepădării de Mine precum şi în momentele când se lepădau de greşelile lor.

Fiecare braţ al Crucii Energetice reprezintă un mare imperiu terestru şi o mare religie. Din apropierea acestei piramide s-a extins o ramură a religiei creştine care Mi-a incitat fiinţa prin puritate şi ofranda adusă prin vremi. Piatra de temelie a strălucit, deşi multe noroaie au trecut peste ea. Mişcarea tectonică prin care s-a deviat de la unghiurile drepte ale crucii energetice reprezintă devierea din plan fizic a rostului şi rolului religiilor de la cel spiritual la cel material. Dar toate se vor îndrepta când va fi vremea.

Imperiul Roman a avut multe cuceriri dar şi multe pierderi. Dar cucerirea lui cea mai însemnată a fost, spiritualitatea care s-a înfiripat în această zonă după multe vărsări de sânge. **APOSTOLII PETRU** ŞI **PAVEL** au sfinţit locul şi astfel s-a curăţat şi s-a spălat o mare pată a nelegiuirii omenirii. Dar s-a luat puterea imperiului care nu a înţeles Mesajul Meu.

Dar acolo unde au fost îndârjiţi împotriva Mea şi a învăţăturii Mele acolo am dorit să-MI aşez aleşii şi să lucrez prin ei. Iată Roma cea vestită în asuprirea supuşilor Mei a devenit prin vremi scaunul de domnie a urmaşilor Apostolului Petru. Astfel am însemnat locurile şi nu numai locurile ci şi fiinţele care au vrut să-MI fie Mărturie. EU Mi-am ales de-a lungul vremii locurile de slavă şi pe cei care să mă slăvească. Toţi cei care s-au dezis cândva de Mine am dorit să-i readuc şi să-i reaşez în Lumină pentru a nu se mai îndepărta niciodată.

Fiecare mare imperiu terestru a fost înzestrat cu câte o piramidă (din braţele Crucii Energetice) şi a avut câte un restaurator, un profet care să pună bazele unei noi religii şi să legifereze aceea credinţă pentru ca aceasta să aibă continuitate.

Aceasta a încercat în apropierea **PIRAMIDEI LUMINII CELESTE** faraonul **AKHNATON** şi soţia acestuia **NEFERTITI**, trecerea de la politeism la monoteism în Egiptul Antic. Aceasta a

făcut şi profetul **MAHOMED**, prin instaurarea religiei islamice, şi imperiul roman a trecut de la politeism la monoteism prin instaurarea religiei creştine a cărui piatră de temelie este **APOSTOLUL PETRU**. Iată deci câtă însemnătate a avut crucea energetică a Terrei prin cele patru piramide puncte terminale ale crucii energetice.

A rămas ca Piramida Nordică şi acel braţ al crucii energetice să-şi înfăptuiască rolul pe Pământ. Dar despre acestea... când va veni vremea potrivită.

CARTEA A ŞAPTEA
MISIUNEA ROMÂNIA

Capitolul VII. 1

Ţinutul binecuvântat

Această zonă terestră numită România, este un ţinut binecuvântat de Dumnezeu, deşi viaţa celor care trăiesc în această zonă nu a fost nu este şi nu va fi uşoară încă o vreme. Dar bine se ştie că nimeni nu se poate înălţa spiritual fără să sufere, să jertfească ceva preţios. Jertfa neamului din această zonă este suferinţa acumulată în mii de ani prin fel de fel de asupriri. Dar prin suferinţa îndurată acest popor şi-a construit în plan subtil o înaltă treaptă pe scara evoluţiei spirituale.

Multe popoare, printre care şi cele care ne-au

asuprit şi ne-au făcut să suferim (prin strămoşii noştri), acum doresc să se înfrupte din realizările noastre spirituale. Mulţi sunt cei care ştiu că România este ţinutul din care va răsări Lumina Erei viitoare, Lumina prin care se vor trezi cei dornici de Adevăr. De asemeni, ştiu că acest ţinut este populat cu entităţi invizibile ochilor fizici carnali şi că aceste entităţi au misiunea de a conlucra cu anumite persoane aflate în plan fizic şi în trup carnal, prin care pot să comunice pământenilor cele necesare în scopul îndeplinirii misiuni, atât a lor cât şi a noastră ca naţiune.

Nu puţini au fost profeţii care au spus de-a lungul veacurilor despre neamul „aflat la gurile Dunării" şi despre misiunea lui. De asemenea nu puţini sunt cei care în zilele noastre ştiu despre aceste profeţii şi ştiind că a sosit timpul, încearcă să se infiltreze în scopuri nu tocmai benefice, în spiritualitatea acestei zone. Mulţi au venit şi vor mai veni (este abia începutul), pentru a se adăpa din izvoarele noastre, dar în mândria lor nelimitată declară că vin să ne ofere înalte cunoaşteri spirituale pentru a ne ajuta. Mulţi dintre aceştia au venit în România şi-au făcut apariţia dornici să ne predea cursuri de spiritualitate, să ne predea ceea ce noi am avut dintotdeauna: credinţa în Dumnezeu. Unii şi-au făcut apariţia dornici să ne predea modalităţi de vindecare, de tratamente prin fel de fel de metode care mai de care mai „înalte", dar aceşti „mari vindecători" uită pentru moment că vindecările nu se pot face fără credinţă în Dumnezeu.

Bineînţeles, ei dispun de teorii, dar pentru a-şi verifica veridicitatea teoriilor le trebuie practicanţi puri curaţi în faţa lui Dumnezeu, şi iată-i străbătând miile de kilometri pentru a veni aici să ofere cunoaşterea lor teoretică. Pentru că acolo de unde ei vin, nu au prin cine să-şi verifice teoriile. Şi astfel ei consideră că ne fac un mare serviciu, ne ridică spiritual, ne oferă cunoaşterea şi calea spre Lumină. Dar adevăratul interes este acela de a învăţa de la noi ceea ce le lipseşte şi le-a lipsit, credinţa în Dumnezeu, iubirea faţă de semeni, toleranţa şi smerenia.

Noi, românii, ce facem? îl primi cu braţele deschise, cu inimile descoperite, le oferim dragostea noastră, mulţumirile noastre, respectul nostru. Credem exact ceea ce ei doresc să credem despre ei. Noi fiind cinstiţi şi lipsiţi de perfidie, îi credem pe toţi ca noi, dar câteodată prea multă naivitate se transformă credulitate. Şi iată că ceea ce nu au reuşit să câştige cu armele se poate uşor câştiga prin metode şi modalităţi mult mai „blânde”. Deşi spun blânde, aceste arme în faţa lui Dumnezeu sunt mult mai de condamnat, pentru că prin ele nu se atinge trupul unei naţiuni ci însuşi sufletul ei, spiritul ei, deci aceste metode sunt mult mai de temut decât cele vizibile pentru toată lumea. Iată plasa aruncată asupra acestei zone, o plasă prin care puţini pot răzbate, puţini pot ieşi prin ochiurile ei deasupra întunericului care ni se oferă cu atâta bunăvoinţă şi „dezinteres”.

Pentru toţi aceştia care au venit şi pentru

care vor mai veni să na „ofere” spiritualitate, le zic:

— Fraţilor, poporul român este un popor iubit de Dumnezeu. Nu încercaţi să asupriţi acest neam, că veţi fi asupriţi voi, nu încercaţi să dominaţi mental acest popor, pentru că acesta este cel ales de Tatăl Ceresc să înfăptuiască ceva ce voi încă nu puteţi pricepe, iar ceea ce „oferiţi” veţi primi voi şi nu vă veţi bucura când veţi primi ceea ce doriţi să daţi acestui neam. Nu fiţi necinstiţi cu cei care v-au primit cu pâine şi sare, că entităţile de lumină care supraveghează această zonă nu pot fi minţite şi nici păcălite de nimeni, ele nu suportă necinstea. Nu încercaţi să luaţi unui neam ceea ce Dumnezeu i-a dat în mărinimia Sa. Pentru cine lucraţi voi? Unde este credinţa voastră, cui vă închinaţi? Pe cine slujiţi?

Iată pentru ce se înghesuie la porţile ţării noastre mulţi veniţi din cele patru zări să ne „înveţe” spiritualitate. Dar aceştia ştiu bine că ceea ce ei prin organizaţiile lor superputernice şi dotaţi cu tot felul de aparaturi sofisticate nu au fost în stare să obţină ceea ce aici, în această zonă, au reuşit oameni simpli, fără organizaţii şi fără aparate, doar prin puritatea lor şi credinţa în Dumnezeu.

Aceste spirite mari, încarnate acum şi aici, ţin legătura cu entităţile de lumină care supraveghează această zonă. Dureros este că multe din aceste spirite mari încarnate îşi încalcă

misiunile punându-se în slujba celor care le oferă pe lângă spiritualitate şi avantaje materiale, devenind astfel sensibile la „arginţi”. Iată că în planul fizic până şi spiritele venite în misiune se pot pierde în hăţişul materiei şi prinse în plasa întunericului se complac în hibernarea mentală dictată de cei care au căutat şi au găsit punctul vulnerabil al celui netrezit.

Dumnezeu a dat fiecărei naţiuni tot ce îi era necesar. Noi nu avem nevoie de nimic de la nimeni, nu cerem nimic, dar alţii doresc să ne „ofere” înălţimile micimii lor. Câtă „iubire”! Câtă perfidie!

Iată prin cei care deţin legături cu entităţile de lumină care supraveghează această zone (printre care mă număr şi eu, şi am avut privilegiul să fiu iniţiată şi contactată de acestea), se anunţă că A SOSIT TIMPUL ca Misiunea România să demareze spre împlinirea celor hotărâte acolo SUS, din vrere Divină.

Capitolul VII. 2

Sfinxul

Iată-mă din nou într-o călătorie astrală, prin aceeaşi metodă a bilocaţiei, a dedublării a separării corpului astral de cel fizic şi deplasării lui în diferite spaţii, dimensiuni spaţiale şi timp.

Ca întotdeauna, Zen, Ghidul meu spiritual astral, m-a condus până la intrarea în Piramida Luminii Celeste şi acolo m-a întâmpinat ÎNVĂŢĂTORUL, iar eu L-am urmat prin acele culoare şi încăperi pe care le parcurgem de fiecare dată şi în care efectuăm acelaşi ritual înainte de a ne îndrepta spre alte lumi, văzute cât şi nevăzute ochiului fizic. De data aceasta ÎNVĂŢĂTORUL m-a condus într-o încăpere pe care nu o mai văzusem… şi eu am rămas foarte uimită, care crezusem că îmi sunt cunoscute toate încăperile din Piramida Luminii Celeste. Deci, pe acea scară în spirală pe care urcam pentru a ieşi deasupra piramidei, pe acea rampă de lansare spre Univers, la jumătatea scării spiralate se afla un culoar mic iar din acel culoar se vedea acea cameră care mi-a fost dezvăluită în ultimele călătorii astrale în piramidă.

Acolo, în acea încăpere, numită Camera Izbânzii, ÎNVĂŢĂTORUL mi-a oferit taina protecţiei corpurilor astrale şi a celui fizic, precum şi a documentului Akashic şi mi-a mai spus că, în acea încăpere, orice voi dori să ştiu, să cunosc, mi se va răspunde, cu condiţia ca ceea ce cer să nu fie protejat de o asemenea protecţie ce aceea care mi-a fost dezvăluită mie, acum, acolo.

Întrucât în ultimele zile mă preocupa, mă urmărea imaginea Sfinxului, a Babelor, a vibraţiei lor cu care am luat contact printr-o fotografie a acestora, am simţit atunci acea vibraţie în corpul meu astral şi mi-am amintit de ceea ce mă preocupa în Planul Fizic. Atunci am întrebat:

— ÎNVĂŢĂTORULE, aş vrea să cunosc taina Sfinxului şi a ceea ce noi numim Babele, aflate în Munţii Bucegi, în România.

— Da, este bine să ştii şi să comunici semenilor tăi, este vremea să se ştie că Sfinxul are vârsta de 26 de mii de ani tereştri, şi că, într-adevăr, nu este format, construit de mâna omului, ci de Puterea Mentală a unor oameni ai acelor vremuri. Sfinxul are aceeaşi provenienţă şi tehnică de construcţie ca Piramida Luminii Celeste, cea în care ne aflăm şi căreia voi, pământenii, îi mai ziceţi Marea Piramidă sau Piramida lui Kheops.

Sfinxul are rolul de a indica locul unde se află o Mare Taină, în Zona României. El mai are rolul de a transmite peste vremi, celor ce vor veni, locul unde se află Marea Taină, care ţie ţi-a fost dată prin cunoaştere, prin vrere Divină, să cunoşti şi să comunici, locul unde se află Taina cea mai mare din Zona României. Pentru descoperirea acesteia se vor face anumite calcule matematice referitoare la Sfinx şi Babe, cunosc acele calcule, iar rezultatul obţinut, reprezintă distanţa dintre Sfinx şi Marea Taină din România; direcţia o dă Sfinxul. El nu se află întâmplător acolo, a fost pus anume de către cei care au avut misiunea construiri lui. La construirea lui s-a calculat şi gradul de eroziune în timp, ca acesta să nu-şi schimbe forma şi să poată fi recunoscut ca atare de către cei care vor trebui să-l recunoască pentru a ajunge acolo unde trebuie şi să scoată la lumină

Taina. Constructorii ştiau exact peste cât timp Tainele care sunt încă necunoscute trebuie aduse la cunoştinţa lumii terestre. Când civilizaţia va fi în măsură să le primească, şi să le descifreze folosindu-le numai în scopuri benefice pentru omenire. Constructorii Sfinxului ştiau că pământenii vor ajunge la un asemenea grad de cunoaştere numai la finele Erei Peştilor şi în pragul Erei Vărsătorului, ştiau cât trebuie să dureze lucrarea lor.

— ÎNVĂŢĂTORULE, aş vrea să cunosc Taina sau ceea ce reprezintă Babele!

— Babele au avut şi au rolul de a încurca lucrurile, de a distrage atenţia, de a deturna de la adevăr pe cei interesaţi în descifrarea enigmelor, dar nepregătiţi încă sau neaveniţi în a primi Tainele Sfinxului. Iată dar că nu s-au dezminţit… Ele au reuşit să distragă atenţia celor care ajungeau la înălţimile amplasării lor, să-i determine să se mulţumească cu ceea ce vedeau prin ochii fizici şi cu ceea ce simţeau prin corp material. Cu alte cuvinte, să se mulţumească cu ceea ce şi cu cât au binevoit Babele să le arate şi să le comunice. Ele au avut menirea să transmită că Sfinxul din Bucegi nu este construit de mâna omului… După cum bine se ştie, că nimic nu este întâmplător, că nimic nu se află la voia întâmplării în Univers, chiar şi cel mai minuscul fir de nisip este şi se află acolo unde este prevăzut să fie, atunci cum ar fi posibil ca aceste blocuri mari de piatră să se afle aşa la voia întâmplării, şi unde,

tocmai în vârf de munte şi arătând astfel! Babele au o oarecare dreptate, dar numai până la un punct. Sfinxul nu este construit de mâna omului, acesta este adevărul transmis de ele şi prin ele, dar nici la voia întâmplării nu se află acolo, nici el şi nici ele. Mai departe este bine să se ştie că Sfinxul şi Babele nu au fost construite de mâna omului, ci de puterea lui mentală, dată de puterea Divină unor oameni.

Marii iniţiaţi atlanţi care au săvârşit aceste opere durabile, Sfinxul, Babele, precum şi Piramida Luminii Celeste, au avut în calcul atât coroziunile cât şi dimensiunile la care trebuiau efectuate aceste sacre lucrări pentru durata de 26 de mii de ani tereştri, şi fără ca aceste – Sfinxul şi Babele – să-şi piardă înfăţişarea iniţială prin care sunt cunoscute de-a lungul perioadei de timp prevăzute să dăinuie şi să tăinuie ceea ce reprezintă Sfinxul aici pe Terra şi mai ales ce tăinuie aici, în zona României. Acum se apropie timpul descifrării tainelor existente pe Terra, în Zona României, taine care au aşteptat până când entităţile umane vor ajunge la un anumit grad de cunoaştere pentru a fi competente să primească aceste Taine fără să le distrugă şi fără să le folosească în scopuri negative. Gradul de cunoaştere competentă constă în EVOLUŢIE SPIRITUALĂ, bazată pe ştiinţele esoterice, metafizice, oculte, cunoaşteri parapsihologice, paranormale cum le spuneţi voi, pământenii, dar cărora mult timp nu le-aţi acordat atenţia cuvenită. Constructorii acestor obiective ştiau că entităţile umane terestre nu vor ajunge să

cunoască şi să-şi înfăptuiască ştiinţe esoterice decât la finalul Erei Peştilor. Ei ştiau că numai atunci în pragul Erei Vărsătorului, la schimbarea civilizaţiilor, abia atunci lacătele care închid Marile Taine ale trecutului, ale civilizaţiilor de mult apuse (civilizaţii care au depăşit-o cu mult pe cea actuală) vor fi deschise celor doritori de asemenea cunoaşteri. Marii iniţiaţi ai neamului vostru au avut un grad înalt de cunoaştere ocultă, ştiau despre existenţa Tainelor ascunse pe teritoriul vechii Dacii şi nu la voia întâmplării îşi aveau capitala în apropierea Piramidei Nordice. Nu întâmplător aveau grupate şi aşezate locuinţele lor în zona montană: dar despre acele taine din munţi ştiau doar Marii Iniţiaţi, Marii Preoţi, nu tot poporul... Este bine să faci cunoscute informaţiile care ţi le-am dat, cât mai grabnic. Nu ţine informaţiile stocate, nu pentru aceasta le primeşti.

Iată că cele spuse de înVĂŢĂTOR nu pot fi altfel decât adevărate deoarece bine se ştie unde îşi aveau strămoşii noştri, dacii, aşezările lor, cine ar fi îndrăznit în urmă cu câteva sute de ani să transmită semenilor să-i anumite date cu privire la descifrarea unor taine prin metode metafizice, ar fi riscat să fie ars pe rug pentru că acela era gradul de cunoaştere, cultură şi civilizaţie la care se aflau atunci entităţile umane, terestre. Tot ce nu putea fi dovedit palpabil, material, era considerat vrăjitorie şi nu puţini au fost cei care au plătit cu viaţa curajul cunoaşterii lor, al sincerităţii şi al realizărilor metafizice şi nu numai,

de multe ori. Acum zarurile au fost aruncate, nimic şi nimeni nu mai poate opri cele ce urmează odată cu instaurarea Erei Vărsătorului. Sper şi cred că minţile înguste sunt doar de domeniul trecutului, iar cei ce au învins moartea prin propriul efort şi propria credinţă nu mai sunt în pericol să fie crucificaţi sau arşi pe rug, pe rugul ignoranţei.

Noua Eră bate la uşă, îşi cere dreptul la viaţă, la continuitatea civilizaţiilor terestre, aducând cu ea cunoaşterile esoterice, metafizice şi prin acestea, descifrarea tainelor care au aşteptat nu mai puţin de 26 de mii de ani ca entităţile umane să fie competente şi în măsură să primească mesajul aşa cum se cuvine.

Tuturor doritorilor de a pătrunde în metafizică, tuturor cititorilor în cele expuse mai sus, PACE ŞI IUBIRE.

Energiile Sfinxului se reîntorc şi sunt oferite celor aleşi să le folosească spre Slava Divinităţii şi spre iluminarea semenilor să-i Venind dintr-o călătorie astrală din Spaţii înalte, am fost condusă de Mil şi Gal, ghizii mei astrali, ghizi de înaltă vibraţie şi aleasa lumină, deasupra Sfinxului din Munţii Bucegi, deodată am văzut un culoar de Lumină, o gură energetică, un fluid energetic aflat în permanenţă mişcare de dus şi întors, iar acest fluid unea Cerul cu Pământul. Acest fluid, acest culoar energetic venea dinspre Soare spre Sfinx şi mergea dinspre Sfinx înspre Soare. Privindu-l am

simţit chemare lui, chemarea acelui cordon energetic care mă atrăgeam ca un magnet căruia nu puteam şi nici nu doream să-i opun rezistenţă. Astfel, am fost absorbită de aceea forţă fluidică, de acea Coloană de Lumină, de lumină intensă şi imensă, de energie cosmică, am ajuns în interiorul acelei Coloane, am văzut că există două sensuri, era o bandă transportoare împărţită în două pe toată lungimea şi verticalitatea ei. Am fost atrasă în porţiunea care venea dinspre Soare spre Pământ.

Iată-mă pe acea bandă transportoare de Lumină. Vedeam cum am intrat în acea undă energetică, iar aceasta m-a transportat până în interiorul Sfinxului. Eram în interiorul Sfinxului şi totodată pe banda de lumină transportoare, pe acel culoar de lumină. Am văzut cum am intrat prin Sfinx, prin creştetul lui, pe verticală, şi cum coboram în interiorul lui. Am trecut mult sub baza lui, sub nivelul bazei terestre. Am ajuns într-o încăpere placată cu aur. Acolo se vedea clar cum banda transportoare face o curbă de întoarcere. Acolo este ceea ce am putea numi capătul liniei transportoare, de acolo începe reîntoarcerea, de acolo banda îşi continuă drumul înapoi spre înalt. Dar acolo, în această curbă, cad multe scântei de raze, scântei de aur, care rămân acolo, se aşază acolo în acea încăpere sub formă de pulbere fină, pulbere de aur. Am luat în mâini acea pubere, acele scântei de aur pur şi simplu m-am jucat cu ele, le treceam răsfirându-le dintr-o mână într-alta, le răsfiram peste mine, le aruncam spre înalt şi cădeau ca o ploaie peste mine. M-am jucat ca un

copil şi m-am bucurat de acele clipe. Era tare frumos şi luminos în acea Sală iar eu eram, parcă redevenisem, Copilul Soarelui.

Deodată privirea mi-a fost atrasă, direcţionată spre peretele dinspre Răsărit unde am văzut un Soare imens, mult mai strălucitor ca acele pulberi, sau ca benzile transportoare, benzi de energie solară. Am simţit chemarea acelui Soare, am renunţat la joaca mea astrală cu pulberea de aur şi m-am apropiat de acel Soare. Din mijlocul acelui Soare s-a deschis o portiţă prin care, eram atrasă, absorbită în interiorul Soarelui. Am pătruns prin acea poartă deschisă în Soare, într-o altă încăpere într-o sală imensă unde mă aştepta o altă uimire şi surpriză şi mai mare. Şi în această sală pe peretele dinspre răsărit se afla un Soare mult mai strălucitor care mă atrăgea. M-am apropiat de El dar acesta nu a mai deschis nicio intrare ci mi-a atras înspre El mâna mea, palma mea dreaptă, care s-a lipit de acel Soare. Am simţit până în corpul fizic, terestru, ceva ce nu ştiu dacă voi putea să descriu, să denumesc. O vibraţie dar totodată, o presiune şi o fulgerare care m-a pătruns prin acea atingere. Dintr-odată fără să gândesc, să doresc am conştientizat că mă deplasam de-a lungul peretelui cu mâna lipită de perete şi de o rază care se răsfrângea din Soare. Mă deplasam unde mă ducea unda-rază a Soarelui. M-am deplasat aşa cu mâna lipită de raza de Soare spre dreapta încăperii, adică spre miazăzi şi a mers până în capătul sălii şi la punctul unde se sfârşea raza. Iată că în acel punct

terminal al razei se afla un mic pătrat în care era un semn, un simbol. Când palma mea s-a suprapus peste acel pătrat şi semn-simbol, am simţit ceva ca o străfulgerare ca o pătrundere până în corpul fizic, am simţit acea străfulgerare şi am rămas nemişcată un timp neputând să-mi desprind mâna, palma din acel pătrat şi fără să pot să mă mişc din acel loc. Eram atât de pătrunsă de ceea ce mi se întâmpla şi se transmitea prin mine, prin palma mea dreaptă, încât eram copleşită. Simţeam, trăiam copleşirea, o copleşire a Luminii. Eram dominată de Lumină şi energia solară, energie cosmică provenind din Soare. Era ceva ce parcă nu mai trăisem până acum cu atâta intensitate. Deodată am auzit o voce care a spus:

— Fiii Luminii au un semn în palma dreaptă. Acum ţi s-a oferit acest semn. Ţi s-a oferit acest semn pentru a-l folosi aşa cum se cuvine. Priveşte-ţi palma dreaptă!

În aceeaşi clipă palma mea dreaptă s-a desprins din acel pătrat care era terminaţia razei solare, şi mi-am privit palma. Am văzut în palma mea un semn de care m-am bucurat mult când l-am văzut. Era un semn de lumină, o figură geometrică, un simbol care cu ani în urmă mi se spusese că este semnul benefic şi ocrotitor al casei mele terestre şi al urmaşilor mei. Acum acel semn era atât de strălucitor în palma mea iar din el ţâşnea raze de lumină. Din nou vocea a spus:

— Când vrei vrea să oferi cuiva ajutor o poţi

face prin intermediul acestui simbol şi prin puterea Luminii care ţi s-a dat odată cu el. Va trebui doar să direcţionezi palma spre cel căruia vei dori să-i oferi ajutor şi din palma ta va ţâşni lumina care va înveşmânta pe cei cărora vei dori să le-o oferi, să-i ajuţi şi să-i cureţi de întuneric. Din palma ta ca dintr-un reflector va ţâşni lumina şi astfel îţi vei putea ajuta semenii. Vei începe aceasta cu însuşi trupul tău terestru, când te vei afla în faţa lui, şi astfel te vei convinge de puterea Luminii care ţi s-a dat astăzi.

Am fost condusă în prima sală a Soarelui, apoi pe raza transportoare am fost condusă din nou deasupra Sfinxului. Am ieşi din unda fluidică energetică, de pe banda de lumină transportoare. Am văzut cum o rază subţire s-a desprins din unda transportoare şi s-a prins de palma mea dreaptă, aceasta se derula urmându-mă de parcă era un fir de elastic, dar firul era de lumină.

Ghizii mei mă aşteptau şi m-au condus până în faţa trupului carnal. Mi-au amintit ce mi s-a cerut în Sala Soarelui. Am executat cele cerute acolo. Am început să-mi luminez cei şapte centri energetici principali ai trupului. Am ridicat palma dreaptă şi am direcţionat lumina spre centrul energetic spre care doream. Parcă în palma mea ar fi fost un reflector aşa se vedea lumina pe care o direcţionam spre centrul energetic dorit. Am început cu Sahasrara chakra şi am trecut peste toate chakrele oferindu-le lumina din lumina Soarelui. Era o experienţă nouă pentru mine şi

extraordinară totodată. Am simţit-trăit energizarea atât în trupul fizic-carnal cât şi în corpurile energetice şi spirit. În acelaşi timp îmi energizam toate corpurile deodată. Când această energizare şi iluminare a trecut peste toţi centri energetici, am simţit-trăit o energizare atât de puternică şi o dilatare a tuturor corpurilor mele, încât mi se părea că voi exploda. Mi se părea că umplu întreg Universul cu corpurile mele energetice. Simţeam totodată şi purificarea trupului carnal şi acum nu-mi mai era neplăcut să-mi reiau locul în trupul carnal, eu spirit, eu corp astral energetic sau, eu corp mental. Am intrat în trupul fizic şi am avut senzaţia că, totuşi, trupul este mic şi neîncăpător pentru atâta energie cosmică asimilată, dar iată că deodată am început să iau proporţii uriaşe. Am mulţumit apoi celor doi ghizi spirituali, ghizi de înaltă vibraţie şi de aleasă lumină şi tuturor entităţilor de lumină întâlnite în călătoria astrală până la intrarea în interiorul Sfinxului. Am mulţumit apoi Sfinxului pentru bunăvoinţa Sa şi pentru acceptarea de a intra în tainele Sale, în sălile Sale luminoase unde sunt ascunse comorile care aşteaptă să fie scoase la lumină.

Nu-mi venea parcă să deschid ochii, aveam oarecum o uşoară teamă că sunt imensă şi că proporţiile pe care le simţeam şi trăiam mă vor „compromite” în ochii semenilor mei. Am mai zăbovit puţin timp şi în această perioadă încercam să-mi scad frecvenţa vibraţională şi să redevin la vibraţia şi dimensiunea terestră. Când am simţit

că starea mea vibraţională se apropie de cea „normală” terestră am deschis ochii, şi iată-mă la dimensiunea mea terestră normală, aşa cum mă cunosc semenii mei, pământenii. Corpul meu fizic nu a suferit transformări, transformări dimensionale dar a cunoscut transformări vibraţionale şi purificatoare. Însă corpul meu energetic era imens, deoarece şi acum îl percepeam la dimensiunile astrale.

O voce interioară mi-a spus: „acum scrie cele cunoscute şi trăite de tine în această călătorie”. M-am retras în camera mea şi am scris cele ce a-ţi parcurs cu privirea, cu sufletul şi cu inima.

Trebuie să mai adaug că în această călătorie astrală nu am fost singură ci însoţită de un spirit încarnat care şi el se află în Misiune aici în acest spaţiu dimensional. Tot ce aţi parcurs cu privirea şi cu inima noi am parcurs în corp astral, corp mental-spiritual, împreună am străbătut acest traseu şi amândurora ni s-a oferit acele daruri de Lumină şi semnele din palmă. Ni s-a oferit la amândoi posibilitatea întrajutorării semenilor prin intermediul Luminii din Lumină.

Misiunea şi Misionarii se regăsesc şi conlucrează spre Slava Divinităţii Absolute, a Creatorului Atotputernic. Când un misionar se află în impas i se trimit ajutoare, ajunge doar dorinţa de a sluji Lumina şi toate se desfăşoară în lumină şi sub vegherea entităţilor de Lumină care supraveghează Pământul.

S-a dorit din înalt ca toate cele trăite să fie scrise şi aduse la cunoştinţa semenilor noştri pământeni în semn de imbold şi cunoaştere, spre a trezi în om dorul de Lumină şi Adevăr.

Eram singură în încăpere. Deodată l-am vizualizat pe Zen, ghidul meu astral. L-am văzut şi am văzut Sfinxul în apropierea lui. Au dispărut apoi aşa cum apăruseră. Ştiam, simţeam că este o invitaţie la Sfinx, dar nu eram chiar hotărâtă dacă să fac acum călătoria sau mai târziu sau dacă nu era mai bine în zilele următoare. Nehotărârea mea a luat sfârşit odată cu apariţia discipolului meu, care şi-a exprimat dorinţa şi rugămintea de a face împreună o meditaţie. În timp îşi exprima dorinţa, a apărut din nou Zen, lângă noi, şi atunci am înţeles că, împreună, se doreşte să dau curs invitaţiei adică să efectuez călătoria astrală împreună discipolul meu, care este foarte interesat să se apropie de Lumină prin cunoaştere iniţiatică ocultă.

Iată-ne într-o altă încăpere, un loc special, un loc de înaltă vibraţie unde ne retragem pentru asemenea călătorii, prin decorporalizare. Am intrat în starea de meditaţie, ne-am reglat (ridicat) vibraţiile până la parametri necesari deschiderii culoarului de Lumină, prin care să se elibereze spiritul de trup. Când frecvenţa vibraţională a fost cea adecvată iată că spiritul a ţâşnit din trup, s-a eliberat de greutatea trupului şi a pornit spre înalt. Dintr-odată eram spirite înveşmântate în

corpuri imateriale, în corpuri energetice, corpuri luminoase. În faţa noastră se afla Zen, avea şi el un corp asemănător corpurilor noastre. Vedeam şi gândeam aceasta, dar Zen ne-a spus:

— Da’ sunt şi eu într-un corp asemănător corpurilor voastre, numai că eu a trebuit să-mi cobor vibraţiile pentru a mă folosi de acest corp energetic, pe când voi a trebuit să vă ridicaţi vibraţiile pentru a primi acelaşi corp. Este bine că suntem împreună şi ne continuăm studiile iniţiatice. Acum să vă lăsaţi conduşi de mine pentru a vă oferi anumite informaţii de care aveţi acum nevoie.

Deodată s-a format un triunghi de lumină care ne-a cuprins în interiorul lui, apoi acel triunghi ne-a transportat spre alte spaţii, unde Zen ştia că trebuia să ne conducă şi să ajungem.

La reîntoarcere pe când reveneam în spaţiul gravitaţional terestru Zen ne-a cerut să luminăm Pământul să oferim lumină din lumina primită în spaţiile de înaltă vibraţie. Am oferit lumină pământului, apoi ne-am apropiat de pământ, pe urmă am căutat continentul Europa şi în sfârşit ţara noastră. (Acolo în văzduh, am înţeles micimea pământeană chiar şi prin împărţirea Pământului în continente, ţări, judeţe, oraşe, sate apoi gospodării familiale şi în sfârşit indivizii, entităţile umane. Iată până unde duce limitarea terestră până la egoismul individual şi individualizat. Vai nouă pământenilor în ce jalnică stare de egoism

ne ducem zilele!)

Am oferit lumină întregului Pământ apoi ne-am apropiat de zona ţării noastre, graniţele energetice ale ei, graniţe create de strămoşii noştri de Marii Preoţi ai sanctuarelor din vechime. Am oferit după aceea Lumină întregii ţări şi tuturor locuitorilor ei după care Zen ne-a condus deasupra Munţiilor Bucegi, mai precis deasupra Sfinxului. Am intrat în unda energetico-fluidică şi pe banda ei transportoare pătrunzând în interiorul Sfinxului. Am ajuns în sala de curbură a circuitului energetic, în acea sală care corespunde cu un cap de linie transportoare. Aici în această sală am ieşit din unda energetico-fluidică transportoare şi Zen ne-a condus pe o scară în spirală la un nivel mai jos unde am intrat într-o sala mare, rece şi cenuşie, parcă săpată direct în stâncă. După câteva clipe de acomodare am zărit ceva ce semăna cu un sarcofag de piatră. Zen mi-a cerut să mă apropii de acel sarcofag şi să acţionez dispozitivul cu ajutorul căruia sarcofagul se deschide. Cunoşteam un anumit sistem de deschidere al sarcofagelor din alte locuri secrete şi pe moment am înţeles că şi acesta funcţionează la fel. Am acţionat dispozitivul aflat la capătul sarcofagului, la baza lui, am avut confirmarea că funcţionează pe acelaşi sistem ca cel din Piramida Luminii Celeste, (Marea Piramidă) şi ca cel din Piramida Nordică din Muntele Retezat, deci totul se baza pe acelaşi sistem de acţionare. Iată că acţionând dispozitivul, capacul sarcofagului s-a rulat spre dreapta şi dintr-odată în încăpere a

ţâşnit lumină iar când capacul a fost în întregime îndepărtat de pe sarcofag toată încăperea era iluminată. Lumina ţâşnea din sarcofag. Ne-am apropiat de sarcofag toţi trei şi am privit în interiorul lui. Era o feerie, un joc feeric de lumină şi culoare, o multitudine de nuanţe şi culori emise de cele ce se aflau în sarcofag. Am privit în sarcofag şi am observat obiectele care emiteau lumină şi acestea erau: cranii de cristal, piramide de cristal şi ametist, o mulţime de talismane şi figuri geometrice simboluri, toate fiind executate din cele mai alese pietre preţioase precum rubinul, smaraldul, safirul, jadul, onixul şi altele. Toate acestea emiteau lumini multicolore, şi iluminau în întregime sala imensă în care ne aflam.

Zen ne-a cerut, (bineînţeles mental, telepatic) să luăm fiecare câte un craniu de cristal în mână. Am luat în mâinile astrale câte un Craniu de Cristal. Ne-a cerut să-l energizăm şi noi am executat cele cerute şi iată că, în momentul acela Craniul de Cristal a început să emită lumină şi scântei. Zen ne-a cerut să demontăm maxilarul inferior al Craniului de Cristal şi să-l punem pe capetele noastre astrale. Noi efectuam cele indicate de către Zen. Craniile de Cristal erau asemeni unor căşti pe capetele noastre şi iată că deodată vedeam-simţeam cum din Craniul de Cristal se emit spre mentalele noastre unde energetice-luminoase şi odată cu ele primeam informaţii iar noi eram captatorii. Era ceva foarte asemănător înregistrărilor făcute în plan fizic pe

benzile magnetice.

Când Craniile de Cristal au încetat să mai emită unde fluidice, săgeţi de lumină, Zen ne-a cerut să luăm, să îndepărtăm de pe capetele noastre astrale Craniile de Cristal şi să le montăm maxilarele inferioare la loc. Am executat aceasta apoi am depus Craniile de Cristal în sarcofag. Am acţionat acelaşi dispozitiv şi capacul sarcofagului s-a aşezat rulând dinspre dreapta spre stânga după care sarcofagul s-a închis. Din nou în imensa sală era rece şi cenuşiu. Zen ne-a cerut să-l urmăm, am urcat scara în spirală şi am ajuns iarăşi în sala Cap de linie a benzilor transportoare de energie fluidică. De aici am intrat iar pe culoarul de lumină, pe banda care urca spre ieşirea din Sfinx şi astfel am ieşit prin creştetul Sfinxului în spaţiu, în văzduh. La un semn a lui Zen, iată că pe fiecare dintre noi ne încadra un triunghi de lumină, apoi toţi trei am fost încadraţi într-un triunghi eram în acelaşi timp triunghiuri individuale dar şi încadraţi într-un alt triunghi de undă luminoasă. Ne-am îndepărtat astfel de Sfinx urcând pe raza energetico-fluidică pe care ieşisem din Sfinx şi în sfârşit la un semn de a lui Zen, am ieşit din acea undă fluidică şi ne-am îndepărtat pe orizontală de Sfinx. Zen, ghidul nostru din această călătorie ne-a condus până în faţa trupurilor noastre terestre. Ne-a cerut să ne energizăm corpurile carnale. Cu palma dreaptă am emis unde fluidice luminoase peste trupurile noastre, apoi am lucrat asupra fiecărui centru energetic principal energizându-le. Am fost apoi invitaţi să ne reluăm locurile în trupurile carnale.

Iată-ne din nou în aceste vehicule terestre. Ce păcat că mulţi se confundă cu vehiculul carnal, deşi este la fel de greşit cum s-ar confunda un om pământean cu maşina în care călătoreşte. Iată cum aici pe pământ putem călătorii cu avionul, cu vaporul, cu trenul sau cu maşina, tot la fel şi în planuri subtile spiritul nostru poate călătorii în diferite corpuri astrale, eterice sau mentale şi în altele şi mai subtile.

Zen mi-a cerut să descriu cele întâmplate în această călătorie astrală pentru că aceasta este de ajutor celor doritori de Lumină şi Adevăr. Zen doreşte să ajutăm pe câţi mai mulţi pământeni să se trezească şi să nu se mai confunde cu vehiculul terestru cu trupul fizic.

Tuturor cititorilor, tuturor celor treziţi, Pace şi Iubire!

Capitolul VII. 3

Sala Triunghiulară din Piramida Nordică

Împreună cu acelaşi discipol am fost invitaţi de Zen să facem o călătorie astrală. Aşadar iată-ne detaşaţi de trup, spirite în corpuri astrale de lumină urmându-l pe Zen. Am fost conduşi pe o rază în spirală în ascensiune îndepărtându-ne de trupuri urmărind de la înălţime firul râului Mureş. Am mers un timp aşa, iar la un moment dat ne-am îndepărtat şi de firul apei îndreptându-ne spre Muntele Retezat.

Am ajuns deasupra Muntelui Retezat, am intrat în unda fluidico-energetică şi prin culoarul acestei unde transportoare am pătruns în interiorul muntelui, apoi în interiorul Piramidei Nordice. Am fost conduşi în Sala Consiliului, Sala Celor 24. Zen ne-a cerut să ne anunţăm prezenţa aşa cum el ne-a învăţat cândva. Am efectuat mental cele necesare, apoi am fost conduşi – absorbiţi într-o sală paralelă cu Sala Consilului.

Iată-ne într-o sală de formă triunghiulară, dar spre uimirea noastră în această sală am luat şi noi forme triunghiulare. Deodată pe unul din pereţii triunghiulari a apărut un triunghi luminos alb argintiu intens. În acel triunghi a apărut conturându-se imaginea unei entităţi foarte luminoase. Când această imagine a fost vizibilă în întregime l-am recunoscut… era Marele Preot Geto – Dac Zamolxis. Din mijlocul triunghiului din inima Marelui Zamolxis au ţâşnit două raze de lumină care au pătruns în inimile noastre astrale. Deşi eram de forme triunghiulare aveam totuşi conştienţa centrilor energetici şi a formei umane. Astfel răspândeam Lumina care era cuprinsă în

forma triunghiulară care ne reprezenta. Simţeam – trăiam fuziunea vibraţională cu Marele Preot Zamolxis. Eram încântaţi de frecvenţa înalt-vibraţională care ne-o oferea emiţând-o spre noi „Zeul” Zamolxis.

Când s-a crezut că suntem luminaţi şui încărcaţi energetic suficient, fuziunea a fost întreruptă. Zamolxis a explicat apoi de ce am fost conduşi în această Sală Triunghiulară. Ni s-au predat mai multe metode şi tehnici de folosire a Triunghiului de Lumină. Ni s-a explicat cum ne putem ajuta şi a ajuta şi pe semenii noştri prin intermediul Triunghiului de Lumină. Ni s-a cerut atunci pe loc să efectuăm exerciţiile predate pentru a le înţelege în totalitate. După efectuarea exerciţiilor predate am înţeles că Marele Zamolxis a fost mulţumit de modul în care am efectuat tehnicile învăţate.

Zamolxis a dispărut apoi vederii noastre. Am rămas în încăpere numai cu Zen ghidul nostru astral. El ne-a mai comunicat câteva date referitoare la Puterea Triunghiului şi amănunte cu privire la folosirea Triunghiului de Lumină. Zen ne-a condus apoi în Sala Consiliului. Acolo am redevenit corpuri astrale asemănătoare corpurilor terestre şi am fost conduşi în exteriorul Piramidei şi a Muntelui.

Eram din nou în fluidul energetic-transportor. Zen continua să ne ofere amănunte cu privire la folosirea Triunghiului în plan fizic. Ne-a cerut să efectuăm imediat după reintrarea în trup metodele şi tehnicile învăţate în această călătorie. După reintrarea în trup am executat exerciţiile

învăţate acolo în Sala Triunghiulară şi rezultatele au fost uimitoare.

Lumina, Iubirea şi Puterea Triunghiului o ofer tuturor cititorilor acestor rânduri!

Capitolul VII. 4

Baia de lumină

Împreună cu discipolul meu am intrat în stare de meditaţie, am dorit să închinăm această meditaţie Domnului Luminii şi am specificat aceasta înainte de a începe meditaţia.

Iată că s-a prezentat Zen, ghidul spiritual astral, să ne conducă într-o călătorie astrală. Am primit cu bucurie să-l urmăm, m-am detaşat de trupul fizic, prin schimbarea frecvenţei vibraţională şi l-am urmat pe Zen fiind spirite în corpuri energetice de lumină.

Am fost conduşi deasupra Sfinxului din Munţii Bucegi. Am intrat în unda fluidico-energetică, undă care uneşte prin Sfinx, Cerul cu Pământul şi prin culoarul energetic am pătruns în interiorul Sfinxului, am coborât mult sub scoarţa pământului. Acolo, sub Sfinx, se află multe încăperi iar Zen ne-a condus în Sala Luminii. Această sală se află la al patrulea nivel sub Sfinx. Am intrat în această sală urmându-l pe Zen, dar spre uimirea noastră nu era nimic în afara unui

perete foarte luminos. Un perete compus parcă dintr-o lumină albă argintie ca şi când ar fi fost o oglindă care nu recepta, nu reflecta imaginea a ceea ce se afla în faţa ei, ci avea doar transluciditatea unei oglinzi însă aceasta era de un alb-lăpos. Când noi priveam consternaţi acest perete alb fără să înţelegem ceva, Zen ne-a spus să intrăm în peretele de lumină. Deşi eram corpuri astralo-mentale, tot nu înţelegeam cum să intrăm în perete, noi am fi înţeles să trecem eventual prin perete ca de obicei. În călătoriile noastre astrale suntem ascultători şi executăm întocmai „ordinele” primite, întrucât avem încrederea deplină în ghizii astrali care ne conduc de fiecare dată. Era cazul şi acum cu Zen.

Am intrat în perete şi, într-adevăr eram în interiorul lui. Nu ştiam încă ce dimensiune şi grosime are peretele. Am intrat în aşa-zisul perete care de fapt nu era un perete obişnuit ci o undă energetică, aş putea spune un câmp energetic a cărui dimensiune nu o cunosc. Am intrat în acel câmp energetic şi simţeam-vedeam totodată cum acel câmp energetic este compus din mici particule de lumină strălucitoare de infime particule de lumina intensă şi aceste particule pătrundeau în corpurile noastre astrale, imateriale şi circulând prin noi prin corpurile noastre energetice, ne pătrundeau şi ne încărcau de o lumină mult mai concentrată, mai intensă şi mai luminoasă decât cea ce compunea corpurile noastre, simţeam-vedeam cum acele particule fac un circuit prin… nadisurile corpurilor noastre, iar noi eram supuşi luminii şi simţeam că aceste

particule ne descompun şi că ne contopeam cu aceea lumină alb-argintie că făceam un Tot comun cu ea. Simţeam totodată că această lumină, care ne traversează şi circulă prin noi, ne purifică şi ne transmite o … stare de BEATITUDINE, o stare de EXTAZ, o stare care nu poate fi în totalitate transpusă sau descrisă prin cuvinte, nu găsesc cuvintele prin care să pot exprima în întregime, în totalitate acea trăire, acele clipe chiar dacă spun „extaz” sau „beatitudine” şi aceste cuvinte sunt mult prea fade pentru a reda chiar o infimă parte din cele ce simţeam atunci.

După un timp de asemenea trăire, Zen ne-a cerut să ieşim din Baia de Lumină, din acel câmp energetic. Am ieşit am „mers” în mijlocul încăperii iar Zen ne-a spus:

— Aţi fost aduşi aici pentru a definitiva lucrarea executată „ieri” asupra voastră în interiorul Piramidei luminii Celeste, lucrare executată de medicii cosmici. Baia de Lumină a fost necesară pentru a finaliza aceea lucrare. Ieri aţi fost conduşi la al patrulea nivel subteran al Piramidei Luminii Celeste, iar acum sunteţi aici la al patrulea nivel sub Sfinx, Sfinxul din România, pentru că între aceste două obiective există o puternică legătură energetică. Un circuit fluidic-energetic le uneşte, iar acum voi sunteţi conectaţi la acest fluid energetic. S-a dorit să vi se refacă circuitul energetic şi să fiţi din nou conectaţi la această frecvenţă fluidico-energetică care nu vă este străină. S-a dorit aceasta pentru menţinerea

purificării voastre şi a reactualiza percepţia, receptivitatea şi senzorialitatea voastră la parametri doriţi pentru a vă putea îndeplinii misiunea pentru care vă aflaţi acum în plan fizic, în trupuri materiale grosiere. Pentru aceasta a fost nevoie ca astăzi şi la aceasta oră să fiţi împreună aici să fiţi supuşi acestei Băi de Lumină, acestei Băi de energie cosmică pură. Veţi sesiza cu mare uşurinţă rezultatele acestei Băi după ce vă veţi afla din nou în trup carnal, şi vă veţi bucura de cele ce veţi constata, ca urmare a intrării voastre aici în „Baia de Lumină Pură”.

După ce Zen ne-a comunicat telepatic toate acestea, am fost invitaţi să-l urmăm. Ne-a condus apoi în exteriorul muntelui, am ieşit prin acel culoar energetic prin creştetul Sfinxului, am urcat mult şi am ieşit urmându-l pe Zen, din spaţiul gravitaţional terestru. Am fost conduşi în spaţiul numit **„SPAŢIUL SIDERAL ANCESTRAL AL LUMINII CELESTE”** dar despre cele văzute şi trăite acolo vă voi relata când mi se va permite.

Am fost apoi conduşi în faţa trupurilor noastre fizice şi ne-am reluat locul în aceste vehicule terestre, în aceste închisori ale spiritului nostru. Am simţit pregnant transmiterea şi în corpul fizic a beneficităţii Luminii primite prin intermediul corpurilor noastre energetico-astrale.

Ca urmare a pătrunderii în noi a luminii pure, imediat după reintrarea spiritelor noastre în trup, am avut de rezolvat nişte probleme foarte

„spinoase” care aşteptau o decizie de multă vreme, dar iată că acum după această încărcare energetică, ceea ce ni s-a părut până acum foarte greu de rezolvat dacă nu imposibil, iată că acum rezolvarea a venit atât de... uşor şi de plină de lumină şi măiestrie încât radiam de bucurie, dar ştiam că nu noi ci Lumina dată nouă lucrează prin noi şi Luminii trebuie să-i mulţumim pentru rezolvarea situaţiei. Mulţumim cu smerenie şi pe această cale LUMINII din LUMINA Razei aflate în interiorul Sfinxului din Bucegi şi în interiorul muntelui.

Capitolul VII.5

Triunghiul luminii

Sfinxul – Pietrele Doamnei – Piramida Nordică

Într-una din călătoriile astrale am fost condusă de Zen, ghidul meu astral în văzduh deasupra României. S-a dorit din înalt să mi se ofere cunoaşterea despre TRIUNGHIUL LUMINII. Acest triunghi este un triunghi de lumină, de energie cosmică pură, care se află deasupra ţării noastre. El are ca puncte de comunicare şi fuziune energetică cele trei unghiuri ale sale. Acestea sunt nişte guri energetice prin care se emite din oceanul cosmic energie celestă acestei zone, acestui ţinut numit ROMÂNIA. Aceste trei guri de

comunicare şi energizare a zonei şi absorbţie a energiei sunt cunoscute în ţara noastră şi se numesc: Munţii Bucegi, Munţii Rarău şi Muntele Retezat. În Munţii Bucegi punctul de transmitere şi energizare este Sfinxul, în Munţii Rarău punctul de comunicare şi energizare sunt cele trei piscuri numite PIETRELE DOAMNEI, iar în Muntele Retezat, punctul care marchează gura energetică este chiar VÂRFUL RETEZAT, adică vârful Muntelui Retezat. Fiecare din aceste trei puncte, guri energetice ascund câte o MARE TAINĂ. Iată Tainele fiecărei guri energetice în parte.

Unghiul – SFINXUL

Sfinxul

Am împietrit veghind
Milenii an de an
Ca Taina Tainelor
Să nu se piardă în van.

Că s-a şubrezit
Axa verticală
Şi pe Pământ toate-s
De-noptată fală.

Acum este vremea
Menirea-mi să-nplinesc
Dacă Omul tace
Pietrele

Iar noi veghetorii
Aveam misiunea
La sfârşitul vremii
Să

vorbesc

Iată deschid gura
Strig spre adânc şi-nalt
Prin puterea pietrei
Sfinxului celălalt.

Egiptene frate
Elicea-nvârteşte
Că altfel Pământul
Din drum se opreşte.

luminăm lumea.

Auzi-mă frate
De piatră şi vecii
Reîntoarce forţa
Spre ai Luminii Fii.

Sfinxul din România ca orice Sfinx, jumătate om jumătate leu simbolizează veghetorul unei taine. Iată că aici în acest loc de multe mii de ani acest veghetor-străjer avea grijă ca Taina să fie păstrată atâta timp cât se doreşte din înalt, adică din lumile astrale. Prin Sfinx este marcat şi desemnat locul unei Taine şi totodată şi direcţia unei alte Taine cu care Sfinxul este în legătură şi se află la o oarecare distanţă. Tainăă despre care de asemeni nu se va afla decât atunci când se va dori din înalt. Sfinxul a vegheat ca aceste taine să nu fie devastate şi astfel pierdute, dar nici să nu

fie cunoscute înainte de vremea potrivită pentru a nu fi folosite în scopuri distructive. Sfinxul a vegheat ca TAINELE să fie în siguranţă de-a lungul mileniilor şi să fie cunoscute numai atunci când este VREMEA DESCIFRĂRII TAINELOR.

Acum se doreşte să se aducă la cunoştinţă omenirii tainele care au aşteptat mii şi mii de ani ca OMUL să le poată înţelege. Iată s-a dorit ca prin intermediul lor ca instrument receptor să se comunice următoarele:

SFINXUL are vârsta de 26 de mii de ani tereştri, el are aceeaşi provenienţă şi tehnică de construcţie ca Piramida Luminii Celeste, (Marea Piramida) precum şi vârsta acesteia. Într-adevăr nu este construit de mâna omului dar cu ajutorul omului şi prin puterea lui mentală. Sfinxul a avut rolul şi scopul de indica peste vremi locul unde se află o mare taină şi totodată de a o ocroti. Pentru descoperirea acesteia în primul rând trebuie iniţiere esoterică, pricepere şi înţelegerea unei anumite ramuri ştiinţifice. Pentru aceste descoperiri va fi nevoie de conlucrare între părţile care vor deţine cele necesare DESCIFRĂRII ENIGMELOR, şi a le pune în valoare. Constructorii Sfinxului ştiau că pământenii vor ajunge le gradul de cunoaştere necesară numai la finele Erei Peştilor, şi în pragul Erei Vărsătorului, Vărsător de Lumină. A fost prevăzut cât să dureze lucrarea pentru a fi înţeles mesajul ei.

Nu de puţine ori am fost condusă de către

ghidul meu astral Zen în încăperile care se află sub baza Sfinxului, bineînţeles prin metoda bilocaţiei, a detaşări de trupul carnal, şi mi s-au adus la cunoştinţă date şi imagini despre cele existente acolo. Se doreşte să se ştie că sub Sfinx sunt multe încăperi, iar fiecare încăpere are un rol anume. Tot ceea ce se doreşte să fie cunoscut voi relata în cele ce urmează.

Mai întâi se pătrunde în „SALA RUGĂCIUNII SACRE”.Aici se face MARE INVOCARE a energiilor care pot schimba omenirea şi pot face posibilă reîntoarcerea lui Christos şi a Ierarhiei Divine. Tot aici se cere Părintele Luminilor ca Lumina să coboare în gândul oamenilor. Iubirea să curgă în inimile lor, iar Planul Divin să ghideze slaba voinţă a pământenilor ca Planul Iubirii şi al Luminii să închidă poarta Casei Răului, iar LUMINA, IUBIREA ŞI PUTEREA DIVINĂ să reinstaureze PLANUL CREATORULUI PE TERRA.

Cei care au posibilitatea şi îngăduinţa să pătrundă în acele sacre încăperi li se revelează anumite taine existente în interiorul pământului dar şi Taina despre dublura acestora (dublură eterică, energetică şi luminoasă) care este foarte vizibilă în plan subtil şi are forma unui TRIUNGHI de LUMINĂ.

Iată câteva dintre tainele deţinute şi marcate cu simbolurile Veghetorului şi Străjerului Marilor Taine care este **SFINXUL.**

Unghiul – PIETRELE DOAMNEI

Unghiul PIETRELE DOAMNEI, din TRIUNGHIUL LUMINII este desemnat să arate celor care văd mai mult decât cu cei doi ochi şi care captează anumite recepţii extrasenzoriale care se manifestă pe alte coordonate decât cele cunoscute tuturor. Dar şi în plan fizic acel loc, aceea gură energetică este însemnată şi arată lumii terestre punctul de legătură cu lumile astrale prin cele trei stânci de la mari înălţimi numite PIETRELE DOAMNEI.

Cei aleşi să descifreze tainele, cei care au acces la arhiva universală sunt cei care şi-au supus trupul spiritului şi au renunţat la plăcerile trupului în favoarea împlinirii şi iluminării spirituală prin curăţire trupească, sufletească şi spirituală. Cum nimic nu-i întâmplător nici numele care s-a dat acestor stânci nu-l o pură întâmplare. Iată deci PIETRELE DOAMNEI, trei stânci masive aflate la mari înălţimi 2800 în peste nivelul mării, stânci care marchează gura energetică din cel de-al doilea unghi din TRIUNGHIUL LUMINII. Entitatea cunoscută nouă ca FECIOARA MARIA ŞI MAICA DOMNULUI se arată aici celor curaţi şi luminoşi ea este DOAMNA LUMINII şi acolo unde este lumină este nelipsită. Iată aici în apropierea acestor Pietre se materializează şi se fac văzute şi ochilor carnali entităţii de înaltă vibraţie şi luminozitate dar numai celor curaţi şi pregătiţi să primească asemenea daruri celeste. În plan fizic se vede doar pentru toţi cei care trec pe acolo măreţia muntelui şi a celor trei stânci dar pe plan

subtil sunt foarte multe de văzut, simţit şi trăit aici şi multe chiar foarte multe de admirat.

PIETRELE DOAMNEI sunt de fapt baza unui sediu energetic care susţine o piramidă energetică, o piramidă prin care se comunică cu lumile astrale, atât lumii populate de fiinţe, atât materiale cât şi imateriale. Prin această piramidă energetică se primesc şi se emit informaţi, mesaje pentru omenire. Această piramidă este de fapt sediul unor fiinţe mult superioare nouă pământenilor, iar aceste fiinţe supraveghează zona aflată sub TRIUNGHIUL LUMINII. Fiinţele care locuiesc în această piramidă energetică sunt şi ele în misiune. Misiunea lor este de a direcţiona omenirea spre PACE ŞI IUBIRE SPIRITUALĂ, spre înţelegere şi conlucrare atât între pământeni cât şi între pământeni şi extrapământeni.

În mai multe călătorii astrale am fost condusă în punctele în care sunt guri energetice şi acolo mi s-a dat informaţii cu privire la acel loc şi la ceea ce se întâmplă acolo. Astfel am fost condusă în repetate rânduri în călătoriile astrale în cele trei centre energetice corespondente ale celor trei unghiuri ale TRIUNGHIULUI LUMINII. În aceste locuri se află marile taine atât ale trecutului cât şi a viitorului, taine care la timp potrivit sunt aduse la cunoştinţa omenirii.

Unghiul care este marcat cu PIETRELE DOAMNEI, este loc de înaltă vibraţie. Mulţi se duc acolo aflând aceasta dar „mulţi chemaţi puţini

aleşi” nu ajunge să te deplasezi până acolo şi gata devii un iniţiat. Dacă nu dovedeşti prin faptele tale aceasta tot degeaba deplasarea în vârf de munte. Iar ca să dai dovadă prin fapte mai întâi trebuie să cunoşti şi să discerni binele de rău, lumina de întuneric şi dreapta de stânga. Mulţumesc cerului că am fost ajutată să discern şi să mă afiliez luminii şi căii drepte care duce spre ADEVĂR. Astfel cu ajutorul ÎNVĂŢĂTORULUI ÎNVĂŢĂTORILOR şi a Entităţilor de Lumină şi a ghizilor spirituali astrali şi tereştri, am ajuns să cunosc şi să mi se dezvăluie anumite taine despre care se doreşte să se ştie şi în lumea terestră.

Entităţile din Piramida Energetică aflată deasupra Pietrelor Doamnei, mi-a comunicat următoarele:

— ESTE VREMEA SCHIMBĂRII, cei care nu se vor încadra frecvenţei vibraţionale a Terrei vor fi trecuţi, fără corp material, în alte spaţii dimensionale. Este schimbarea stării vibraţionale a Terrei şi totodată a locuitorilor Terrei. Multe se vor întâmpla în timp foarte scurt. Cei care nu vor ţine seama de învăţături vor regreta pentru că nu li se va mai oferii această posibilitate. Sunt aleşi cei care au fost desemnaţi să le comunice acestea, iar dacă nu vor pleca urechea singuri îşi vor suporta consecinţele faptelor şi ale necredinţei lor. Mulţi pământeni sunt limitaţi şi nu acceptă ceea ce li se comunică prin anumite canale de recepţie-emisie, canale pământene, dar contactate de noi cei care veghem asupra voastră. Dar toate

limitările pământenilor ar fi depăşite dacă aceştia ar renunţa la orgoliile, şi senzualitatea animalică la care a coborât pământeanul. Dacă cei doritori de a-şi repune în funcţiune la întreaga capacitate toate circuitele cerebrale ar renunţa la acestea, atunci s-ar reinstauna pe Pământ armonia, iubirea dezinteresată, pacea şi toleranţa şi s-ar apropia prin frecvenţa vibraţională de fiinţe imateriale şi luminoase şi cu ajutorul lor de Tatăl Creator, de Divinitatea. Mulţi ar vedea atunci că în jurul vostru al pământenilor roiesc atâtea fiinţe imateriale, mult mai inteligente decât voi pământeni, şi că acestea v-ar putea ajuta în diferite probleme, şi v-ar direcţiona să nu faceţi greşeli care apoi să vă aducă multă suferinţă. Dar pământeanul singur îşi hotărăşte suferinţa sau împlinirea. Mulţi sunt dornici de realizări metafizice, dar dacă nu reuşesc să-şi supună trupul spiritului desigur ca prin marea lor dorinţă vor avea realizări metafizice dar aceste se vor cota la nivelul inferior al planurilor subtile şi astfel vor intra în contact cu enetităţi neluminoase care îi vor devia. Niciodată un spirit aflat în corp carnal dacă nu se va purifica mai întâi prin curăţire trupească şi sufletească nu va avea acces la informaţii din spaţii înalte.

Pentru a ajunge acolo se cere multă purificare, multă rugăciune, multă iubire faţă de aproapele, multă îngăduinţă şi toleranţă, multă blândeţe şi iubire spirituală. Cei care doresc să se încadreze în Misiunea SPIRITUALĂ A ROMÂNIEI trebuie să înţeleagă aceasta şi să se conformeze normelor Celeste, Misiunea România a fost

concepută în plan astral şi se doreşte ca din această zonă să se declanşeze evoluţia spirituală care va caracteriza ERA VĂRSĂTORULUI.

Nimeni nu are nevoie pentru iniţiere şi cunoaştere esoterică să se îndepărteze de această zonă. Aici aveţi Tibetul vostru care este acest loc PIETRELE DOAMNEI, mai aveţi şi Himalaya voastră care este MUNTELE RETEZAT. Iată, aveţi locuri de înaltă vibraţie unde vă puteţi întâlni şi comunica uşor cu MISIONARII INTERPLANETARI care doresc nespus să vă ofere ajutorul.

Iată, noi locuitorii acestei PIRAMIDE CELESTE ştim când cineva doreşte să comunice cu noi. Aici receptăm toate gândurile pământenilor, când receptăm un asemenea gând-dorinţă încercăm să direcţionăm fiinţa încarnată spre purificare pentru a putea comunica cu pământeanul. Dacă acesta refuză purificarea vedem cu mare regret cum rămâne subordonat entităţilor din astralul inferior a căror vibraţii sunt pe frecvenţa lui. Sunt mulţi dornici de cunoaştere dar puţini dornici de purificare. Noi ne aflăm aici special pentru a conlucra cu voi şi a vă ajuta. Noi nu aşteptăm recompense pentru aceasta, singura noastră recompensă este EVOLUŢIA SPIRITUALĂ A VOASTRĂ. Iată Melfior Ra datorită muncii noastre şi dorinţei tale de evoluţie spirituală prin purificare, prin supunerea trupului spiritului, tu ai posibilitatea să receptezi şi să vezi ceea ce semeni tăi nu pot vedea sau nici măcar crede că este posibil aşa ceva. Dar fiecăruia i se dă după măsura lui. Tu ai fost condusă şi cunoscut diferite forme şi moduri de viaţă din Univers. Acestea ţi-au fost

date ca o recompensă a purificării tale, a luptei dusă între spiritul tău şi trup. A învins spiritul şi ÎNTREGUL a câştigat din lupta dată de tine şi prin tine şi ai fost răsplătită cu CUNOAŞTEREA ŞI INIŢIEREA în tainele esoterice, şi aceasta fără un maestru prezent permanent în plan terestru, dar nu ţi-au lipsit ghizii astrali ghizi-învăţători care se prezentau ţie în raport cu paşii făcuţi spre LUMINĂ. Tu pentru noi eşti o împlinire a muncii noastre şi ne bucurăm că prin tine am reuşit şi noi să direcţionăm spirite spre lumină. Niciodată nu vei mai fi singură, dar să ştii că lupta nu este încheiată şi cei cu care nu vei mai fi în rezonanţă datorită frecvenţei tale vibraţionale înalte, vor încerca să te lovească şi te vor agresa, ei nu ştiu că pentru tine aceasta nu mai are nicio putere şi nimic nu te poate atinge. Ei te vor lovi iar tu le vei oferi flori, flori de lumină, aşa cum faci şi acum. Te vei ruga pentru ei ca să fie Luminaţi, să vadă şi ei adevărul, dar dacă ei nu doresc să-şi purifice trupul şi continuă să se complacă în nelumină, acolo îşi vor duce zilele. Dacă Tatăl Ceresc a dat fiecăruia libertatea de a alege, nimeni nu are voie să intervină să forţeze pe cineva să se îndrepte spre lumină. Fiecare este liber să-şi aleagă locul care doreşte să-l ocupe în Univers în spaţiile dimensionale existente.

Am fost condusă în Piramida Energetică şi mi s-a revelat cum se fac transmisiile dintre Pământ şi Lumile astrale. Am văzut când cineva emitea un mesaj spre lumile astrale, apărea pe un fel de ecran, imaterial, nişte semnale atât optice cât şi

acustice, sau aşa erau receptate, ceva asemănător acestora. Acestea erau înmagazinate apoi emise printr-o undă luminoasă prin vârful piramidei energetice spre înalt. În momentul când mesajele apăreau pe acel ecran se vedea şi o undă luminoasă între pământ, între cel care emitea unda-gând şi Piramida Energetică. Entităţile care se ocupă cu receptarea şi emiterea acestor unde cunosc vibraţional informaţia care se receptează şi se emite mai departe. Frecvenţa vibraţională arată calitatea mesajului, calitatea formei gând a luminii sau neluminii formei gând. Astfel am avut ocazia să vizualizez diferite CERERI, RUGĂCIUNI şi tot felul de forme gând emise spre înalt. Dacă frecvenţa vibraţională a mesajului se încadra între anumiţi parametri vibraţionali, era transmis din acea staţie de emisie-recepţie, dar dacă acesta nu se încadra frecvenţelor vibraţionale necesare, forma gând rămânea în spaţiul terestru până primea starea vibraţională necesară de emitere spre spaţii de înaltă vibraţie.

Unghiul – PIRAMIDA NORDICĂ

Cel de-al treilea unghi din TRIUNGHIUL LUMINII este cel mai important întrucât are multiple roluri. Muntele Retezat în primul rând este un centru energetic, o gură captatoare de energii cosmice şi totodată şi de emiţător de energii cosmice prin piramida care o găzduieşte de 14 mii de ani tereştri. Tot prin acest munte şi prin Piramida Nordică cea care se află în interiorul muntelui se menţine CRUCEA

ENERGETICĂ A TERREI elicea care asigură PĂMÂNTULUI mişcarea de rotaţie şi de revoluţie. Cele patru terminaţii ale crucii energetice sunt marcate cu câte o piramidă, iar una dintre acestea se află aici în ţara noastră în interiorul muntelui Retezat. Tot aici se poate realiza şi se realizează în cele mai bune condiţii vibraţionale colaborarea şi comunicarea cu fiinţe venite din alte spaţii dimensionale, din alte galaxii sau de pe alte planete din diferite sisteme solare. Tot aici mai există ceva ce ar putea fi numit un… AEROPORT sau o BAZĂ a vehiculelor extraterestre. Iată numai în mare ce însemnătate deţine acest munte şi acest loc spre care mulţi se simt atraşi fără să-şi poată explica ce anume îi atrage.

Acum în această lucrare voi descrie Muntele însemnat, ca UNGHI al TRIUNGHIULUI LUMINII. Iată că o puternică undă energetică uneşte „vârful” muntelui cu cerul, mai precis cu Soarele. Pe această undă energetică se poate călătorii atât în trecut cât şi în viitor. De această undă energetică se folosesc cei care vin din alte spaţii dimensionale sau din alte galaxii precum şi de pe alte planete chiar din acest sistem solar. Aşa cum pe pământ există căi ferate sau şosele tot aşa există şi în Universul imaterial unde energetice pe care se efectuează călătoriile între planete, sisteme solare şi galaxii. Ele trebuie cunoscute şi de asemenea învăţate Legile Circulaţiei Universale care necesită vehicule adecvate, întrucât nu se poate nici pe pământ circula cu maşina pe liniile ferate şi nici cu vaporul pe şosele sau cu trăsura

pe apă. Acest unghi al TRIUNGHIULUI LUMINII este cel mai însemnat deoarece de el se folosesc toţi cei care se apropie de pământ prin TRIUNGHIUL LUMINII. Toţi cei care vin aici prin această cale energetică ştiu de existenţa Piramidei Nordice ştiu despre această Bază ei ştiu mai multe decât ştim noi cei care trăim în apropierea acestui loc ÎNSEMNAT.

Pe Terra există multe triunghiuri energetice, noi Românii avem marea şansă de a avea deasupra ţării noastre un Triunghi de Lumină, spun marea şansă întrucât pe Terra există multe triunghiuri energetice dar nu toate sunt formate din energii benefice nu toate sunt favorabile nouă pământenilor, nu toate acestea sunt luminoase dar şi pe cele formate din energii neluminoase tot la fel se efectuează călătorii spre alte spaţii şi lumi existente. Dar una este să fii călător în lumină şi alta este să călătoreşti în nelumină şi fără posibilitatea reîntoarcerii.

Pe Terra există multe guri energetice dar noi suntem oarecum favorizaţi întrucât avem între graniţele ţării noastre trei asemenea guri energetice iar acestea marchează în văzduh unghiurile triunghiului de lumină.

Undele fluidico-energetice care unesc cele trei guri energetice formând Triunghiul Luminii şi cele trei unghiuri între ele acestea sunt pe lângă lumina care o emit pământului şi căile de acces de la un unghi la celălalt, de la o „BAZA” la alta. Fiinţe vii, mult superioare nouă pământenilor circulă pe aceste unde energetice, benzi transportoare. Nu de puţine ori am călătorit şi eu

cu ajutorul acestor benzi transportoare, bineînţeles prin metoda dedublării a eliberării spiritului de trupul carnal terestru.

Iată că suntem supravegheaţi şi vegheaţi din înalt de fiinţe care nu le putem intercepta şi urmării dar acestea au asupra noastră un control perfect dar nu intervin fără permisiunea superiorilor lor asupra noastră.

Mulţi dintre cei care se simt atraşi de Muntele Retezat au văzut multe acolo atât în nopţile senine cât şi în zilele senine sau mai puţin însorite. Nu de puţine ori au fost văzute chiar cu ochii fizici entităţi de lumină sub forma unor sfere sau triunghiuri de lumină, entităţi inteligente care au stabilit coduri de comunicare cu cei pregătiţi pentru aceasta.

Deasupra muntelui Retezat se află unghiul cel mai important al Triunghiului Luminii, iar în interiorul muntelui se află baza cea mai importantă din întreaga zonă. Totodată aici se află principala arhivă copie a principalei piramide terestre care deţine tainele tuturor civilizaţiilor care au populat Terra de-a lungul vremurilor de la începutul vieţii pe pământ şi până astăzi. Crucea Energetică a Terrei este marcată de cele patru piramide Prima dintre ele este cea cunoscută cu numele de MAREA PIRAMIDĂ sau i se mai spune şi PIRAMIDA LUI KHEOPS, dar aceste denumiri sunt incorecte întrucât aceasta s-a numit PIRAMIDA LUMINII CELESTE de către constructorii ei. Aceştia au fost pământeni şi extratereştri, marţieni care au colaborat cu pământenii pentru a ridica această construcţie

arhivă a tuturor civilizaţiilor pământene.

Piramida simbolizează ascensiunea spiritului spre Lumină adică spre ACASĂ spre lumea din care spiritul a descins. Piramida, forma piramidală are un însemnat simbol în toate lumile inteligente din indiferent ce galaxie s-ar afla acestea. Pe pământ piramida sau forma piramidală încă nu este cunoscută, nu i se cunosc efectele totalitate. Ceea ce se ştie până în prezent este mult prea puţin. Noi pământeni tatonam temelia piramidei când fiinţe din alte dimensiuni au ajuns la vârful piramidei. Noi tatonam şi pipăiam, materia piramidei, materia din care este construită piramida când alţii au aflat şi folosit energiile emise edificii asemănătoare.

Principala piramidă de pe Terra este deci PIRAMIDA LUMNII CELESTE (numită Marea Piramidă). Ea este captatoarea principală a energiilor solare şi cosmice, ea are menirea de a le distribui prin axa ei Crucii Energetice a Terrei în capetele căreia se află celelalte piramide. Principala dintre aceste piramide şi arhive „copii” se află în interiorul muntelui Retezat şi se numeşte Piramida Nordică. Aceasta este pe linie directă cu Piramidă Luminii Celeste şi deţine în interiorul ei copii alte tainelor principale aflate în interiorul ei. Piramida Luminii Celeste are vechimea de 26 de mii de ani tereştri iar Piramida Nordică este construită la scara de 1/2 a acesteia în urmă cu 14 mii de ani, iar celelalte două piramide care marchează Estul şi Vestul Crucii Energetice a Terrei au fost construite în urmă cu 10 mii de ani în urmă.

Piramida Nordică aflată în interiorul Muntelui Retezat fiind pe linie directă cu Piramida Luminii Celeste, care marchează Sudul şi deţine legătura directă cu înaltul este mult favorizată celorlalte piramide ea primeşte o undă mai puternică de energie cosmică şi o emite zonei ţării noastre. Iată de unde dorinţa locuitorilor acestei zone, de ascensiune spirituală, de înălţare şi de conlucrare cu înaltul. Pe o însemnată rază de acţiune energia cosmică transmisă trezeşte în om dorinţa de evoluţie spirituală, de a fi mai bun mai iubitor faţă de semeni şi Dumnezeu şi mai îngăduitor. Iată de unde şi blândeţea şi toleranţa celor care locuiesc în zone apropiate piramidei nordice, şi iată de unde şi puterea lor de a suporta vitregiile sorţii de-a lungul istoriei neamului.

În Lumină se află viaţa, puterea şi înţelepciunea. Să mulţumim Părintelui Luminilor că ne-a favorizat oferindu-ne pe multe căi Lumină din Lumina Sa. Triunghiul Luminii aflat pe zona ţării noastre ne ajută să existăm şi ne-a ajutat prin vremi să rămânem afiliaţi Luminii şi celor care slujesc Lumina din înalt ordin ceresc.

Crucea Energetică a Terrei de asemeni ne-a favorizat şi ne-a energizat prin vremi prin Piramida Luminii Celeste care capta şi emitea energia celestă prin Crucea Energetică a Terrei, iar piramidele terminaţii ale Crucii Energetice a Terrei o primeau şi o prelucrau la parametri suportabili omului pământean şi o emiteau prin axa piramidei şi o parte prin straturile pământului fiinţelor care populează aceste zone cuprinse în raza de acţiune a undei energetice.

Iată rolul Crucii energetice telurice, iată rolul Piramidei Nordice din ţara noastră şi iată rolul şi însemnătatea Muntelui ÎNSEMNAT, a Muntelui Retezat, care este însemnat prin faptul că este retezat adică fără vârf, aşa ca Marea Piramidă-Piramida Luminii Celeste precum la fel este şi Piramida Nordică. Acestea sunt captatoare şi emiţătoare de energii cosmice şi nu numai ci şi RAMPE de LANSARE a esenţei divine din om spre lumi superioare spre lumi şi fiinţe de Lumină din Lumina Părintelui Luminilor.

Ele sunt totodată şi locuri de popas pentru fiinţele superioare invizibile care ne vizitează sau se află în trecere prin lumea noastră terestră. Dar despre acest aspect precum şi despre tainele şi comorile deţinute de aceste edificii terestre urmează să vă aduc la cunoştinţă cu altă ocazie.

Capitolul VII. 5

Locuri sacre

RARĂU – PIETRELE DOAMNEI ŞI IISUS DOMNUL

Era în vara anului 1995, mă aflam în oraşul în care locuiesc, eram chiar în centrul oraşului pe stradă. Deodată o voce mi-a spus:

— Urmează-Mă!

Cunoşteam înalta vibraţie a vocii care vorbit în interiorul mentalului meu. Am rămas stupefiată şi mă întrebam, cum şi unde să te urmez! Şi am spus în gândul meu „Doamne ajută-mă să fac voia Ta”.

Deodată am simţit o dorinţă să merg la Agenţia de Voiaj şi să îmi iau bilet de călătorie pentru a ajunge în Munţii Rarău. Am dat frâu liber gândului dorinţă. Am intrat la Agenţie, am cumpărat bilet de tren până la Câmpulung Moldovenesc. În seara următoarei zile am plecat spre Rarău. Ştiam că trebuie să ajung acolo. Era pentru prima oară în viaţa mea când mergeam pe munte. Nu mi-am luat prea multe bagaje. Ştiam că acolo se află o tabără de vară a unei organizaţii şi cunoşteam persoane care ştiam că se află acolo. Am sosit în Câmpulung dimineaţa, cred că era ziua de 10 sau 11 August. Pe tren am cunoscut persoane care mai mergea în Rarău în tabăra de acolo. Ziua în jurul amiezii am pornit din Câmpulung Moldovenesc spre munte. S-a găsit de către cei din grupul care mergea pe munte, un tractor cu remorcă să ne transporte. Eu am avut privilegiul de a fi luată în cabina conducătorului vehiculului cu încă o persoană, o bunică cu doi nepoţi. Desigur că s-a ţinut seama de vârstele noastre mai înaintate. A început urcarea pe munte. Nu voi uita niciodată cu câtă groază priveam înaintarea noastră pe acel drum atât de bolovănos, de abrupt şi plin de serpentine. A fost un drum de groază. Îmi ziceam în sinea mea că dacă voi mai ajunge vreodată înapoi în oraş vie şi

nevătămată, niciodată nu mă voi încumeta să mai urc pe acel munte. Vedeam cum vârfurile munţilor rămâneau în urma noastră şi noi din acel vehicul care scârţâia din toate încheieturile cum întâlnim alţi şi alţi munţi şi piscuri şi cum le depăşim şi pe acestea. La un moment dat dispăruseră orice semn al civilizaţiei umane. Nu mai vedeam altceva decât păduri, stânci şi cer. În toată acea stare de coşmar şi groază am început să găsesc atâta linişte şi atâta frumuseţe care a început să mi se strecoare în suflet şi iată că primeam pace şi linişte în sufletul meu zbuciumat care numai cu câteva clipe mai înainte regreta pasul făcut. Am urcat aşa vreo trei ore, apoi am fost debarcaţi. Ne-a pus bagajele jos şi vehiculul s-a reîntors.

Priveam oarecum cu jind coborârea lui dar simţeam că trebuie să-mi continui drumul. Aveam eu ceva bagaje dar nu ca ceilalţi, faţă de aceştia eu parcă mă aflam la plimbare cu poşeta pe braţ doar. Am mai mers aşa, timp de vreo o oră şi iată am văzut un SAT DE VACANŢĂ format din corturi. Ne-am apropiat de acel sătuc din inima muntelui sau mai bine zis din vârful muntelui. La oarecare distanţă, minune mare, exista şi o cabană. Nu ştiu cum se numeşte cabana şi nici nu am intrat în ea. Am ajuns în tabără. Ştiam că în acea tabără se aflau două fete din Orăştie. Mă cunoşteam cu ele. Am frecventat împreună câteva cursuri de iniţiere. Le-am căutat. Le-am găsit şi ele când mi-au văzut bagajele au început să râdă, spunând:

— Tu ce credeai, că aici ai venit la mare numai cu haine subţiri? Dar cort ai? Eu atunci

realizam de fapt că nu sunt pregătită pentru şederea pe munte şi am început să mă alarmez. Dar o voce mi-a spus:

— Linişteşte-te, până diseară vei avea tot ce-ţi îţi trebuie.

Cele două surori, Mariana şi Mirela, din Orăştie m-au luat la ele şi au spus „Nu te alarma, îţi facem rost de cort”. Într-adevăr ele cunoşteau tabăra, ştiau că erau persoane care plecau pentru un timp ca apoi să revină din nou pe munte şi îşi lăsau acolo corturile. Într-adevăr până seara am avut tot ce material îmi trebuia pentru şederea mea pe munte. Mi-am luat cortul în primire, l-am aranjat aşa cum simţeam eu. Când totul era gata am vrut să scot din geantă, mai precis din NOUL TESTAMENT fotografia cu IISUS CRISTOS după giulgiul de Torino, dar spre marea mea durere nu o găseam. Eram atât de îndureratăă din această cauză că îmi plăcea oriunde sunt să nu-mi lipsească acea poză. Atunci am început să mă rog lui Iisus şi să îl rog să fie cu mine acolo şi îmi imaginam poza cea care nu o găsisem. După ce m-am liniştit rugându-mă, am deschis Cartea Cărţilor, şi minune mare poza era în Carte, deşi mai înaninte o căutasem atentă răsfoind filă cu filă. Nu voi uita niciodată cât de fericită am fost găsind acea minunată înfăţişare pe coala albă de hârtie. Iată mulţumirea mea cea mare. Am luat poza şi am aşezat-o la loc de cinste în cortul „meu”. Acum DA simţeam că nu mai lipseşte nimic. Am ieşit să mă plimb prin tabără. Am întâlnit persoane cunoscute şi dragi mie, dragi

spiritual. A trecut vremea. Am revenit din nou în cort. Începea să se întunece şi deodată mi-a venit în gând că eu nu am lanternă, că se întunecă şi eu va trebui să stau pe întuneric, şi s-a strecurat o frică în mine. Nu mai puteam sta locului. Am căutat pe cele două fete surori, două fete minunate şi pline de iubire spirituală faţă de semeni. Le-am spus: „Fetelor, eu nu dorm singură în cort, că se face întuneric şi nu am lanternă şi cortul meu este chiar în marginea pădurii”. eram disperată. Minunatele fete, Mariana şi Mirela se amuzau de situaţia mea dar au găsit cale de rezolvare a situaţiei mele „disperate”. Mariana a pornit cu mine prin tabără şi a spus:

— „Tu nu te teme, că găsesc eu cu cine să dormi”. M-a dus la cortul unei doamne din Câmpulung Moldovenesc şi am găsit-o în faţa cortului. Mariana i-a zis (regret că nu am reţinut prenumele acelei femei) „Uite dragă, ea acuma a venit în tabără şi îi este urât să doarmă singură. Nu vrei să o primeşti în cortul tău, că şi tu eşti singură?” iar doamna a spus:

— „Vai Mariana eu de ani buni nu mai dorm decât singură şi nu suport să dorm cu cineva”. Dar Mariana I-a zis: „Dar ştii tu cine este ea?” (adică cu). „Ea este Melfior Ra”. La care doamna a spus: „Mă bucur să o cunosc pe Melfior Ra, la venit şi m-a îmbrăţişat) doream să o cunosc şi mă bucur, dar aceasta nu schimbă cu nimic situaţia, că eu nu pot dormi decât singură”. Eu eram distrusă, disperată, mă simţeam pierdută în întunericul nopţii. Atunci o voce a spus:

— Nu te teme, Eu sunt cu tine”. Şi în acea clipă dintr-un cort apropiat a ieşit o tânără:

— Tu eşti Melfior Ra?

— Eu mă numesc Rodica, sunt din Slobozia, şi am venit aici special ca să te cunosc. Am ştiut că vei veni aici. Vrei să dormi cu mine, fie la mine în cortul meu fie într-al tău?

— Bineînţeles chiar mă bucur că nu voiam să dorm singură, că nu am sursă de iluminat artificial.

Iată dintr-odată toată lumea era mulţumită şi fericită. L-am reîntâlnit prin Rodica pe Mircea dintr-un oraş ardelean. Am stat de vorbă împreună câteva ore, apoi eu şi Rodica am mers la mine în cort. Aveam un cort minunat de culoare portocalie. Una din culorile mele preferate care îmi aduc în memorie răsăriturile de soare de la mare. Am vorbit pe întuneric cu Rodica până spre miezul nopţii. Tot ce am discutat se referea la spiritualitate. Într-un târziu am adormit. Toată noaptea a plouat. Dimineaţa ne-am trezit fiecare pe partea dinspre exteriorul cortului unde din cauza ploii şi a aşternuturilor noastre necorespunzătoare. Dimineaţa când m-am trezit din somn, ca de fiecare dată în ultimii ani, primul gând din starea de veghe îl îndrept spre Iisus Domnul. La fel am procedat şi atunci. Mi-am mentalizat rugăciunea de dimineaţă închinată Sfintei Treimi apoi am trecut la cele pământeneşti. Dar când am început să mă gândesc la cele lumeşti Rodica a spus:

— Melfior Ra aşa-l că te-ai trezit de câtva

timp?

— Da. De ce mă întrebi?

— Spune-mi te-ai rugat în acest timp la Dumnezeu?

— Da, dar de ce mă întrebi şi de unde ştii ce am gândit?

— Am văzut, am văzut cum din creştetul tău ieşea o undă de lumină, era ca un fluid luminos care ieşea din capul tău şi se înălţa, şi aceasta a ţinut până înainte de a te întreba eu dacă te-ai trezit.

Eram uimită. Încă nu mai cunoscusem pe cineva care să spună că mi-a văzut gândurile. Am început să discutăm despre aceasta, apoi ne-am pregătit pentru ziua care începuse. Ea a plecat la cortul ei, eu am rămas în cortul meu, am făcut o meditaţie de mulţumire Domnului că a avut grijă de mine. Atunci mi s-a comunicat:

— De astăzi vei avea şi gardă de corp şi nimic nu-ţi va lipsi, fii liniştită.

Într-adevăr după meditaţie am mers la cortul Rodicăi şi acolo l-am întâlnit pe Mircea. El avea mare încredere în cele ce făceam, le-am spus ce primisem, ce mi se comunicase în meditaţie, şi ne-am programat ziua după cele ce primisem în meditaţie. În noaptea şi nopţile următoare nu am mai dormit în cortul meu ci în cortul lui Mircea,

împreună cu Rodica. Iar dimineaţa mă duceam în cortul meu cel portocaliu şi acolo făceam meditaţia zilnică, şi în raport cu cele ce primeam în meditaţie decurgea programul zilnic. Astfel am fost invitaţi într-una din zile să poposim la baza piscurilor numite PIETRELE DOAMNEI. Acolo am primit multe informaţii, acolo Rodica îmi confirma când emiteam întrebări spre lumile astrale şi când primeam răspuns. Ea vedea formele gând, ea de fapt vedea dialogul dintre mine şi entităţile din acea piramidă energetică de deasupra Pietrelor Doamnei. Astfel treceau zilele.

În ziua de vineri 13 august 1995, în dimineaţa zilei am primit informaţia şi invitaţia de a urca pe PIETRELE DOAMNEI însoţită de Rodica şi Mircea. Era ziua noastră de post total sau cum se spune de „post negru”. Dar cât timp am stat pe munte hrana noastră au fost în cea mai mare parte fructele, mai precis merele. Dar în acea zi de vineri nu mâncam niciunul dintre noi. În jurul orei 10 am pornit spre piscurile Pietrele Doamnei. De la baza piscurilor drumul era mai dificil mai ales pentru cei neobişnuiţi cu escaladarea munţiilor, pentru cei aflaţi în situaţia mea. Am urcat dar mersul meu era mai domol, iar Mircea, care deşi era de vârsta mea, era de o agilitate greu de imaginat. El era ca un înainte mergător, până cu şi Rodica străbăteam o distanţă anume el mergea înainte să conspecteze terenul şi se întorcea şi ne zicea „haideţi fetelor că drumul este minunat cu cât urcăm mai sus cu atât este mai bun şi mai plăcut”. Mircea făcea drumul dublu faţă de noi

întrucât mergea şi se întorcea să ne încurajeze şi să ne ajute la nevoie. Mergând aşa, urcasem până la jumătatea piscului, eram numai cu Rodica, Mircea era undeva mult în faţa noastră, nu-l mai vedeam. Deodată am avut nişte palpitaţii puternice la inimă. Atunci mi-am reamintit că în urmă cu ani de zile mă supărase inima. Acum inima bătea cu atâta putere parcă voia să îmi iasă din piept. M-am oprit, inima mea s-a mai liniştit, dar în faţa mea pe cărare era o stâncă de aproape înălţimea mea şi trebuia escaladată. Eu când am văzut ce mă aştepta şi ştiind ce simţeam la inimă eram într-o mare încurcătură. Atunci i-am spus Rodicăi:

— „Eu nu mai pot merge”. Dar de fapt aceasta o mai spusesem când simţeam acele palpitaţii puternice, iar Rodica îmi spunea:

— „Cum să nu mai mergem, că suntem aproape de vârf, aceasta se întâmplă din cauza înălţimii dar îţi trece”.

Dar eu simţeam o sfârşeală şi simţeam că nu mai pot şi cum să urc eu acea stâncă din faţa mea. Îmi spuneam în gând: „Nu mai pot, vai ce rău îmi pare să nu mai pot merge mai departe, dar nu mai pot”.

Deodată privirea mi-a fost atrasă ca de un magnet irezistibil spre stânca cea care trebuia să o urc. Şi am văzut ceva ce nu credeam să văd vreodată, vedeam cu ochii fizici, vedeam nelumescul, vedeam Lumina Lumii. Pe acea stâncă într-o sferă, într-un oval de lumină puternică îl

vedeam cu ochii fizici pe IISUS DOMNUL. Am rămas privind uimită şi extaziată. Priveam. Iisus Domnul a întins mâinile spre mine şi a spus, a răspuns gândului meu care spusese că nu mai pot. A întins mâinile spre mine şi a spus:

— Ba poţi, vino!

Atunci am privit spre Rodica şi am văzut că şi ea privea spre acel loc, spre acea stâncă pe care eu îl vedeam pe Iisus Domnul, şi am întrebat:

— Rodica, tu vezi ceva?

— Da.

— Ce vezi?

— Văd pe acea stâncă din faţa noastră o lumină mare. Vai ce lumină minunată se vede. Tu vezi?

— Da şi eu văd, dar eu mai văd ceva în aceeaşi Lumină.

— Ce vezi în acea lumină?

— În mijlocul luminii îl văd pe IISUS, EL ESTE IISUS DOMNUL, şi îmi spune: – „VINO, POŢI”.

Şi în clipa aceea am mers, am putut, nu ştiu cum am urcat stânca dar deodată eram pe stâncă, am putut ceea ce spuneam că nu pot. A venit şi

Rodica lângă mine şi a spus:

— „Vezi că poţi!” Am rămas un timp nemişcate pe stâncă, cine ştie cât am fi rămas în acel loc dacă nu ar fi venit Mircea care a strigat la noi, spunând:

— „Haideţi fetelor că mai sus este mult mai frumos”. Atunci parcă ne-am trezit la realitatea terestră şi am continuat să urcăm. Am mai mers câtva timp şi din nou o stâncă, dar de data aceasta era ceva mai mică, dar iar eram numai noi două şi din nou am simţit aceleaşi palpitaţii puternice şi din nou am spus:

— „Rodica eu nu mai pot. Vai mi-e teamă că de data aceasta aici rămân şi ce păcat că vârful piscului este atât de aproape acum, dar simt că nu mai pot”. Şi din nou minunea minunilor. Pe stânca din faţa mea era din nou EL, IISUS DOMNUL. Şi a spus îndreptându-şi braţele spre mine:

— „Vino, poţi!”

În clipa aceea din nou am fost pe stâncă dar nu ştiu cum am urcat. Dar de data aceasta Rodica nu a mai dat semn că ar fi văzut Lumina. Cel puţin mie nu mi-a spus. Am urcat, şi imediat a venit Mircea să ne încurajeze, şi am urcat drumul ce mai rămăsese împreună. Dar eram parcă rupţi de lumea terestră. Nu voi găsi cuvinte să pot reda ce am trăit şi simţit atunci şi acolo. Am ajuns sus pe vârful piscului, ne-am aşezat imediat epuizaţi de

efort şi de senzaţia dată de imensa înălţime a stâncilor. Eram rupţi de planul terestru. Nu mai exista nimic lumesc acolo. Nu vedeam altceva decât vârfuri de munţi, era nelumesc de frumos. Deodată L-am văzut din nou şi mi-a spus:

— „Staţi prea apropiaţi. Îndepărtaţi-vă”.

Ne-am îndepărtat cât a fost cu putinţă. Eram pe vârful unui pisc. Între timp Rodica îi spusese lui Mircea ce văzuserăm. Atunci Mircea a spus:

Melfior Ra, te rog să ne spui ce trebuie să facem. Sinceră să fiu îmi era jenă să le spun că trebuie să ne îndepărtăm. Dar aşa am prins curaj şi am spus ce trebuie să facem. Ne-am îndepărtat şi ne-am aşezat în formă de triunghi. Atunci am început să aud doar vocea Sa care ne-a spus multe. Eu trebuie atunci în clipa receptării să transmit celorlalţi cele ce auzeam. Am transmis tot ce auzeam. Ni s-au dat multe sfaturi, multe informaţii ajutătoare, ni s-au comunicat anumite fapte care trebuia să le ducem la îndeplinire. A durat poate vreo oră această comunicare. Apoi a dispărut şi vocea a încetat. Deodată privirea mi-a fost atrasă ca un magnet spre una din stâncile din faţa noastră. Este vorba despre stâncile cele mari care în totalitate se numesc PIETRELE DOAMNEI. Atunci L-am văzut din nou pe IISUS DOMNUL pe una din stâncile din faţa noastră. A întins mâinile spre mine şi a spus:

— „Vino!”

M-am ridicat în picioare şi m-am îngrozit. Distanţa dintre stânci este considerabilă, între mine şi IISUS DOMNUL aflat pe acea stâncă pe acel pisc era distanţă de aproximativ doi kilometri. Atunci într-o fracţiune de secundă am văzut piscurile munţilor de sub noi şi m-am temut că mă voi zdrobi de stânci şi că îmi voi pierde viaţa. În clipa când am gândit aceasta Iisus a dispărut vederii mele. Am rămas îndurerată, atunci mi-a dat seama că am greşit. Sufeream pentru aceasta. Gândul meu de răspuns la chemarea Domnului a fost „Nu sunt pregătită”. Am rămas astfel tăcută multă vreme. Cei din apropierea mea nu ştiau ce văzusem. Am rămas acolo încă o oră, sau poate chiar mai mult. După un timp Mircea a spus: „Acum începem coborârea”. Am început reîntoarcerea. Când am ajuns pe stânca unde îl văzusem prima oară pe IISUS, l-am rugat pe Mircea şi ne-a făcut o fotografie pe acea stâncă. Apoi ne-am continuat drumul fără să scoatem vreun cuvânt. Când am ajuns din nou la baza piscurilor, mi s-a comunicat:

— Tu, Melfior Ra, nu ai venit aici pentru cei care se află în tabără. Tu ai fost adusă aici să primeşti încredere în ceea ce faci prin confirmările pe care ţi le-ai primit prin Rodica referitor la dialogul tău cu entităţile de lumină. Tu ai venit aici pentru a-ţi cunoaşte o parte a echipei cu care vei lucra în Retezat. Acolo ai tu de lucru. Mâine vei pleca de aici şi te vei pregăti pentru ceea ce te aşteaptă în Retezat.

În ziua următoare, era sâmbătă 14 august. Am plecat din Rarău cu mult regret în suflet. Eu care la urcare îmi spuneam că nu voi mai dori să mai străbat acele locuri, acum regretam că trebuie să le părăsesc. Dar ştiam că pe ziua de 15 august trebuie să fiu la sărbătorirea sfintei zile de ADORMIREA MAICII DOMNULUI şi ştiam că în acea zi trebuie să mă împărtăşesc cu SFÂNT TRUPUL ŞI SÂNGELE LUI CRISTOS.

M-am reîntors acasă, dar continuam zilnic să fac meditaţie. Într-una din zilele următoare în meditaţie am revenit în corp astral în Munţii Rarău, pe PIETRELE DOAMNEI. Acolo am revăzut, mi s-a revelat ceea ce atunci nu am făcut, adică modul în care ar fi decurs călătoria mea între cele două piscuri, între cel pe care mă aflam eu însoţită de Rodica şi Mircea şi între piscul pe care se afla IISUS DOMNUL.

Am văzut deodată pe Iisus Domnul care m-a chemat, spunând:

— Vino!

Şi m-am văzut pe mine, cea de atunci care am mentalizat le ce riscuri mă pot expune, vedeam tot ce am gândit atunci, iar apoi am văzut cum ar fi decurs călătoria mea între cele două piscuri de munte. Deodată s-a ivit s-a materializat un pod energetic şi mă vedeam pe mine trecând acel pod ţinându-mă cu mâna de balustrada lui. Dar acum

pe când să păşesc pe acel pisc unde mă aştepta IISUS DOMNUL, am fost readusă fulgerător în trupul carnal şi am revenit cu regret în plan fizic. Am suferit enorm şi încă mai sufăr că pentru o clipă m-am temut pentru viaţa mea terestră. De fapt atunci, imediat după ce IISUS DOMNUL a dispărut vederii mele, am început să regret şi să sufăr pentru neîncrederea mea. Mărturisesc lui Dumnezeu şi vouă semenilor mei că regret nespus de mult că pentru o clipă am pus preţ pe viaţa mea pământeană şi nu am ascultat CUVÂNTUL DOMNULUI.

Deşi greşisem prin neîncrederea mea faţa de IISUS, totuşi aşa au decurs toate încât în vinerea următoare după Sfânta Liturghie şi Sfânta Împărtăşanie cu SFÂNT TRUPUL ŞI SÂNGELE LUI CRISTOS, împreună cu Rodica, Mircea şi încă alte câteva persoane care nu eu le programasem am sosit pe Muntele Retezat. Despre cele întâmplate am scris în cartea „MISIUNEA ROMÂNIA ŞI UNIVERSUL”. Iar în următoarea vineri eram pe Litoralul Mării Negre, unde am trăit clipe şi întâmplări despre care încă nu am scris. Dar toate la timp cuvenit şi numai când se dă semnalul că trebuie făcut cunoscut semenilor mei, celor însemnaţi să ia cunoştinţă despre acestea.

Deşi au trecut mai mulţi ani de atunci sunt foarte puţine persoanele cărora le-am adus la cunoştinţă cele ce acum am scris şi le-aţi parcurs cu privirea, sau poate nu numai cu privirea ci şi cu

sufletul. Astăzi am primit semnalul să pun pe hârtie acestea şi iată că astăzi când le-am scris acestea este însemnata zi de 1 DECEMBRIE 1998. Mi-am pus întrebarea de ce astăzi? Şi iată răspunsul care mi s-a dat:

— România are o misiune de ordin spiritual, iar tu faci parte din această lucrare. Misiunea ta este să aduci la cunoştinţă semenilor tăi cele ce ţi se revelează şi ţi se comunică. Toate aceste pentru împlinirea misiunii României şi pentru îndeplinirea misiunii tale. Doar spus-am: „toate vor trece, dar cuvintele mele nu”.

Acum ce să mai spun. Câţi vor crede spusele mele? Dar aceasta nu mă mai poate atinge acum după ce am parcurs calea care am parcurs-o. Vreau doar să vă reamintesc spusele Marelui şi Unicului învăţător şi Domn Iisus, din „Ioan, 14.6”: „Eu sunt Calea, Adevărul şi Viaţa. Nimeni nu vine la Tatăl Meu decât prin Mine. Cel ce are poruncile Mele şi le păzeşte, acela este care Mă iubeşte; Iar cel ce Mă iubeşte pe Mine va fi iubit de Tatăl meu şi-l voi iubi şi eu şi mă voi arăta lui”.

Toate acestea cu multă PACE ŞI IUBIRE SPIRITUALĂ, vouă cititorilor celor scrise de mine, vouă celor pregătiţi şi însemnaţi să luaţi cunoştinţă despre acestea.

Litoral 1995

Extratereştri şi pământenii

— I –

În vara anului 1995 mă aflam pe litoral deşi nu prevăzusem că voi ajunge după ce fusesem pe Rarău apoi pe Retezat, totuşi iată-mă pe malul minunatei Mării Negre în partea a doua a lunii august, mă aflam de câteva zile acolo, dimineţile asistam la răsăritul soarelui şi mi se părea că acesta era scopul principal al venirii mele pe litoral, ca să admir soarele când se iveşte din apa mării. În restul zilei continuam să stau pe plajă cea mai mare parte din timp. În ziua de 25 august, după o baie bună şi un înot splendid m-am expus soarelui, eram atât de… liniştită şi fără niciun gând, încât mi se părea că în tot Universul sunt numai eu şi soarele. Deodată însă am simţit-văzut lângă mine o Entitate astrală, aceeaşi Entitate Superioară care operase asupra mea încă de două ori până atunci. Am recunoscut-o. Lucrase asupra corpului meu astral în iarna anului 1994 şi mai apoi în vara aceluiaşi an, deci o vedeam lângă mine şi mă bucuram dar tot mai răbufnea oarecum din acele tainice cute ale subconştientului meu şi o uşoară nelinişte. Mă gândeam pentru început aşa cam cum gândim noi pământenii. Cum se face de vin aici în plină zi, în amiaza mare şi tocmai aici unde este atâta lume. Apoi tot eu m-am corectat, care lume? Cei care sunt în preajma mea nu văd, nu aud, sunt surzi şi orbi, sau mai bine zis percep numai ceea ce se manifestă în plan material, fizic. De văzut văd numai ceea ce percepe ochiul fizic. Ceea ce vedeam şi percepeam eu se manifesta într-altă dimensiune de spaţiu şi

timp. Entitatea mi-a spus:

— Ai fost adusă aici pentru efectuarea celei de-a treia intervenţie pe corp astral. Aceasta se va face sub razele soarelui, deci în plină zi, mai precis la amiază zilei terestre. Tot ce se va face va fi spre binele tău, spre Realizarea Sinelui tău. Cred că nu te mai îndoieşti de bunele noastre intenţii, de altruismul nostru, precum şi de faptul că venim din voie şi cu acordul Tatălui Ceresc Creator.

Comunicarea era telepatică. Am întrebat entitatea ce trebuie să fac.

— Vei face ceea ce îţi vom spune noi să faci. Acum întinde mâna stângă!

Am ridicat mâna stângă îndreptând spre Entitate. Mai întâi mâna astrală a executat această comandă apoi automat a făcut acelaşi gest şi mâna corpului fizic. Deci întinsesem palma stângă spre Entitate, cu deschiderea palmei spre înalt, spre soare. Între timp au apărut mai multe Entităţi întocmai ca de fiecare dată când s-a lucrat asupra mea. Era exact aşa cum se întâmplă şi aici în plan fizic, într-o sală de operaţii obişnuită. Şi aici un şef execută operaţia iar ceilalţi asistau şi-i ofereau şefului instrumentele necesare. Entitatea Superioară, a primit în mână de la o Entitate mai mică un instrument, asemănător unui bisturiu, a făcut o incizie în palma mea, pe verticală, apoi alta pe orizontală şi iată că aveam în palmă acum

crestată, o cruce pe care o vedeam, o simţeam, era vizibilă despicătura cărnii fără să fi simţit vreo durere în intersecţia acelor linii – incizii. Entitatea a primit ceva în mână şi a pus acolo. Ceea ce a pus era ca un ... cristal sferic foarte mic, Apoi din degetele mâinii drepte a Entităţii îndreptate spre acele incizii, a ţâşnit un ... laser care a suturat inciziile, acele mici crestături din palmă. Pe urmă Entitatea a spus să-mi aşez mâna pe lângă corp cu palma desfăcută şi să ridic mâna dreaptă. Am executat ceea ce mi s-a cerut. S-a repetat întocmai aceeaşi operaţie şi pe palma dreaptă, apoi s-a trecut la ochi. Exact aceleaşi operaţii s-au executat şi asupra acelor doi ochi. În continuare a trecut la cel de-al treilea ochi, Ajna. S-a executat aceleaşi operaţii, atât doar că în Ajna cristalul introdus era ceva mai mare ca cele puse pe palme şi ochi. Entitatea a spus:

— Iată pentru ce a trebuit să te deplasezi aici. Acestea nu puteau fi executate decât în lumina soarelui de amiază şi numai sub cerul liber sub razele soarelui. Vei fi foarte mulţumită de rezultatele care nu vor întârzia să apară. Te vei manifesta şi în continuare normal ca şi până acum, dar vei avea puteri miraculoase în palme şi ochi. Puterile palmelor şi ale ochilor tăi vor fi triple faţă de cele ale semenilor tăi. De acum toţi cei care vor fi în preajma ta vor simţii cu mare uşurinţă puterile tale, ceva îi va atrage spre tine şi nu-şi vor da seama, nu-şi vor putea explica ce anume îi atrage spre tine, însă se vor simţii ca vrăjiţi în preajma ta, îţi vor căuta compania. Tu de

acum ai posibilitatea să-ţi ajuţi semenii spre evoluţie spirituală, le poţi oferi ajutor chiar şi numai privindu-i, poţi vindeca bolile doar cu ajutorul privirii chiar şi acele cazuri considerate incurabile. Desigur că toate acestea se pot face la fel de uşor şi prin atingerea cu palmele prin care curge un flux de energie cosmică benefică, un flux continuu, foloseşte-l pentru a-ţi ajuta semenii. Foloseşte ceea ce ai primit. Acestea ţi s-au oferit pentru că şi tu ai oferit Divinităţii, ceva ce în plan fizic, mai ales în aceste timpuri foarte puţine persoane mai sunt dispuse să ofere aşa ceva. Tu poţi multe de acum. Primul semn, prima confirmare că ceea ce am făcut prin aceste operaţii sunt adevărate şi că spusele mele sunt reale, va fi faptul că cine-ţi va privi ochii va remarca ceva inexplicabil, o sclipire, o strălucire a privirii. La început vor observa aceasta persoane de acelaşi sex ca tine, iar remarcile celor de sex opus să nu le iei drept complimente, ci ca pe o realitate de care tu încă nu-ţi dai seama.

Entităţile au plecat, s-au dematerializat parcă s-au volatilizat, au dispărut instantaneu. Eram din nou singură, mă simţeam revenită din aceea stare de … transă şi am mai rămas în aceeaşi poziţie încă aproape o oră. Pe urmă m-am ridicat, am privit marea, era incredibil de … minunată, de liniştitoare. Am observat apoi în jurul meu oamenii de pe plajă. În apropierea mea era un grup de turişti cu mai mulţi copii. Ochii mi s-au îndreptat spre o fetiţă pe care am început s-o privesc cu interes fără să ştiu de ce. Deodată am văzut în

interiorul abdomenului fetiţei în intestinele ei, am observat un ghemotoc de paraziţi intestinali, care nu puteau fi eliminaţi din cauza încolăcirii, înnodării lor. Totodată cu această viziune mi s-a comunicat telepatic şi modul de tratare, modul prin care fetiţa poate fi tratată pentru a elimina acei paraziţi. Simţeam că trebuie să o ajut, că nu în zadar mi-a fost scoasă în faţa ochilor. Mă simţeam oarecum descumpănită şi nu ştiam ce să fac şi mai ales cum pot să o ajut. Voiam să ajut fetiţa, doream aceasta, dar cum să o fac? Cu ce drept să spun eu, mamei fetiţei cea ce văzusem şi ştiam? Doar nu sunt doctoriţă! Am ezitat aşa vreo jumătate de oră, apoi pentru a pune punct dilemei am mers în apă, dar cu un oarecare regret că nu am făcut ceea ce simţeam că trebuia să fac. Adică să ajut fetiţa, pentru care simţeam o afecţiune părintească mai presupus de voinţa mea. Totuşi nu aveam … curajul, nu ştiu cum să numesc sentimentul ce mă stăpânea în acele momente. Am încercat să uit, am înotat m-am zbenguit prin apă, şi când să ies pe plajă, fetiţa cu pricina a aruncat mingea spre mine şi a aşteptat să i-o înapoiez. Am luat mingea şi m-am apropiat de fetiţă. Am întrebat-o cum o cheamă şi, deşi nu vorbea româneşte a înţeles ce voiam şi mi-a răspuns că o cheamă Iana. Atunci a apărut chiar mama copilei, ne-am prezentat şi am început să-i spun mai mult prin semne că fetiţa are ceva la burtică. Mama fetei, al cărei nume era Tamara, a devenit foarte atentă, a tresărit când i-am arătat burta fetiţei, dar n-a înţeles ce voiam să-i spun. După ce am ieşit din apă a venit la mine cu încă o persoană din

grupul ei, o femeie care vorbea româneşte. M-a rugat să repet ce-i spusesem în apă referitor la abdomenul fetiţei ei, Iana. Am repetat. Dar mai întâi am întrebat-o dacă fetiţa acuza dureri abdominale. A spus că da, şi chiar cu câteva zile înainte fusese dusă la doctor din cauză că plângea fiindcă avea dureri de burtă. I se făcuseră şi ceva analize dar nu a reieşit că ar avea ceva, însă fetiţa era cam palidă şi acuza în continuare durerile abdominale. Le-am spus cum, pot să o ajute şi au fost foarte mirate că eu ştiam ce are fetiţa, apoi m-au întrebat cum de ştiu, au insistat să le spun însă eu am refuzat. Bineînţeles ce era să le spun, ce ar fi crezut? Am zis că nu pot spune motivul că mi-ar lua prea mult timp de explicaţie şi că trebuia să plec. Am şi plecat de pe plajă imediat. Mi-au mulţumit mult.

În zilele următoare cât timp am stat pe litoral veneau, îmi căutau apropierea mai ales fetiţa venea la mine şi ne simţeam bine împreună, aproape unii de alţii. Simţeam prietenia lor ca pe o binefacere. Ne bucuram reciproc văzându-ne, deşi nu vorbeam aceeaşi limbă. Privindu-i cu o anume intensitate a concentrării le cunoşteam gândurile, ştiam ce intenţii au deşi nu-mi doream acest lucru. Evitam chiar, şi evit şi acum să cunosc gândurile semenilor mei. Ajunge doar să-mi imaginez o persoană că-mi şi apare pe ecranul mental şi astfel pot face chiar diagnosticări de la distanţă, pe fotografii îmi este uşor să fac diagnosticări. Trecând cu palma peste o fotografie sau doar privind-o simt şi ştiu ce are afectat în corp persoana din fotografie, ştiu ce şi cum gândeşte

sau de ce este bolnav, cauza bolii şi modul de tratare, toate îmi vin în gând, mai precis primesc aceste informaţii de la prietenii mei extratereştri.

În drum spre gazdă, mă gândeam la toate cele întâmplate. Acum îmi explicam inexplicabilul. De exemplu în prima zi am stat pe plaja trei, patru ore. Eu eram pregătită, eram bronzată dar persoana care mă însoţea nu era pregătită pentru o aşa expunere îndelungată la soare. Totuşi nu m-am gândit că îi poate dăuna expunerea la soare atâtea ore. Dar cum nimic nu este întâmplător, nici acesta nu era. Acum îmi explicam. Pe parcursul zilelor eu trebuia să fiu „singură pe plajă” şi iată rezolvarea. Persoana care mă însoţise nu suporta soarele amiezii, pleca iar eu rămâneam „singură”. Apoi apăreau Ei, cu care comunicam sau făcând baie ne zbenguiam prin apă împreună. Am ajuns acasă la gazdă, şi iată gazda m-a primit binevoitoare şi mi-a spus că arăt minunat aşa bronzată, dar zicea ea, mai ales ochii sunt deosebiţi.

— Ce este cu ochii, întreb eu, devenind foarte atentă? Nu cred că mi s-au bronzat şi ochii.

— Nu! Ochii nu sunt bronzaţi, dar aveţi astăzi o strălucire ca o lumină, ceva inexplicabil ceva ce nu am sesizat până acum la dumneavoastră şi nimeni altcineva.

— Probabil am făcut insolaţie, am adăugat eu.

Am simţit lângă mine prezenţa unei entităţi astrale care a spus:

— „Iată prima confirmare din partea celor de acelaşi sex cu tine. Ce ţi-am spus? Ochi tăi vor fi primii care vor vorbii semenilor tăi. Iată că ochii au şi început să se exprime prin ... cuvinte magnetice, prin unde vibraţionale. Încercă şi vindecă prin puterea lor, acum poţi face acesta”.

Ulterior am încercat şi rezultatele m-au bucurat. Când îmi fixez privirea cu o anumită intensitate asupra locului dureros ştiu că ameliorez durerea celui în cauză, iar în unele cazuri durerea chiar dispare.

— Iată dar confirmările, primele confirmări că cea ce ţi-am spus sunt reale.

Prietenii mei vamfieni sunt alături de mine, îmi cunosc cel mai neînsemnat gând, gest, fapt şi de ce să nu recunosc, mă simt minunat în compania lor iar supravegherea lor nu-mi displace, ci dimpotrivă îmi face plăcere. Chiar şi acum când scriu ştiu, simt că-mi coordonează gândurile şi-mi transmit ceea ce de fapt am pus pe hârtie. Prin cristalele inoculate în corpul meu, Ei au intercepţia gândurilor, privirilor şi a faptelor mele. Mă bucur iar dorinţa mea este să fac numai bine semenilor mei. Chiar şi gândurile mele nu pot fi altfel decât POZITIVE, şi pentru aceasta le mulţumesc lor, prietenilor extratereştri.

Extratereştri şi pământenii

— ÎI –

În ziua de 26 august 1995, la ora 8,30 eram pe plajă. Deşi ziua nu se anunţă prea favorabilă pentru plajă iată că în faţa mea a apărut o Entitate Superioară care mi-a comunicat că trebuie să intru în apă. Am ezitat puţin apoi m-am apropiat de apă. La primul contact cu apa, aceasta mi s-a părut foarte rece. Entitatea mi-a spus:

— Tu ştii ce trebuie să faci pentru a schimba ceva şi în acest caz temperatura apei. Doar ştii metoda prin care poţi schimba orice, prin IUBIRE.

Am înţeles imediat despre ce este vorba, la ce se referă Entitatea şi am făcut ceea ce făceam zilnic de mai bine de un an de zile, am transmis mării un gând de iubire şi iată că marea dintr-odată s-a schimbat, apa a devenit caldă încât a fost o plăcere să intru în ea unde am stat 40 de minute. Pe plaja unde mă aflam eram la aceea oră singura persoană care făcea baie şi desigur toţi credeau că apa este rece, şi mai ales că nu era o dimineaţă însorită şi nici favorabilă plajei şi băii. Entitatea m-a însoţit în apă, înotam împreună, comunicam în permanenţă iar eu făceam exact mişcările, forma de înot a Entităţii. După cele 40 de minute Entitatea a ieşit din apă şi mi-a spus să o urmez. Am urmat-o, am mers de-a lungul plajei până la nişte stânci. Mergând, Entitatea mi-a spus:

— Vei primi un dar de la mine.

Când am ajuns la acele stânci, Entitatea s-a aşezat pe una dintre ele şi imediat s-a şi ridicat. Am înţeles, de fapt mi s-a comunicat telepatic, să mă aşez pe aceeaşi stâncă. M-am aşezat în acelaşi loc, iar Entitatea a dispărut vederii mele. După câteva secunde, capul meu s-a întors automat, ca mişcat de un resort nevăzut. S-a întors spre partea dreaptă, am privit în jos, spre apă şi tocmai atunci se retrăgea un val iar în urma valului am văzut pe nisipul umed un obiect lucitor. Ceva frumos, transparent aproape nepământesc de strălucitor. Primul meu gând a fost că s-ar putea să fie un corp de meduză eşuată pe nisip. M-am ridicat gândindu-mă că dacă este o meduză trebuie să o arunc în apă să nu moară. M-am apropiat, am făcut doi paşi şi aplecându-mă am luat acel obiect ciudat în mâna stângă. Eu mă aşteptam să fie … moale, dar am constatat cu surprindere că este tare şi m-am cutremurat simţind duritatea, densitatea acelui obiect atât de minunat. Luându-l cu mâna stângă l-am pus în palma dreaptă şi-l priveam, însă chiar în clipa aceea a apărut Entitatea în faţa mea şi mi-a spus:

— Iată darul meu pentru tine.

Mi-a explicat ce este şi cum poate fi folosit. L-am folosit în aceeaşi zi toată după-amiaza. A dat rezultatele promise. Voi numii darul Cristal fiindcă se aseamănă foarte mult cu cristalul de cuarţ. Am văzut multe imagini în acel Cristal. Încă nu-i cunosc toate posibilităţile de utilizare dar

Entitatea mi-a spus că voi fi iniţiată în permanenţă pentru a-l putea folosi ori de câte ori va fi nevoie.

În ziua următoare, pe 27 august, am ajuns pe plajă la ora 1035. Eram singură. După o baie în mare de circa 30 – 40 minute şi după câteva minute bune de plajă la soare, iată că apare lângă mine Entitatea Superioară, cea care îmi făcuse acele intervenţii. Ea a spus:

— Am venit să văd cum se prezintă operaţia executată de noi pe corpul tău astral, în urmă cu două zile. Întinde mâna.

Am întins mâna stângă a corpului astral, după aceea s-a mişcat automat şi mâna corpului fizic care a făcut aceeaşi mişcare. Entitatea a privit cu atenţie palma, apoi cu laserul care ţâşnea din degetele-i astrale a făcut din nou o mică incizie, sau mai bine zis a deschis crestătura veche, dar numai deasupra acelui grăunte de să-i zicem cristal inoculat în palma mea. Între timp apăruseră şi celelalte Entităţi, „asistenţii doctorului” care executase operaţiile de fiecare dată. A întins mâna în care i s-a pus ceva, un obiect asemănător cu un capac. Entitatea Superioară a înşurubat obiectul-capac pe cristalul din palma mea, iar apoi cu laserul din degete a suturat din nou incizia. A urmat ca şi data trecută o lucrare în palma dreaptă apoi la ochi s-a executat aceeaşi operaţie pe fiecare aşa cum se făcuse la început în palma stângă. Pe urmă a trecut la Ajna, cel de-al treilea ochi. Aici s-a

petrecut ceva deosebit în sensul că după deschiderea ţesutului... astral (şi poate nu numai astral) prin aceeaşi incizie efectuată cu ajutorul laserului, Entitatea a pulverizat dintr-un fel de recipient asupra Ajnei, o pulbere fină de culoare aurie, apoi cu un aparat parcă a lustruit a finisat deasupra Ajnei, apoi a închis dispozitivul la loc prin acelaşi procedeu cu laser, sau cea ce am crezut eu că este un laser. M-a privit şi a spus:

— Da este bine, este chiar foarte bine cum se prezintă ceea ce am lucrat pe tine.

A simţit întrebarea din mentalul meu şi a mai adăugat:

— Ceea ce am făcut este echivalentul unui acord fin, deci am efectuat un acord fin a lucrării ce urmează să funcţioneze după cele mai înalte standarde în vederea cunoaşterii şi pătrunderii mentalului celor cu care vei veni în contact mental. Iată deci ce ţi s-a făcut, ce am lucrat asupra ta. Nimic altceva decât dezvoltarea la cei mai înalţi parametri a cunoaşterii a evoluţiei spirituale la care puteţi ajunge voi pământenii, pentru a vă putea ajuta semenii în evoluţia lor spirituală. Noi vamfienii am putea să vă ajutăm şi altfel dar voi sunteţi blocaţi, limitaţi şi aveţi chiar o teamă nejustificată de a nu vi se face ceva rău, ceva dăunător fiinţei voastre şi pe urmă mai intervin şi mentalităţile închistate nu în ultimul rând cele religioase. Învăţăturile religioase oricum nu sunt ceea ce ar trebui să fie, şi acest lucru se-

ntâmplă pentru că în 2000 de ani de când au fost date de MARELE ÎNVĂŢĂTOR, IISUS CRISTOS, au deviat mult de la sensul iniţial.

Voi, pământenii nu puteţi pricepe că nu de noi vamfienii trebuie să vă temeţi ci, în primul rând, de voi, de cea ce aveţi în voi în fiinţa voastră în mentalul vostru, voi sunteţi plini de răni, iar rănile voastre sunt consecinţele gândurilor voastre negative. Noi vă putem ajuta dar numai la cererea voastră. Aşteptăm S.O.S-ul vostru.

La rândul meu am întrebat:

— Entitate, spune-mi la ce-mi va folosi ceea ce mi-aţi făcut?

— Exact la cele spuse, la a-ţi ajuta semenii, să pătrundă cunoaşterea. Vei vedea cum te vor căuta, vor simţi nevoia să fie în preajma ta cei dornici de cunoaştere. Când îţi vor cere ajutorul tu trebuie să-l dai, să-i ajuţi. Vei vedea, vei sesiza rezultatele uimitoare care se vor produce în prezenţa ta în cei care nu progresează prea mult pe plan mental şi spiritual.

Tu le vei putea oferi ce trebuie îi vei scuti de mulţi ani de căutări, de bâjbâieli prin ceaţa pământeană. Tu vei simţi, vei şti cui şi cât îi poţi oferi din cele ce tu deţii. Tu ai primit multe confirmări, acum gata cu ... îndoielile şi ... neîncrederea. Tu eşti un canal prin care noi, vamfienii vom ajuta pe mulţi pământeni să

evolueze, acesta îţi este menirea, misiunea, să împărtăşeşti şi semenilor tăi, dornici de cunoaştere, cele ce ştii de la noi. Nu te-am ales la voia întâmplării, acum şti şi acesta. Multe obstacole ţi-am luat din cale, iar cele crezute de tine „obstacole „nu erau decât metode de-ale noastre de a te ajuta, acum eşti conştientă de toate acestea. Noi te supraveghem, suntem în contact mental în permanenţă cu tine. Tot cea ce ţi se cere să faci, are un scop bine determinat. Îţi vor ieşi în cale persoanele cu care trebuie să conlucrezi sub îndrumarea noastră. Tu trebuie să ştii că voi cei care veţi fi grupaţi într-o … schemă, de care nu eşti străină, sunteţi ajutoarele noastre a vamfienilor acolo în plan fizic, şi veţi face ceea ce va trebui să faceţi pentru a vă ajuta semenii să se apropie de TRAIECTORIA LUMINII. Desigur vor exista şi probe şi ele nu vor fi uşoare dar sunt necesare. Numai cei puternici, cu un mental şi voinţă puternică le vor trece. Odată probele trecute avem şi noi convingerea că putem oferi următoarele „recompense „celor avansaţi. Recompensele vor fi alte şi alte deschideri spre o mai profundă cunoaştere în metafizică, în tainele oculte, în enigmele şi cunoştinţele despre Univers.

După cele transmise Entitatea, mai bine zis entităţile au dispărut şi am rămas singură. Puteam acum vedea la mare distanţă. Ajungea doar să doresc să văd ce se întâmplă într-un anumit loc şi-mi apăreau imagini din acel loc. Localizam persoane şi le vedeam acţiunile, le simţeam stările şi mă puteam afla unde aş fi dorit. Am făcut în

primele zile mai ales acest „joc „apoi l-am abandonat. La început era oarecum atractiv, dar azi îl fac numai la nevoie, deşi pot fi când doresc într-un anumit loc, sau lângă o anumită persoană. Când va fi nevoie, doar atunci le voi folosi toate aceste puteri care au existat în stare latentă în mine multe mii de ani. Încă mai dormitează în semenii mei sau în cei mai mulţi dintre semenii mei, fără ca aceştia să ştie că ar putea mult punându-şi în funcţie mentalul şi implicit capacităţile latente.

Doresc tuturor cititorilor trezirea din starea letargică a capacităţilor mentale! Transmit tuturor Pace şi Iubire!

Munţii Vâlcan

Astăzi, 7 ianuarie 1999, am primit un plic de la o persoană din Sântana din judeţul Arad. Această persoană, Gicu Dan, mi-a trimis o fotografie care reprezintă un loc minunat din Munţii Vâlcan. Am citit scrisoarea şi după câteva rânduri doar am întrerupt cititul şi am trecut la „survolarea" locului imortalizat pe peliculă. Am testat poza cu palma dreaptă aşa cum testez eu chiar şi corpul uman şi am simţit ceva deosebit, o vibraţie de o înaltă frecvenţă şi deodată prin dedublare mă aflam acolo, nu mai eram în camera mea de lucru, ci în mijlocul naturii în acel loc pe care îl testasem cu palma. M-am dus direct la pietrele pe care le văzusem în fotografie, dar acum le vedeam aievea în faţa ochilor mei astrali,

imateriali. Vedeam prin Ajna chakra.

M-am aşezat pe piatra despre care prietenul şi fratele meu întru cunoaştere Gicu Dan îmi povestise cândva şi iată că am simţit că din adâncul pământului urcă un fluid energetic care m-a străbătut prin coloana vertebrală. Am simţit acel fluid energetic cum mă străbătea. Odată cu acel fluid energetic am primit şi informaţiile următoare:

Cândva aici pe acest loc vieţuiau fiinţe luminoase numite, Marii Preoţi. Aceştia se ocupau cu menţinerea şi întreţinerea graniţelor energetice ale Marii Dacii. Tot aici se afla şi o şcoală de iniţiere în tainele esoterice şi totodată era un centru puternic şi sacru precum cel din Sarmizegetusa Regia.

Multe mari spirite care acum se află în corpuri imateriale, corpuri energetice, şi care au trăit atunci aici, acum vin în acest loc unde cândva şi-au îndeplinit cu cinste misiunea încredinţată în plan fizic şi corp carnal.

Fiind şi eu în corp astral am intrat în comunicare cu aceste Mari spirite care cândva vieţuiau în acest loc sacru. Ele mi-au comunicat următoarele:

În adâncul pământului pe linie verticală cu această piatră care se aseamănă foarte mult cu sculptura lui Brâncuş intitulată „Poarta sărutului”,

se afla o încărcătură energetică. În permanenţă din acel loc se emite energie benefică spre suprafaţa pământului. Puterea şi frecvenţa energetică a despicat această piatră când vibraţia negativă a formelor gând emise de oameni a ajuns până la nivelul de altitudine a acestui loc. Atunci a fost o luptă între cele două energii, cea benefică şi pură emisă din adânc din conul de lumină aflat în adânc şi energia negativă emisă de locuitorii acestei zone terestre. Dar până la urmă a învins LUMINA, energia benefică pozitivă cea captată de vârful conului energetic din adânc, din crucea energetică telurică. Deci prin acest loc se emite un fluid captat din unda fluidică energetică emisă de soare şi captată de PIRAMIDA LUMINII CELESTE, cunoscută pământenilor cu denumirea de „Marea Piramida”.

Acolo unde au existat locuri sacre şi spirite luminoase s-au format conuri de lumină, conuri energetice, cu alte cuvinte s-au emis nişte fuioare energetice telurice şi acestea se fac un fel de noduri telurice, sau conuri de energie pozitivă. Din acestea se emit fluide energetice zonei în care au trăit marile spirite care şi-au adus contribuţia la iluminarea zonei şi a locuitorilor din aceea zonă.

Marile Spirite după ce s-au desprins total de corpul grosier şi au trecut pentru totdeauna în alte spaţii dimensionale revin uneori să revadă lucrarea lor din plan fizic. Iată de ce ne aflăm aici Melfior Ra. Venim şi chemăm în acest loc pe cei care ne urmează în plan fizic şi îi îndrumăm şi le

oferim energie, lumină ca la rândul lor să poată oferii lumina celor doritori. Iată de ce a trebuit să primeşti acea fotografie cu acest loc şi de ce la rândul lui Gicu Dan a trebuit să vină aici cândva, ca prin voi să putem comunica lumii pământene aceste informaţii. Iată de ce a venit aici şi Constantin Brâncuş, marele spirit care a sculptat în piatră cea ce a văzut aici şi anume: cele două energii yn şi yang, efemerul şi eternul, femininul şi masculinul, pozitivul şi negativul, îngemănarea şi separarea.

După reîntoarcerea ta în corpul carnal ne vei revedea şi cu ochii fizici pe fotografia care desemnează acest loc. Ne-am folosit de puterea energetică a acestui loc pentru a ne putea arăta pământenilor, ne-am folosit de lumini şi umbre pentru a ne arăta înfăţişările avute cândva când vieţuiam pe aceste meleaguri şi în acest spaţiu dimensional.

Noi mai venim din când în când şi purificăm locul aici când vibraţiile impure ale pământenilor, a locuitorilor din zonă ajung până aici. Nici acum nu suntem indiferenţi la ce se întâmplă pe pământ şi cu atât mai mult în această zonă unde noi am vieţuit cândva şi am lucrat pentru reinstaurarea Luminii pe pământ.

Iată ce a trebuit să afli de la noi şi de ce ţi-a fost înmânată fotografia acestui loc. Tu ştii că şi cu Sfinxul tot prin intermediul unei fotografii ai intrat în comunicare ca mai apoi să ajungi să-l vezi de aproape să te poţi convinge de ceea ce ştiai doar din călătoriile astrale. De aceea ţi s-a dat puterea de a intra în contact cu oameni şi locuri

cu entităţi materiale prin starea vibraţională, pentru a avea posibilitatea descifrării unor taine şi comunicarea acestora semenilor tăi pământeni. Acum după ce te vei reîntoarce în trupul carnal ne vei vedea în fotografia primită şi cu ochi fizici şi la rândul tău ne vei putea face cunoscuţi tuturor celor care au primit aceste informaţii prin tine emise de noi.

Am revenit în trup şi am privit fotografia care se afla pe pieptul meu, pentru că ieşisem din trup când priveam la ea. Acum am văzut foarte clar cea ce mai înainte cu câteva momente văzusem doar prin Ajna chakra, acum aveam în faţa ochilor şi în plan fizic acele entităţi de lumină cu care comunicasem în plan astral, în locul sacru descris mai sus. Se văd nenumărate entităţi probabil acestea vor fi văzute şi de cititorii care sunt pregătiţi să le vadă. Entitatea cea mai luminoasă şi mai pregnant vizibilă poate fi văzută în fotografie mergând şi urmărind cu privirea cărăruia de printre copaci. Pe linie verticală cu această entitate se mai află încă două entităţi de asemeni piatra cea despicată reprezintă două entităţi una feminină şi cealaltă din dreapta masculină şi mult mai clară. De asemeni pe aproape fiecare copac se află câte una sau două entităţi precum şi pe sol sunt mai multe capete de entităţi energetice. Toate acestea s-au folosit de tot cea fost posibil ca: Lumină şi umbră, copaci, iarbă crenguţe uscate, pietre etc. pentru a-şi imortaliza pe peliculă existenţa energetică şi imaterială dar conştientă, şi de dincolo de timp şi spaţiu. De asemeni, trei cruci formând un triunghi

marchează acest loc binecuvântat de Dumnezeu.

Multe s-ar mai putea spune despre cele ce cuprinde această fotografie dar mă voi rezuma doar la câteva concluzii că aceste entităţi care sunt imortalizate pe fotografie se aflau în acel loc şi în acel timp pentru curăţarea locului de vibraţii negative care au ajuns până în acel loc. Ele au curăţat atât solul cât şi atmosfera de impurităţile emise de oameni. Ele au dorit să intre în contact cu pământenii să comunice că încă se ocupă de această zonă deşi nu se mai manifestă prin trup grosier carnal ci prin corpuri energetice. Au mai dorit să ne comunice că nu numai prin corpuri grosiere materiale se poate exprima şi manifesta o conştiinţă. Că de fapt corpul carnal este doar una din formele inferioare prin care se poate manifesta un spirit.

Doamne cât de multe entităţi şi-au lăsat amprenta vibraţională în această fotografie şi câtă încărcătură energetică benefică oferă. Mulţumesc tuturor entităţilor de lumină cuprinse în această fotografie pentru informaţiile oferite şi pentru fluidul care mi-a străbătut fiinţa când mă aflam în preajma lor. Mulţumesc şi pentru fluidul care l-au emis prin holograme în fotografie făcându-se cunoscute. Mulţumesc şi pentru fluidul emis către toţi privitorii şi cititorii celor descrise despre acest loc sacru.

Sarmizegetusa – Regia

24 de ore în Sanctuarul Dacic

În ziua de 30 august 1996, însoţită de un grup de prieteni, iniţiaţi şi ei în tainele esoterice, am urcat pe Muntele Sacru, în Sanctuarul Dacic, Sarmizegetusa Regia.

Întregul grup cu excepţia mea, parcurgeau acel drum pentru prima oară de asemeni şi şoferul care conducea maşina, un Are, tot pentru prima oară parcurgea acel drum, spre Sarmizegetusa Regia, din Munţii Orăştiei.

Întrucât din grup numai eu mai fusesem acolo, şi din lipsa de semne convenţionale indicatoare de circulaţie, atât şoferul cât şi membri grupului m-au întrebat uneori dacă acela este drumul pe care trebuie să mergem. Deoarece la ramificaţii de drum, intersecţii nu aveai după ce să te orientezi, decât după ... intuiţie, soare, cursul apei şi eventual puncte de reper naturale. Aceasta în cazul în care ai mai fost în vechiul loc de cult al strămoşilor noştri, şi să fi memorat vizual cele parcurse. Iată-mă deci fără voia mea „ghid turistic" spre acele înălţimi atât fizice cât şi metafizice. Până la un anumit punct, îmi reaminteam că mai văzusem acele locuri dar, sinceră să fiu, eu nu eram deloc atentă la drum. Când eram întrebată dacă acela este drumul întotdeauna spuneam da este cel bun. Deşi ştiam în sinea mea că nu mai văzusem acele obiective, pe care acum le priveam cu uimire. Mă întrebam şi eu ce se întâmplă cum de îmi este absolut nou acel peisaj şi obiective? De exemplu bazine de beton pline cu apă, care ştiam precis că în urmă

cu un an nu le mai văzusem. Dar când eram întrebată răspundeam că acela este drumul, şi îi făceam pe cei din grup să creadă aceasta, ei îmi acordau încrederea deplină dar eu ştiam bine că nu pe acel drum urcasem în urmă cu un an.

De ce spuneam că acela este drumul? Simplu, pentru că de câte ori priveam în faţa maşinii prin parbriz, îl vedeam pe ghidul meu spiritual astral Zen, în faţa maşinii şi îmi spunea, îmi comunica telepatic să-l urmez, deci nu mă puteam îndoi şi nici nu puteam face altfel decât ce îmi cerea, în repeta să îl urmăm şi să nu ne abatem din drum. Am urcat până sus, pe un drum secundar şi foarte dur, aproape impracticabil, ca la un moment dat şoferul, îngrozit de bolovănişuri şi curbe scurte şi îngustimea drumului a început să ne facă scene de nesiguranţă şi aşi zice eu incompetenţa profesională. Când ajunsesem la limita răbdării şi a suportării scenelor, iată că dintr-odată spre bucuria şoferului în partea stângă a apărut, când numai speram, un indicator, o săgeată pe care am văzut-o clar cu toţii: SPRE SARMIZEGETUSA! Bucurie mare pentru toţi, dar cel mai tare s-a bucurat şoferul. A oprit maşina şi a decretat sus şi tare că pe acea cărare trebuie să meargem spre ţinta noastră. Eu bine ştiam că maşinile pot merge până la poarta principală a Sanctuarului, a cetăţii dacice. Am convenit să facem un popas, iar eu cu M m-am îndepărtat de grup şi am mers încă o serpentină două de drum să vedem dacă se zăreşte cetatea, dar spre regretul nostru nu am zărit nimic şi ne-am reîntors la grup. Între timp

„amabilul” şofer, ne debarcase cu bagaje cu tot şi a făcut cale întoarsă spre „civilizaţie”. Neavând încotro ne-am luat rucsacurile în spate şi am început urcuşul prin pădure, pe o potecă de toată frumuseţea. Dacă nu am fi parcurs acel drum prin pădure nu am fi fost demni să intrăm în Sanctuar, pentru că în acele minute de comuniune cu natura ne-am apropiat de Dumnezeu, înţelegându-l lucrarea. Era o linişte plăcută, simţeam în aer particulele de prana. Dintr-odată ne-am simţit rupţi de realitatea dură a planului fizic, eram cu toţii într-o stare de plutire şi beatitudine nemaiîntâlnită. Eram cu adevărat copiii Tatălui Creator, nu mai aveam vârsta, nu mai aveam sex şi niciun fel de greutăţi, eram fericiţi şi liberi aşa cum poate numai strămoşii noştri daci s-au simţit acolo în acea cetate fără egal. Am mers aşa un timp, apoi când au început să ne apese rucsacurile, au început comentariile. De ce nu ne-a adus maşină până la cetate, de ce nu le-am spus că trebuie să meargă cu greutatea în spate, etc. Eu mă simţeam oarecum vinovată şi mă rugam Divinităţii să ne ajute să putem suporta acel drum numit chiar de mine Golgota. Iată că din nou bunul meu ghid spiritual astral Zen, mi s-a arătat şi mi-a spus:

— „Sunteţi ajutaţi dar nu vă daţi seama. Nu sunteţi conştienţi de ajutorul pe care vi l-am dat dar toate la vremea lor, toate numai la timpul cuvenit”.

Am făcut un scurt popas şi am spus colegilor mei de grup şi … preocupări cele comunicate de Zen, bineînţeles că nu eram noi într-un totul de

acord cu cele spuse de Zen. În apropiere am descoperit o cabană din lemn masiv, am fost bucuroşi, în caz de nevoie avem un acoperiş, dar am continuat drumul. Din nou am devenit sprinteni şi plutitori nu ne interesa nimic decât frumuseţile naturii şi tot ceea ce ne înconjura ne incita şi ne uimea frumuseţea şi pacea care domnea acolo ca la ea acasă. După încă vreo 20 minute iată că dintr-odată în faţa noastră s-a ivit o deschidere şi uimire în faţa noastră era SANCTUARUL DACIC, cu toate minunile şi frumuseţile lui. Eram fascinaţi de deschiderea survenită, am lăsat bagajele jos şi am intrat cu sfială ca într-o biserică în vechiul Sanctuar. Ne-am aşezat, ne-am lipit de pământ, parcă am făcut o comuniune cu vibraţia locului, nu s-a rostit mult timp niciun cuvânt, ni s-ar fi părut o impietate, dacă am fi poluat cu vocile noastre acel măreţ TEMPLU.

După ce am intrat în rezonanţă cu locul, după un timp de ore întregi, am început să schimbăm impresii, dar numai în şoaptă să nu deranjăm. Simţeam că nu eram numai noi acolo, simţeam prezenţe în jurul nostru şi le mulţumeam mental pentru primirea făcută, nu ne mai saturam să privim şi să simţim vibraţia muntelui. Acolo în mod sigur timpul nu mai corespunde cu cel convenţional şi cunoscut în oraşe sau în aşezările de jos din câmpie. Acolo este o altă realitate care numai cei puri şi pătrunşi de spiritualitate o pot simţi şi cunoaşte. Dar există acolo ceva ce nici cuvintele nu pot cuprinde. Ne-am aşezat în mijlocul Soarelui de Andezit, fiecare într-o rază.

Fiind numai cinci lăsam câte o rază liberă între noi. Era un soare cald şi vibratoriu, ne încărca de energie benefică, o simţeam cum ne pătrunde şi ne încălzeşte întreaga fiinţă până la corpurile cele mai subtile ale întregului nostru. Apoi am intrat cu sfială în interiorul Calendarului Dacic. Uimirea era fără margini, întreaga noastră făptură transmitea iubire şi veneraţie Marilor Preoţi din Sanctuare. Celor a căror amprentă vibraţională se simte atât de pregnant şi acum în acele locuri sacre. Am mângâiat fiecare lemn, fiecare piatră care semnifică o anumită zi, ne uimea ingeniozitatea celor care au conceput cu atâta măiestrie acel calendar unic, valabil pentru mii de ani.

Am trecut apoi la sanctuarele patrulatere şi am intrat în rezonanţă cu ele şi cu ceea ce se întâmpla acolo cu mii de ani în urmă. Apoi sanctuarele rotunde. Rotondele s-au bucurat de întâlnirea noastră cu ele, cu spiritele celor care au slujit cândva în ele. Informaţiile curgeau, curgeau prin Zen spre noi ca un izvor a cărui apă lină se revărsa şi curgea spre întâlnire cu Marea cea Mare. Am dorit apoi să cunoaştem întreaga Cetate, aşa că am ieşit din Sanctuar şi ne-am bucurat ochii şi sufletul cu ceea ce, alţii, alte popoare au ştiut mai bine decât noi să-şi pună în evidenţă, adică înalta măiestrie a înaintaşilor. Cu nimic nu este mai prejos zidul care înconjoară cetatea prin robusteţea lui şi prin ingeniozitatea gândirii, a conceperii lui şi apoi a construcţiei lui, decât Marele Zid Chinezesc.

Nu este preocuparea mea aceasta dar cei care se ocupă cu aceste vestigii cred că fac mult

prea puţin pentru cunoaşterea lor acum, s-ar cuveni ca emisiuni TV să ofere oamenilor aceste vestigii pentru a trezi în urmaşii celor care le-au realizat cinstea cuvenită, că nu multe sunt popoarele care se pot mândri pe drept cu înaintaşi că ai noştri. Drumul pietruit, porţiunea de drum pietruit care a fost descoperit nouă ne va arăta rezistenţa strămoşilor şi înaintaşilor noştri, câte drumuri se pot compara cu acela! Dar să revin la ceea ce de fapt face obiectul acestui material. Întregul grup am fost cazaţi la Cabana UNESCO. O cabană foarte frumoasă în ceea ce priveşte construcţia ei, dar îngrijirea ei lasă mult de dorit, păcat. Seara când a venit cabanierul, discutând cu el ne-a spus că va ploua şi îi pare rău de noi că vom coborî muntele pe ploaie, s-a uitat spre cer şi a spus: „se pune pe ploaie, începe cât de curând, chiar de acum de cu seară”. În timp ce el, spunea acesta, Zen, ghidul meu astral mi-a comunicat:

— „Nu te teme, nu va ploua cât timp vei fi aici. Chiar în această seară vi se va arăta luna şi prin ea o parte din cunoaşterea strămoşilor voştri”.

M-am prefăcut că îl cred pe cabanier, da acum eram sigură că de data aceasta va fi altfel de cum crede acel om simplu care se orienta după aştri, semne, după nori, vânt şi ceea ce se numeşte cer şi care totdeauna i-au fost certitudini. Într-un fel îmi părea rău că va fi dezamăgit, dar sinceră să fiu doream atât eu cât şi cei din grup să ne bucurăm de o vreme senină.

Seara la crepuscul, am intrat din nou în TEMPLUL SACRU în mijlocul SOARELUI de ADEZIT, unde am făcut o meditaţie. Ne-am aşezat din nou pe razele Soarelui de Piatră, dar cât mai aproape posibil acel Sacru Altar din mijlocul Soarelui. În faţa fiecăruia ardea câte o lumânare. Am început meditaţia, era o atmosferă şi o înaltă vibraţie de TEMPLU DIVIN. Când am încheiat meditaţia lumânările erau pe sfârşite. Meditaţia a fost închinată Divinităţii. Când am intrat în starea de meditaţie, eram înconjuraţi de entităţi de lumină, acestea ne-au însoţit pe tot parcursul călătoriei astrale, cât şi pe timpul şederii noastre acolo. După meditaţie ni s-a comunicat informaţii cu privire la acel loc sacru. Am văzut – ştiut – înţeles ce se întâmplă acolo cu 100 de ani înainte de Cristos. Informaţiile le primeam prin clar auz şi vizual prin imagini. De fapt a fost o regresie în timp în care vedeam din plan astral ce se întâmplă la acea dată în acel loc. Apoi am revenit în prezent. Entităţile de Lumină care ne înconjurau şi ne supravegheau s-au oferit să ne comunice informaţiile pe care le doream.

La începutul meditaţiei s-a simţit un vânt ca o briză, o boare plăcută şi caldă, apoi timp de câteva secunde s-au scuturat asupra noastră câţiva stropi divini, a fost o ploaie de foarte scurtă durată. Entităţile ne-au comunicat că acei stropi au fost daţi special pentru a ni se oferi anumite informaţii prin intermediul lumânărilor. Într-adevăr două lumânări au fost stinse şi odată cu stingerea lor

am primit telepatic informaţiile cu privire la semnificaţia acelor lumânări a ceea ce reprezentau ele. Când am ieşit din starea de meditaţie în jurul nostru era întuneric, doar în faţa noastră era lumina flăcării lumânărilor iar în jurul nostru lumina entităţilor care ne însoţeau, ghizii noştri spirituali astrali, deşi nu toţi cei din grup îi vedeau prin Ajna. Dar Ei erau prezenţi şi ne ajutau. După câtva timp, timp în care deşi meditaţia propriu-zisă se încheiase, noi, totuşi eram nemişcaţi şi pătrunşi de înalta vibraţie a locului şi a celor ce ne înconjurau. Rămăseserăm pe locuri şi astfel fiecare comunica mental cu ghidul său şi trăiam clipe de înaltă spiritualitate şi închinare Divinităţii. Apoi a apărut în toată splendoarea măreţiei ei LUNA. Ne-am ridicat, ne-am deplasat spre ieşirea din Sanctuar, priveam de la intrarea din Sanctuar, întregul loc şi atunci ni s-a relevat înalta cunoaştere esoterică a Marilor Preoţi din acel locaş de cult. La o anumită oră în noapte Luna îşi trimite luminozitatea numai asupra Sanctuarului. În acele clipe nu mai există nimic sub lumina lunii decât Sanctuarul. Atunci există posibilitatea cea mai benefică şi pregnantă a călătoriilor în timp, a călătoriilor astrale efectuate prin metoda dedublării. Atunci se creează un culoar energetic benefic prin care se pot efectua asemenea călătorii fără niciun fel de pericol. Acel culoar energetic este străjuit de entităţi de lumină care sunt ca nişte parapeţi de-a lungul culoarului prin care cu uşurinţă străbat spiritele în stare de veghe pentru a-şi primi cunoaşterea şi vibraţia necesară în spaţii

dimensionale înalte. Iată aici Marii Preoţi îşi iniţiau discipolii la anumite ore din zi şi din noapte, când astrele erau într-o anumită conjunctură. Cuvintele nu pot exprima şi transmite vibraţia acelor clipe trăite atunci şi acolo.

Târziu, după miezul nopţii şi ne-am oferit somnului. Dimineaţa odată cu soarele ne-am făcut apariţia şi noi în Templul Dacic, de data aceasta ne-am aşezat după cum ni s-a indicat de către Entităţile de Lumină, în Sanctuarul patrulater din partea stângă a Soarelui de Andezit. Acolo fiecare din noi a simţit prin vibraţie chemarea trecutului şi a locului ştiut de el cândva, şi astfel ne-am aşezat pe câte o coloană de piatră şi am făcut din nou o meditaţie – rugăciune închinată SOARELUI, marelui RA. Din nou entităţile de lumină erau în jurul nostru şi ne ofereau cu atâta iubire spirituală informaţii. Ni s-a comunicat că în acel Sanctuar patrulater, se efectuau în urmă cu 2100 ani sfinţirea Marilor Preoţi, a celor care trecuseră toate examenele necesare şi probele dure la care erau supuşi cei dornici de a-şi oferi întreaga viaţă Divinităţii prin slujirea în Marile Sanctuare, şi izolarea lui faţă de lume şi interese materiale. În acest Sanctuar se celebra investirea lor cu titlu de Mare Preot. Apoi aceştia îşi luau în primire funcţiile şi misiunile lor în Templul Sacru în care erau repartizaţi. Acolo erau temple în care se făceau închinări anumitor zeităţi şi aştri. Acel patrulater din stânga Soarelui de Andezit era închinat Soarelui şi festivităţilor de investire a

viitorilor Mari Preoţi. Am văzut ca într-un film aceea ceremonie de investitură cu înaltul titlu de Mare Preot a unui cunoscut care acum este medic chirurg. Atunci devenise Mare Preot şi a fost repartizat în patrulaterul din partea dreaptă a Soarelui de Andezit, templu închinat LUNII – zeiţei Hecate.

Toţi Marii Preoţi erau îmbrăcaţi în alb, într-un fel de robe albe cu glugi şi se închinau Marelui Zeu SOARE – RA, dătătorul de viaţă. Urma închinarea la celelalte zeităţi. Fiecare Mare Preot avea teritoriul lui, un triunghi format din trei coloane, acestea reprezentau o anume zeitate, doar Soarele (cel numit de andezit), semnifică Marea Zeitate, considerată Divinitatea Absolută şi dătătoare de viaţă Zeitatea Solară în întregime. Cele zece raze semnificau de fapt cele zece puteri deţinute de Divinitate ca: LUMINA, CĂLDURA, VIAŢA, STRĂLUCIRE, VEŞNICIE, CREŞTERE, ÎNCOLŢIRE, MATURITATE, FERTILITATE ŞI REGENERAREA. Regenerarea are atribuţia tuturor fiinţelor şi plantelor, atunci se ştia clar că totul este supus transformării, regenerării şi reîncarnării. Se ştia că nu există moarte decât o trecere şi o schimbare în mai bine. Acolo în Altarul din mijlocul Soarelui de piatră nu pătrundea nimeni decât Marele Preot Divin. Acest Mare Preot Divin, era singurul care avea îmbrăcămintea de culoarea soarelui, de un galben auriu, ceilalţi Mari Preoţi erau îmbrăcaţi în alb. Discipolii care se prezentau pentru investitura de Mare Preot, erau îmbrăcaţi în robe de culoare alb-gri, un alb

nu tocmai imaculat. Dacă în timp de trei ani îmbrăcămintea lor nu devenea alb-strălucitoare erau îndepărtaţi din Marele Templu, li se ofereau funcţii mai mici. Dar credinţa lor îi ajuta să nu li se întâmple o asemenea ruşine. Atât veşmântul material cât şi cel energetic primea strălucire.

Entităţile de Lumină, apoi ne-au dat sfaturi, ce anume avem de făcut cum să procedăm pentru a ne îndeplini misiunile acum în acest timp de trecere de la o civilizaţie la alta. Ele au mai spus „A SOSIT TIMPUL" tot ceea ce nu se supune schimbării va fi măturat, a început curăţenia planetei. Toţi cei care nu doresc să-şi ridice vibraţiile şi să se închine Divinităţii vor dispărea în scurt timp. Divinitatea nu mai vrea să triumfe pe pământ ura, minciuna, răzbunarea, ci doreşte Pace, armonie şi iubire între oameni. Toţi cei care vor înţelege aceasta vor fi ajutaţi de noi să-şi îndeplinească misiunile şi le vom uşura sarcinile, curăţindu-le calea în drumul spre Lumină şi Adevăr. Ceilalţi vor fi îndepărtaţi pentru a nu mai fi obstacole în calea împlinirii hotărâte de Tatăl Ceresc.

După această meditaţie închinată Luminii, Soarelui şi după informaţiile primite eram conştienţi că ceva s-a întâmplat cu noi, eram mai buni, mai luminoşi, mai puri. Deşi ziua precedentă fusese ziua noastră fără hrană, după cele întâmplate nimănui nu îi era foame sau sete, chiar şi numai ghidul la mâncare era o impietate.

Timpul parcă zbura şi iată că se apropia ora despărţirii noastre de acel loc Sacru. Cu toţii simţeam durerea, regretul despărţirii mult mai pregnant ca atunci când te-ai despărţi de o fiinţă dragă. Toţi căutam singurătatea ca într-o stare de transă străbăteam templu după templu, meditam şi comunicam cu entităţile de Lumină care ne însoţeau paşii şi gândurile. Cei care încă nu vedeau entităţile astrale, le simţeau apropierea prin vibraţiile emise de ele. Am făcut câteva fotografii în care am invocat o anume entitate de Lumină să ne ofere imaginea Sa pe film pentru a putea confirma şi celor neîncrezători trăirile noastre din acel sacru loc.

Entităţile de Lumină care ne-au însoţit pe tot timpul şederii noastre acolo au luat diferite forme şi le-am imortalizat în fotografii. Astfel se lasă văzute numai celor care au ajuns la un anumit grad de puritate. La un moment dat am văzut clar o înaltă Entitate de Lumină, căruia i-am închinat însăşi viaţa mea. Am fotografiat-o şi aceea fotografie transmite o înaltă Vibraţie, deşi nu este vizibilă ochiului fizic Entitatea, dar vibraţia Ei o simte oricine.

Cu mare regret în suflet ne-am luat rămas bun de la Sanctuarul strămoşilor noştri şi exact la împlinirea celor 24 de ore am început coborârea. De data aceasta am coborât pe drumul principal. După circa 2 ore de drum am avut cea mai pregnantă confirmare că am fost ajutaţi într-adevăr la urcarea noastră pe munte, prin faptul că

am urcat pe drumul forestier. Drumul principal, datorită ploilor îndelungate, pe o distanţă de aproximativ 2 km, era impracticabil, cu indiferent ce vehicul nu s-ar fi putut trece pe acolo. Abia atunci am realizat cu adevărat ajutorul care ni s-a dat în urmă cu 24 de ore la urcare, de către ghidul nostru astral. Atunci am conştientizat şi am mulţumit entităţilor de lumina şi ghidului nostru pentru ajutorul dat. Acum ştiam că dacă nu mergeam urmându-ne ghidul pe drumul forestier, aveam de urcat vreo 3,4 ore cu greutatea în spate, întrucât niciun fel de maşină nu ar fi putut parcurge acel drum deteriorat.

Nu după mult timp a apărut în calea noastră o maşină, un Are, care ne-a dus până la prima staţie de autobuz, în Costeşti. Cu autobuzul am mers până în gara Orăştie, deşi staţia de autobuz era în celălalt capăt al oraşului. Am sosit cu 5,10 minute înainte să sosească trenul cu care plecam mai departe.

Iată cum toate şi totul ne-a fost pregătit ştim bine că de SUS. În semn de omagiu, de mulţumire am scris cele ce aţi citit, pentru a aduce şi pe această cale mulţumirile mele şi ale tuturor celor din grup, entităţilor de Lumină care ne-au fost atât de binevoitoare.

Slavă şi mărire strămoşilor noştri Daci, care prin trecerea lor ne-au lăsat această inestimabilă moştenire de cea mai înaltă vibraţie SANCTUARUL şi Lumina care înveşmânta

MUNTELE SACRU. În aceea Lumină sălăşluiesc Entităţile care veghează ca acest neam să-şi îndeplinească misiunea Sa, şi anume Răspândirea Flăcării Divine – Spiritualitatea, care va înconjura pământul pornind din acest loc numit ROMÂNIA. Marii iniţiaţi Rama şi Zamolxis, sunt temelia Templului Sacru de la Sarmizegetusa-Regia, închinat Divinităţii. Slavă lor strămoşilor şi Marilor Preoţi care ne-au pregătit terenul pentru a ne îndeplini MISIUNEA.

Şambala

Teleportarea şi lumea subpământeană

— I –

Iată-mă din nou într-o călătorie astrală prin dedublare. Am ieşit din trupul carnal şi în acelaşi timp am fost încadrată de triunghiul de lumină şi am început călătoria. Cei doi ghizi astrali superiori m-au întâmpinat şi m-au condus, dar de data aceasta nu am mai făcut călătoria, lent, pas cu pas pentru a mă îndepărta de trupul carnal ci eu nu ştiu cum, doar mi s-a comunicat mental înţelesul unui cuvânt care însemna TIBET, şi stupoare iată că deodată eram acolo în Tibet pe acea platformă unde am fost condusă în primele mele călătorii astrale de către Eli primul meu ghid astral.

Acum, mi s-a comunicat mental cuvântul Tibet şi iată-mă că deodată eram în Tibet. Eram pe

acea platformă de deasupra muntelui care reprezenta acel loc. Eram acolo unde la începutul călătoriilor mele astrale eram condusă de fiecare dată şi unde, de fapt, mi-am început iniţierea în plan astral. Aici pe această platformă a Tibetului mi-am început iniţierea în tainele cunoaşterii, aici am primit de la o entitate de lumină o cheie care deschide cele şapte lacăte, care la vremea aceia nu înţelegeam ce reprezintă, ce simbolizează de fapt. Acum mă aflam pe locul pe care entitatea stătea întotdeauna, şi mă aştepta, mă primea.

Şi acum acea entitate se afla în acelaşi loc, mă aştepta, ştia că voi fi „condusă „direcţionată acolo. Eu mă aflam în triunghiul – piramidă de lumină, m-am apropiat ca niciodată de acea entitatea şi iată că entitatea a fost asimilată de acel triunghi – piramidă şi ne-am contopit în triunghiul de lumină. Atunci parcă s-a deschis PĂMÂNTUL sub noi şi am început o coborâre vertiginoasă, verticală şi extraordinar de rapidă. Mă aflam undeva în adâncul pământului. Aici piramida triunghi care ne transportase până aici s-a transformat într-o masă plată, într-un disc pe suprafaţa căruia ne aflam şi care ne transporta în acel loc, într-o plutire uşoară şi silenţioasă. Eram conduşi, dirijaţi de ceva sau cineva ce eu încă nu conştientizam. Astfel călătoream cu acel disc la oarecare distanţă de … sol, şi parcurgeam în această deplasare, străbăteam nişte tuneluri, nici nu îmi pot da seama care din aceste denumiri se potrivesc cel mai bine. A spune străzi este ceva foarte vag faţă de ceea ce vedeam acolo. În această deplasare şi călătorie vedeam din loc în

loc ceva tare ciudat, nişte… pomi, ceva asemănător unor pomi sau copaci dar foarte deosebiţi de ceea ce înseamnă aceasta, dar eu cu aşa ceva îi asemuiam, dar aceştia nu aveau frunze sau flori, ci erau numai trunchi şi crengi dar aceştia nu erau ca pomii sau copacii de pe suprafaţa pământului ci erau de LUMINĂ şi emiteau lumină. Emiteau o lumină uniformă pe o rază mare iar unde se încheia raza lor de emitere, acolo se întrepătrundea lumina cu câmpul – raza a următorului arbore de lumină. Aceşti arbori erau … iluminatorii străzilor acelui spaţiu subpământean.

Despre acei arbori de lumină pot spune următoarele: ei nu se aflau aşa ca instalaţiile electrice de la suprafaţa pământului adică fixaţi la marginea străzilor, ci aceştia erau oarecum înglobaţi în pereţii laterali ai şi de acolo răspândeau lumină. Ei erau la nivelul solului lateral în care erau înglobaţi, dar nu erau corpuri aflate în spaţiu, ci făceau parte din ceea ce înseamnă acolo peretele mesei dense înconjurătoare, a pământului în care se găsea acest spaţiu în care vieţuiesc oameni. Dar aveam impresia, datorită luminozităţii care o răspândeau că sunt în spaţiu şi nu în masă densă. Ei emiteau o lumină alb-argintie şi peste tot acolo acea lumină este uniformă şi benefică. Ei arborii aveau şi trunchiurile complet alb-argintii. Erau minunaţi şi se asemănau foarte mult cu arborii tereştri încărcaţi de zăpadă după o ninsoare abundentă. Atât doar că arborilor tereştri oricât ar fi de

încărcaţi de nea tot li se văd crengile, ramurile pe care stă zăpada, pe când aceştia de aici sunt doar albi imaculaţi şi atât de nefireşti. Pentru mine era o încântare să privesc, să vizualizez asemenea … arbori şi asemenea … instalaţii de iluminare. Era o mare încântare să văd aşa ceva.

Ghidul meu mi-a explicat ce rol au acele lampioane – generatoare, el aşa le-a numit, şi mi-a explicat modul de funcţionare, deoarece a simţit uimirea mea şi gândurile pe care le emiteam, gânduri întrebări. Iată el ghidul meu mi-a transmis următoarele:

„Aceste lampioane – generatoare funcţionează pe baza energiei solare. Această energie este captată din undele energiei telurice care la rândul lor sunt captate de către PIRAMIDA LUMINII CELESTE şi apoi emise unor piramide aflate atât la suprafaţa pământului cât şi în interiorul pământului. Iată cum avem noi aici lumina Soarelui şi cum ne folosim de ea pentru a trăi chiar mai bine decât voi cei de la suprafaţa pământului. Noi o folosim astfel şi nu ducem lipsa de energie solară sau cosmică. Noi reglăm aceste generatoare ca ele să emită frecvenţa energetică necesară anumitor necesităţi. Un fel de frecvenţă energetică ne trebuie pentru ceea ce voi numiţi agricultura şi o altă frecvenţă necesită anumite laboratoare în care se lucrează tot prin intermediul energiei cosmice şi solare. Tu Melfior Ra ai văzut acum generatoarele care asigură în permanenţă iluminatul. Trebuie să ştii că acest

iluminat transmite toate fluidele energetice necesare pentru a se produce menţinerea în cele mai bune condiţii a vieţii şi a sănătăţii celor care trăiesc aici în corpuri materiale şi nu numai a acestora. Prin această captare şi emitere a energiei cosmice noi prin cunoaşterea şi ştiinţa noastră nu putem fi afectaţi de anumite radiaţii la care sunteţi predispuşi voi pământenii exteriori. Voi sunteţi pământenii exteriori iar noi suntem pământenii interiori. Ştiinţa noastră este mult mai evoluată, întrucât noi avem posibilitatea să nu primim razele solare care ne-ar dăuna, pe când voi exteriorii nu cunoaşteţi încă metoda prin care să anihilaţi sau să dirijaţi la oarecare distanţă de pământ radiaţiile energiei cosmice sau solare care nu vă favorizează. Când ştiinţa pământenilor exteriori va cunoaşte aceste metode atunci multe din neajunsurile voastre vor fi rezolvate, neajunsuri care acum vă predispun la diferite boli sau la recolte din ce în ce mai nesatisfăcătoare şi multe alte încă nereuşite. Chiar şi circuitele cerebrale şi circuitele energetice umane au de suferit din cauza unor frecvenţe energetice neadecvate corpurilor umane. Sunt mulţi pământeni exteriori ale căror circuite energetice sunt scurtcircuitate datorită frecvenţei energiei solare şi cosmice neadecvate. Iar când aceste scurtcircuite s-au produs iată că pământeanul este bolnav şi de multe ori medicii şi medicina terestră exterioară nu le găsesc remediul. Cu timpul ştiinţa va evolua şi se vor cunoaşte şi aceste taine dar va mai trece puţin timp până se va ajunge la această cunoaştere care va fi dovedită ştiinţific pentru a fi

acceptată. Despre aceste generatoare pot să-ţi spun că ele sunt din cristal de cuarţ. Iată la ce poate fi folosit cristalul de cuarţ, materie pe care voi pământenii exteriori o folosiţi foarte puţin şi încă nu-i cunoaşteţi posibilităţile şi puterea.

Iată comunicându-mi toate acestea am ajuns … undeva, unde în faţa noastră a apărut o intrare ceva asemănător cu … intrările într-o mare şi importantă întreprindere, sau institut dar, spre surprinderea mea, nu era nici poarta închisă şi nici portar ci un … zid energetic transparent, care de la distanţă nici nu se observă. Ne-am apropiat de acel zid energetic şi s-a produs o dematerializare a unei porţiuni din zidul energetic atât cât să putem intra aşa cum ne aflam pe acel disc. Am intrat înăuntru şi în urma noastră zidul şi-a reluat forma compactă, era ceva nemaipomenit. Eu nu ştiam cum şi cine dirijează toate acestea, eu vedeam că se împlinesc dar încă nu ştiu cum. Ghidul meu îmi cunoştea nedumerirea, pentru el gândurile mele nu erau o enigmă, m-am convins că ştia-vedea tot ce gândesc, dar pentru aceasta nu răspundea tuturor gândurilor mele. Am înţeles că răspunde numai gândurilor care trebuie, adică nu îmi comunica tot cea ce eu aş fi vrut să ştiu, ci răspundea numai la gândurile care el ştia că trebuie să-mi răspundă.

Am intrat în interiorul acelui zid energetic. Apoi am intrat în interiorul altui zid energetic, dar acesta marca o incintă, o imensă încăpere. Acolo lucrau mulţi oameni. Nu aş putea să spun ce

lucrau şi dacă erau femei sau bărbaţi. Toţi erau îmbrăcaţi în halate albe, iar pe cap aveau nişte boneţele dar acestea erau de culori diferite. Bonete de culoare albă, galbene, portocalii turcoaz, iar unele de un albastru închis aproape bleomarin. Am înţeles că gradele lor sau funcţiile lor şi munca lor era reprezentată de aceste bonete, cam ciudate ca model. Toţi aceşti oameni care lucrau acolo nu ne-au dat nicio atenţie, parcă nici nu ne-au văzut. Ei îşi continuau munca, nicio privire nu ne-au acordat şi nu s-au oprit din lucru. Ei aveau ceva în mâini şi în faţa lor era ceva ca un cuptor imens, iar acele … tăviţe erau asemănătoare sertarelor de birou din lumea noastră. În acele sertare primeau ceva din interiorul acelui imens … cuptor şi le aranjau, cumva anume în lădiţe, apoi dădeau mai departe lădiţa-sertar cu cea ce conţinea, celuilalt din dreapta lui iar acesta mai făcea ceva nedefinit pentru mine şi apoi fie că o introducea în interiorul acelui cuptor fie că o transmitea următorului. Uneori cel care primea tăviţa se întorcea cu faţa spre noi, dar fără să ne privească şi se apropia de … ceva asemănător unei mese sau birou şi punea acea tăviţă pe masă. Apoi tăviţa nu ştiu cum dispărea, se întâmpla ceva, se contopea cu masa, se … dematerializa se încorpora în masă, ceva se întâmpla, dar nu mi s-au dat explicaţii, deşi aş fi dorit nespus de mult să ştiu ce se execută acolo. La un moment dat am gândit că acei oameni care lucrează acolo sunt roboţi, dar erau atât de reuşiţi încât cu greu i-ai fi recunoscut de un om. Atunci ghidul meu m-a atenţionat şi mi-

a comunicat că aceştia nu sunt roboţi, ci fiinţe umane, dar ei ştiu că nu au voie să privească în altă parte deoarece munca lor este de o importanţă majoră şi de acesta depinde însăşi viaţa lor şi nu îşi permit să pericliteze vieţile semenilor lor şi a lor totodată.

După ce am văzut toate acestea am gândit că am mai văzut ceva asemănător în Atlantida, într-o călătorie prin regresie în timp, şi m-am gândit că este posibil să fiu tot în Atlantida, deoarece semăna foarte mult ceea ce vedeam acum cu laboratoarele văzute cândva în Atlantida. Atunci ghidul meu mi-a răspuns:

— Aici nu este Atlantida, aici este ceea ce voi numiţi ŞAMBALA. Aici este sediul spiritelor superioare care supraveghează Pământul, viaţa şi evoluţia spirituală a pământenilor. Noi ţinem legătura cu cei din înalt, există o Şambala şi în înalt şi noi cei de aici suntem în permanenţă legătură cu înaltul, cu supraveghetorii voştri şi conlucrăm pentru restabilirea şi reinstaurarea Luminii pe Pământ. Vei mai fi condusă aici precum şi în înalt pentru a primi anumite date informaţionale care va trebui să le comunici semenilor tăi cu privire la ceea ce facem noi aici pentru voi cei de la suprafaţa pământului.

Am văzut undeva în acel interior ceva tare frumos. Ceva ca o floare, ceea ce nu prea cred că o să pot exprima în cuvinte. Era tot ceva luminos, am înţeles că este un lampion-generator. Am primit confirmarea că aceasta era într-adevăr.

Era ca o floare de crin fără tulpină, doar floarea propriu-zisă iar din mijlocul florii, era altă floare şi tot aşa vreo şapte flori pe verticală, floare din floare. Era minunat, erau luminescente şi parcă îmi venea să merg să-mi încălzesc mâinile la căldura lor, deşi eram în corp astral simţeam că acele flori emanau pe lângă lumină şi căldură, am simţit aceasta şi mi-ar fi plăcut să mă apropii de această floare. Apoi am văzut în altă parte deşi până acum nu vizualizasem aceste flori o altă floare luminescentă, dar aceasta era asemănătoare unei flori de nufăr, dar mult mai mare. Iată această floare nu era pe verticală ci pe orizontală. Aceasta nu mai transmitea şi căldura, ci parcă transmitea ceva ca o briză, o adiere plăcută. Mi-am amintit că am mai văzut ceva asemănător în interiorul Piramidei Nordică din interiorul Muntelui Retezat, cu ani în urmă. Şi acolo acele flori erau folosite pentru iluminat, iată că şi aici se foloseau în anumite scopuri. Ghidul meu a răspuns gândului meu întrebare.

— Da şi în Piramida Nordică există aşa ceva, este exact gândul tău. Mai avem multe în comun cu cele ce se află acolo. Cei care le-au făcut, aveau cunoaşterea noastră şi conlucram cu ei. Dar despre acestea, când va fi vremea.

Apoi ca într-o teleportare comandată de cineva, deodată mă aflam la suprafaţa pământului, pe aceea platformă din Tibet. Îmi era cunoscut acel loc pentru că la începutul călătoriilor mele

astrale efectuate prin metoda dedublării, am fost condusă de multe ori acolo de către primii mei ghizi astrali. Iată că acum entitatea de lumină care mă însoţise separat de mine din interiorul navei triunghi-piramidă, nava care ne-a transportat în interiorul pământului. Acolo mi-a oferit ceva asemănător unui buchet de flori, dar nu erau flori ci erau anumite simboluri sub forma unor figuri geometrice. Le priveam şi nu le înţelegeam. Atunci entitatea de lumină mi-a spus, mi-a comunicat telepatic următoarele:

— Vei înţelege rând pe rând fiecare simbol CHEIE, şi vei şti când va fi nevoie cum să le foloseşti, acum primeşte-le şi păstrează-le cu sfinţenie doar.

Am primit acel deosebit buchet l-am dus în dreptul inimii mele astrale şi inima mea le-a asimilat. Acele simboluri au pătruns în fiinţa mea şi mi-au indus o stare de … lumină, de clarificare, de cunoaştere. Acum nu înţeleg în totalitate acestea, dar ştiu că am primit ceva ce s-a înmagazinat în fiinţa mea în conştiinţa şi conştienţa mea. Iar când voi avea nevoie de acele cunoaşteri ele se vor face ştiute mie, din supraconştientul meu vor ţâşni în conştientul meu, circuit cerebral de care ne folosim noi pământenii în majoritatea vieţii noastre.

Au apărut cei doi ghizi astrali Mil şi Gal, cei care m-au condus în această călătorie, iar ghidul meu mi-a spus:

— Eu sunt Art, eu îţi sunt ghid pentru spaţii şi dimensiuni apropiate pământului. Cu mine vei face mai multe călătorii atât în Şambala, din interiorul Pământului cât şi în Şambala aflată deasupra pământului. Vei primi anumite informaţii despre aceste două lumi deferite şi totuşi asemănătoare. După ce vei reintra în trupul carnal, şi vei folosi INIMA CRISTAL, iată a sosit vremea să te foloseşti de acel dar divin, pentru a afla anumite date care se doreşte să le ştii, pentru a le împărtăşi celor care aşteaptă prin intermediul tău semnul iluminării.

Art a dispărut aşa cum apăruse, cei doi ghizi Mil şi Gal s-au înfăţişat mie, am înţeles că trebuie să-i urmez şi am şi făcut aceasta, dar acum nu mai continuasem călătoria pas cu pas ci deodată eram în faţa trupului meu terestru. Dar iată acum toate decurgeau parcă într-un nou program faţă de ceea ce se petreceau până acum în călătoriile mele astrale.

Mi-am văzut trupul cum stătea în poziţia Lotus aşa cum mă învăţase primul meu ghid Eli să stau în meditaţii. Am văzut că trupul meu carnal era încadrat într-un triunghi de lumină. Deodată triunghiul care îmi încadra corpul astral în care se afla esenţa fiinţei mele, spiritul, s-a apropiat de triunghiul care îmi încadra corpul fizic şi s-au suprapus. În acelaşi timp am simţit că mă suprapun şi eu corp astral, trupului carnal şi că pătrund, reintru în trupul carnal prin toţi porii

epidermei în care îmi înveşmântă componenta trupului fizic. A fost ceva deosebit faţă de reintrările în trupul carnal de până acum când îmi reluam locul în trup printr-un centru energetic.

Acum am văzut că şi triunghiul de lumină care mă încadrase în călătoria astrală, s-a strecurat în mine prin toată fiinţa mea. Apoi s-a concentrat într-un singur centru energetic, centru prin care primesc anumite informaţii fie sub forma unor imagini, ca de film, fie prin unde fluidico – energetice – magnetice sub forma unor vibraţii echivalente cu comunicarea telepatică, deoarece transmit înţelesul cuvintelor folosite de oameni.

Totul a fost de data aceasta minunat şi uimitor totodată nemaipomenit. Am mulţumit ghizilor precum şi tuturor entităţilor care le-am întâlnit în această călătorie, apoi ghizii mi-au transmis să fac ceea ce mi s-a cerut să fac folosind Inima Cristal. Eram în trupul fizic, am luat inima cristal şi am primit mental prin impulsuri cerebrale ce trebuie să fac. Am respectat întocmai instrucţiile de folosire a inimii cristal şi am primit următoarele informaţii, atât sub formă de comunicare prin telepatie transmitere mentală cât şi sub forma de imagini primite prin intermediul Inimii Cristal, iată ce vă pot spune din cele primite.

Deasupra zonei numită Pământ, se afla o mare Piramidă de Lumină. Aceasta este de fapt un spaţiu în care se afla Sediul Spiritelor Superioare care Supraveghează Pământul. Entităţile din acel spaţiu numit Şambala Superioară, sunt în legătură şi conlucrează cu entităţile din Şambala

Inferioară. Acestea din adâncul pământului sunt cele care au misiunea să execute anumite lucrări cerute de către cei din Şambala Superioară. Aceste lucrări sunt uneori ceea ce trezesc spiritele adormite, aflate la suprafaţa pământului, adică omenirea care a uitat de Dumnezeu.

Şambala Superioară are forma unei piramide, iar Şambala Inferioară este de aceleaşi dimensiuni dar ea are pe mijlocul ei acel culoar prin care se poate intra în aceea lume şi spaţiu aflat în interiorul Pământului. Şi acel spaţiu intrapământean are forma unei piramide dar ea se află cu vârful în jos şi între această piramidă-spaţiu şi între piramida spaţiu din înalt este un plafon foarte dens de pământ şi straturi energetice de cea mai joasă vibraţie şi densitate. Şambala Inferioară este împărţită pe mijlocul ei pe verticala de acel culoar. Acel culoar are o deschizătură spre înalt care corespunde Tibetului, acelei platforme de deasupra Muntelui Sacru, unde foarte puţini sunt aleşi să ajungă în corp fizic fiind. Plafonul care separă cele două Şambale are trei straturi de vibraţii joase şi dense. Dar prin toate acestea s-a creat un culoar de Lumină, din voia Părintelui Luminilor, pentru a nu se pierde legătura cu cei aflaţi pe pământ şi în interiorul planetei, pentru a se putea reinstaura Lumina pe Pământ. Din Şambala Superioară, când este cazul se desprind alte piramide-nave de dimensiuni mai mici şi acestea se deplasează acolo unde estre cerută şi dorită Lumina. Deasupra zonei numită România se află o asemenea piramidă-navă din care suntem vegheaţi îndeaproape şi ajutaţi să

urmăm Calea Luminii. În vârful piramidei

În Şambala Superioară se află o putere Luminică o entitate de lumină care are forma unui porumbel cu aripile deschise, această entitate luminează şi oferă lumină din lumină Tatălui Creator, prin intermediul piramidei – spaţiu-nava celor care cer şi doresc lumină. Locurile însemnate de pe Pământ sunt vizitate de acele nave-piramidă când se doreşte conlucrarea şi colaborarea între cei aflaţi în aceste spaţii limitate. Iată încă odată mi se confirmă apariţia navelor-piramidă văzute în Muntele Retezat în vara anului 1995 când împreună cu un grup am fost martorii acelor întâmplări descrise în cartea Misiunea România. După primirea acestor informaţii, am mulţumit Tatăl Ceresc pentru toate cele oferite mie, umilei Sale slujitoare, apoi am pus pe hârtie toate acestea.

Pace şi iubire tuturor cititorilor.

Şambala

Şambala, Cristalul şi Arhiva civilizaţiilor terestre

— ÎI –

Am ieşit în astral. A apărut bunul meu ghid astral Zen. Mi-a cerut să-l urmez. Pe o rază transportoare am ajuns în unda energetică de deasupra Piramidei Nordice, Piramida existentă în interiorul muntelui Retezat.

Odată cu raza transportoare am pătruns în interiorul muntelui, apoi în interiorul piramidei. Am străbătut piramida pe verticalitatea ei prin axa energetică verticală şi am ajuns în adânc, la baza ei inferioară. Am ajuns la cristalul care este vârful piramidei a părţii inferioare cea care are vârful spre adâncul pământului, şi cristalul reprezintă punctul terminus şi vârful piramidei.

Iată că deodată a apărut o rază, o undă transportoare care ne-a condus în interiorul acelui cristal imens. Eram uimită, ca niciodată nu mai intrasem în cristalul-bază a piramidei. Acum am intrat prin punctul cel mai de jos al cristalului şi am ajuns în interiorul lui. Vedeam mai multe încăperi. Am intrat în prima încăpere şi totul era nespus de albastru, de culoarea azurului. Deodată am văzut un cer înstelat şi Zen a spus:

— ”Ceea ce vezi este bolta cerului aşa cum arăta la prima civilizaţie a Terrei”.

Am privit fel de fel de grupări stelare pe acel imens cer. Am intrat în altă încăpere unde am ajuns prin linie dreaptă mergând de la ieşirea din prima încăpere. Aici de asemeni mi-a fost arătat un alt cer înstelat, o altă boltă cerească, dar cu alte grupări de stele, altă aşezare stelară. Zen a spus:

— „Iată Melfior Ra gruparea constelaţiilor la cea de a doua civilizaţie terestră”.

După ce am privit în amănunt acele grupări de stele am ieşit din acea încăpere arhivă şi am intrat în alta, din imensul cristal. Şi aici Zen m-a invitat să privesc cerul celei de a treia civilizaţie terestră. Aici pe această boltă stelele erau mult

mai mici.

Am ieşit şi din această încăpere şi am mers în alta care se afla în continuare. Aici am privit bolta celei de a patra civilizaţie a Terrei. Aici vedeam multe stele în cădere spre Terra. Era ceva ca o ploaie de meteoriţi, dar toţi aceştia cădeau de pe bolta când ajungeau într-un anumit punct de pe boltă. Parcă cineva mişca toate stelele în aşa fel încât anumite stele erau dirijate să ajungă în acel punct şi atunci alunecau din înaltul cerului şi unele cădeau pe Terra, iar altele treceau pe lângă ea şi mergeau mai departe în hăul cosmic. Vedeam cum unele stele-meteoriţi treceau atât de aproape de Terra încât aceasta era clătinată de forţa care o exercita steaua în drumul ei. Mă gândeam în acel timp la ceea ce simţeau vieţuitorii Terrei văzând avalanşa de stele care curgeau de pe bolta spre Terra, fie că o atingeau sau nu.

Dar iată că Zen mi-a cerut să-l urmez. Am ieşit şi din această încăpere. Am ajuns într-un punct anume, la distanţă egală dintre cele patru încăperi din interiorul imensului cristal.

Zen mi-a spus să privesc. Vedeam că de fapt cele patru încăperi-arhiva formau o cruce. Acum mă aflam la intersecţia braţelor undelor Crucii Energetice. Deodată s-a format deasupra noastră o imensă boltă. Zen a spus:

— „Aceasta este bolta cerească a civilizaţiei actuale a Terrei. Priveşte Melfior Ra”.

Am văzut o mişcare de stele. Dar erau foarte rare stelele care ajungeau în punctul din care să se prăbuşească spre Terra. Dar vedeam stelele în continuă mişcare iar formarea grupărilor stelare

se schimbă în continuu. Am văzut grupări de stele care şi-au schimbat forma. Am văzut planete care şi-au schimbat locul de pe bolta şi mişcarea lor de rotaţie. Am văzut Pământul la un moment dat că era gata să cadă de pe mapamondul stelar-planetar, când s-a apropiat foarte, foarte mult de punctul în care să iese din angrenajul acestui sistem solar. Atunci Zen a spus:

— „Iată de ce a fost nevoie să se construiască un edificiu prin care să fie reancorat Pământul în angrenajul cosmic”.

Ştiam şi vedeam atunci PIRAMIDA LUMINII CELESTE (Marea Piramidă) rolul construirii ei de către pământeni şi extratereştrii care ştiau că dacă Pământul iese de pe orbită urmează apoi planeta lor la rând. Iată de ce vamfienii-marţienii au ajutat pământenii să construiască acest edificiu căruia încă ştiinţa nu i-a găsit rolul şi rostul. Vedeam deodată ca pe un ecran imensul cristal de la baza PIRAMIDEI LUMINII CELESTE, cristal care este captatorul energiei cosmice. Vedeam totodată şi emiterea energiei captate de acest energie care forma CRUCEA ENERGETICĂ A TERREI. Această CRUCE ENERGETICĂ este de fapt elicea care roteşte Pământul şi îl susţine pe orbită. Vedeam toate acestea şi făceam analogia cu cristalul în care mă aflam şi în care se află Crucea Energetică atât a Terrei cât şi a cerului. Am văzut deodată că cele 4 încăperi din cristal formează o cruce, iar cea de a cincea încăpere este la intersecţia braţelor crucii şi are echivalent pe Terra, MUNTELE ATHOS!

Acum înţelegeam multe din cele ce nu

înţelesesem până acum. Vedeam ştiam că şi cristalul de la baza Piramidei Nordice, (piramida existentă în interiorul muntelui Retezat) are un rol însemnat în mişcarea de rotaţie şi revoluţie a Terrei. Vedeam şi ştiam că aceste cristale sunt punctele forte în mişcarea elicei energetice a Terrei.

Când toate acestea mi-au fost revelate iată că Zen mi-a cerut să-l urmez. Am ieşit din cristal, am ajuns din nou în unda energetică din exteriorul cristalului. Spre surprinderea mea, care credeam că ne continuam drumul, pentru a încheia ocolirea cristalului şi astfel să ieşim prin piramida la suprafaţa pământului, nu a fost aşa. Ci deodată s-a creat, s-a deschis o undă transportoare spre interiorul pământului. Am fost absorbită de acea undă şi cu o viteză uluitoare eram transportată în interiorul Terrei.

Şambala

Şambala, Dublura Cristalului şi a Elicei Energetice

— III –

Continuam călătoria astrală spre interiorul Terrei. Eram singură pe unda transportoare. Mergeam ca într-o cădere-controlată, controlată de cineva, dar nu vedeam de către cine şi nu vedeam pe nimeni. Deodată iată că sub mine a apărut ceva, precum „covorul fermecat”.Am sesizat că am fost scoasă din unda principală, dar pluteam lin în coborâre.

Iată că intrasem într-un spaţiu închis delimitat, simţeam aceasta deşi nu îi vedeam delimitările, dar le simţeam. Cu acea platformă energetică am fost depusă undeva. Am simţit oprirea deplasării mele. S-a făcut lumină în jurul meu şi am deschis ochii, adică vedeam unde sunt.

În jurul meu se aflau 7 entităţi luminoase. Când i-am privit am primit şi informaţia: 7 Maeştri ai Şambalei. M-am ridicat în picioare, i-am salutat în parte înclinându-mă în faţa fiecăruia. Când cercul salutului s-a încheiat mi s-a cerut să-l mai repet şi am făcut aceasta în total de 3 ori. M-am rotit spre dreapta salutând astfel pe MARII MAEŞTRII AI ŞAMBALEI.

Iată că ei au emis din frunţile lor câte o rază de lumină spre mine, spre fruntea şi corpul meu astral. Simţeam cum razele lor mă pătrund şi lucrează în mentalul meu. Mă întrebam ce înseamnă ceea ce mi se întâmplă, când iată că Marele Maestru a spus:

— „Maestre Morya, explică-i lui Melfior Ra ce i se întâmplă”.

Atunci maestrul Morya a spus:

— „Acum îţi introducem în mental date noi, date care nu le-ai deţinut până acum. Aceste informaţii sunt grupate şi aşezate pe etape. Tu le vei furniza semenilor tăi când ţi se va da semnalul. Aceste informaţii care acum ţi se inoculează şi ţi se includ în program le vei expune când va fi nevoie să fie cunoscute de către cei aflaţi la suprafaţa Terrei. Iată aceasta lucrăm noi Maeştrii Şambalei asupra ta acum”.

După cele spuse de către Maestrul Morya, am

simţit la un moment dat că nu se mai emitea spre mentalul meu. Era oarecum o pauză în emisie, dar cu toate acestea firele conexiunilor şi fuziunilor nu s-au întrerupt. Era un moment de relaxare. Deodată în faţa mea pe deasupra capului Marelui Maestru s-a deschis o cortină şi a apărut un SOARE INCANDESCENT. Simţeam cum mă pătrund razele lui. Am simţit nevoia să mă aşez deşi eram doar corp astral. M-am aşezat. Corpul meu astral a luat poziţia corpului meu fizic rămas la suprafaţa pământului. M-am aşezat în poziţia Lotus. Atunci Soarele a emis intens asupra mea un mănunchi de raze care s-au conectat pe cei 7 centri energetici principali. Simţeam încărcarea energetică. Aceasta s-a produs până la punctul maxim. Apoi am simţit deconectarea şi s-a închis cortina, iar Soarele a dispărut vederii mele astrale. M-am ridicat din nou în picioare. Eram înconjurată de cei 7 Maeştri şi vedeam razele lor conectate în corpul meu astral.

Mi s-a dat impulsul telepatic de a saluta din nou Maeştrii. Simţeam că întrevederea a luat sfârşit. Iată că mă înclinam din nou în faţa fiecăruia şi mă roteam astfel, dar acum în sens antiorar. Am executat salutul de 3 ori şi vedeam cum deasupra mea razele lor s-au răsucit, iar la a treia rotire când salutam pe fiecare Maestru, se desprindea câte un fir din capul meu astral.

Eram din nou liberă şi deconectată de la razele Maeştrilor Şambalei. Eram acum faţă în faţă cu Marele Maestru Noron. Acesta a emis o sferă de lumină spre creştetul meu. Aceasta s-a strecurat în mine, producându-mi un fior

extaziant. Am mulţumit Marelui Maestru Noron. Atunci toţi Maeştri au ridicat braţele spre înalt ca nişte preoţi şi iată că sub mine a apărut platforma energetică Aceasta m-a ridicat şi astfel am fost transportată spre unda energetică transportoare, iar aceasta m-a condus cu o viteză uimitoare.

Am ajuns din nou în cristalul de la baza Piramidei Nordice, aici mă aştepta bunul meu ghid şi prieten astral Zen. El m-a condus până la intrarea în trupu-mi terestru. După câteva minute de relaxare şi de reacomodare la vibraţia exterioară a spaţiului terestru am primit impulsul telepatic de a descrie cele trăite de mine în această călătorie astrală, efectuată prin aceeaşi metodă a dedublării, a dedublării în stare de veghe, aşa cum efectuez toate călătoriile astrale, în stare de veghe şi nu altfel.

Capitolul VII. 6

Misiunea şi misionarii

Cei în Misiune
Sunt mulţi şi însemnaţi
Pe frunte-şi au semnul
Dar câţi îl sesizaţi?

Cei veniţi anume
S-anunţe schimbarea
Se cheamă se află
Precum râul, marea.

Se cuprind în cercuri
Răspândesc lumină
Deschid orizonturi
Spre Sfera Divină.

Săvârşesc lucrarea
De-ntoarcere acasă
Unde îi aşteptă
Viţelul pe masă.

Tatăl cu-mpăcare
Fiii şi-i primeşte
Îi binecuvântă
Că mult îi iubeşte.

În acest spaţiu dimensional, în planul fizic se află mulţi misionari prin care se face voia Luminii. Aceştia sunt atât văzuţi ochilor carnali cât şi nevăzuţi ochilor, deoarece sunt misionari aflaţi în corpuri materiale cât şi în corpuri imateriale. Pe unde trec aceşti Purtătorii ai Luminii, oferă Pace în sufletele pământenilor, iar cei care le ascultă cuvântul şi îl înţeleg le simt curăţia puterea luminii lor, aceştia doresc să fie cât mai mult în preajma unor asemenea fiinţe purtătoare de Lumină. Desigur că nu întotdeauna toţi cei care le ascultă cuvântul se trezesc imediat şi acceptă cele spuse de Purtătorii Luminii, dar unde ar fi meritul acestora dacă ar întâlni în peregrinările lor numai flori, numai trandafiri fără spini, sau numai miei nu şi lupi. Dar iată că ei misionarii în întâlnirile lor cu pământenii întâlnesc pe lângă miei şi lupi care sunt gata să-i sfâşie, pe cei dornici de Lumină şi

pe Purtătorii Luminii.

Misionarii, Purtători ai Luminii sunt direcţionaţi şi călăuziţi să ajungă acolo unde se doreşte din înalt. Ei se lasă conduşi de Lumina călăuzitoare, care lucrează prin ei şi sunt întotdeauna acolo unde se doreşte de Sus, şi unde este mai mare nevoie de Lumină. Acolo se află cei care trebuie să primească Lumina şi să conlucreze cu cei aflaţi în Misiune.

În raport cu evoluţia lor spirituală, pământenii vor avea ghizi spirituali, iar ei ghizii spirituali tereştri tot în raport cu evoluţia lor spirituală vor avea şi ei la rândul lor ghizi spirituali astrali şi totodată vor avea discipoli sau auditoriu şi toate acestea nu sunt la voia întâmplării. Ghizii astrali se vor ocupa de ghizii tereştri le vor oferii acestora, pe măsura evoluţiei lor, cunoaşterea. Întotdeauna de-a lungul timpului au existat ghizi tereştri, fie că aceştia s-au numit: misionari, călugări, şamani, preoţi, oameni de ştiinţă, cercetători, etc., dar toţi aceştia au contribuit la instaurarea sau mai nou la reinstaurarea Luminii pe Pământ. De asemeni de-a lungul vremurilor au existat profeţi prin care s-au comunicat omenirii mesaje divine. Dar, ce s-a întâmplat tot de-a lungul mileniilor cu profeţii şi mesagerii aflaţi în misiune pe pământ? De cele mai multe ori nu li s-a dat crezare, ba mai mult decât atât au fost opresaţi, denigraţi şi supuşi oprobriului public. Iar când cele spuse de aceştia s-au adeverit prin vremi, ei de mult nu se mai aflau în plan fizic. Au fost multe cazuri prin vremi când cei care spuneau anumite adevăruri bazate

pe munca lor de cercetare, au fost arşi pe rug şi consideraţi vrăjitori, dar afirmaţiile lor s-au adeverit după câteva sute de ani. Un asemenea exemplu de o covârşitoare cunoaştere şi pedeapsă a fost Giordano Bruno care la 17 februarie 1600, în piaţa Campo Dei din Roma a fost ars pe rug pentru că a susţinut următoarele:

— „Există o infinitate de sori, cu planete învârtindu-se în jurul acestora, tot la fel şi cele şapte planete ale noastre se învârt în jurul Soarelui... Fiinţe vii trăiesc în aceste lumi".

Iată Lumina şi Misionarul care a plătit cu propria-i viaţă cunoaşterea Sa. Dar iată totodată şi întunericul de pe pământ care nu dorea Lumina şi refuza raza de lumină oferită de cel sau cei care zăriseră Lumina.

Acum ne dăm seama că s-a greşit în ceea ce priveşte trecutul dar în cea ce priveşte prezentul se continuă să se greşească la fel dar alţii sunt Misionarii şi altele sunt informaţiile care se oferă acum omenirii. Bineînţeles că acum Misionarii oferă informaţii care vor fi crezute peste zeci sau sute de ani când ei nu vor mai fi aici să se bucure de încrederea acordată. Dar se pare că aşa se întâmplă de când lumea şi astăzi mulţi nu vor să accepte noul, Lumina care încearcă să se infiltreze pe pământ. Chiar şi în zilele noastre mulţi nu cred şi nu acceptă că există viaţă pe alte planete şi că există alte forme de fiinţe inteligente şi mult superioare nouă în Univers. Pământenii nu vor să accepte că alte fiinţe inteligente să arate altfel decât pământenii. Iar cei care ştiu şi au

certitudinea că există şi alte forme de viaţă şi de inteligenţe în Univers nu sunt lăsaţi să spună, sau dacă toţi şi spun ceea ce ştiu sunt denigraţi şi se încearcă discreditarea lor. Deşi mulţi contemporani ştiu şi deţin multe date cu privire la existenţa vieţii şi a fiinţelor inteligente din Univers, aceste informaţii nu sunt făcute cunoscut omenirii şi anumite puteri terestre doresc să deţină numai pentru cercuri restrânse aceste informaţii şi doresc să le folosească în scopuri de dominare asupra omenirii. Anumite puteri şi organizaţii terestre doresc să monopolizeze colaborarea cu fiinţele inteligente de pe alte planete pentru a profita de ştiinţa şi cunoaşterile acestora ca prin acestea să devină puternice şi invulnerabile în plan fizic, spre a-şi supune semenii, iar ei să devină stăpânitorii lumii terestre.

Misionarii zilelor noastre au misiunea de a oferi cunoaşterile lor celor care nu dispun încă de posibilitatea de a ajunge prin forţe proprii la informaţiile tăinuite de către organizaţiile şi puterile lumii care au pus sechestru pe acestea. În acest scop se scriu multe cărţi despre fiinţe extraterestre şi despre lumile nevăzute ochilor carnali, pentru că se doreşte ca toţi pământenii să primească informaţii despre lumile şi fiinţele inteligente, şi unele mult superioare nouă, care există în Univers.

Marile organizaţii duc o campanie asiduă de denigrare şi compromitere a celor care încearcă să trezească omenirea din hibernarea şi necunoaşterea în care se află cea mai mare parte

a omenirii. Cei care sunt implicaţi în trezirea omenirii mai sunt încă discreditaţi, umiliţi sau chiar reduşi la tăcere. Acestea sunt metodele folosite chiar şi în zilele noastre împotriva celor care încearcă să spună şi să scoată adevărul la Lumină. Aceste metode sunt folosite şi numai acestea, pentru a inhiba şi stopa informaţiile care le oferă Misionarii zilelor noastre semenilor lor pământeni, misionari aflaţi aici în slujba Luminii şi Adevărului.

Mulţi dintre cei care deţin fel de fel de informaţii când văd la ce calvaruri sunt supuşi semenii lor cei care oferă informaţiile primite, nu mai doresc să fie şi ei supuşi la aceleaşi „tratamente „şi preferă să tăinuiască cele ce deţin pentru a se proteja de cei care fac „jocul „puterilor din umbră, spre a nu fi ţinta denigrării şi discreditării. Dar aceşti misionari care pentru a se proteja nu oferă lumii cunoaşterile lor, nu îşi îndeplinesc misiunea pentru care se află acum aici şi în acest caz cândva vor suporta consecinţele faptelor lor. Deci mai bine să reţinem că:

Nu suntem singuri în Univers şi nici în acest sistem solar.

Nu toate fiinţele inteligente din Univers au corpuri materiale, iar cele care totuşi sunt materiale nu neapărat trebuie să fie asemănătoare nouă pământenilor.

Există posibilitatea călătoriilor pe alte planete, în alte sisteme solare şi în alte galaxii, prin detaşarea de trupul terestru, prin extracorpolizare, şi sunt persoane care fac aceasta. Nu există MOARTE, ci o trecere în alt

spaţiu dimensional, luând forma corpului material sau imaterial necesar şi adecvat spaţiului dimensional respectiv. Dar păstrându-ne conştiinţa-conştientă şi cunoaşterea acumulată prin vremi, spaţii şi diferite forme de viaţă prin care am trecut de-a lungul vieţilor noastre, fie că avem cunoaştere despre acestea sau nu, ele îşi lasă amprenta asupra spiritului nostru.

Tuturor celor care au primit aceste informaţii, Pace şi Iubire! Pace şi Lumină! Pace şi Adevăr!

Capitolul VII. 7

A sosit timpul

Sunt mulţi cei veniţi în misiune în această ţară numită România, dar câţi dintre cei veniţi îşi fac datoria aşa cum au stabilit acolo sus înainte să se încarneze? Când cel venit în misiune nu îşi îndeplineşte îndatoririle, atunci este atenţionat prin semenii lui aflaţi şi ei în primă misiune. De ce să nu recunosc că într-o astfel de situaţie mă aflam şi eu la finele lunii august 1996, când ştiam că trebuie să scriu ceva anume, dar ezitam. De ce? simplu: nu voiam să-mi supăr semenii deoarece mi s-a mai întâmplat să comunic unor semeni aflaţi şi ei în îndeplinirea celor promise. Dar s-au simţit ofensaţi de mesajele primite şi au găsit de cuviinţă să încerce denigrarea mea, pentru a-şi ascunde astfel murdăria lor.

Iată că acum, la finele lunii august, ştiam că trebuie să scriu cele ce urmează, dar ezitând, am fost şi eu la rândul meu atenţionată. Mai bine zis mi s-a amintit ce trebuie să fac. Mulţumesc şi pe această cale Unicului şi Marelui Prieten şi învăţător că m-a ajutat să-mi îndeplinesc misiunea.

Ajutorul meu a venit printr-o entitate de lumină, încarnată şi ea. Nu cunosc în plan fizic entitatea, dar ştiu că se află în oraşul Iaşi şi îndeplineşte cele ce trebuie. Acea entitate (cu iniţialele numelui L.S.) mi-a transmis prin editorul primelor mele cărţi-mesaj că „A sosit timpul”. Când am primit acest mesaj, într-o clipă am ştiut ce înseamnă aceasta şi ce am de făcut. TREBUIA să fac exact ce ezitam să fac pentru a nu supăra pe nimeni cu nimic. După primirea mesajului, singura mea dorinţă era să fac voia Domnului şi nu a omului. Făcând voia celui în slujba căruia mă aflu aici, şi căruia i-am oferit trupul, sufletul şi spiritul meu, scriu cele ce urmează.

Iată că a sosit timpul, trăim în plin apocalips şi dumnezeii străini sunt printre noi. Îi putem foarte uşor recunoaşte dacă vrem, pentru că aceştia nu lucrează spre slava Tatălui Ceresc ci spre slava lor. Se cred şi se dau drept dumnezei sau fii de dumnezeu şi îi fac şi pe alţii să creadă spusele lor. Că aceşti aşa-zişi dumnezei au o oarecare putere, o au, dar de la cine? Se cred deasupra a tot şi a toate şi îi fac şi pe cei care îi urmează să se creadă astfel. Aceşti dumnezei

străini se bucură nespus când câte un nepregătit îi urmează şi prin puterea pe care o au acţionează asupra lor, iar aceştia din urmă sfârşesc, dacă nu doresc să se trezească, prin a fi ghidaţi mental de mentorul căruia îi urmează sfaturile. Astfel ajung să gândească, să vorbească şi să execute numai cea ce li se transmite mental de către şeful grupării, organizaţiei sau asociaţiei în care au intrat, precum mieii la tăiere, nevinovaţi şi nepregătiţi să înfrunte lama perfidiei.

Tinerii şi nu numai ei, ajunşi într-o astfel de organizaţie pot discerne şi singuri dacă acolo se practică metode de evoluţie sau involuţie spiritual-socială, deoarece bine se ştie că acolo unde tutunul, alcoolul şi sexul sunt ridicate la rang de credinţă, nu este calea cea adevărată spre evoluţia spirituală. Exemplul omenirii dornică de evoluţie spirituală, trebuie să fie Iisus Christos, fiul de Dumnezeu, născut din Tatăl, Duhul Sfânt şi întrupat din şi prin Fecioara Maria. Ceilalţi suntem fii adoptivi ai lui Dumnezeu. Dar iată că acum la finele a două mii de ani dumnezeii străini îşi fac apariţia şi prin diferite metode şi mijloace de acaparare caută să-l îndepărteze pe om de Dumnezeu Tatăl. Într-adevăr şi aceştia dispun de puteri paranormale şi pot domina sau domină mental, dar numai pe cei care se lasă dominaţi iar cei care se închină Tatălui, Fiului şi Sfântului Duh nu vor fi dominaţi de dumnezei străini. Dar aceştia, pentru că nu s-au supus dumnezeilor străini sunt catalogaţi „deviaţi”, iar în grupările lor se trece la denigrarea şi defăimarea acelora

care nu urmează calea dumnezeilor străini. Iată, o dovadă a „evoluţiei lor spirituale „şi a iubirii faţă de aproapele.

Mai are românul o vorbă, că tutunul este iarba… dar iată că acum vine cineva şi învaţă tineretul că tutunul, alcoolul şi sexul sunt calea spre lumină, spre adevăr. Care adevăr? La care adevăr se ajunge prin tutun, alcool şi sex? Doresc să ajut mai ales tinerii care urmează aceste căi greşite să se trezească şi să ia ca exemplu pe Iisus Christos, singura cale spre Adevăr, iar cei care se dezic de El, au deviat de la Adevăr. Cei cu ţigara, alcoolul şi sexul în prim plan „spiritual”, nu doresc să-l aibă ca model pe Iisus Christos. Deoarece ei nu au renunţat la aceste vicii, le-au ridicat la rang de credinţă. Şi-au făcut din vicii o credinţă, neavând puterea să renunţe la ele. Nu au dorit să treacă această probă a renunţării, le-a fost mai uşor să transforme viciile în credinţe şi să le propovăduiască şi altora care la fel de mici sunt în credinţa în Dumnezeu. Şi se complac în această amară credinţă oarbă, iar pe cei care nu au dorit să urmeze căile lor îi consideră deviaţi de la adevăr şi îi denigrează. Ei nu au dorit să vadă numai ce le dicta „maestrul”.

Dar oare Iisus Christos îşi punea cortul mai sus decât ucenicii săi? Sau îl confecţiona dintr-un material mai durabil sau mai scump decât al celorlalţi? Sau avea prioritate în primul rând la foc? Sau se îmbrăca altfel decât apostolii? Umbla în trăsuri, iar apostolii pe jos? Iisus Christos

împărtăşea aceeaşi soartă, aceeaşi trataţie ca apostolii Săi. Doar bine se ştie că Iuda l-a vândut printr-un sărut, tocmai pentru că nu se deosebea cu nimic de cei care îl urmau.

Este spre regretul nostru, al tuturor celor cu suflet curat care nu au încetat să se închine lui Dumnezeu –Tatăl, Fiului şi, Sfântului Duh, este spre regretul acestui neam ales să îndeplinească o misiune spirituală, că între graniţele ţării noastre există organizaţii, grupări zise spirituale, prin care mii de oameni sunt manipulaţi mental de către cei pe care îi urmează şi în care cred orbeşte. Rog tineretul din această ţară, care este dornic de evoluţie spirituală şi de puteri paranormale, să fie foarte atenţi că de multe ori lupul îmbracă blana mielului sacrificat, iar cei încă nepregătiţi se lasă uşor păcăliţi.

Doresc tinerii puteri paranormale? Foarte bine, să ceară aceasta lui Dumnezeu şi li se vor da după meritul lor. Să nu uite că însuşi Iisus Christos a spus: „Ceea ce fac eu şi voi puteţi face, ba chiar mai mult decât atât”, dar pentru aceasta cei dornici să facă vindecări sau să comunice cu fiinţe nevăzute ochilor fizici, sau să îl vadă pe Iisus Christos sau Maria Fecioara, trebuie să renunţe la păcat, vicii, să creadă în Dumnezeu Tatăl şi să-l aibă pe Iisus Fiul lui Dumnezeu ca exemplu, să încerce să facă voia Tatălui, iar darurile pe care le vor primi îi vor bucura nespus. Nimeni să nu aştepte să primească înainte să ofere. Mai întâi oferă şi apoi aşteaptă darul, care va fi în raport cu

ce ai oferit.

A sosit timpul ca tinerii acestui neam să fie capabili să discearnă binele de rău, lumina de întuneric, calea spre lumină de cea spre infern. „Eu sunt calea, Adevărul şi Viaţa „a spus Iisus Christos, deci alegeţi tinerilor pe cine vreţi să urmaţi şi cui vreţi să vă închinaţi, Luminii sau întunericului. „Eu sunt Lumina Lumii „a mai spus unicul fiu de Dumnezeu. Nu vă lăsaţi amăgiţi de falşii învăţători, îi veţi recunoaşte foarte uşor, aşa cum pomul se cunoaşte după roade, şi omul se cunoaşte după faptele lui. Dacă faptele celui ce vrea să vă înveţe sunt plăcute lui Dumnezeu, atunci acela este cel pe care trebuie să-L urmaţi. Dar mai întâi este bine să-i cunoaşteţi într-adevăr faptele, nu numai vorbele prin care doreşte să se facă cunoscut, pentru că altfel el va fi doar un amăgitor care se va folosi de cei care îl urmează şi pe care nu-i va conduce spre credinţă în Dumnezeu, ci în cu totul altă parte.

Este păcat a te folosi de trupul cuiva, dar a te folosi şi a dispune de un om prin dominaţie mentală este un păcat mult mai mare, însă spre regretul nostru unii practică aceasta cu succes, până într-o zi care nu este departe, pentru că **A SOSIT TIMPUL**.